

Αρχική σελίδα>Δικαστικές διαδικασίες>Αστικές υποθέσεις>Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων**Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων**

Σε περίπτωση που εμπλέκεστε σε δικαστική διαδικασία και πρέπει να αποστείλετε και/ή να παραλάβετε δικαστικές ή εξώδικες πράξεις, εδώ μπορείτε να βρείτε τις εθνικές πληροφορίες ως προς τις σχετικές περαιτέρω ενέργειες.

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2020/1784 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις («επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων») (αναδιτύπωση) αποσκοπεί στην καλύτερη και ταχύτερη διαβίβαση, μεταξύ των κρατών μελών, των δικαστικών και εξωδίκων πράξεων που επιδίδονται ή κοινοποιούνται σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις. Ο κανονισμός αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007 του Συμβουλίου από την 1η Ιουλίου 2022.

Ωστόσο, το αποκεντρωμένο σύστημα ΤΠ ως υποχρεωτικό μέσο επικοινωνίας που πρέπει να χρησιμοποιείται για τη διαβίβαση και την παραλαβή αιτημάτων, εντύπων και άλλων κοινοποιήσεων θα αρχίσει να εφαρμόζεται μόλις από την 1η Μαΐου 2025 [πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την περίοδο των τριών ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της **εκτελεστικής πράξης** που προβλέπεται στο άρθρο 25 [για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. άρθρο 37 του κανονισμού (ΕΕ) 2020/1784]].

Στον κανονισμό προβλέπεται διαδικασία για την επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων μέσω εντεταλμένων «υπηρεσιών διαβίβασης» και «υπηρεσιών παραλαβής» μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένης της Δανίας.

Ο κανονισμός αναφέρεται, για παράδειγμα, σε δικαστικές πράξεις όπως εισαγωγικά της δίκης έγγραφα, ένδικα μέσα, αντικρούσεις και ασφαλιστικά μέτρα, καθώς και εξώδικες πράξεις όπως οι συμβολαιογραφικές πράξεις που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν σε χώρα της ΕΕ διαφορετική από αυτή στην οποία κατοικείτε.

Επιλέξτε τη σημαία της αντίστοιχης χώρας για να λάβετε λεπτομερείς πληροφορίες για τη χώρα αυτή.

Σύνδεσμος**Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων - κοινοποιήσεις των κρατών μελών και ένα εργαλείο αναζήτησης για τον εντοπισμό των αρμόδιων δικαστηρίων/αρχών**

Τελευταία επικαιροποίηση: 03/04/2024

Για τη διαχείριση αυτής της ιστοσελίδας υπεύθυνη είναι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην παρούσα σελίδα δεν απηχούν κατ' ανάγκη την επίσημη θέση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Παρακαλείσθε να συμβουλευθείτε την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου σχετικά με το καθεστώς πνευματικής ιδιοκτησίας που διέπει τις σελίδες των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Τσεχία**1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;**

Η επίδοση ή η κοινοποίηση δικογράφων είναι μια διαδικαστική αρμοδιότητα που αναλαμβάνει το δικαστήριο στο πλαίσιο της δικαστικής διαδικασίας. Το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί διάφορες πράξεις που σχετίζονται με τη διαδικασία, στους διαδίκους, στα πρόσωπα που εμπλέκονται στη διαδικασία και σε άλλα πρόσωπα (π.χ. προσφυγή, κλήτευση, γραπτή έκδοση της απόφασης κ.λπ.).

Για λόγους ασφάλειας δικαίου και προστασίας των διαδίκων, η επίδοση ή η κοινοποίηση πράξεων έχει σοβαρές διαδικαστικές συνέπειες. Για παράδειγμα, μόνο απόφαση που έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί δεόντως μπορεί να παράγει έννομα αποτελέσματα, και ως εκ τούτου έχει δεσμευτικές συνέπειες ως προς τη νομική σχέση την οποία αφορά.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Όλες οι επικοινωνίες των οποίων η επίδοση ή κοινοποίηση παράγει έννομα αποτελέσματα πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως. Η απαίτηση για επίσημη επίδοση ή κοινοποίηση απορρέει από την ανάγκη του δικαστηρίου να έχει αποδείξεις για το γεγονός ότι μια συγκεκριμένη πράξη έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί και ότι οι απαιτούμενες συνέπειες μπορούν να αποδοθούν στην εν λόγω επίδοση ή κοινοποίηση στη σχετική δικαστική διαδικασία.

Σύμφωνα με τον νόμο αριθ. 99/1963, τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (στο εξής «ΚΠολΔ» ή «Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας»), οι δικαστικές πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται είτε με προσωπική επίδοση είτε με απλό ταχυδρομείο ανάλογα με τη φύση της πράξης. Η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση χρησιμοποιείται για πράξεις για τις οποίες αυτό προβλέπεται από τον νόμο (π.χ. αγωγές, που επιδίδονται ή κοινοποιούνται στον εναγόμενο· ή αποφάσεις που έχουν επιδοθεί στους διαδίκους), ή εφόσον αυτό έχει διαταχθεί από το δικαστήριο. Για τις υπόλοιπες πράξεις χρησιμοποιείται απλό ταχυδρομείο.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Τα όργανα που είναι υπεύθυνα για την επίδοση ή κοινοποίηση των δικογράφων είναι τα δικαστήρια, τα οποία επιδίδουν ή κοινοποιούν τις πράξεις μέσω οργάνων επίδοσης ή κοινοποίησης (στα όργανα που πραγματοποιούν επίδοση ή κοινοποίηση περιλαμβάνονται δικαστικοί επιμελητές, όργανα της δικαστικής αστυνομίας, δικαστικοί κλητήρες και υπάλληλοι ταχυδρομείων και, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, σωφρονιστικές αρχές, εκπαιδευτικές δομές μέριμνας ή προστασίας, καταστήματα προληπτικής κράτησης, αρχηγεία περιφερειακής στρατιωτικής διοίκησης, Υπουργείο Εσωτερικών και Υπουργείο Δικαιοσύνης).

4 Εντοπισμός διευθύνσεων**4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.**

Εάν η αίτηση περιλαμβάνει τη διεύθυνση του παραλήπτη στην οποία η επίδοση ή κοινοποίηση απέβη άκαρπη, το δικαστήριο συμβουλεύεται το σχετικό σύστημα πληροφοριών προκειμένου να προσδιορίσει τη διεύθυνση μόνιμης κατοικίας φυσικού προσώπου, τον τόπο επιχειρηματικής δραστηριότητας επιχειρηματία - φυσικού προσώπου και τη διεύθυνση της καταστατικής έδρας ή τη διεύθυνσης οργανικής μονάδας καταχωρισμένης στο οικείο μητρώο στην περίπτωση νομικού προσώπου.

Το δικαστήριο εξετάζει επίσης κατά πόσον ο παραλήπτης διαθέτει ηλεκτρονική θυρίδα δεδομένων καταχωρισμένη στην Τσεχική Δημοκρατία. Εάν ο παραλήπτης διαθέτει καταχωρισμένη ηλεκτρονική θυρίδα δεδομένων, το δικαστήριο παραδίδει τις πράξεις μόνο στην ηλεκτρονική θυρίδα δεδομένων μέσω του δημόσιου δικτύου δεδομένων. Η δημιουργία ηλεκτρονικής θυρίδας δεδομένων είναι υποχρεωτική μόνο για τις νομικές οντότητες και (από την 1η Ιανουαρίου 2023 και εξής) και για τους επιχειρηματίες - φυσικά πρόσωπα. Για τα φυσικά πρόσωπα που δεν ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα αυτό είναι προαιρετικό.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Οι πληροφορίες σχετικά με την τρέχουσα διεύθυνση ενός φυσικού προσώπου στην Τσεχική Δημοκρατία μπορούν να αποκτηθούν καταρχάς από το σύστημα πληροφοριών του μητρώου πληθυσμού της Τσεχικής Δημοκρατίας. Όλα τα δικαστήρια στην Τσεχική Δημοκρατία έχουν πρόσβαση στο σύστημα και μπορούν να αποκτούν αποσπάσματα από το εν λόγω μητρώο, υπό τις προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 8 του νόμου 133/2000 για το μητρώο πληθυσμού και προσωπικών αριθμών αναγνώρισης (νόμος για το μητρώο πληθυσμού) και σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και τους Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων), καθώς και στον νόμο αριθ. 110/2019 για την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων. Όσον αφορά τις αιτήσεις από το εξωτερικό, προσωπικές πληροφορίες από το πληροφοριακό σύστημα παρέχονται κατόπιν αιτήματος προσώπου από το εξωτερικό ή πρεσβείας αλλοδαπού κράτους μόνον εφόσον αυτό προβλέπεται σε διεθνή συνθήκη από την οποία δεσμεύεται η Τσεχική Δημοκρατία (άρθρο 8 παράγραφος 9 του νόμου για το μητρώο πληθυσμού). Τα δικαστήρια στην Τσεχική Δημοκρατία έχουν επίσης πρόσβαση σε ένα σύστημα πληροφοριών για τους αλλοδαπούς, το οποίο τηρείται δυνάμει του νόμου 326/1999, περί παραμονής αλλοδαπών στην Τσεχική Δημοκρατία.

Οι πληροφορίες σχετικά με νομικά πρόσωπα και φυσικά πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα ή διαμένουν στην Τσεχική Δημοκρατία και υποβάλλουν αίτηση εγγραφής τηρούνται σε δημόσιο μητρώο σύμφωνα με τον νόμο αριθ. 304/2013 για τα δημόσια μητρώα νομικών και φυσικών προσώπων. Δημόσιο μητρώο είναι ένας δημόσιος κατάλογος στον οποίο οι προβλεπόμενες από τον νόμο πληροφορίες καταχωρίζονται σε σχέση με τα νομικά πρόσωπα και τα πρόσωπα που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα. Το εν λόγω μητρώο περιλαμβάνει συλλογή εγγράφων, είναι προσβάσιμο τόσο σε Τσέχους όσο και σε αλλοδαπούς, και όλοι οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να το συμβουλευθούν και να αποκοτούν αντίγραφα ή αποσπάσματα αυτού. Το δημόσιο μητρώο τηρείται σε ηλεκτρονική μορφή, συνεπώς η εξ αποστάσεως πρόσβαση σε αυτό είναι εφικτή, στην ακόλουθη διεύθυνση: https://www.czso.cz/csu/res/business_register.

Οι πληροφορίες στον ιστότοπο διατίθενται δωρεάν. Υπάρχει κόστος 50 κορόνων ανά σελίδα ή απόσπασμα σελίδας (χωρίς επικύρωση) ή 70 κορόνων (με επικύρωση) για την παραγωγή αντίτυπου, διπλότυπου ή αντίγραφου εγγράφου που έχει υποβληθεί στη συλλογή (συμπεριλαμβανομένων αποσπασμάτων του εμπορικού μητρώου στα τσεχικά).

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επιδότηση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επιδότηση ή κοινοποίηση πράξεων.

Άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α): την παροχή εντεταλμένων αρχών στις οποίες οι υπηρεσίες διαβίβασης μπορούν να απευθύνουν αιτήσεις για τον προσδιορισμό της διεύθυνσης του προσώπου στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη. Η Τσεχική Δημοκρατία κοινοποίησε στις ακόλουθες εντεταλμένες αρχές:

το τοπικό δικαστήριο (okresní soud) (στην Πράγα: obvodní soud, στο Brno: Městský soud), η αρμοδιότητα του οποίου καλύπτει την τελευταία γνωστή διεύθυνση του προσώπου στο οποίο πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη, εφόσον η πληροφορία αυτή είναι διαθέσιμη, ή, κατά περίπτωση, το τοπικό δικαστήριο του τόπου όπου βρίσκεται το πρόσωπο στο οποίο πρόκειται να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη, σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επιδότησης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επιδότηση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Σύμφωνα με τη νομοθεσία της Τσεχικής Δημοκρατίας, ένα δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί ένυπτες πράξεις κατά τη διάρκεια ακροαματικής διαδικασίας ή στο πλαίσιο άλλης προσφυγής στο δικαστήριο. Αν αυτή η μέθοδος επιδότησης ή κοινοποίησης πράξεων δεν χρησιμοποιείται, το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί πράξη στον παραλήπτη στην ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα δεδομένων του μέσω δημόσιου δικτύου δεδομένων. Αν η επιδότηση ή κοινοποίηση πράξης δεν είναι δυνατή μέσω δημόσιου δικτύου δεδομένων, το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη, κατόπιν αίτησης του παραλήπτη, σε άλλη ταχυδρομική ή ηλεκτρονική διεύθυνση.

Αν η επιδότηση ή κοινοποίηση πράξης δεν είναι δυνατή με τις ανωτέρω μεθόδους, το δικαστήριο διατάσσει τη διενέργεια της επιδότησης ή κοινοποίησης μέσω ενός οργάνου που είναι αρμόδιο για την επιδότηση ή την κοινοποίηση (για περισσότερες πληροφορίες, βλέπε παράγραφο 3) ή ενός διαδίκου ή του εκπροσώπου αυτού (άρθρα 45, 46c, 47 και 48 του ΚΠολΔ).

Με την επιφύλαξη προϋποθέσεων που προβλέπονται επακριβώς από τον νόμο, ένα δικαστήριο μπορεί επίσης να επιδώσει ή να κοινοποιήσει πράξη με ανάρτησή του σε επίσημο πίνακα ανακοινώσεων (άρθρο 50 I του ΚΠολΔ).

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επιδότηση ή κοινοποίηση πράξεων (επιδότηση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φάξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επιδότησης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Η ηλεκτρονική επιδότηση ή κοινοποίηση πράξεων μπορεί να σημαίνει επιδότηση μέσω δημόσιου δικτύου δεδομένων σε ηλεκτρονική θυρίδα δεδομένων.

Αν αυτή η μέθοδος επιδότησης ή κοινοποίησης πράξεων δεν είναι δυνατή, το δικαστήριο, κατόπιν αίτησης του παραλήπτη, δύναται να επιδώσει ή να κοινοποιήσει πράξη σε μια ηλεκτρονική διεύθυνση που έχει δώσει ο παραλήπτης, υπό την προϋπόθεση ότι ο παραλήπτης αφενός έχει ζητήσει από το δικαστήριο την επιδότηση ή κοινοποίηση πράξεων κατ' αυτόν τον τρόπο ή έχει δώσει τη συγκατάθεσή του για αυτόν τον τύπο υπηρεσίας, και αφετέρου έχει ορίσει έναν διαπιστευμένο πάροχο υπηρεσιών πιστοποίησης ο οποίος έχει εκδώσει το αναγνωρισμένο πιστοποιητικό του και διατηρεί αρχείο αυτού ή έχει υποβάλει έγκυρο αναγνωρισμένο πιστοποιητικό. Σε περίπτωση χρήσης αυτής της μεθόδου επιδότησης ή κοινοποίησης, το δικαστήριο ζητεί από τον παραλήπτη να επιβεβαιώσει την επιδότηση ή την κοινοποίηση της πράξης στο δικαστήριο εντός τριών ημερών από την αποστολή της, μέσω μηνύματος δεδομένων που φέρει την αναγνωρισμένη ηλεκτρονική υπογραφή του. Αν πράξη που αποστέλλεται σε ηλεκτρονική διεύθυνση επιστρέφεται στο δικαστήριο ως ανεπίδοτη ή αν ο παραλήπτης δεν επιβεβαιώσει την παραλαβή της πράξης εντός τριών ημερών από την ημέρα αποστολής του, η επιδότηση ή η κοινοποίηση της πράξης δεν ισχύει.

Η νομοθεσία δεν προβλέπει άλλη μέθοδο επιδότησης ή κοινοποίησης πράξεων με ηλεκτρονικά μέσα.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επιδότησης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επιδότηση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επιδότηση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επιδότησης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Επιδότηση ή κοινοποίηση σε ηλεκτρονική διεύθυνση (μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου), η οποία μπορεί να ταξινομηθεί στο στοιχείο β).

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επιδότηση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επιδότηση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19

παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Η βεβαίωση επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων που αποστέλλονται με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο πρέπει να υπογράφεται με ηλεκτρονική υπογραφή που βασίζεται σε αναγνωρισμένο πιστοποιητικό ηλεκτρονικής υπογραφής ή με αναγνωρισμένη ηλεκτρονική υπογραφή.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπεται η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Σχετικά με αυτήν την ερώτηση, μπορείτε επίσης να συμβουλευτείτε τις πληροφορίες που παρατίθενται ανωτέρω, στην παράγραφο 5.

Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας διακρίνει δύο είδη επίδοσης ή κοινοποίησης: **προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση** και επίδοση ή κοινοποίηση άλλων πράξεων.

Αν η επίδοση ή κοινοποίηση αφορά πράξεις για τις οποίες ο νόμος ή το δικαστήριο ορίζουν ότι πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται αυτοπροσώπως, και η αρχή που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση αδυνατεί να εντοπίσει τον παραλήπτη, η πράξη αποθηκεύεται στο ταχυδρομικό κατάστημα ή στο δικαστήριο, και αφήνεται έγγραφη ειδοποίηση για τον παραλήπτη με την οποία αυτός καλείται να παραλάβει την πράξη (βλέπε παρακάτω, παράγραφο 7.2.). Αν η επίδοση ή κοινοποίηση αφορά πράξεις για τις οποίες δεν προβλέπεται προσωπική επίδοση (η λεγόμενη επίδοση ή κοινοποίηση άλλων πράξεων), η πράξη τοποθετείται στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη σε περίπτωση που αυτός δεν βρεθεί και θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί εφόσον τοποθετείται στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη. Αν η τοποθέτηση της πράξης στο γραμματοκιβώτιο δεν είναι δυνατή, το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη με ανάρτησή του στον επίσημο πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου (άρθρο 50 του ΚΠολΔ).

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Οι πράξεις για τις οποίες προβλέπεται προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι παραδίδονται τη δέκατη ημέρα από την ημέρα κατά την οποία μία πράξη είναι διαθέσιμη για παραλαβή (δηλαδή, από την ημερομηνία κατάθεσης της πράξης στο ταχυδρομικό κατάστημα ή στο δικαστήριο, ή όταν μια ειδοποίηση που ζητεί την παραλαβή της πράξης αναρτάται στον επίσημο πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου εφόσον δεν είναι δυνατόν να αφαιρεθεί η ειδοποίηση στον τόπο παράδοσης). Μια πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί ακόμη και στην περίπτωση που ο παραλήπτης δεν γνωρίζει ότι η πράξη έχει κατατεθεί. Αν η περίοδος των δέκα ημερών λήξει ανεπιτυχώς, η αρχή που ενεργεί την επίδοση ή την κοινοποίηση τοποθετεί η πράξη στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη ή, ελλείψει αυτού, επιστρέφει την πράξη στο αποστέλλον δικαστήριο και αναρτά για τον σκοπό αυτό ανακοίνωση στον επίσημο πίνακα ανακοινώσεων του δικαστηρίου. Για ορισμένες πράξεις (κυρίως διαταγές πληρωμής συναλλαγματικών, διαταγές πληρωμής και ευρωπαϊκές διαταγές πληρωμής), η υποκατάστατη επίδοση απαγορεύεται από τον νόμο ή από δικαστική απόφαση· μετά τη λήξη της προθεσμίας των δέκα ημερών, οι πράξεις επιστρέφονται στο αποστέλλον δικαστήριο χωρίς να θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί (άρθρο 49 παράγραφος 5 ΚΠολΔ).

Οι πράξεις που επιδίδονται ή κοινοποιούνται μέσω δημόσιου δικτύου δεδομένων θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί προσωπικά. Μια πράξη που επιδίδεται σε ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα δεδομένων θεωρείται ότι έχει επιδοθεί, μόλις ένα πρόσωπο το οποίο, με βάση το πεδίο εφαρμογής της εξουσιοδότησής του έχει δικαίωμα πρόσβασης στην πράξη, συνδεθεί στην ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα. Αν το εν λόγω πρόσωπο δεν συνδεθεί στην ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα εντός 10 ημερών από την ημέρα επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης στην ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα δεδομένων, η πράξη θεωρείται ότι παραδίδεται τη δέκατη ημέρα· αυτό δεν ισχύει εάν αποκλείεται η υποκατάστατη επίδοση για τέτοιες πράξεις (άρθρο 17 παράγραφοι 3 και 4 του νόμου αριθ. 300/2008 για τις ηλεκτρονικές πράξεις και την εγκεκριμένη μετατροπή εγγράφων).

Άλλες πράξεις (τα οποία δεν προορίζονται για προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση) θεωρούνται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί κατά την ημέρα τοποθέτησής τους σε γραμματοκιβώτιο ή, εφόσον επιδίδονται ή κοινοποιούνται με ανάρτησή τους στον επίσημο πίνακα ανακοινώσεων ενός δικαστηρίου, κατά τη δέκατη ημέρα από την ανάρτηση.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Ο παραλήπτης ενημερώνεται σχετικά με την κατάθεση πράξης σε ταχυδρομικό γραφείο με γραπτή ειδοποίηση με την οποία του ζητείται να παραλάβει την πράξη, την οποία αφήνει με τον κατάλληλο τρόπο προς παραλαβή απ' αυτόν η αρχή που ενεργεί την επίδοση ή την κοινοποίηση (συνήθως με την τοποθέτησή της στο γραμματοκιβώτιο). Αν δεν είναι δυνατόν να αφαιρεθεί ειδοποίηση στο μέρος όπου επιχιρήθηκε η παράδοση, η υπεύθυνη για την επίδοση ή την κοινοποίηση αρχή επιστρέφει την πράξη στο αποστέλλον δικαστήριο, το οποίο αναρτά στον επίσημο πίνακα ανακοινώσεων του ειδοποίηση με την οποία ζητεί την παραλαβή της πράξης.

Στην ειδοποίηση πρέπει να αναγράφονται οι πληροφορίες που προβλέπονται από τον νόμο (άρθρο 50h του ΚΠολΔ), και πιο συγκεκριμένα τα στοιχεία του δικαστηρίου, της προς επίδοση πράξης, του παραλήπτη και της διεύθυνσής του, της υπεύθυνης για την επίδοση ή κοινοποίηση αρχή, καθώς και το ονοματεπώνυμο του οργάνου επίδοσης και η υπογραφή του. Αν δεν αποκλείεται η υποκατάστατη επίδοση, η ειδοποίηση πρέπει επίσης να περιέχει μια προειδοποίηση σχετικά με τις νομικές συνέπειες της μη παραλαβής της πράξης. Επίσης, η ειδοποίηση αναφέρει από ποιον, πού και πότε η πράξη θα είναι έτοιμη για παραλαβή, καθώς και την ημερομηνία και το ωράριο κατά την οποία μπορεί να παραληφθεί.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Η άρνηση αποδοχής της επίδοσης ή κοινοποίησης μιας πράξης διέπεται από το άρθρο 50c του ΚΠολΔ, το οποίο προβλέπει ότι αν ένας παραλήπτης ή αποδέκτης αρνείται την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης, αυτή θεωρείται ότι επιδίδεται ή κοινοποιείται κατά την ημέρα άρνησης παραλαβής της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης. Ο παραλήπτης πρέπει να ενημερώνεται σχετικά με τις συνέπειες. Σύμφωνα με το τσεχικό δίκαιο, η ίδια κατά πλάσμα δικαίου επίδοση ισχύει αν ο παραλήπτης αρνηθεί να επιδείξει την ταυτότητά του ή να συνεργαστεί με οποιοδήποτε άλλο τρόπο απαιτούμενο για τη δέουσα επίδοση. Σε αυτήν την περίπτωση, μια πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί κατά την ημέρα άρνησης επιδείξεως της ταυτότητας ή άρνησης συνεργασίας. Κατά τον τσεχικό νόμο, δεν εξετάζεται κατά πόσον η άρνηση ήταν νόμιμη ή μη, και η κατά πλάσμα δικαίου επίδοση συντελείται αυτόματα, μετά την ενέργεια της άρνησης.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Κατά την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, η διαδικασία που ακολουθούν τα τσεχικά ταχυδρομεία είναι παρεμφερής με αυτή που ισχύει για την παραλαβή από το εσωτερικό. Αυτό σημαίνει ότι, εκτός από την περίπτωση που ο φάκελος ή το δελτίο παράδοσης δηλώνει ρητά ότι η πράξη μπορεί να επιδίδεται ή να κοινοποιείται μόνο αυτοπροσώπως, η επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί να γίνεται όχι μόνο στον παραλήπτη, αλλά και στον πληρεξούσιό του, στον νόμιμο εκπρόσωπό του, ή στον πληρεξούσιο του νόμιμου εκπροσώπου του, υπό τους ίδιους όρους που ισχύουν για τον παραλήπτη (δηλαδή, επιδείξει ταυτότητας και επιβεβαίωση της παραλαβής της πράξης με υπογραφή του).

Επιπλέον, δυνάμει των όρων και προϋποθέσεων των Τσεχικών Ταχυδρομείων, ένα ταχυδρομικό αντικείμενο δύναται να παραλαμβάνεται στον τόπο που ορίζει η ταχυδρομική διεύθυνση από:

1. Αν το ταχυδρομικό αντικείμενο απευθύνεται σε φυσικό πρόσωπο:

Φυσικό πρόσωπο άνω των 15 ετών που βρίσκεται στο διαμέρισμα, στο γραφείο, στην εγκατάσταση ή σε άλλους περικλειστούς χώρους που ορίζονται με το ίδιο ονοματεπώνυμο του παραλήπτη ή επώνυμο ίδιο με αυτό του παραλήπτη, και το οποίο επιβεβαιώνει την παραλαβή του αντικειμένου με την υπογραφή του

2. Αν το ταχυδρομικό αντικείμενο απευθύνεται σε νομικό πρόσωπο:

Φυσικό πρόσωπο που αποδεικνύει ότι είναι εξουσιοδοτημένο και επιβεβαιώνει την παραλαβή του αντικειμένου με την υπογραφή του·
Φυσικό πρόσωπο άνω των 15 ετών που περνά χρόνο στο γραφείο, στην εγκατάσταση ή σε άλλους περικλειστούς χώρους που ορίζονται με το όνομα του παραλήπτη, το οποίο τεκμηριώνει το ονοματεπώνυμό του και επιβεβαιώνει την παραλαβή του αντικειμένου με την υπογραφή του
Αν η πράξη δεν επιδοθεί επιτυχώς στα χέρια ενός φυσικού προσώπου όπως ανωτέρω, το ταχυδρομικό κατάστημα μπορεί να παραδώσει την πράξη στο κατάλληλο φυσικό πρόσωπο άνω των 15 ετών, και πιο συγκεκριμένα σε γείτονα του παραλήπτη ο οποίος συμφωνεί να παραδώσει το αντικείμενο στον παραλήπτη και επιβεβαιώνει την παραλαβή του αντικειμένου με την υπογραφή του.

Αυτό αποκλείεται στην περίπτωση που:

- α) ο παραλήπτης έχει δώσει στα Τσεχικά Ταχυδρομεία δήλωση με την οποία δηλώνει ότι διαφωνούν με τον εν λόγω τρόπο παράδοσης·
- β) Ο παραλήπτης έχει δώσει στα Τσεχικά Ταχυδρομεία δήλωση σύμφωνα με την οποία τα Τσεχικά Ταχυδρομεία μπορούν να παραδίδουν ταχυδρομικά αντικείμενα αποκλειστικά στον ίδιο
- γ) Το κόστος που δηλώνεται υπερβαίνει τις 10.000 κορόνες (Άρθρο 25 παράγραφος 6 των όρων και προϋποθέσεων των Τσεχικών Ταχυδρομείων).

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Αν ένα αντικείμενο επιδίδεται ή κοινοποιείται βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού (δηλαδή μέσω ταχυδρομικής επίδοσης και όχι μέσω της υπηρεσίας παραλαβής) και το ταχυδρομικό αντικείμενο δεν παραδίδεται επιτυχώς, το αντικείμενο κατατίθεται σε ταχυδρομικό κατάστημα, και στο γραμματοκιβώτιο της οικίας του παραλήπτη αφήνεται μια ειδοποίηση, η οποία ζητεί από τον παραλήπτη να παραλάβει το ταχυδρομικό αντικείμενο εντός ορισμένου χρονικού διαστήματος από το συγκεκριμένο ταχυδρομικό κατάστημα. Αν ο παραλήπτης δεν παραλάβει το αντικείμενο εντός της οριζόμενης προθεσμίας, το ταχυδρομικό αντικείμενο επιστρέφεται στον αποστολέα ως ανεπίδοτο.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Στην περίπτωση προσωπικής επίδοσης ή κοινοποίησης που χρησιμοποιεί τις ταχυδρομικές υπηρεσίες άλλου κράτους, κατά την έννοια του άρθρου 18 του κανονισμού, ο παραλήπτης μπορεί να παραλάβει το ταχυδρομικό αντικείμενο εντός 15 ημερών από την ημέρα κατά την οποία το αντικείμενο είναι έτοιμο για παραλαβή. Ο παραλήπτης ενημερώνεται σχετικά με την κατάθεση του ταχυδρομικού αντικειμένου μέσω γραπτής ειδοποίησης, την οποία η αρχή που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση αφήνει στο γραμματοκιβώτιο της οικίας του, ζητώντας του να παραλάβει το αντικείμενο.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Όταν ένα δικαστήριο παραδίδει πράξη κατά τη διάρκεια ακροαματικής διαδικασίας ή στο πλαίσιο οποιασδήποτε άλλης προσφυγής στο δικαστήριο με την οποία παράγονται δικαστικά πρακτικά, τα εν λόγω πρακτικά επισημαίνουν αυτό το γεγονός. Πέραν των άλλων στοιχείων (άρθρο 40 παράγραφος 6 του ΚΠολΔ), τα πρακτικά πρέπει να δηλώνουν τη φύση της πράξης. Τα πρακτικά πρέπει να υπογράφονται από το πρόσωπο που τα επιδίδει και από τον παραλήπτη.

Για την επίδοση ή την κοινοποίηση μέσω δημόσιου δικτύου δεδομένων, βλέπε ανωτέρω την παράγραφο 7.2.

Αν πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται μέσω δημόσιου δικτύου δεδομένων σε ηλεκτρονική διεύθυνση, η επίδοση ή η κοινοποίηση τεκμηριώνεται με μήνυμα δεδομένων από τον παραλήπτη που φέρει την αναγνωρισμένη ηλεκτρονική υπογραφή του και με το οποίο αυτός επιβεβαιώνει την παραλαβή της πράξης. Αν ένα δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί πράξη στο πλαίσιο προσφυγής κατά την οποία δεν παράγονται δικαστικά πρακτικά, ή μέσω αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση, το είδος της πράξης αναγράφεται στο **δελτίο επίδοσης**. Το δελτίο επίδοσης ή κοινοποίησης είναι δημόσιο έγγραφο. Εκτός εάν υπάρχουν αποδείξεις περί του αντιθέτου, τα δεδομένα που αναγράφονται σε δελτίο επίδοσης ή κοινοποίησης θεωρούνται ορθά.

Ένα δελτίο επίδοσης ή κοινοποίησης πρέπει να περιλαμβάνει τα εξής:

- α) το όνομα του δικαστηρίου που ζήτησε την επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης·
- β) την ονομασία της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση
- γ) το όνομα της επιδοθείσας ή κοινοποιηθείσας πράξης·
- δ) το όνομα του παραλήπτη και τη διεύθυνση στην οποία επιδίδεται ή κοινοποιείται η πράξη
- ε) δήλωση της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση που να αναφέρει την ημερομηνία κατά την οποία ο παραλήπτης δεν βρέθηκε, την ημερομηνία κατά την οποία η πράξη παραδόθηκε στον παραλήπτη ή αποδέκτη, την ημερομηνία κατά την οποία η πράξη ήταν έτοιμη για παραλαβή, την ημερομηνία κατά την οποία η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης δεν έγινε δεκτή ή κατά την οποία το αίτημα για συνεργασία με σκοπό τη δέουσα επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης δεν έγινε δεκτό
- στ) την ώρα και το λεπτό της επίδοσης, εάν αναφέρονται οι λέξεις «ακριβής χρόνος επίδοσης ή κοινοποίησης»·
- ζ) το ονοματεπώνυμο του οργάνου επίδοσης, την υπογραφή του και το αποτύπωμα της επίσημης σφραγίδας της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση·
- η) το ονοματεπώνυμο (εφόσον είναι γνωστό στην αρχή που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση) του προσώπου που αποδέχθηκε την πράξη ή αρνήθηκε την επίδοση ή κοινοποίηση ή αρνήθηκε να παράσχει την απαιτούμενη συνεργασία για την νομότυπη επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης· πληροφορίες σχετικά με τη σχέση του προσώπου με τον παραλήπτη, εάν η πράξη παραληφθεί για λογαριασμό του παραλήπτη· και την υπογραφή του προσώπου·
- θ) πληροφορίες σχετικά με το αν απαγορεύεται η τοποθέτηση της πράξης σε γραμματοκιβώτιο.

Αν μια πράξη έχει κατατεθεί, το δελτίο επίδοσης πρέπει επίσης να αναφέρει πληροφορίες σχετικά με το αν αφέθηκε ειδοποίηση στον παραλήπτη που ζητεί να παραλάβει ο ίδιος την πράξη.

Αν ο παραλήπτης ή αποδέκτης παραλάβει πράξη που έχει κατατεθεί, το δελτίο επίδοσης πρέπει επίσης να περιλαμβάνει:

- α) το ονοματεπώνυμο του προσώπου που παρέδωσε την πράξη, την υπογραφή του και ένα αποτύπωμα της επίσημης σφραγίδας της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση
- β) δήλωση της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση που να αναφέρει την ημερομηνία κατά την οποία παραλήφθηκε η πράξη
- γ) την ώρα και το λεπτό της επίδοσης ή κοινοποίησης, αν ζητείται αναφορά του «ακριβούς χρόνου επίδοσης ή κοινοποίησης»

δ) το ονοματεπώνυμο του προσώπου που παρέλαβε την κατατεθείσα πράξη και την υπογραφή του.

Σε περίπτωση που ο παραλήπτης ή ο αποδέκτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης ή δεν συνδράμει όπως του ζητείται για τη δέουσα επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης, το δελτίο επίδοσης πρέπει επίσης να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με το αν έχουν δοθεί οδηγίες, προφορικές ή γραπτές, για τις συνέπειες της άρνησης της επίδοσης της πράξης ή της μη παροχής συνδρομής, και σχετικά με το αν και το πώς αυτή η άρνηση αποδοχής της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης είναι δικαιολογημένη, ή σχετικά με τη φύση της μη παροχής συνεργασίας. Εάν πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται με απλό ταχυδρομείο και δεν επιδίδεται ή κοινοποιείται στον παραλήπτη ή στον παραλήπτη, το δελτίο επίδοσης πρέπει επίσης να περιέχει:

- α) δήλωση της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση που αναφέρει την ημερομηνία τοποθέτησης της πράξης σε γραμματοκιβώτιο της οικίας ή οποιοδήποτε άλλο γραμματοκιβώτιο που χρησιμοποιεί ο παραλήπτης
- β) την ώρα και το λεπτό της επίδοσης ή κοινοποίησης, αν ζητείται αναφορά του «ακριβούς χρόνου επίδοσης ή κοινοποίησης»
- γ) το ονοματεπώνυμο του οργάνου επίδοσης, την υπογραφή του και το αποτύπωμα της επίσημης σφραγίδας της αρχής που ενεργεί την επίδοση ή κοινοποίηση

Εάν ο παραλήπτης δεν είναι σε θέση να επιβεβαιώσει την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης με την υπογραφή του, κατάλληλο φυσικό πρόσωπο άλλο από το όργανο επίδοσης ή κοινοποίησης πρέπει να επιβεβαιώσει την παράδοση στον παραλήπτη υπογράφοντας το δελτίο επίδοσης ή κοινοποίησης.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Η νομοθεσία της Τσεχικής Δημοκρατίας δεν προβλέπει την πιθανότητα διόρθωσης πλημμελούς μεθόδου επίδοσης ή κοινοποίησης. Αν η επίδοση ή η κοινοποίηση συγκεκριμένης πράξης έχει γίνει κατά παράβαση εκ του νόμου προβλεπόμενης διαδικασίας, η πράξη πρέπει να επιδοθεί ξανά. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η νομοθεσία της Τσεχικής Δημοκρατίας επιτρέπει την υποκαταστατή επίδοση ή κοινοποίηση και την κατά πλάσμα δικαίου επίδοση ή κοινοποίηση που συνδέεται με αυτή, είναι πιθανή η **επίδοση ή κοινοποίηση που δεν παράγει αποτελέσματα** σε περιπτώσεις όπου ο παραλήπτης δεν μπόρεσε να λάβει γνώση της πράξης λόγω αντικειμενικού κωλύματος. Η επίδοση που δεν παράγει αποτελέσματα δηλώνεται από το αρμόδιο δικαστήριο, μόνο κατόπιν αιτήματος του διάδικου που ήταν ο παραλήπτης της συγκεκριμένης πράξης (με εξαίρεση των εκούσιων διαδικασίες όπου ένα δικαστήριο μπορεί επίσης να επανεξετάσει αυτεπαγγέλτως τις συνέπειες της επίδοσης ή κοινοποίησης). Η υποβολή της αίτησης πρέπει να πραγματοποιείται εντός 15 ημερών από την ημέρα που ο παραλήπτης λαμβάνει γνώση ή ενδέχεται να έχει λάβει γνώση της επιδοθείσας πράξης. Το δικαστήριο αποφαινεται ότι η επίδοση ή κοινοποίηση δεν παράγει αποτελέσματα μόνο σε περίπτωση που ο παραλήπτης δεν μπόρεσε να λάβει γνώση της πράξης για κάποιο **συγγνωστό λόγο**. Ως εκ τούτου, ο διάδικος πρέπει να προσδιορίσει στην αίτησή του αποδεικτικά στοιχεία που να τεκμηριώνουν την έγκαιρη υποβολή (την προαναφερθείσα προθεσμία των 15 ημερών) και να αιτιολογούν την αίτησή του. Συγγνωστοί λόγοι είναι η ασθένεια, η νοσηλεία κ.λπ., δηλαδή λόγοι που περιλαμβάνουν ένα αντικειμενικό κώλυμα που εμποδίζει τον διάδικο να λάβει γνώση της πράξης. Η επίδοση ή κοινοποίηση δεν μπορεί να κηρυχθεί αναποτελεσματική αν ο παραλήπτης εν γνώσει του απέφυγε την επίδοση ή την κοινοποίηση ή αν δεν διαμένει μόνιμα στην ταχυδρομική διεύθυνση που έχει δώσει (οι διάδικοι είναι υποχρεωμένοι να δίνουν τη διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης όπου διαμένουν πραγματικά).

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Κατά της απόφασης με την οποία διαπιστώνεται ότι η άρνηση δεν ήταν δικαιολογημένη μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Στην Τσεχική Δημοκρατία η επίδοση ή η κοινοποίηση πράξης δεν υπόκειται στην καταβολή τελών. Κατά κανόνα, η δαπάνη επίδοσης ή κοινοποίησης βαρύνει το δικαστήριο που επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη.

Τελευταία επικαιροποίηση: 27/06/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Γερμανία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Επίδοση ή κοινοποίηση είναι η γνωστοποίηση πράξεων που διενεργείται νομότυπα και πιστοποιείται εγγράφως προς τον αποδέκτη, δηλαδή τον προς ον η επίδοση ή κοινοποίηση. Γνωστοποίηση είναι η παροχή της δυνατότητας λήψης γνώσης του περιεχομένου της πράξης. Με την επίδοση ή κοινοποίηση διασφαλίζεται ότι ο αποδέκτης λαμβάνει πράγματι γνώση της πράξης ή, τουλάχιστον, ότι έχει τη δυνατότητα να λάβει γνώση της. Ταυτόχρονα, η επίδοση ή κοινοποίηση χρησιμεύει για την απόδειξη του χρόνου και του τρόπου παράδοσης της πράξης στον αποδέκτη.

Σκοπός της επίδοσης ή κοινοποίησης στο πλαίσιο δίκης είναι η κατοχύρωση του δικαιώματος ακρόασης και της δίκαιης δίκης. Για τον λόγο αυτόν υπάρχουν ειδικοί κανόνες για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Στη Γερμανία, ο νόμος δεν προβλέπει με τρόπο εξαντλητικό ποιες επιμέρους πράξεις χρήζουν νόμιμης επίδοσης ή κοινοποίησης. Η επίσημη επίδοση ή κοινοποίηση απαιτείται κυρίως όταν αυτή η μορφή επίδοσης ή κοινοποίησης είναι κατάλληλη ή ακόμη και αναγκαία, για παράδειγμα επειδή το πρώτον η επίδοση ή κοινοποίηση γεννά δικαιώματα ή εκκινεί προθεσμίες. Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Zivilprozessordnung — ZPO) ορίζουν ότι τα έγγραφα πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται. Για παράδειγμα, τα εισαγωγικά της δίκης δικόγραφα και οι δικαστικές αποφάσεις κατά των οποίων μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται εκ του νόμου.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Το ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή κοινοποίηση εξαρτάται από το αν πρόκειται για επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια του δικαστηρίου, η οποία διέπεται από τα άρθρα 166 έως 190 του ZPO, ή για επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια των δικών σύμφωνα με τα άρθρα 191 έως 195 του ZPO.

Η επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια του δικαστηρίου αποτελεί τον κανόνα και πραγματοποιείται, κατ' αρχήν, από τη γραμματεία του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η δικαστική διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 168 παράγραφος 1 του ZPO. Η γραμματεία του δικαστηρίου μπορεί να δώσει εντολή επίδοσης ή κοινοποίησης σε φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών ή σε δικαστικό υπάλληλο, ή να εκτελέσει η ίδια την επίδοση ή κοινοποίηση.

Η επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια των διαδίκων πραγματοποιείται μόνο στις περιπτώσεις που τούτο επιτρέπεται ή επιβάλλεται από τον νόμο. Σύμφωνα με το άρθρο 192 του ΖΠΟ, πραγματοποιείται κατ' αρχήν από δικαστικό επιμελητή. Τη σχετική εντολή στον δικαστικό επιμελητή δίνουν είτε άμεσα οι διάδικοι είτε έμμεσα η γραμματεία του δικάζοντος δικαστηρίου. Ο δικαστικός επιμελητής μπορεί με τη σειρά του να αναθέσει την επίδοση ή κοινοποίηση σε φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών (άρθρο 194 του ΖΠΟ).

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Γερμανική αρχή από την οποία αλλοδαπή αρχή ζητεί να πραγματοποιήσει επίδοση ή κοινοποίηση στη Γερμανία, μεριμνά κατά κανόνα για την εξεύρεση της ισχύουσας διεύθυνσης του προς ον η επίδοση ή κοινοποίηση, όταν διαπιστώνει ότι ο προς ον η επίδοση ή κοινοποίηση δεν κατοικεί στη διεύθυνση που αναγράφεται στην αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης, ή ότι η διεύθυνση που αναγράφεται στην αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης είναι ελλιπής ή εσφαλμένη. Ωστόσο, εν προκειμένω πρόκειται για εκούσια παροχή της γερμανικής αρχής και όχι για υποχρέωσή της.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Κατά το άρθρο 44 του ομοσπονδιακού νόμου περί δήλωσης κατοικίας (Bundesmeldegesetz — BMG), οι δημόσιες αρχές και οι ιδιώτες της αλλοδαπής μπορούν να λαμβάνουν από τις γερμανικές αρχές υποβολής στοιχείων τη λεγόμενη απλή ενημέρωση από το μητρώο πληθυσμού για ορισμένο πρόσωπο χωρίς να επικαλούνται ιδιαίτερο λόγο.

Η απλή ενημέρωση από το μητρώο πληθυσμού περιλαμβάνει:

το επώνυμο,

τα ονόματα, με επισήμανση του ονόματος που συνήθως χρησιμοποιείται,

τον ακαδημαϊκό τίτλο,

τις τρέχουσες διευθύνσεις και

αν το πρόσωπο έχει αποβιώσει, το γεγονός αυτό.

Η σχετική αίτηση πρέπει να υποβάλλεται στην αρμόδια αρχή υποβολής στοιχείων. Κατά κανόνα, πρόκειται για την υπηρεσία δημοτολογίου του δήμου ή της κοινότητας στην οποία εικάζεται ότι βρίσκεται η κατοικία του προσώπου. Ολοένα και περισσότερες κοινότητες παρέχουν τη δυνατότητα λήψης των εν λόγω στοιχείων ηλεκτρονικά μέσω του διαδικτύου.

Για την ενημέρωση από το μητρώο πληθυσμού καταβάλλονται τέλη. Το ύψος των τελών διαφέρει ανάλογα με το ομόσπονδο κράτος.

Προϋπόθεση για την παροχή ενημέρωσης από το μητρώο πληθυσμού είναι η δυνατότητα πλήρους ταυτοποίησης του αναζητούμενου προσώπου με βάση τα γνωστοποιηθέντα στοιχεία. Αυτό σημαίνει ότι δεν είναι δυνατή η διαβίβαση «λίστας αποτελεσμάτων». Επιπλέον, το πρόσωπο ή η αρχή που ζητεί τα στοιχεία πρέπει να δηλώσει ότι δεν θα χρησιμοποιήσει τα στοιχεία για σκοπούς διαφημιστικούς ή εμπορίας διευθύνσεων.

Απαγορεύεται η ενημέρωση με βάση τα στοιχεία του μητρώου πληθυσμού εάν για το συγκεκριμένο πρόσωπο υπάρχει καταχωρισμένη απαγόρευση γνωστοποίησης πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 51 ή υπό όρους φραγή γνωστοποίησης πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 52 του ομοσπονδιακού νόμου περί δήλωσης κατοικίας και δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο να θιγούν άξια προστασίας συμφέροντα.

Στο πλαίσιο δραστηριοτήτων οι οποίες εμπíπτουν εν όλω ή εν μέρει στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατόν, σύμφωνα με το άρθρο 35 του ομοσπονδιακού νόμου περί δήλωσης κατοικίας, να διαβιβαστεί σε δημόσιες αρχές άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημόσιες αρχές άλλων συμβαλλόμενων μερών της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας ένας πυρήνας δεδομένων που υπερβαίνει τα προαναφερθέντα, αν η αιτούσα αρχή χρειάζεται τα εν λόγω πρόσθετα στοιχεία για την εκτέλεση των καθηκόντων της.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση και κοινοποίηση πράξεων, η Γερμανία συμβάλλει στην ταυτοποίηση των διευθύνσεων παρέχοντας λεπτομερείς πληροφορίες στη διαδικτυακή πύλη της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης σχετικά με τον τρόπο ταυτοποίησης των διευθύνσεων των αποδεκτών στη Γερμανία.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Ο συνηθέστερος τρόπος επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια του δικαστηρίου. Συνήθως πραγματοποιείται από φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών. Προς τον σκοπό αυτόν, η γραμματεία του δικαστηρίου δίνει σύμφωνα με το άρθρο 176 παράγραφος 2 του ΖΠΟ εντολή επίδοσης ή κοινοποίησης στον φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών παραδίδοντας συγχρόνως την προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξη σε σφραγισμένο φάκελο, καθώς και το έντυπο βεβαίωσης επίδοσης ή κοινοποίησης. Ο φορέας παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών πραγματοποιεί την επίδοση ή κοινοποίηση, συμπληρώνει το έντυπο βεβαίωσης επίδοσης ή κοινοποίησης και το επιστρέφει στη γραμματεία του δικαστηρίου χωρίς καθυστέρηση. Η παράδοση της πράξης προς επίδοση ή κοινοποίηση στον προς ον η επίδοση ή κοινοποίηση διέπεται από το άρθρο 177 του ΖΠΟ και μπορεί να πραγματοποιηθεί οπουδήποτε, δηλαδή δεν συνδέεται με συγκεκριμένο τόπο. Εάν ο παραλήπτης δεν έχει ικανότητα δικαστικής παράστασης, η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να απευθύνεται στον νόμιμο εκπρόσωπό του σύμφωνα με το άρθρο 170 παράγραφος 1 πρώτη περίοδος του ΖΠΟ.

Υπάρχουν ορισμένες εναλλακτικές μέθοδοι επίδοσης ή κοινοποίησης. Σύμφωνα με το άρθρο 171 του ΖΠΟ, η επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί προς πληρεξούσιο του αποδέκτη. Στις δικαστικές διαδικασίες, η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται συνήθως έναντι απόδειξης παραλαβής προς τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αποδέκτη σύμφωνα με τα άρθρα 172 και 174 του ΖΠΟ. Ο πληρεξούσιος δικηγόρος αποστέλλει την απόδειξη παραλαβής στο δικαστήριο.

Εάν αμφότεροι οι διάδικοι εκπροσωπούνται από δικηγόρο στη δικαστική διαδικασία, η επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί από δικηγόρο σε δικηγόρο σύμφωνα με το άρθρο 195 του ΖΠΟ. Το ίδιο ισχύει και για τις πράξεις που επιδίδονται ή κοινοποιούνται με επιμέλεια του δικαστηρίου, εκτός εάν στον αντίδικο πρέπει να κοινοποιηθεί συγχρόνως και διαταγή του δικαστηρίου. Στην πράξη πρέπει να προβλέπεται ότι η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται από δικηγόρο σε δικηγόρο. Η απόδειξη παραλαβής ισχύει επίσης εν προκειμένω ως απόδειξη επίδοσης ή κοινοποίησης.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Τα ηλεκτρονικά έγγραφα μπορούν κατ' αρχήν να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται ηλεκτρονικά σε όλες τις αστικές διαδικασίες σύμφωνα με τα άρθρα 173 και 130α του ΖΠΟ με ασφαλή μέσα διαβίβασης (De-Mail, ειδική ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα, λογαριασμός χρήστη σύμφωνος με τον νόμο περί διαδικτυακής πρόσβασης). Δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, δικαστικοί επιμελητές, από την 1η Ιανουαρίου 2023 φορολογικοί σύμβουλοι, καθώς και αρχές, οργανισμοί ή ιδρύματα δημοσίου δικαίου, και από την 1η Ιανουαρίου 2024 λοιπά πρόσωπα από τα οποία, λόγω επαγγέλματος, αναμένεται αυξημένος βαθμός αξιοπιστίας, οφείλουν να διαθέτουν ασφαλή μέσα διαβίβασης για την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση. Ηλεκτρονικές επιδόσεις ή κοινοποιήσεις προς τους λοιπούς διαδίκους μπορούν να πραγματοποιούνται μόνον εφόσον έχουν συναινέσει ρητά στη διαβίβαση ηλεκτρονικών εγγράφων για τη συγκεκριμένη διαδικασία ή, στην περίπτωση νομικών προσώπων, γενικά.

Η επίδοση σε δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές, φορολογικούς συμβούλους, λοιπά πρόσωπα από τα οποία, λόγω επαγγέλματος, αναμένεται αυξημένος βαθμός αξιοπιστίας, καθώς και σε αρχές, οργανισμούς και ιδρύματα δημοσίου δικαίου μπορεί να γίνεται και με φαξ. Για την απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης με φαξ αρκεί η χρονολογημένη απόδειξη παραλαβής που φέρει την υπογραφή του αποδέκτη της επίδοσης ή κοινοποίησης. Η απόδειξη παραλαβής μπορεί να επιστραφεί στο δικαστήριο σε έγχαρτη μορφή, με φαξ ή ως ηλεκτρονικό έγγραφο.

Δεν επιτρέπεται η επίδοση ή κοινοποίηση με SMS.

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση ηλεκτρονικών εγγράφων επιτρέπεται για όλα τα είδη διαδικασιών σύμφωνα με τον ΖΠΟ.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι επί του παρόντος δυνατή μόνο με τη μορφή του άρθρου 19 παράγραφος 1 στοιχείο α).

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων δεν είναι ακόμη δυνατή.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, πότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Οι ερωτήσεις 7.1 έως 7.3 απαντώνται από κοινού:

Εάν δεν είναι δυνατή η απευθείας επίδοση ή κοινοποίηση στον αποδέκτη, μπορεί να διενεργηθεί η λεγόμενη έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση. Η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί να λάβει τις ακόλουθες μορφές:

α) έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση σε «υποκατάστατο αποδέκτη» (άρθρο 178 του ΖΠΟ):

Η κύρια δυνατότητα έμμεσης επίδοσης ή κοινοποίησης είναι η επίδοση ή κοινοποίηση σε υποκατάστατο αποδέκτη σύμφωνα με το άρθρο 178 του ΖΠΟ. Εάν ο ίδιος ο προς ον η επίδοση ή κοινοποίηση δεν βρίσκεται στην κατοικία του, στον χώρο εργασίας του ή σε δημόσιο ίδρυμα (όπως σωφρονιστικό κατάστημα ή νοσοκομείο) όπου διαμένει, έμμεση επίδοση μπορεί να πραγματοποιηθεί με την παράδοση της πράξης σε ένα από τα ακόλουθα πρόσωπα:

στην κατοικία του αποδέκτη, σε ενήλικο μέλος της οικογένειάς του, σε πρόσωπο που εργάζεται στην οικογένεια ή σε ενήλικο μόνιμο συγκαίτοικο, στον χώρο εργασίας του αποδέκτη, σε πρόσωπο που εργάζεται εκεί,

σε ίδρυμα, είτε στον διευθυντή αυτού είτε σε εξουσιοδοτημένο προς τούτο εκπρόσωπο.

Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 178 παράγραφος 2 του ΖΠΟ, δεν επιτρέπεται η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση στα ανωτέρω πρόσωπα αν αυτά συμμετέχουν σε ένδικη διαφορά ως αντίδικοι του προς ον η επίδοση ή κοινοποίηση. Σε περίπτωση έμμεσης επίδοσης ή κοινοποίησης σε «υποκατάστατο αποδέκτη», η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε κατά την παράδοση της πράξης στον υποκατάστατο.

β) έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση με τοποθέτηση στο γραμματοκιβώτιο σύμφωνα με το άρθρο 180 του ΖΠΟ:

Εάν η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση σε υποκατάστατο αποδέκτη δεν είναι εφικτή στην κατοικία ή στον χώρο εργασίας του προς ον η επίδοση ή η κοινοποίηση, μπορεί να πραγματοποιηθεί έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση με τοποθέτηση στο γραμματοκιβώτιο, σύμφωνα με το άρθρο 180 του ΖΠΟ. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη τοποθετείται στο γραμματοκιβώτιο της κατοικίας ή του χώρου εργασίας. Με την τοποθέτηση, η πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί.

γ) έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση με κατάθεση σύμφωνα με το άρθρο 181 του ΖΠΟ:

Εάν δεν καταστεί δυνατή η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση στο ίδρυμα όπου διαμένει ο αποδέκτης ή με τοποθέτηση στο γραμματοκιβώτιο, η πράξη μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί με κατάθεση της προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξης σύμφωνα με το άρθρο 181 του ΖΠΟ. Η κατάθεση μπορεί να γίνει είτε στη γραμματεία του ειρηνοδικείου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται ο τόπος επίδοσης ή κοινοποίησης, είτε, στην περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης μέσω ταχυδρομείου, σε σημείο του τόπου επίδοσης ή κοινοποίησης ή του τόπου της έδρας του ειρηνοδικείου που επιλέγεται από το ταχυδρομείο. Ο αποδέκτης ενημερώνεται για την κατάθεση με έγγραφη ειδοποίηση η οποία κοινοποιείται με κοινή επιστολή. Αν αυτό δεν είναι δυνατό, η ειδοποίηση θυροκολλείται στην πόρτα της κατοικίας, του χώρου εργασίας ή του ιδρύματος. Η πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε με την παράδοση της έγγραφης ειδοποίησης.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Στην περίπτωση που ο αποδέκτης βρίσκεται στην κατοικία, στον χώρο εργασίας ή στο δημόσιο ίδρυμα αλλά αρνείται να παραλάβει την πράξη, πρέπει να γίνεται διάκριση:

Αν η άρνηση παραλαβής είναι δικαιολογημένη, απαιτείται νέα επίδοση ή κοινοποίηση. Δικαιολογημένη άρνηση υπάρχει για παράδειγμα αν η διεύθυνση είναι λανθασμένη ή αν τα στοιχεία ταυτότητας του αποδέκτη δεν είναι ακριβή.

Αν η άρνηση παραλαβής δεν είναι δικαιολογημένη, η πράξη καταλείπεται στην κατοικία ή τον χώρο εργασίας, σύμφωνα με το άρθρο 179 του ΖΠΟ. Αν ο αποδέκτης δεν διαθέτει κατοικία ή χώρο εργασίας, η πράξη επιστρέφεται στον αποστολέα. Με την αδικαιολόγητη άρνηση παραλαβής, η πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφασή του της 2/3/2017 στην υπόθεση Henderson (υπόθεση C-354/15), επίδοση ή κοινοποίηση δια των ταχυδρομικών υπηρεσιών με απόδειξη παραλαβής μπορεί να πραγματοποιηθεί και με παράδοση της πράξης σε τρίτο, αν αυτή πραγματοποιηθεί στην οικία του αποδέκτη της πράξης. Αυτό έχει εφαρμογή μόνο σε ενήλικες που βρίσκονται εντός της κατοικίας του αποδέκτη, είτε πρόκειται για μέλη της οικογένειάς του που συγκατοικούν στην ίδια διεύθυνση είτε για πρόσωπα που εργάζονται εκεί. Σύμφωνα με το άρθρο 18-003 σημείο 4.1 των συμπληρωματικών διατάξεων της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Σύμβασης, η υπογραφή επί της απόδειξης παραλαβής μπορεί να τεθεί και από άλλο πρόσωπο το οποίο έχει δικαίωμα να παραλάβει την επιστολή με βάση την εθνική νομοθεσία.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Σύμφωνα με το άρθρο 19-104 σημείο 5.3. των συμπληρωματικών διατάξεων της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Σύμβασης, η επιστολή διατίθεται προς παραλαβή εφόσον η προσπάθεια παράδοσής της απέβη άκαρπη. Στην Deutsche Post AG, η συστημένη επιστολή παραδίδεται μόνο στον αποδέκτη αυτοπροσώπως ή σε εγγράφως εξουσιοδοτημένο από αυτόν πρόσωπο. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στην απόφασή του της 2/3/2017 στην υπόθεση Henderson (υπόθεση C-354/15), έκρινε ότι επίδοση ή κοινοποίηση κατά το άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μπορεί να θεωρηθεί πραγματοποιηθείσα μόνον αν η απόδειξη παραλαβής ή ισοδύναμο έγγραφο συμπληρώθηκε από τον προς όν η επίδοση ή η κοινοποίηση ή από υποκατάστατο αποδέκτη. Ως εκ τούτου, σε περίπτωση μη παραλαβής της επιστολής, πρέπει να θεωρείται ότι δεν υπήρξε επίδοση ή κοινοποίηση.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Σύμφωνα με το άρθρο 19-104 σημείο 5.3. των συμπληρωματικών διατάξεων της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Σύμβασης, το χρονικό διάστημα της φύλαξης στο ταχυδρομείο καθορίζεται από τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις. Ωστόσο, το διάστημα αυτό δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τον ένα μήνα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις το εν λόγω διάστημα μπορεί να ανέρχεται σε έως δύο μήνες. Η Deutsche Post AG φυλάσσει τις επιστολές για τις οποίες υπάρχει ειδοποίηση για μία εβδομάδα. Ο ταχυδρομικός υπάλληλος αφήνει στο γραμματοκιβώτιο του αποδέκτη ειδοποίηση στην οποία αναφέρεται το κατάστημα στο οποίο φυλάσσεται η επιστολή και ο χρόνος εντός του οποίου μπορεί να παραληφθεί.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Υπάρχουν διάφορες έγγραφες αποδείξεις της επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης. Προς απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης συντάσσεται κατά κανόνα, σύμφωνα με το άρθρο 182 του ZPO, αποδεικτικό επίδοσης ή κοινοποίησης με χρήση ειδικού εντύπου, η οποία επιστρέφεται αμελλητί στη γραμματεία του δικαστηρίου. Το εν λόγω αποδεικτικό περιέχει κάθε στοιχείο που είναι απαραίτητο για την απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης, και ιδίως:

τα στοιχεία του προσώπου προς το οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση,

τα στοιχεία του προσώπου στο οποίο παραδόθηκε η πράξη,

τον τόπο, την ημερομηνία και, εφόσον έχει διαταχθεί από το δικαστήριο, την ώρα της επίδοσης ή κοινοποίησης,

το επίθετο, το όνομα και την υπογραφή του διενεργήσαντος την επίδοση ή κοινοποίηση, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, τα στοιχεία της επιχείρησης ή της αρχής στην οποία ανατέθηκε το εν λόγω καθήκον.

Σύμφωνα με το άρθρο 193 παράγραφος 4 του ZPO, εάν η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται με επιμέλεια των διαδίκων, το αποδεικτικό επίδοσης ή κοινοποίησης πρέπει να αποσταλεί στον διάδικο για τον οποίο πραγματοποιήθηκε η επίδοση ή κοινοποίηση.

Σύμφωνα με το άρθρο 169 παράγραφος 1 του ZPO, κατόπιν αιτήσεως, η γραμματεία πιστοποιεί τον χρόνο της επίδοσης ή κοινοποίησης.

Σε περίπτωση έμμεσης επίδοσης ή κοινοποίησης, πρέπει να αναφέρεται στο αποδεικτικό και ο λόγος για τον οποίο λαμβάνει χώρα έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση. Αν η έμμεση επίδοση ή κοινοποίηση διενεργείται με κατάθεση, στο αποδεικτικό αναφέρεται και ο τρόπος παράδοσης της έγγραφης ειδοποίησης σχετικά με την κατάθεση. Αν υπάρξει αδικαιολόγητη άρνηση παραλαβής της πράξης, το αποδεικτικό αναφέρει και το όνομα του προσώπου που αρνήθηκε την παραλαβή, καθώς και ότι ο φάκελος παρέμεινε στον τόπο της επίδοσης ή κοινοποίησης ή ότι επιστράφηκε στον αποστολέα.

Σε ορισμένες περιπτώσεις δεν απαιτείται αποδεικτικό επίδοσης ή κοινοποίησης:

Σύμφωνα με το άρθρο 174 δεύτερη περίοδος του ZPO, σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης με παράδοση στο κατάστημα του δικαστηρίου, πρέπει να σημειώνεται το γεγονός και ο χρόνος της επίδοσης ή κοινοποίησης τόσο στον φάκελο της υπόθεσης όσο και στην εκάστοτε πράξη, ως απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης.

Αν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται σε δικηγόρο, η απόδειξη παραλαβής από τον δικηγόρο αρκεί για να αποδειχθεί η επίδοση ή η κοινοποίηση, σύμφωνα με το άρθρο 175 του ZPO.

Αν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής, η απόδειξη παραλαβής αρκεί ως απόδειξη, σύμφωνα με το άρθρο 176 παράγραφος 1 δεύτερη περίοδος του ZPO. Το ίδιο ισχύει όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται στο εξωτερικό με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, άρθρο 183 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος πρώτη ημιπερίοδος και άρθρο 183 παράγραφος 5 πρώτη περίοδος του ZPO).

Όταν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται στην αλλοδαπή με τη βοήθεια αλλοδαπών αρχών ή γερμανικών διπλωματικών αποστολών, η επίδοση ή η κοινοποίηση αποδεικνύεται με βεβαίωση της αρχής στην οποία ανατέθηκε το εν λόγω καθήκον (άρθρο 16 του προξενικού νόμου και άρθρο 183 παράγραφος 5 δεύτερη περίοδος του ZPO).

Όταν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται ηλεκτρονικά, αρκεί για την επίδοση ή την κοινοποίηση σε δικηγόρους, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές, φορολογικούς συμβούλους, λοιπά πρόσωπα από τα οποία, λόγω επαγγέλματος, αναμένεται αυξημένος βαθμός αξιοπιστίας, καθώς και σε αρχές, οργανισμούς και ιδρύματα δημοσίου δικαίου, σύμφωνα με το άρθρο 173 παράγραφος 3 του ZPO η αποστολή απόδειξης παραλαβής. Δεν προβλέπεται γραπτή απόδειξη επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλους αποδέκτες. Στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 173 παράγραφος 4 του ZPO, το ηλεκτρονικό έγγραφο θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί την τρίτη ημέρα από την ημερομηνία παραλαβής που αναγράφεται στην αυτοματοποιημένη απόδειξη παραλαβής, εκτός εάν ο παραλήπτης αποδείξει μη παραλαβή ή μεταγενέστερη παραλαβή.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Η επίδοση ή η κοινοποίηση που δεν λαμβάνει τη μορφή που προβλέπεται από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας είναι, κατ' αρχήν, άκυρη. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 189 του ZPO, η εν λόγω παράλειψη επίδοσης ή κοινοποίησης μπορεί να θεραπευθεί εάν η πράξη έχει πράγματι παραληφθεί από το πρόσωπο

στο οποίο επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε, ή θα μπορούσε να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί, σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Στην περίπτωση αυτή, η πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί κατά τον χρόνο της πραγματικής παραλαβής της. Στην περίπτωση αυτή, θεραπεύεται το ελάττωμα της επίδοσης ή της κοινοποίησης.

Σε περίπτωση που ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο προς το οποίο θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή η κοινοποίηση βάσει του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.χ. ενήλικο μέλος της οικογένειας του παραλήπτη) παραλάβει την πράξη, αποκλείεται η δυνατότητα θεραπείας. Η επίδοση ή η κοινοποίηση είναι άκυρη και πρέπει να επαναληφθεί.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Όχι.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Η επίδοση ή η κοινοποίηση πράξης από το δικαστήριο υπόκειται, κατ' αρχήν, σε καταβολή εξόδων. Ωστόσο, σε διαδικασίες ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, στις οποίες τα δικαστικά τέλη υπολογίζονται ανάλογα με την αξία της διαφοράς, τα δικαστικά τέλη καλύπτουν σε τακτική βάση τις πρώτες δέκα επιδόσεις ή κοινοποιήσεις. Για κάθε περαιτέρω επίδοση ή κοινοποίηση, καθώς και για επιδόσεις ή κοινοποιήσεις σε άλλες διαδικασίες ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, εισπράττονται εφάπαξ τέλη 3,50 EUR ανά επίδοση ή κοινοποίηση που διενεργείται με έγγραφο επίδοσης, με συστημένη επιστολή έναντι απόδειξης παραλαβής ή από δικαστικό υπάλληλο. Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση από το δικαστήριο δεν υπόκειται σε καταβολή εξόδων.

Η επίδοση ή κοινοποίηση με επιμέλεια των διαδίκων διενεργείται από δικαστικό επιμελητή.

Για την ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση, ο δικαστικός επιμελητής χρεώνει τέλος ύψους 3,30 EUR, επιπλέον των εξόδων που απαιτούνται για την παραγωγή των αντιγράφων και των ταχυδρομικών εξόδων, καθώς και κατ' αποκοπή τέλος. Αν η πράξη που παραδόθηκε προς επίδοση ή κοινοποίηση στον δικαστικό επιμελητή χρήζει επικύρωσης, οφείλονται επιπλέον τέλη επικύρωσης. Αυτά ανέρχονται σε 0,50 EUR ανά σελίδα για τις πρώτες πενήντα σελίδες και σε 0,15 EUR για κάθε επιπλέον σελίδα.

Εάν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται αυτοπροσώπως από τον δικαστικό επιμελητή, το τέλος ανέρχεται σε 11,00 EUR. Στην περίπτωση αυτή ο δικαστικός επιμελητής δικαιούται να εισπράξει και αποζημίωση μετάβασης, το ύψος της οποίας κυμαίνεται μεταξύ 3,25 EUR και 16,25 EUR ανάλογα με τη διανυθείσα απόσταση.

Κανονικά δεν χρεώνονται έξοδα για την εκτέλεση παραγγελιών επίδοσης ή κοινοποίησης από άλλα κράτη μέλη δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) 2020/1784, εκτός εάν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται από δικαστικό επιμελητή. Εάν η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται από δικαστικό επιμελητή, καταβάλλονται τα ίδια έξοδα που ισχύουν για τις εγχώριες παραγγελίες επίδοσης ή κοινοποίησης. Τα ακριβή έξοδα σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση καθορίζονται στον νόμο περί εξόδων δικαστικών επιμελητών και ιδίως στον κατάλογο των εξόδων που περιλαμβάνεται σε αυτόν.

Τελευταία επικαιροποίηση: 18/01/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Ελλάδα

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Η «επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων» σημαίνει στην πράξη ότι, τα έγγραφα που αφορούν σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται στους διαδίκους.

Η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων, όπως ορίζεται στη νομοθεσία, πραγματοποιείται με την ενέργεια των αρμόδιων αρχών και προσώπων, μέσω της οποίας οι παραλήπτες αποκτούν πρόσβαση στο περιεχόμενο των εγγράφων που τους απευθύνονται. Τούτο είναι σημαντικό, διότι σε αδυναμία επίδοσης ή κοινοποίησης σε διάδικο, ο τελευταίος στερείται το δικαίωμα ακρόασης, γεγονός το οποίο συνεπάγεται την τυχόν άσκηση έκτακτου ένδικου βοηθήματος.

Ειδικοί κανόνες εφαρμόζονται στην επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων, καθώς αυτή συνιστά αναγκαία διαδικαστική πράξη της δίκης κατ' αντιμωλία, η οποία απορρέει από την αρχή του δικαιώματος ακρόασης των διαδίκων. Τούτο συνίσταται στην υποχρεωτική παροχή πρόσβασης των διαδίκων σε πληροφορίες για τον τόπο και τον χρόνο της διαδικασίας στο ακροατήριο και των επιδίκων πραγματικών περιστάσεων.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Έγγραφα τα οποία πρέπει να επιδίδονται ή κοινοποιούνται επισήμως είναι τα δικόγραφα της αγωγής, της ανακοπής ερημοδικίας και των προσθέτων λόγων αυτής, της έφεσης και των προσθέτων λόγων αυτής, της αναίρεσης και των προσθέτων λόγων αυτής, της αναψηλάφησης και των προσθέτων λόγων αυτής, της τριτακοπής και των προσθέτων λόγων αυτής, της ανακοπής εναντίον εξώδικων και δικαστικών πράξεων, και των προσθέτων λόγων αυτής, της κύριας και πρόσθετης παρέμβασης, της ανακοίνωσης δίκης και της προσετίκλησης, της αίτησης λήψης, ανάκλησης ή μεταρρύθμισης ασφαλιστικών μέτρων, της αίτησης χορήγησης προσωρινής διαταγής και της ανάκλησης αυτής, καθώς και του πρακτικού αναβολής σε περίπτωση ερημοδικίας του καθ' ου, της αίτησης παροχής έννομης προστασίας κατά την εκούσια δικαιοδοσία, καθώς και της ανάκλησης ή μεταρρύθμισης της απόφασης, της κλήσης προς συζήτηση ή λήψη ένορκης βεβαίωσης, καθώς και όλων των δικαστικών αποφάσεων (οριστικών και μη οριστικών).

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Η επίδοση ή κοινοποίηση γίνεται με επιμέλεια του διαδίκου, ύστερα από έγγραφη παραγγελία που δίνεται, κάτω από το επιδιδόμενο έγγραφο, είτε από τον ίδιο ή τον πληρεξούσιό του, είτε, με αίτησή του από τον αρμόδιο δικαστή, και προκειμένου για πολυμελή δικαστήρια από τον πρόεδρό τους (123 ΚΠολΔ). Η επίδοση ή κοινοποίηση γίνεται με δικαστικό επιμελητή διορισμένο από το δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία ή τη διαμονή του όταν γίνεται η επίδοση, ο προς τον εκείνη απευθύνεται (122.1 ΚΠολΔ). Οι επιδόσεις ή κοινοποιήσεις που γίνονται με την επιμέλεια του δικαστηρίου, μπορούν να πραγματοποιηθούν και από ποινικό κλητήρα της περιφέρειας ή από όργανο της ελληνικής αστυνομίας ή της δασοφυλακής ή από το γραμματέα του δήμου (122.2, 3 ΚΠολΔ). Εξάλλου, σε υποθέσεις ασφαλιστικών μέτρων, η γνωστοποίηση του τόπου και του χρόνου της συζήτησης γίνεται με επίδοση εγγράφου που εκδίδεται από τη γραμματεία του δικαστηρίου και στο οποίο αναγράφονται ο τόπος, η ημέρα και η ώρα της συζήτησης ή με τηλεγραφική ή με τηλεφωνική πρόσκληση της γραμματείας του δικαστηρίου. Ο δικαστής μπορεί συγχρόνως με την επίδοση της κλήσης να διατάξει και την επίδοση αντιγράφου της αίτησης (686.4 ΚΠολΔ).

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Στο μέτρο που μπορεί ναί.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδοχοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Όχι, δεν έχουν άμεση πρόσβαση.

Περαιτέρω, σημειώνεται ότι όλοι οι κάτοικοι της ελληνικής επικράτειας καταχωρούνται στη βάση του εκάστοτε Δήμου μέσω των αρμόδιων ληξιαρχείων. Παρά ταύτα, η ενιαία εθνική βάση που τηρείται περιλαμβάνει μόνο τους ενήλικες πολίτες, οι οποίοι είναι καταχωρημένοι με βάση την αστυνομική ταυτότητα /διαβατήριο, και επικαιροποιείται κατά περίπτωση από τους Δήμους του κράτους.

Η μόνη πρόσβαση που μπορεί να έχει ο πολίτης (διατίθεται ατελώς) είναι μέσω δημοσίων τηλεφωνικών καταλόγων.

Συγκροτείται και ολοκληρώνεται το Εθνικό Μητρώο Πολιτών, σύμφωνα με το οποίο θα δίδεται η δυνατότητα εντοπισμού.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Η έρευνα για τον εντοπισμό διευθύνσεων πραγματοποιείται από την αρμόδια υπηρεσία παραλαβής με έγγραφο προς άλλες εθνικές υπηρεσίες.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάσταση επίδοσης ή κοινοποίησης που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην παράδοση του εγγράφου στα χέρια του προσώπου προς το οποίο γίνεται (127.1 ΚΠολΔ), οπουδήποτε αυτό βρεθεί (124 ΚΠολΔ). Εντούτοις, εάν το προς ο η επίδοση ή κοινοποίηση πρόσωπο έχει στον τόπο όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση κατοικία, κατάστημα ή γραφείο ή εργαστήριο, είτε μόνο του είτε με άλλον ή εργάζεται εκεί ως υπάλληλος, εργάτης ή υπηρέτης, η επίδοση σε άλλο μέρος δεν μπορεί να γίνει χωρίς τη συναίνεσή του (124.2 ΚΠολΔ). Σε σχέση με τυχόν εναλλακτικές μεθόδους που μπορούν να χρησιμοποιηθούν, με διατάγματα εκδιδόμενα με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης δύναται να καθιερωθεί και η επίδοση με το ταχυδρομείο ή με τηλεγράφημα ή τηλέφωνο και παράλληλα να οριστεί ο τρόπος με τον οποίο θα γίνεται και θα αποδεικνύεται η επίδοση (122.4 ΚΠολΔ).

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Ειδικά οι δικαστικές πράξεις είναι δυνατόν να επιδίδονται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρουν προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή.

Μια δικαστική πράξη που έχει επιδοθεί με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι επιδόθηκε, εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα του εγγράφου από τον παραλήπτη ηλεκτρονική απόδειξη, που θα φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή και θα ισχύει ως έκθεση επίδοσης (122.5 ΚΠολΔ).

122Α ΚΠολΔ

1. Επίδοση εγγράφου είναι δυνατόν να διενεργείται και με ηλεκτρονικά μέσα από πιστοποιημένο για τον σκοπό αυτόν δικαστικό επιμελητή, διορισμένο στο δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία ή τη διαμονή του ή την έδρα του, κατά τον χρόνο διενέργειας της επίδοσης, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο προς το οποίο αυτή απευθύνεται.

2. Τα δικόγραφα είναι δυνατόν να επιδίδονται, σύμφωνα με την παρ. 1, και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρουν εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατά την έννοια της περ. 20 του άρθρου 2 του ν. 4727/2020 (Α' 184). Η επίδοση με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται συντελεσμένη, μόνο εφόσον επιστραφεί στον διενεργούντα την επίδοση δικαστικό επιμελητή, ηλεκτρονική απόδειξη παραλαβής του εγγράφου, η οποία φέρει εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την έννοια της περ. 20 του άρθρου 2 του ν. 4727/2020, του προσώπου προς το οποίο γίνεται η επίδοση. Επί ποινή ακυρότητας, η ηλεκτρονική απόδειξη περιέχεται στην έκθεση επίδοσης την οποία συντάσσει ο δικαστικός επιμελητής σύμφωνα με το άρθρο 139 ΚΠολΔ. Η επίδοση θεωρείται ανυπόστατη αν η ηλεκτρονική απόδειξη δεν περιέλθει στον διενεργούντα την επίδοση μέσα σε είκοσι τέσσερις (24) ώρες από την αποστολή. Συνέπεια του ανυπόστατου της ηλεκτρονικής επίδοσης είναι η αυτοδίκαιη διενέργειά της με φυσικό τρόπο επίδοσης, όπως ορίζουν τα άρθρα 122 επ.

3. Με την επιφύλαξη της παρ. 4, φυσικό πρόσωπο ή, στην περίπτωση νομικού προσώπου, ο νόμιμος εκπρόσωπός αυτού, που επιθυμεί να αποστέλλει ή να λαμβάνει έγγραφα με ηλεκτρονικά μέσα υποχρεούται να δηλώσει μία μοναδική ηλεκτρονική διεύθυνση στο Εθνικό Μητρώο Επικοινωνίας (Ε.Μ.Επ.) του άρθρου 17 του ν. 4704/2020 (Α' 133). Αν πρόκειται για κάτοικο εξωτερικού ή νομικό πρόσωπο με έδρα στην αλλοδαπή, η δήλωση υποβάλλεται στο ανωτέρω Μητρώο.

4. Η επίδοση με ηλεκτρονικά μέσα, όπως ορίζεται στις παρ. 1 έως 3, με παραλήπτη το Δημόσιο, πιστωτικό ίδρυμα, ίδρυμα πληρωμών, κατάστημα ηλεκτρονικού χρήματος ή ασφαλιστική εταιρεία διενεργείται στην εκάστοτε αρμόδια αποκεντρωμένη υπηρεσία ή κεντρικό υποκατάστημα της περιφέρειας, όπου κατά τον χρόνο επίδοσης, έχει την έδρα του, ο διενεργών την επίδοση δικαστικός επιμελητής. Σε περίπτωση μη ύπαρξης αρμόδιας αποκεντρωμένης υπηρεσίας ή κεντρικού υποκαταστήματος της περιφέρειας, η επίδοση διενεργείται στην κεντρική έδρα των φορέων του πρώτου εδάφιου. Για τον σκοπό αυτόν, οι νόμιμοι εκπρόσωποι των νομικών προσώπων υποχρεούνται να δηλώνουν την ηλεκτρονική τους διεύθυνση στο Ε.Μ.Επ., όπως επίσης και το όνομα του αντιπροσώπου, εκπροσώπου ή υπαλλήλου που είναι εξουσιοδοτημένος να παραλαμβάνει ηλεκτρονικά το έγγραφο που επιδίδεται.

6. Αντικατάσταση ή κατάργηση της ηλεκτρονικής διεύθυνσης που έχει καταχωριστεί γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 17 του ν. 4704/2020.

7. Η επίδοση στον αντίκλητο πληρεξούσιο δικηγόρο, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 3 του άρθρου 143, μπορεί να γίνεται και στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που περιέχεται σε δικόγραφο, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 119 ΚΠολΔ.

8. Στις περιπτώσεις ηλεκτρονικής επίδοσης οι δικονομικές προθεσμίες παρατείνονται κατά μία (1) ημέρα.

9. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Ψηφιακής Διακυβέρνησης, εξειδικεύονται οι όροι δημιουργίας και λειτουργίας της ηλεκτρονικής εφαρμογής για την επίδοση εγγράφων με ηλεκτρονικά μέσα.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Η Ελληνική Δημοκρατία επιφυλάσσεται να απαντήσει στο σχετικό ερώτημα εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών που θεσπίστηκαν στο πλαίσιο του Καν. 2020/1784.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Επισημαίνεται ότι η ως άνω δυνατότητα ηλεκτρονικής επίδοσης δικαστικών πράξεων εξαρτάται από την έκδοση προεδρικού διατάγματος που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, στο οποίο θα ορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται.

7 «Υποκατάσταση» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Αν ο παραλήπτης δεν βρίσκεται στην κατοικία του, το έγγραφο παραδίδεται σε έναν από τους συνοίκους του, που έχουν συνείδηση των πράξεών τους και δεν συμμετέχουν στη δίκη ως αντίδικοί του (128.1 ΚΠολΔ).

Αν κανείς από όσους αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν βρίσκεται στην κατοικία

α) το έγγραφο πρέπει να κολληθεί στην πόρτα της κατοικίας μπροστά σε έναν μάρτυρα,

β) το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα μετά τη θυροκόλληση, αντίγραφο του εγγράφου, που συντάσσεται ατελώς πρέπει να παραδοθεί στα χέρια του προϊστάμενου του αστυνομικού τμήματος ή του σταθμού της περιφέρειας της κατοικίας και αν λείπει ο προϊστάμενος, στον αξιωματικό ή υπαξιωματικό υπηρεσίας ή στον σκοπό του αστυνομικού καταστήματος. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις η παράδοση βεβαιώνεται με απόδειξη που συντάσσεται ατελώς κάτω από την έκθεση της επίδοσης

γ) το αργότερο την επόμενη εργάσιμη ημέρα εκείνος που ενήργησε την επίδοση του εγγράφου πρέπει να ταχυδρομήσει σε εκείνον προς τον οποίο απευθύνεται η επίδοση έγγραφη ειδοποίησης στην οποία πρέπει να αναφέρεται το είδος του εγγράφου που επιδόθηκε, η διεύθυνση της κατοικίας, όπου έγινε η θυροκόλλησή του, η ημερομηνία της θυροκόλλησης, η αρχή στην οποία παραδόθηκε το αντίγραφο, καθώς και η ημερομηνία της παράδοσης. Το γεγονός ότι ταχυδρομήθηκε η ειδοποίηση βεβαιώνεται με απόδειξη, την οποία συντάσσει και υπογράφει ατελώς, κάτω από την επιδοτήτρια έκθεση, εκείνος που ενεργεί την επίδοση. Η βεβαίωση πρέπει να αναφέρει το ταχυδρομικό γραφείο με το οποίο έστειλε την ειδοποίηση, και τον υπάλληλο που την παρέλαβε, ο οποίος υπογράφει τη βεβαίωση (128.4ΚΠολΔ).

Αν ο παραλήπτης της επίδοσης δεν βρίσκεται στο κατάστημα, το γραφείο ή το εργαστήριο, το έγγραφο παραδίδεται στα χέρια του διευθυντή του καταστήματος, του γραφείου ή του εργαστηρίου ή σε έναν από τους συνεταιίρους, συνεργάτες, υπαλλήλους ή υπηρέτες, εφόσον έχουν συνείδηση των πράξεών τους και δεν συμμετέχουν στη δίκη ως αντίδικοί του παραλήπτη της επίδοσης (129.1 ΚΠολΔ).

Αν κανένα από τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν βρίσκεται στο κατάστημα, στο γραφείο ή στο εργαστήριο, εφαρμόζονται όσα ορίζονται στο άρθρο 128 παρ.4 ΚΠολΔ (129.2 ΚΠολΔ).

Αν ο παραλήπτης της επίδοσης ή τα πρόσωπα που αναφέρονται στα άρθρα 128 και 129 αρνηθούν να παραλάβουν το έγγραφο ή να υπογράψουν την έκθεση επίδοσης ή αν δεν μπορούν να την υπογράψουν, το όργανο της επίδοσης επικολλά το έγγραφο στην πόρτα της κατοικίας, του γραφείου, του καταστήματος ή του εργαστηρίου ενώπιον ενός μάρτυρα (130.1 ΚΠολΔ).

Αν ο παραλήπτης της επίδοσης δεν έχει κατοικία, γραφείο, κατάστημα ή εργαστήριο και είτε αρνείται να παραλάβει το έγγραφο, είτε δεν μπορεί ή αρνείται να υπογράψει την έκθεση της επίδοσης και η άρνηση του παραλήπτη ή η αδυναμία του βεβαιώνεται από ένα μάρτυρα που προσλαμβάνεται από το όργανο της επίδοσης για τον σκοπό αυτόν, η έκθεση παραδίδεται στα χέρια των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 128 παρ.4 εδαφ. β'. (130 παρ.2 ΚΠολΔ).

Αν ο παραλήπτης της επίδοσης νοσηλεύεται σε νοσοκομείο ή κρατείται σε φυλακή και δεν είναι δυνατή η επικοινωνία μαζί του, σύμφωνα με βεβαίωση της διεύθυνσης του νοσοκομείου ή της φυλακής που σημειώνεται στην έκθεση της επίδοσης, η επίδοση μπορεί να γίνει στο διευθυντή του νοσοκομείου ή της φυλακής, ο οποίος είναι υποχρεωμένος να παραδώσει το έγγραφο στα χέρια εκείνου προς τον οποίο γίνεται η επίδοση. (131 ΚΠολΔ).

Αν εκείνος προς τον οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση υπηρετεί σε εμπορικό πλοίο που βρίσκεται σε ελληνικό λιμάνι, αν απουσιάζει ή αρνείται να παραλάβει το έγγραφο ή αρνείται ή δεν μπορεί να υπογράψει την έκθεση, η επίδοση γίνεται στον πλοίαρχο του πλοίου, ή στον αναπληρωτή του και αν απουσιάζουν ή αρνούνται και αυτοί να το παραλάβουν, η επίδοση γίνεται στο λιμενάρχη, ο οποίος είναι υποχρεωμένος να ειδοποιήσει εκείνον προς τον οποίο γίνεται η επίδοση (132.1 ΚΠολΔ).

Αν εκείνος προς τον οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση υπηρετεί σε εμπορικό πλοίο που δεν βρίσκεται σε ελληνικό λιμάνι, η επίδοση γίνεται στην κατοικία του, σύμφωνα με το άρθρο 128 και αν δεν έχει κατοικία γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις για την επίδοση σε πρόσωπα άγνωστης διαμονής. Σε κάθε περίπτωση η επίδοση γίνεται και στα γραφεία του πλοιοκτήτη στην Ελλάδα ή, διαφορετικά, στα γραφεία του πράκτορα του πλοίου σε ελληνικό λιμάνι, εφόσον υπάρχουν (132.2 ΚΠολΔ).

Για πρόσωπα που ανήκουν σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες και βρίσκονται σε ενεργή υπηρεσία, αν δεν είναι δυνατή η επίδοση στους ίδιους ή στους συγγενείς ή υπηρέτες, που συνοικούν μαζί τους, γίνεται σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 128 καθώς και

α) για εκείνους που υπηρετούν γενικά στις ένοπλες δυνάμεις της ξηράς, στο διοικητή της μονάδας ή του καταστήματος ή της υπηρεσίας, όπου ανήκει ο παραλήπτης της επίδοσης. Αν είναι άγνωστη η μονάδα, το κατάστημα ή η υπηρεσία, η επίδοση γίνεται στον αρχηγό του αντίστοιχου κλάδου,

β) για αξιωματικούς, υπαξιωματικούς και ναύτες του πολεμικού ναυτικού στον αρχηγό του γενικού επιτελείου ναυτικού,

γ) για αξιωματικούς υπαξιωματικούς και σμηνίτες της πολεμικής αεροπορίας στον αρχηγό του γενικού επιτελείου αεροπορίας,

δ) για αξιωματικούς και υπαξιωματικούς της αστυνομίας πόλεων, της χωροφυλακής και του λιμενικού σώματος καθώς και για αστυφύλακες, χωροφύλακες και λιμενοφύλακες, στον προϊστάμενο της υπηρεσίας τους,

ε) για εκείνους που ανήκουν στο προσωπικό των φάρων, των φανών και των σηματοφόρων, στον λιμενάρχη της περιφέρειας, όπου ασκούν τα καθήκοντά τους (133.1 ΚΠολΔ).

Αν το πρόσωπο στο οποίο γίνεται η επίδοση διαμένει ή έχει την έδρα του στο εξωτερικό, η επίδοση γίνεται στον εισαγγελέα του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η πρόκειται να εισαχθεί η δίκη ή σε αυτό που εξέδωσε την επιδιόδομη απόφαση και για δίκες στο ειρηνοδικείο, στον εισαγγελέα του πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου υπάγεται το ειρηνοδικείο. Για έγγραφα που αφορούν την εκτέλεση, η επίδοση στον εισαγγελέα του πρωτοδικείου, στην περιφέρεια του οποίου γίνεται η εκτέλεση, και για εξώδικες πράξεις στον εισαγγελέα της τελευταίας, στο εξωτερικό κατοικίας ή γνωστής διαμονής του παραλήπτη της επίδοσης και αν δεν υπάρχει κατοικία ή γνωστή διαμονή στο εξωτερικό η επίδοση γίνεται στον εισαγγελέα πρωτοδικών της πρωτεύουσας (132.1ΚΠολΔ). Ο εισαγγελέας, όταν παραλαμβάνει το έγγραφο οφείλει να το αποστείλει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στον Υπουργό Εξωτερικών ο οποίος έχει την υποχρέωση να το διαβιβάσει σε εκείνο προς τον οποίο γίνεται η επίδοση (134.3ΚΠολΔ).

Αν είναι άγνωστος ο τόπος ή η ακριβής διεύθυνση διαμονής εκείνου προς τον οποίο πρέπει να γίνει η επίδοση, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 134 και συγχρόνως δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες εφημερίδες, από τις οποίες η μία πρέπει να εκδίδεται στην Αθήνα και η άλλη στην έδρα του δικαστηρίου, διαφορετικά και η άλλη πρέπει να εκδίδεται στην Αθήνα, ύστερα από απόδειξη του εισαγγελέα στον οποίο γίνεται η επίδοση, περίληψη του δικογράφου που κοινοποιήθηκε. Η περίληψη συντάσσεται και υπογράφεται από εκείνο που ενεργεί την επίδοση και πρέπει να αναφέρει το ονοματεπώνυμο των διαδίκων, το είδος του δικογράφου που επιδόθηκε, το αίτημά του και, προκειμένου για απόφαση, το διατακτικό, το δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί ή πρόκειται να εισαχθεί η δίκη ή τον υπάλληλο που ενεργεί την εκτέλεση και, αν εκείνος προς τον οποίο γίνεται η επίδοση καλείται να εμφανιστεί ή να ενεργήσει ορισμένη πράξη, πρέπει να αναφέρεται ο τόπος και ο χρόνος εμφάνισης, καθώς και το είδος της πράξης (135.1 ΚΠολΔ). Τα ανωτέρω εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις που το Υπουργείο Εξωτερικών βεβαιώσει ότι δεν είναι δυνατή η αποστολή του εγγράφου σε πρόσωπο που διαμένει ή εδρεύει στο εξωτερικό (135.3 ΚΠολΔ).

Αν τα γραφεία ή καταστήματα που αναφέρονται στα άρθρα 128 παράγραφος 4 στοιχ. β', 131, 132 και 133 είναι κλειστά ή οι αρχές ή τα πρόσωπα που αναφέρονται σε αυτά αρνούνται να παραλάβουν το επιδιόδομο έγγραφο ή να υπογράψουν την έκθεση της επίδοσης, όποιος ενεργεί την επίδοση συντάσσει

σχετική έκθεση και παραδίδει το επιδιδόμενο έγγραφο στον εισαγγελέα πρωτοδικών, στην αρμοδιότητα του οποίου ανήκει ο τόπος της επίδοσης, ο οποίος αποστέλλει το έγγραφο σε εκείνον που έχει αρνηθεί να το παραλάβει ή να υπογράψει την έκθεση.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Σε περίπτωση που χρησιμοποιήθηκε η αναφερόμενη υπό τον αριθμό 7.1 μέθοδος επίδοσης σε νοσηλευόμενο σε νοσοκομείο, κρατούμενο σε φυλακή, ναυτικό, στρατιωτικό και πρόσωπο που διαμένει στο εξωτερικό, το επιδιδόμενο έγγραφο θεωρείται ότι επιδόθηκε μόλις παραδοθεί στις αναφερόμενες υπό τον ίδιο ως άνω αριθμό αρχές ή πρόσωπα, ανεξαρτήτως από το χρόνο αποστολής και παραλαβής του (136.1 ΚΠολΔ).

Σε περίπτωση που χρησιμοποιήθηκε η αναφερόμενη υπό την αριθμό 7.1 μέθοδος επίδοσης σε πρόσωπο που δεν βρέθηκε στην κατοικία του, όπου επίσης δεν βρέθηκε συνοικίων μαζί του ενήλικος συγγενής, το προς επίδοση έγγραφο θεωρείται ότι επιδόθηκε με τη θυροκόλλησή του στην πόρτα της κατοικίας του παραλήπτη, υπό την προϋπόθεση βεβαίως ότι τηρήθηκαν και όσα λοιπά αναφέρονται υπό τον αριθμό 7.1 σε σχέση με την εν λόγω μέθοδο επίδοσης (δηλ. παράδοση του επιδιδόμενου εγγράφου στα χέρια του προϊσταμένου του αστυνομικού τμήματος και ταχυδρόμηση σχετικής έγγραφης ειδοποίησης).

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Η Ελλάς ουδέποτε θέσπισε ως μέθοδο εναλλακτικής (έμμεσης) επίδοσης την κατάθεση των πράξεων σε ταχυδρομικό γραφείο. Όπως αναφέρεται υπό τον αριθμό 7.1, σε περίπτωση που χρησιμοποιήθηκε η μέθοδος επίδοσης σε πρόσωπο που δεν βρέθηκε στην κατοικία του, όπου επίσης δεν βρέθηκε συνοικίων μαζί του ενήλικος συγγενής, μετά τη θυροκόλληση του επιδιδόμενου εγγράφου στην πόρτα της κατοικίας του παραλήπτη και την παράδοση αντιγράφου του στον προϊστάμενο του αστυνομικού τμήματος, ταχυδρομείται στον παραλήπτη έγγραφη ειδοποίηση, στην οποία αναγράφεται το είδος του εγγράφου που επιδόθηκε, η διεύθυνση της κατοικίας όπου έγινε η θυροκόλληση, η ημερομηνία της θυροκόλλησης, η αρχή στην οποία παραδόθηκε το έγγραφο, καθώς και η ημερομηνία της παράδοσής του.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Όπως αναφέρεται υπό τον αριθμό 7.1, αν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει το επιδιδόμενο έγγραφο ή να υπογράψει την έκθεση επίδοσης, το όργανο της επίδοσης επικολλά το έγγραφο στην πόρτα της κατοικίας, του γραφείου, του καταστήματος ή του εργαστηρίου του ενώπιον ενός μάρτυρα. Με τη θυροκόλληση αυτή θεωρείται ότι έλαβε χώρα η επίδοση του εγγράφου.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Στην περίπτωση αυτή, η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει το έγγραφο αποκλειστικά και μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Στην περίπτωση αυτή, η ταχυδρομική υπηρεσία ενημερώνει εγγράφως τον απουσιάζοντα παραλήπτη περί του ότι το επιδιδόμενο έγγραφο θα παραμείνει σε εκείνη για ορισμένο χρονικό διάστημα, εντός του οποίου δύναται να αναζητηθεί.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Βλ. τα αναφερόμενα υπό τον αριθμό 8.2.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Οποίος ενεργεί την επίδοση, συντάσσει έκθεση, η οποία πρέπει να περιέχει την παραγγελία για επίδοση, β) σαφή καθορισμό του εγγράφου που επιδόθηκε και των προσώπων που αφορά, γ) μνεία της ημέρας και της ώρας της επίδοσης, δ) μνεία του προσώπου στο οποίο παραδόθηκε το έγγραφο και τον τρόπο που επιδόθηκε σε περίπτωση απουσίας ή άρνησης του παραλήπτη ή των προσώπων που ορίζονται στα άρθρα 128 ως 135 και 138.(139.1 ΚΠολΔ).

Η έκθεση υπογράφεται από εκείνον που ενεργεί την επίδοση, καθώς και από εκείνον που παραλαμβάνει το έγγραφο και σε περίπτωση άρνησης ή αδυναμίας του, υπογράφεται και από το μάρτυρα που είχε προσληφθεί για τον σκοπό αυτόν (139.2 ΚΠολΔ).

Όποιος ενεργεί την επίδοση σημειώνει επάνω στο επιδιδόμενο έγγραφο την ημέρα και την ώρα της επίδοσης και υπογράφει. Η σημείωση αυτή αποτελεί απόδειξη υπέρ εκείνου προς τον οποίο έγινε η επίδοση. Αν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην έκθεση της επίδοσης και στη σημείωση, υπερισχύει η έκθεση. (139.3 ΚΠολΔ).

Η έκθεση του άρθρου 139 συντάσσεται σε δύο πρωτότυπα, από τα οποία το ένα παραδίδεται σε εκείνον που είχε δώσει την παραγγελία της επίδοσης, ενώ το άλλο, ατελώς, φυλάγεται από το όργανο της επίδοσης. Για την επίδοση γίνεται περιληπτική σημείωση σε ειδικό βιβλίο που τηρεί το όργανο της επίδοσης (140.1 ΚΠολΔ).

Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει να δίνει αντίγραφα από τα πρωτότυπα που έχει στο αρχείο του, ύστερα από αίτησή τους, σε όποιον είχε δώσει την παραγγελία για επίδοση και σε εκείνον προς τον οποίο απευθύνεται και σε καθέναν που έχει έννομο συμφέρον, αν ο πρόεδρος πρωτοδικών της περιφέρειας όπου έγινε η επίδοση, το εγκρίνει με σημείωσή του επάνω στην αίτηση (140.2 ΚΠολΔ).

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Αν κάποιος διάδικος δεν μπόρεσε να τηρήσει κάποια προθεσμία εξαιτίας ανώτερης βίας ή δόλου του αντιδίκου του (όπως είναι και η άκυρη επίδοση από το δικαστικό επιμελητή ή η από πρόθεση του προσώπου που παρέλαβε το έγγραφο παράλειψη ειδοποίησής του διαδίκου) έχει δικαίωμα να ζητήσει την επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση (152.1 ΚΠολΔ) μέσα σε προθεσμία τριάντα ημερών από την ημέρα της άρσης του εμποδίου που συνιστούσε την ανώτερη βία ή της γνώσης του δόλου (153 ΚΠολΔ).

Εκείνος που δικάστηκε ερήμην, αν δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή εμπρόθεσμα, έχει δικαίωμα ανακοπής κατά της απόφασης που εκδόθηκε, αν διαμένει στην Ελλάδα μέσα σε προθεσμία δέκα πέντε ημερών από την επίδοση της απόφασης, αν έχει άγνωστη διαμονή ή διαμένει στο εξωτερικό μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών από την τελευταία δημοσίευση της κατά το άρθρο 135 παρ.1 της περίληψης της έκθεσης για την επίδοση της απόφασης (501,503.1,2 ΚΠολΔ).

Αν ο διάδικος κλήτευσε στη δίκη τον αντίδικό του ως άγνωστης διαμονής, αν και γνώριζε τη διαμονή του, ο τελευταίος, εφόσον νικήθηκε ολικά ή εν μέρει στη δίκη, έχει δικαίωμα αναψηλάφησης κατά της απόφασης που εκδόθηκε, αν διαμένει στην Ελλάδα μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών και αν έχει άγνωστη

διαμονή ή διαμένει στο εξωτερικό μέσα σε προθεσμία εκατόν είκοσι ημερών από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης και αν η απόφαση δεν επιδόθηκε, μέσα σε προθεσμία τριών ετών από τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης, εφόσον είναι τελεσίδικη ή ανέκκλητη, αλλιώς από την ημέρα που έγινε τελεσίδικη (538,544 αρ.9, 545.1,2,3,5 ΚΠολΔ).

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Βλ. τα αναφερόμενα υπό τον αριθμό 10 παρ. 2 σε περίπτωση ερημοδικίας. Αν ο παραλήπτης παρασταθεί (για να υποστηρίξει το λόγο άρνησης), αποκλείεται η άσκηση ανακοπής ερημοδικίας. Επιτρέπεται ωστόσο η άσκηση έφεσης.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Τα έξοδα της επίδοσης προκαταβάλλονται από εκείνον με παραγγελία του οποίου γίνεται η επίδοση (173.1,3ΚΠολΔ).

Ο διάδικος που νικήθηκε στη δίκη καταδικάζεται να πληρώσει και τα έξοδα αυτά (176,189.1ΚΠολΔ). Το ύψος τους είναι ανάλογο με τον τόπο της επίδοσης και το είδος της επίδοσης. Το ελάχιστο όριο των εξόδων επίδοσης ανέρχεται σε 35 ευρώ αν η επίδοση πρόκειται να γίνει σε πρόσωπο που κατοικεί ή διαμένει στην έδρα του δικαστικού επιμελητή.

Τελευταία επικαιροποίηση: 25/01/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Ισπανία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Η «επίδοση και κοινοποίηση εγγράφων» είναι η πράξη διαβίβασης εγγράφων.

Οι ειδικές διατάξεις που ρυθμίζουν το θέμα αυτό έχουν σκοπό να προσδιορίσουν τις αναγκαίες προϋποθέσεις για την αυθεντική έκδοση δικαστικής ή εξώδικης πράξης προκειμένου, ως εκ τούτου, να μπορεί να παρασχεθεί βεβαιότητα όσον αφορά τον χρόνο, τον τόπο, τον τρόπο και το πρόσωπο στο οποίο έγινε η επίδοση και κοινοποίηση, είτε στο πλαίσιο διαδικασίας (δικαστικές πράξεις) είτε εκτός του πλαισίου διαδικασίας (εξώδικες πράξεις).

Κατά πάγια νομολογία του Συνταγματικού Δικαστηρίου (Tribunal Constitucional), οι πράξεις διαβίβασης εγγράφων συνιστούν προηγούμενη και αναγκαία εγγύηση, χωρίς την οποία δεν είναι δυνατή η αποτελεσματικότητα των λοιπών συνταγματικών εγγυήσεων (απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου STC 1 /1993 της 13ης Ιανουαρίου 1993).

Από την πλευρά τους, τα δικαστήρια πρέπει να διασφαλίζουν ότι οι πράξεις διαβίβασης εγγράφων είναι πραγματικά αποτελεσματικές, δεδομένου ότι η έκδοση δικαστικής απόφασης χωρίς την ακρόαση ενός διαδίκου μπορεί να παραβιάζει την αρχή της εκατέρωθεν ακροάσεως και να στερεί το δικαίωμα άμυνας, υπό την προϋπόθεση ότι αποδεικνύεται ότι πράγματι εκδόθηκε κατ' αντιμωλία (STC 54/2010 της 4ης Οκτωβρίου 2010).

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Σύμφωνα με το [άρθρο 149 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#) (Ley de Enjuiciamiento Civil - LEC), αποφάσεις επί της διαδικασίας, οι οποίες εκδίδονται σε δικαστικές διαδικασίες πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται με τήρηση του προβλεπόμενου τύπου από τα γραφεία αρωγής δικαστικών αρχών (τα δικαστήρια και τα κέντρα κοινών διαδικασιών για πράξεις επιδόσεων ή κοινοποιήσεων - Servicios Comunes Procesales de Actos de Comunicación).

Διαδικαστικές πράξεις αποτελούν:

Οι κοινοποιήσεις, όπου υφίσταται ανάγκη ενημέρωσης σχετικά με απόφαση ή διαδικασία.

Οι διαταγές για διενέργεια πράξης, με τις οποίες ζητείται από τον αποδέκτη να παραστεί ενώπιον δικαστηρίου και να προβεί σε κάποιας μορφής ενέργεια εντός ορισμένης προθεσμίας.

Οι κλητεύσεις, με τις οποίες ορίζεται ο τόπος, η ημερομηνία και ο χρόνος, κατά τον οποίο ο παραλήπτης υποχρεούται να παραστεί ενώπιον δικαστηρίου και να προβεί σε κάποιας μορφής ενέργεια.

Οι αιτήσεις, με τις οποίες ο παραλήπτης υποχρεούται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον νόμο, να προβεί σε πράξη ή παράλειψη.

Τα εντάλματα, με τα οποία ζητείται η έκδοση πιστοποιητικών ή αποδεικτικών ενέργειας οποιασδήποτε άλλης πράξης που υπάγεται στην αρμοδιότητα υπευθύνων καταχωρίσεων, συμβολαιογράφων ή δικαστικών υπαλλήλων.

Τα υπομνήματα, που σκοπό έχουν την επικοινωνία μη δικαστικών αρχών και υπαλλήλων.

Κάθε έγγραφο που γίνεται δεκτό από το δικαστήριο κατά τη διάρκεια διαδικασίας, ανεξάρτητα από το εάν προσκομίζεται από τους διαδίκους, από τρίτους κατόπιν εντολής του δικαστηρίου ή από πραγματογνώμονες που έχουν διοριστεί από το δικαστήριο, πρέπει να επιδίδεται ή να κοινοποιείται επισήμως.

Εξώδικες πράξεις (για παράδειγμα, συμβολαιογραφικές πράξεις), όπως αυτές ορίζονται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-223 /14 (Tecom Mican) επιδίδονται ή κοινοποιούνται επίσης με επίσημο τρόπο, ακόμα και αν δεν πρόκειται για διαδικαστικές διαδικασίες, όπως έκρινε το Δικαστήριο στην υπόθεση C-14/08 (Roda Golf).

Κατ' ουσίαν, οι πράξεις επιδόσεων ή κοινοποιήσεων με τις οποίες ο δικαστικός φορέας επικοινωνεί με τους διαδίκους ή τρίτους μπορούν να ταξινομηθούν ως εξής:

Πράξεις επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων στους διαδίκους: επιδόσεις ή κοινοποιήσεις, διαταγές για διενέργεια πράξης, κλητεύσεις και αιτήσεις.

Πράξεις επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν συμμετέχουν στη διαδικασία: κλητεύσεις και αιτήσεις.

Πράξεις επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων σε συμβολαιογράφους, υποθηκοφύλακες ή υπαλλήλους του δικαστικού σώματος: εντάλματα.

Πράξεις επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων σε μη δικαστικές αρχές και άλλους υπαλλήλους του Δημοσίου: υπομνήματα.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Σύμφωνα με τις διατάξεις του [άρθρου 152 του LEC](#), η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων γίνεται υπό την επιμέλεια αρμόδιου δικαστικού υπαλλήλου ([Letrado de la Administración de Justicia](#), LAJ) (γνωστού έως το 2015 ως Secretario Judicial) που είναι διορισμένος σε κάθε δικαστήριο, ο οποίος είναι αρμόδιος για την προσήκουσα οργάνωση της διαδικασίας επιδόσεων ή κοινοποιήσεων.

Εκτελείται από δικαστικούς επιμελητές ή από τον συνήγορο του διαδίκου που το έχει ζητήσει και με δική του δαπάνη.

Θεωρείται νομότυπη εάν πιστοποιείται επαρκώς ότι τα έγγραφα έχουν παραδοθεί στον ενδιαφερόμενο ή στη διεύθυνση κατοικίας του αποδέκτη. Αφετέρου, ο συνήγορος πιστοποιεί, με δική του ευθύνη, την ταυτότητα και την ιδιότητα του παραλήπτη του εγγράφου που επιδίδεται ή κοινοποιείται, θέτοντας στο αντίγραφο την υπογραφή του και την ημερομηνία υπογραφής.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

Σύμφωνα με τον κανονισμό, εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίζουν, με δική τους πρωτοβουλία, ως προς την υποβολή αιτημάτων παροχής πληροφοριών στα μητρώα κατοικίας. Στην περίπτωση της Ισπανίας, έχει δηλωθεί ότι η αρμόδια αρχή για την επίδοση ή την κοινοποίηση, δηλαδή ο [Letrado de la Administración de Justicia](#) (LAJ), είναι υπεύθυνος για τον εντοπισμό της κατοικίας του προσώπου, ενώ στη δήλωση σχετικά με το άρθρο 7 παράγραφος στοιχείο γ) του κανονισμού αναφέρεται ότι οι ισπανικές αρμόδιες αρχές για την επίδοση και την κοινοποίηση προβαίνουν, με δική τους πρωτοβουλία, σε ενέργειες για τη λήψη πληροφοριών σχετικά με τις διευθύνσεις από τα μητρώα κατοικίας ή από άλλες βάσεις δεδομένων σε περιπτώσεις όπου η διεύθυνση που αναγράφεται στο αίτημα επίδοσης ή κοινοποίησης δεν είναι ορθή.

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Ναι, σύμφωνα με την ισπανική δήλωση σχετικά με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2020/1784, η αρμόδια για την κοινοποίηση αρχή ([Letrado de la Administración de Justicia](#)) θα είναι — εξαρχής — υπεύθυνη για τη διενέργεια της κατ' οίκον έρευνας. Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1α, οι υπηρεσίες διαβίβασης θα μπορούν να απευθύνουν αιτήσεις για τον προσδιορισμό της διεύθυνσης του προσώπου στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη στην αρμόδια αρχή που έχει ορίσει η Ισπανία για την επίδοση ή την κοινοποίηση.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Η Ισπανία δεν διαθέτει τέτοιου είδους μητρώο για δημόσια έρευνα. Ωστόσο, τα ισπανικά δικαστήρια έχουν στη διάθεσή τους μια σειρά από βάσεις δεδομένων περιορισμένης πρόσβασης (το δίκτυο [Punto Neutro Judicial](#)), τις οποίες μπορούν να χρησιμοποιούν, εφόσον συντρέχει νόμιμος προς τούτο λόγος, προκειμένου να διενεργούν έρευνες σχετικά με διευθύνσεις και περιουσιακά στοιχεία. Κατά συνέπεια, σε περίπτωση που η δικαστική αρχή δεν γνωρίζει τη διεύθυνση του φυσικού ή νομικού προσώπου, στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί το έγγραφο, οφείλει να ζητήσει τη διενέργεια έρευνας μέσω των βάσεων δεδομένων που είναι διαθέσιμες στα δικαστήρια.

Για τη διενέργεια της έρευνας αυτής η αρχή απαιτείται να γνωρίζει τον αριθμό του ισπανικού δελτίου ταυτότητας ([Documento Nacional de Identidad](#)) ή τον αριθμό φορολογικού μητρώου του προσώπου το οποίο αφορά η έρευνα, ή τον αριθμό ταυτότητας που φέρει ως αλλοδαπός που κατοικεί ή διαμένει στην Ισπανία. Εάν το εν λόγω πρόσωπο δεν διαθέτει τέτοιου είδους έγγραφα ταυτοποίησης στην Ισπανία, η αρχή θα πρέπει να παράσχει άλλες πληροφορίες, εκτός από το όνομα και το επώνυμο του ατόμου, όπως αριθμό διαβατηρίου, ημερομηνία γέννησης ή εθνικότητα, δεδομένου ότι χωρίς τα στοιχεία αυτά η έρευνα ενδεχομένως να μην αποφέρει αποτελέσματα. Δεν καταβάλλεται τέλος.

Επιπλέον, οι διάδικοι έχουν τη δυνατότητα να ανατρέχουν σε άλλα δημόσια μητρώα, προκειμένου να λάβουν στοιχεία διεύθυνσης. Για την πρόσβαση στα μητρώα αυτά απαιτείται η καταβολή τελών, το ύψος των οποίων κυμαίνεται ανάλογα με τις πληροφορίες που αναζητούνται.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Ο [Letrado de la Administración de Justicia](#) (LAJ) προβαίνει, με δική του πρωτοβουλία (ex officio), σε ενέργειες για τη λήψη πληροφοριών σχετικά με τις διευθύνσεις από τα μητρώα κατοικίας ([Punto Neutro Judicial](#)) ή από άλλες βάσεις δεδομένων σε περιπτώσεις όπου η διεύθυνση που αναγράφεται στο αίτημα επίδοσης ή κοινοποίησης δεν είναι ορθή.

Εάν το έντυπο αυτό συνοδεύεται από αίτημα για επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων, σύμφωνα με τον [ΕΚ κανονισμό \(ΕΕ\) 2020/1784](#), και από την έρευνα της διεύθυνσης προκύψει ότι η ισπανική αρχή δεν είναι κατά τόπον αρμόδια για την επίδοση ή κοινοποίηση του εν λόγω εγγράφου, σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4 του κανονισμού, οφείλει να διαβιβάσει το αίτημα στην αρμόδια υπηρεσία παραλαβής και να ενημερώσει αντιστοίχως την υπηρεσία διαβίβασης, κάνοντας χρήση του προτύπου εντύπου.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάσταση επίδοσης ή κοινοποίησης που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Ναι, εάν υπάρχουν διαθέσιμα εναλλακτικά μέσα. Σύμφωνα με το [άρθρο 152 του LEC](#), η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων γίνεται υπό την επιμέλεια του [Letrado de la Administración de Justicia](#) με οποιονδήποτε από τους κατωτέρω τρόπους:

Μέσω [δικηγόρου](#), σε περίπτωση που τα έγγραφα απευθύνονται σε πρόσωπα που εκπροσωπούνται στις διαδικασίες από αυτόν.

Μέσω ταχυδρομείου, τηλεγραφήματος, ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή άλλου ηλεκτρονικού μέσου που παρέχει αξιόπιστο αποδεικτικό, από το οποίο να προκύπτει η παραλαβή, η ημερομηνία και ώρα αυτής, καθώς και το περιεχόμενο των επιδιδόμενων ή κοινοποιούμενων εγγράφων.

Με προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον αποδέκτη ακριβούς αντιγράφου της απόφασης που πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σε αυτόν, της διαταγής που εκδόθηκε από το δικαστήριο ή τον [Letrado de la Administración de Justicia](#) ή τις κλητεύσεις ή την εντολή για διενέργεια πράξης.

Σε κάθε περίπτωση, από το προσωπικό της ισπανικής Υπηρεσίας Δικαστηρίων (Administración de Justicia), με χρήση μέσων εξ αποστάσεως επικοινωνίας, σε υποθέσεις που σχετίζονται με την Εισαγγελία, τη Νομική Υπηρεσία του κράτους, τους νομικούς συμβούλους του ισπανικού Κοινοβουλίου και τις Νομοθετικές Συνελεύσεις ή τις Νομικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Κοινωνικής Ασφάλισης, τις λοιπές δημόσιες υπηρεσίες των Αυτόνομων Κοινοτήτων ή των τοπικών αρχών, εάν ο αποδέκτης δεν έχει διορίσει συνήγορο.

Η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων θεωρείται νομότυπη, εφόσον το αποδεικτικό επίδοσης ή κοινοποίησης περιέχει επαρκή στοιχεία περί του ότι τα επίμαχα έγγραφα έχουν παραδοθεί στον ενδιαφερόμενο, στη διεύθυνση κατοικίας του, στην ηλεκτρονική διεύθυνση, για την οποία έχει παρασχεθεί άδεια να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτόν, μέσω της πύλης ηλεκτρονικών κοινοποιήσεων ή επιδόσεων ή με οποιοδήποτε εξ αποστάσεως ή ηλεκτρονικό μέσο επιλέξει ο αποδέκτης.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Η Ισπανία βρίσκεται σε διαδικασία εισαγωγής του ηλεκτρονικού δικαστικού φακέλου βάσει του [νόμου 18 της 5ης Ιουλίου 2011 που ρυθμίζει τη χρήση των τεχνολογιών πληροφορίας και επικοινωνίας στην απονομή δικαιοσύνης](#). Η μεταρρύθμιση του κώδικα πολιτικής δικονομίας με τον [νόμο 42/2015, της 5ης Οκτωβρίου 2015](#), κατέστησε υποχρεωτική τη χρήση ασφαλών ηλεκτρονικών συστημάτων για την επίδοση ή κοινοποίηση των διαδικαστικών εγγράφων από όλους τους ασκούντες συναφή προς τη δικαιοσύνη επαγγέλματα από την 1η Ιανουαρίου 2016. Τα συστήματα αυτά έχουν αναπτυχθεί στο πλαίσιο της [πλατφόρμας LexNET](#), η χρήση της οποίας ρυθμίζεται, για το εδαφικό πεδίο εφαρμογής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, από το [βασιλικό διάταγμα RD 1065/2015, της 27ης Νοεμβρίου 2015](#). Από την πλευρά τους, διάφορες αυτόνομες κοινότητες με αρμοδιότητα στον τομέα της δικαιοσύνης έχουν αναπτύξει ισοδύναμα συστήματα ηλεκτρονικής κοινοποίησης.

Στην πράξη, τα ενδιαφερόμενα μέρη και οι πολίτες εν γένει μπορούν να εγγραφούν συνδρομητές στις διαδικασίες επίδοσης ή κοινοποίησης στις ηλεκτρονικές υπηρεσίες των δικαστηρίων των διαφόρων εδαφών (η [Sede Judicial Electrónica](#) του Υπουργείου Δικαιοσύνης έχει τη μεγαλύτερη γεωγραφική κάλυψη). Σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο του [άρθρου 273 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#), όλοι οι ασκούντες νομικά επαγγέλματα έχουν την υποχρέωση να χρησιμοποιούν τα ηλεκτρονικά ή τηλεματικά συστήματα που διαθέτει το Δικαστήριο για την κατάθεση διαδικαστικών εγγράφων, είτε είναι εισαγωγικά δίκης έγγραφα είτε όχι, καθώς και άλλων εγγράφων, προκειμένου να εξασφαλιστεί η γνησιότητα της κατάθεσης και να υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για την ορθή παραλαβή και διαβίβαση, καθώς και για τις σχετικές ημερομηνίες σε κάθε περίπτωση, υποχρέωση χρήσης των ηλεκτρονικών μέσων του Δικαστηρίου έχουν, τουλάχιστον, οι ακόλουθοι:

- α) τα νομικά πρόσωπα,
- β) οι οντότητες χωρίς νομική προσωπικότητα,
- γ) τα πρόσωπα που ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα για την οποία απαιτείται εγγραφή σε επαγγελματική οργάνωση για τις διατυπώσεις και τις ενέργειες στις οποίες προβαίνουν στα δικαστήρια κατά την άσκηση της εν λόγω επαγγελματικής δραστηριότητας,
- δ) οι συμβολαιογράφοι και οι υποθηκοφύλακες,
- ε) τα πρόσωπα που εκπροσωπούν διάδικο ο οποίος υποχρεούται να επικοινωνεί ηλεκτρονικά με το Δικαστήριο,
- στ) οι υπάλληλοι δημόσιων υπηρεσιών, για διαδικασίες και ενέργειες στις οποίες προβαίνουν στο πλαίσιο των καθηκόντων τους.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπα με γνωστή διεύθυνση, υπό την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αποστέλλονται και παραλαμβάνονται με ηλεκτρονικά μέσα από εγκεκριμένες υπηρεσίες ηλεκτρονικής παράδοσης και ο παραλήπτης έχει δώσει εκ των προτέρων ρητή συγκατάθεση για τη χρήση ηλεκτρονικών μέσων επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων στο πλαίσιο δικαστικής διαδικασίας και υπό την προϋπόθεση ότι ο παραλήπτης έχει δώσει εκ των προτέρων στην αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας ρητή συγκατάθεση για τη χρήση ηλεκτρονικών μηνυμάτων που αποστέλλονται σε συγκεκριμένη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων κατά τη διάρκεια της εν λόγω διαδικασίας και ότι ο παραλήπτης επιβεβαιώνει την παραλαβή της πράξης με απόδειξη παραλαβής στην οποία αναγράφεται η ημερομηνία παραλαβής.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Δεν έχουν καθοριστεί. Εν τούτοις, το ισπανικό Συνταγματικό Δικαστήριο (Tribunal Constitucional español), στην περίπτωση εναγόμενων νομικών προσώπων, έκρινε ακατάλληλη τη χρήση της ηλεκτρονικής διεύθυνσης για την οποία έχει παρασχεθεί άδεια να χρησιμοποιηθεί ως μέσο επικοινωνίας για την πρώτη ειδοποίηση, δεδομένου ότι η πρώτη ειδοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί μέσω ταχυδρομικής αποστολής ως συστημένου με βεβαίωση παραλαβής στη διεύθυνση κατοικίας του αποδέκτη, σύμφωνα με το [άρθρο 155 παράγραφος 1 του LEC](#) (δήλωση του Συνταγματικού Δικαστηρίου [STC 129/2019](#), της 11ης Νοεμβρίου 2019, όπου επαναλαμβάνεται το κριτήριο που έχει ήδη παγιωθεί σε άλλες αποφάσεις του Συνταγματικού Δικαστηρίου [6 /2019](#) και [47/2019](#))

7 «Υποκατάσταση» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Όπου η αποστολή αντιγράφου απόφασης ή κλήτευσης απαιτείται να γίνει με συστημένη επιστολή ή τηλεγράφημα με απόδειξη παραλαβής, ή με παρόμοιο μέσο που επιτρέπει την επισύναψη στον φάκελο αξιόπιστου αποδεικτικού παραλαβής της επίδοσης ή της κοινοποίησης, της ημερομηνίας παραλαβής και του περιεχομένου του επιδοθέντος ή κοινοποιηθέντος εγγράφου, ο αρμόδιος δικαστικός υπάλληλος οφείλει να καταχωρίσει στον φάκελο της υπόθεσης δήλωση με τα στοιχεία αποστολής και το περιεχόμενο του εγγράφου και να επισυνάψει στον φάκελο, κατά περίπτωση, την απόδειξη παραλαβής, το μέσο με το οποίο καταγράφηκε η παραλαβή ή την τεκμηρίωση που παρέιχε ο συνήγορος και από την οποία προκύπτει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε επιτυχώς.

Στην Ισπανία, επίδοση ή κοινοποίηση από (δημόσια) υπηρεσία δύναται να διαταχθεί μόνον από τη δικαστική αρχή, η οποία είναι αρμόδια για την έκδοση απόφασης επί της αγωγής στην κύρια διαδικασία, και μόνον εφόσον συνάγεται ότι οι προσπάθειες για επίδοση ή κοινοποίηση στους αποδέκτες, κατόπιν έρευνας για τον εντοπισμό του προσώπου στο οποίο πρέπει να επιδοθούν ή κοινοποιηθούν τα έγγραφα, απέβησαν άκαρπες ([άρθρο 164 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)). Κατά συνέπεια, ο Letrado de la Administración de Justicia, ως υπηρεσία αρμόδια για το αίτημα επίδοσης ή κοινοποίησης, σύμφωνα με τον [κανονισμό \(ΕΕ\) 2020/1784](#), δεν δύναται να διατάξει την επίδοση ή κοινοποίηση από (δημόσια) υπηρεσία, δεδομένου ότι ο ρόλος του δεν είναι να λαμβάνει μέρος στην κύρια διαδικασία εκδίκασης της αγωγής αλλά απλώς να παρέχει δικαστική αρωγή.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Τα έγγραφα θεωρείται ότι επιδόθηκαν ή κοινοποιήθηκαν εφόσον πληρούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται από τον νόμο για κάθε τύπο επίδοσης ή κοινοποίησης.

Σε κάθε περίπτωση, οι μέθοδοι που χρησιμοποιούνται πρέπει να επιτρέπουν την επισύναψη στον φάκελο της υπόθεσης αξιόπιστου αποδεικτικού, από το οποίο να προκύπτει η επίδοση ή κοινοποίηση του εκάστοτε εγγράφου, η ημερομηνία και ώρα παραλαβής καθώς και το περιεχόμενο αυτού.

Όπου η αποστολή αντιγράφου απόφασης ή κλήτευσης απαιτείται να γίνει με συστημένη επιστολή ή τηλεγράφημα με απόδειξη παραλαβής, ή με παρόμοιο μέσο που επιτρέπει την επισύναψη στον φάκελο αξιόπιστου αποδεικτικού παραλαβής της επίδοσης ή της κοινοποίησης, της ημερομηνίας παραλαβής και του περιεχομένου του επιδοθέντος ή κοινοποιηθέντος εγγράφου, ο αρμόδιος δικαστικός υπάλληλος οφείλει να καταχωρίσει στον φάκελο της υπόθεσης δήλωση με τα στοιχεία αποστολής και το περιεχόμενο του εγγράφου και να επισυνάψει στον φάκελο, κατά περίπτωση, την απόδειξη παραλαβής, το μέσο με το οποίο καταγράφηκε η παραλαβή ή την τεκμηρίωση που παρέιχε ο συνήγορος και από την οποία προκύπτει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε επιτυχώς ([άρθρο 160 παράγραφος 1 του LEC](#).)

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Εάν η ειδοποίηση ή το έγγραφο δεν είναι δυνατόν να παραδοθεί μέσω ταχυδρομείου, η ταχυδρομική υπηρεσία αφήνει ειδοποίηση, με την οποία ενημερώνει τον αποδέκτη ότι έχει αποσταλεί σε αυτόν επιστολή ή έγγραφο και ότι αυτός καλείται να το παραλάβει εντός συγκεκριμένου χρόνου από το αρμόδιο ταχυδρομικό γραφείο.

Ενδέχεται επίσης να έχει προηγηθεί προσπάθεια επίδοσης ή κοινοποίησης από υπαλλήλους του Γραφείου Αρωγής Δικαστικών Αρχών, οπότε στην περίπτωση αυτή αφήνεται στο γραμματοκιβώτιο του αποδέκτη ειδοποίηση, όπου ορίζεται ο χρόνος, εντός του οποίου αυτός υποχρεούται να παραλάβει το έγγραφο από το δικαστήριο.

Σε περίπτωση που ο αποδέκτης είναι κάτοικος της δικαστικής περιφέρειας της έδρας του δικαστηρίου και τα επίμαχα έγγραφα δεν είναι ουσιαστικά για την εκπροσώπηση δια συνηγόρου ή για αυτοπροσώπων παράσταση στη διαδικασία, μπορεί να του αποσταλεί με οποιοδήποτε από τα μέσα που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο, ειδοποίηση με εντολή να εμφανιστεί ενώπιον του δικαστηρίου, προκειμένου να του επιδοθεί ή κοινοποιηθεί δικαστική απόφαση ή άλλη διαδικαστική πράξη, έκδοση αίτησης ή κοινολόγηση υπομνημάτων ή προτάσεων (🔗 [άρθρο 160 παράγραφος 3 του LEC](#)).

Στην ειδοποίηση πρέπει να γίνεται η προσήκουσα, λεπτομερής αναφορά στους λόγους, για τους οποίους ο αποδέκτης καλείται να προσέλθει στο δικαστήριο, να διευκρινίζονται οι διαδικασίες και η υπόθεση που σχετίζονται με τη διαταγή ή την πράξη και να επισημαίνεται στον αποδέκτη το γεγονός ότι σε περίπτωση μη προσέλευσής του χωρίς νόμιμη αιτία εντός του ορισμένου χρόνου, η διαβίβαση ή η κοινοποίηση θα θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε (🔗 [άρθρο 160 παράγραφος 3 του LEC](#)).

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Εάν ο αποδέκτης αρνηθεί την επίδοση ή κοινοποίηση χωρίς σπουδαίο λόγο, τα έγγραφα θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σε αυτόν και παράγουν τα ίδια αποτελέσματα που θα είχαν αν είχαν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί, υπό την έννοια ότι οι διάφορες διαδικαστικές προθεσμίες αρχίζουν από την επόμενη ημέρα της άρνησης (🔗 [άρθρο 161 παράγραφος 2 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

Ο κανονισμός επιτρέπει την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων απευθείας μέσω των ταχυδρομικών υπηρεσιών, με συστημένη επιστολή με απόδειξη παραλαβής ή με ισοδύναμο μέσο. Ωστόσο, σε περίπτωση ταχυδρομικής αποστολής με απόδειξη παραλαβής, είναι επίσης απαραίτητο να επισυναφθεί το έντυπο.

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Σύμφωνα με τον νόμο, οι ταχυδρομικές αποστολές, ανάλογα με το είδος τους, πρέπει είτε να παραδίδονται στον αποδέκτη είτε σε πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από αυτόν ή να κατατίθενται σε ταχυδρομικές θυρίδες ή να αφήνονται στο οικιακό γραμματοκιβώτιο. Εξουσιοδοτημένο από τον αποδέκτη για παραλαβή της ταχυδρομικής αποστολής θεωρείται το άτομο που βρίσκεται στη διεύθυνση της οικίας του τελευταίου, με την προϋπόθεση ότι είναι σε θέση να αποδείξει την ταυτότητά του και να αναλάβει την ευθύνη για τα παραδιδόμενα, εκτός εάν διατυπώσει ρητή προς τούτο άρνηση. (άρθρο 24 του νόμου 43 /2010, της 30ής Δεκεμβρίου 2010, σχετικά με την καθολική ταχυδρομική υπηρεσία, τα δικαιώματα των χρηστών και την αγορά ταχυδρομικών υπηρεσιών).

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Ο νόμος πρέπει να προβλέπει κανόνες που θα εφαρμόζονται σε περιπτώσεις στις οποίες η παράδοση των αποστελλομένων στον αποδέκτη ή η επιστροφή τους στον αποστολέα είναι αδύνατη για οποιονδήποτε λόγο. Οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να συμπεριλαμβάνουν τους κανόνες που διέπουν τη διαδικασία εξακρίβωσης της διεύθυνσης του αποδέκτη, την προέλευση και τον προορισμό των αποστελλομένων, τη διαδικασία ή κλήτευση στο δικαστήριο από τον αποστολέα καθώς και την προσωρινή φύλαξη, ανάκτηση και καταστροφή των αποστελλομένων.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Ο υπάλληλος του ταχυδρομείου αφήνει μια ειδοποίηση, με την οποία ο αποδέκτης ενημερώνεται ότι στο ταχυδρομείο υπάρχει μια επιστολή που οφείλει να παραλάβει εντός του χρονικού ορίου που έχει καθοριστεί. Η μη παραλαβή του αποστελλομένου εντός του καθορισμένου χρονικού ορίου καταγράφεται και αυτό επιστρέφεται στον αποστολέα.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Η αρμόδια ταχυδρομική υπηρεσία θεωρείται ότι ενεργεί με ειλικρίνεια και εντιμότητα κατά τη διανομή, παράδοση και παραλαβή διαδικαστικής πράξης από διοικητικούς και δικαστικούς φορείς ή, σε περίπτωση άρνησης παραλαβής ή αδυναμίας επίδοσης ή κοινοποίησης τέτοιας διαδικαστικής πράξης, είτε πρόκειται για υλική επίδοση είτε για επίδοση με εξ αποστάσεως μέσα.

Η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση από δικαστικό υπάλληλο καταγράφεται σε έγγραφο αποδεικτικό, στο οποίο ο δικαστικός υπάλληλος επισημαίνει το αποτέλεσμα της πράξης επίδοσης ή κοινοποίησης. Σε περίπτωση που η εν λόγω κοινοποίηση ή επίδοση πραγματοποιείται στον ίδιο τον αποδέκτη, το αποδεικτικό επίδοσης ή κοινοποίησης πρέπει να περιλαμβάνει την υπογραφή του ή μνεία τυχόν άρνησής του να υπογράψει το αποδεικτικό παραλαβής καθώς και σημείωση σχετικά με το ότι η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι έχει συντελεστεί (βλ. ερώτημα 7.4 🔗 [άρθρο 161 παράγραφος 3 του LEC](#)). Σύμφωνα με 🔗 [άρθρο 161 παράγραφος 3 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#), σε περίπτωση που η διεύθυνση, στην οποία έγινε η απόπειρα επίδοσης ή κοινοποίησης, είναι η διεύθυνση της οικίας του αποδέκτη, σύμφωνα με το δημοτολόγιο διευθύνσεων, για φορολογικούς λόγους ή σύμφωνα με οποιοδήποτε άλλο επίσημο μητρώο ή δημοσίευση επαγγελματικού συλλόγου, ή συνιστά οικιακή ή άλλη εγκατάσταση που εκμισθώνεται στον εναγόμενο και ο αποδέκτης δεν δύναται να εντοπιστεί σε αυτή, η διαδικαστική πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί, εντός σφραγισμένου φακέλου, σε οποιονδήποτε υπάλληλο ή μέλος της οικογένειας ή πρόσωπο, με το οποίο αυτός συμβιώνει και το οποίο έχει συμπληρώσει το 14ο έτος ηλικίας και βρίσκεται στη διεύθυνση αυτή, ή στον επιστάτη του κτιρίου, εφόσον υφίσταται τέτοιος. Σε οποιαδήποτε από αυτές τις περιπτώσεις, ο δικαστικός επιμελητής οφείλει να ενημερώσει τον παραλήπτη ότι υποχρεούται να παραδώσει το αντίγραφο της απόφασης ή της κλήτευσης στο πρόσωπο, προς το οποίο αυτή απευθύνεται, ή να ενημερώσει το πρόσωπο αυτό για την ύπαρξή της, εφόσον γνωρίζει τον τόπο στον οποίο βρίσκεται ο αποδέκτης σε κάθε περίπτωση, ο δικαστικός επιμελητής υποχρεούται να επισημαίνει στον παραλήπτη την υποχρέωσή του για διαφύλαξη των προσωπικών δεδομένων του αποδέκτη.

Εάν το έγγραφο απευθύνεται στη διεύθυνση της συνήθους εργασίας του αποδέκτη και εκείνος απουσιάζει, επιδίδεται ή κοινοποιείται σε πρόσωπο που δηλώνει ότι τον γνωρίζει ή, εφόσον υπάρχει τμήμα, υπεύθυνο για την παραλαβή εγγράφων ή αντικειμένων, στον υπεύθυνο του τμήματος αυτού, οπότε στην περίπτωση αυτή ο δικαστικός επιμελητής οφείλει να επισημαίνει στον παραλήπτη τα σημεία που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Το όνομα του αποδέκτη του εγγράφου και η ημερομηνία και ώρα που αυτός αναζητήθηκε στην οικία του αλλά κατέστη αδύνατο να εντοπιστεί, αναγράφονται στο αποδεικτικό επίδοσης ή κοινοποίησης, όπως και το όνομα του προσώπου που παραλαμβάνει το αντίγραφο της απόφασης ή της κλήτευσης και η σχέση αυτού με τον αποδέκτη, οπότε η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφου που πραγματοποιήθηκε με τον τρόπο αυτόν θεωρείται απολύτως έγκυρη.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Επίδοση ή κοινοποίηση που δεν πραγματοποιείται σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις θεωρείται άκυρη, δεδομένου ότι ο ενδιαφερόμενος κινδυνεύει να στερηθεί της προσήκουσας άμυνας (άρθρο 266 παράγραφος 1 του LEC).. Ωστόσο, όταν, παρά την παρατυπία, το πρόσωπο στο οποίο έγινε η επίδοση ή η κοινοποίηση, το οποίο κλητεύθηκε ή κλήθηκε να εμφανιστεί ενώπιον του Δικαστηρίου, έχει λάβει γνώση της υπόθεσης και δεν κατήγγειλε την ακυρότητα του εγγράφου κατά την πρώτη του παράσταση ενώπιον του Δικαστηρίου, το εν λόγω έγγραφο παράγει πλήρη αποτελέσματα από τότε, ως εάν η επίδοση ή η κοινοποίηση είχε γίνει σύμφωνα με τον νόμο (άρθρο 266 παράγραφος 2 του LEC).

Όσον αφορά τη γλώσσα του εγγράφου που επιδίδεται ή κοινοποιείται, σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ στην υπόθεση [C-354/15 Henderson](#), σε κάθε περίπτωση, απαιτείται οι επιδόσεις ή οι κοινοποιήσεις να συνοδεύονται από μετάφραση σε γλώσσα που κατανοεί ο εναγόμενος ή στην επίσημη γλώσσα του αιτούμενου κράτους μέλους παραλαβής ή στην επίσημη γλώσσα ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή η κοινοποίηση, εάν υφίστανται περισσότερες από μία επίσημες γλώσσες στο εν λόγω κράτος μέλος στις περιπτώσεις αυτές, η έλλειψη του τυποποιημένου υποδείγματος που παρατίθεται στο [έντυπο IB](#) του εν λόγω κανονισμού πρέπει να θεραπευθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του ίδιου κανονισμού αυτού, (ΕΕ) 2020/1784, δια της κοινοποίησης στον ενδιαφερόμενο του τυποποιημένου εντύπου του παραρτήματος I (έντυπο IB) του ίδιου κανονισμού.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Όπως και στον κανονισμό (ΕΕ) 2020/1784, ενισχύεται περαιτέρω η πληροφόρηση προς τους παραλήπτες, καθώς οι τελευταίοι μπορούν να αρνηθούν την παραλαβή πράξης εάν αυτή δεν έχει συνταχθεί, ή δεν συνοδεύεται από μετάφραση, σε γλώσσα την οποία κατανοεί ο παραλήπτης, στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους παραλαβής ή, εάν αυτό το κράτος μέλος έχει περισσότερες επίσημες γλώσσες, σε μία από τις επίσημες γλώσσες του τόπου όπου πρόκειται να γίνει η επίδοση ή η κοινοποίηση.

Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί την παραλαβή πράξης, τούτο μπορεί να θεραπευθεί μέσω νέας επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης συνοδευόμενης από τη μετάφρασή της (άρθρο 12 παράγραφος 5). Εάν η άρνηση παραλαβής δεν είναι δικαιολογημένη επειδή ο παραλήπτης κατανοεί τη γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η πράξη, μετά την πραγματική άσκηση του δικαιώματος άρνησης παραλαβής, το επιληφθέν δικαστήριο μπορεί να ελέγξει αν η άρνηση αυτή είναι βάσιμη και, ενδεχομένως, να εφαρμόσει τις συνέπειες που προβλέπει το εθνικό του δίκαιο (διάταξη του Δικαστηρίου της 28ης Απριλίου 2016, υπόθεση C-384 /14 Alta Realitat).

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Στις περιπτώσεις που η επίδοση ή η κοινοποίηση εγγράφου διενεργείται από δικαστήριο, το Γραφείο Αρωγής Δικαστικής Διοίκησης ή το Κέντρο Κοινών Διαδικασιών, το κόστος της υπηρεσίας βαρύνει τον αντίστοιχο δικαστικό φορέα, ο δε αιτών δεν οφείλει τέλος.

Τελευταία επικαιροποίηση: 13/11/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Κύπρος

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Η επίδοση εγγράφου πραγματοποιείται με τη παράδοση αντιγράφου του εγγράφου, στο πρόσωπο στο οποίο αυτό θα πρέπει να γνωστοποιηθεί. Στη πράξη, επίδοση σημαίνει ότι ένα έγγραφο έχει παραδοθεί και παραληφθεί σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες ή τις εντολές του δικαστηρίου, και ότι η επίδοση αυτή γίνεται αποδεκτή από το δικαστήριο.

Οι Θεσμοί Πολιτικής Δικονομίας καθορίζουν λεπτομερώς, τη διαδικασία επίδοσης δικαστικών και άλλων εγγράφων. Οι ειδικοί αυτοί κανόνες έχουν τεθεί και εφαρμόζονται, για σκοπούς διασφάλισης της διαδικασίας και των δικαιωμάτων των μερών και άλλων ενδιαφερομένων προσώπων.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Με εξαίρεση τις περιπτώσεις όπου υπάρχει γραπτή συμφωνία μεταξύ των μερών, η οποία επιτρέπει την επίδοση του εντύπου απαίτησης, εντός δικαιοδοσίας, με τέτοια μέθοδο και με τέτοιο τρόπο ως οι διάδικοι επιθυμούν, (περιλαμβανομένου του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τηλεομοιότυπου και/ή διά επιστολής), οι Θεσμοί Πολιτικής Δικονομίας προνοούν για επίδοση από ιδιώτη επιδότη, του εντύπου απαίτησης, ειδοποίησης έφεσης, δικογράφου και οποιουδήποτε άλλου δικαστικού εγγράφου. Επιπλέον, προβλέπεται ότι το Δικαστήριο μπορεί να διατάξει προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση οποιουδήποτε εγγράφου όταν το κρίνει σκόπιμο.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Σε αστικές υποθέσεις, ο διάδικος που παρουσιάζει ένα έγγραφο στο Δικαστήριο, θα έχει κανονικά την ευθύνη επίδοσης του εγγράφου στον άλλο διάδικο, σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες ή τις εντολές του δικαστηρίου. Η επίδοση από ιδιώτη επιδότη αποτελεί ευθύνη του διαδίκου. Η επιλογή του ιδιώτη επιδότη για πραγματοποίηση επίδοσης εγγράφου γίνεται από τον διάδικο.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

Το μέρος που είναι υπεύθυνο για την επίδοση παρέχει στον επιδότη τη διεύθυνση επίδοσης.

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων

Εάν είναι εφικτό, ναι.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Δεν υπάρχει πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες για σκοπούς διαπίστωσης μιας διεύθυνσης φυσικού προσώπου. Αναφορικά με εταιρείες, υπάρχει ελεύθερη διαδικτυακή πρόσβαση στην επίσημη ιστοσελίδα του Εφόρου Εταιρειών (<https://www.companies.gov.cy>), όπου κάποιος μπορεί να εντοπίσει στοιχεία διεύθυνσης του εγγεγραμμένου γραφείου και άλλες πληροφορίες, αναφορικά με νομικά πρόσωπα με απλή αναγραφή του αριθμού εγγραφής μιας εταιρείας ή της επωνυμίας αυτής.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάσταση επίδοσης ή κοινοποίησης που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Η επίδοση του εντύπου απαίτησης, ειδοποίησης έφεσης, δικογράφου, ή οποιουδήποτε εγγράφου το Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να επιδοθεί, επιδίδεται από ιδιώτη επιδότη. Επιπλέον, οι Θεσμοί Πολιτικής Δικονομίας προνοούν ότι, όποτε είναι εφικτό, η επίδοση γίνεται με την άφεση (πιστοποιημένου) αντιγράφου, προς στο πρόσωπο στο οποίο γίνεται η επίδοση, όμως αν αυτό δεν βρίσκεται στην κατοικία του ή στο συνήθη τόπο εργασίας, η επίδοση θεωρείται ότι διενεργήθηκε αν αντίγραφο αφεθεί, σε οποιοδήποτε μέλος της οικογένειάς του το οποίο φαίνεται να είναι 16 ετών και άνω και βρισκόταν τότε στην πόλη του ή στο χωριό του ή εντός της περιοχής αυτών, ή σε οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο φαίνεται να είναι 16 ετών και άνω και είναι υπεύθυνο του χώρου εργασίας του.

Όταν η επίδοση διενεργείται αφήνοντας αντίγραφο σε πρόσωπο άλλο από το προς επίδοση πρόσωπο στο οποίο έπρεπε να γίνει η επίδοση, η ένορκη δήλωση επίδοσης πρέπει να αναφέρει (αν η περίπτωση είναι τέτοια) ότι το προς επίδοση πρόσωπο δεν ανευρέθηκε στην οικία του ή στον συνήθη χώρο εργασίας του.

Η ένορκη δήλωση επίδοσης η οποία οπισθογραφείται ή στην οποία επισυνάπτεται ως τεκμήριο αντίγραφο του επιδοθέντος εντύπου απαίτησης, βεβαιώνεται ενόρκως και καταχωρείται εντός επτά ημερών από την επίδοση.

Κάθε έγγραφο το οποίο καλεί πρόσωπο να εμφανιστεί ενώπιον του δικαστηρίου ή δίδει ειδοποίηση σε πρόσωπο για οποιαδήποτε διαδικασία, η οποία πρόκειται να διεξαχθεί ή εγερθεί ενώπιον του δικαστηρίου, επιδίδεται τουλάχιστον τέσσερις ημέρες πριν.

Όταν ένα έγγραφο πρόκειται να κοινοποιηθεί σε νομικό πρόσωπο, θεωρείται έγκυρη η επίδοση πιστού αντιγράφου του εγγράφου η οποία γίνεται στο πρόεδρο, διοικητικό σύμβουλο, ανώτερο υπάλληλο, ταμία ή γραμματέα, ή η επίδοση στο εγγεγραμμένο γραφείο ή κύριο χώρο διεξαγωγής των εργασιών του σε πρόσωπο που εμφανίζεται να είναι εξουσιοδοτημένο να δεχτεί τέτοια επίδοση.

Κάθε διάδοχος σε διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου, παρέχει διεύθυνση για σκοπούς επίδοσης ή κοινοποίησης, η οποία εμπίπτει στα γεωγραφικά όρια της επαρχίας στην οποία βρίσκεται η γραμματεία του εν λόγω δικαστηρίου, και στην οποία μπορούν να φυλάσσονται έγγραφα που προορίζονται για το διάδικο. Η διεύθυνση επίδοσης η οποία παρέχεται από τα μέρη, μπορεί να περιλαμβάνει επίδοση ή παράδοση μέσω τηλεομοιότυπου ή/και ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση με τηλεομοιότυπο ή/και με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, οποιουδήποτε εγγράφου πλην του εντύπου απαίτησης, όταν τα μέρη της διαδικασίας έχουν συμπεριλάβει στην διεύθυνση επίδοσης τους τηλεομοιότυπο ή ηλεκτρονική διεύθυνση. [Βλ. επίσης ανωτέρω υπό 5(6)].

Οι προαναφερόμενοι μέθοδοι επίδοσης επιτρέπονται, και στην περίπτωση κατά την οποία, τα μέρη έχουν περιλάβει αυτές, σε έγγραφη μεταξύ τους συμφωνία αναφορικά με το τρόπο επίδοσης.

Δεν ισχύουν περιορισμοί στις επιτρεπόμενες μεθόδους επίδοσης, βάσει της ιδιότητας του αποδέκτη ως νομικού ή φυσικού προσώπου.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων

7 «Υποκατάσταση» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Στις περιπτώσεις όπου για οποιαδήποτε αιτία, δεν είναι εφικτή η έγκαιρη επίδοση με τον προβλεπόμενο τρόπο, το Δικαστήριο δύναται να εκδώσει διάταγμα για υποκατάσταση επίδοσης, με οποιοδήποτε τρόπο ήθελε φανεί σε αυτό δίκαιο και ορθό υπό τις περιστάσεις, περιλαμβανομένης και επίδοσης ή παράδοσης μέσω τηλεομοιότυπου ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, εφόσον αυτά δεν περιλαμβάνονται στη διεύθυνση επίδοσης, και δημοσίευσης σε οποιοδήποτε μέσο με ηλεκτρονική μορφή, ή άλλο ευλόγως προσφερόμενο από την εκάστοτε τεχνολογία, τρόπο.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Η ημερομηνία της κοινοποίησης ή επίδοσης ή παραλαβής, αποτελεί και την ημερομηνία επίδοσης.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Το ταχυδρομείο, με ειδικό έντυπο το οποίο αποστέλλεται στην ταχυδρομική διεύθυνση του παραλήπτη, ενημερώνει σχετικά με την ύπαρξη συστημένου αντικειμένου προς παραλαβή, καθορίζοντας ταυτόχρονα τον ταχυδρομικό γραφείο παραλαβής. Με την επίδειξη ταυτότητας ή διαβατηρίου, ο παραλήπτης παραλαμβάνει από το ταχυδρομικό γραφείο το αντικείμενο.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Η άρνηση καταγράφεται εκ μέρους του επιδότη ο οποίος ενημερώνει σχετικά το δικαστήριο το οποίο καλείται να αποφασίσει επί τούτου. Αν το δικαστήριο θεωρήσει την άρνηση δικαιολογημένη διατάσσει νέα επίδοση, ενώ σε περίπτωση που η άρνηση δεν δικαιολογείται, το δικαστήριο θεωρεί ως έγκυρη την επίδοση και η διαδικασία προχωρεί στο επόμενο στάδιο.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Όταν λαμβάνει χώρα η επίδοση του εγγράφου, ο επιδότης εντός επτά ημερών, καταχωρεί στο πρωτοκολλητήριο του δικαστηρίου, ένορκο δήλωση επίδοσης, στην οποία επισυνάπτει ως τεκμήριο, αντίγραφο του εγγράφου που επέδωσε.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Όταν η επίδοση γίνεται κατά παράβαση των διαδικαστικών κανόνων, και η παράβαση προκύπτει από την ένορκο δήλωση επίδοσης, το δικαστήριο θα απορρίψει την επίδοση και θα διατάξει νέα επίδοση του εγγράφου, εκτός εάν ο παραλήπτης εμφανιστεί στο δικαστήριο την ορισμένη ημέρα και αποδεχθεί την επίδοση. Εάν η επίδοση έγινε όπως ορίζουν οι Κανόνες, αλλά ο παραλήπτης δεν έλαβε ποτέ το έγγραφο ή συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις που δεν επέτρεψαν την παρουσία του στο δικαστήριο και εκδόθηκε δικαστική απόφαση ή διάταγμα εναντίον του, ο παραλήπτης μπορεί να προσφύγει στο Δικαστήριο με αίτηση αναφέροντας τα πραγματικά περιστατικά και την αιτούμενη θεραπεία καθώς και τους νομικούς λόγους για μια τέτοια αίτηση.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Η πρωτόδικη απόφαση μπορεί να εφεσιβληθεί.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Η πάγια αμοιβή του Επιδότη για τη παράδοση δικαστικών και άλλων εγγράφων ανέρχεται στο ποσό των €10,50 για κάθε έγγραφο. Επιπλέον, ο Επιδότη για την επίδοση σε ακτίνα από το οικείο δικαστήριο (i) μέχρι 10 χλμ. €6.00, (ii) μέχρι 20 χλμ. €9.00, (iii) μέχρι 30 χλμ. €13.50, (iv) μέχρι 50 χλμ. €21.00, (v) πέραν των 50 χλμ. €24.00.

Απαγορεύεται η καταβολή καθώς και η είσπραξη οποιουδήποτε άλλου τέλους ή αμοιβής για τη διενέργεια οποιασδήποτε επίδοσης.

Στη περίπτωση κατά την οποία, ένα Κράτος Μέλος ζητά την επίδοση εγγράφου, το έγγραφο παραδίδεται από Δικαστικό Επιδότη. Σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού (ΕΕ) 2020/1784, δεν προκύπτει υποχρέωση για φόρους ή έξοδα πέραν της πάγιας αμοιβής που καταβάλλει ο αιτών.

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/03/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Λετονία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Ως «επίδοση ή κοινοποίηση» («izsniegšana») δικαστικής πράξης νοείται η έγκαιρη παράδοση της πράξης στον παραλήπτη του, ώστε να μπορεί αυτός να ασκήσει και να προασπίσει τα δικαιώματά του. Ο νόμος για την πολιτική δικονομία (Civilprocesa likums) προβλέπει διάφορα είδη επίδοσης ή κοινοποίησης, μεταξύ των οποίων την επίδοση ή κοινοποίηση με συστημένη επιστολή, με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, από δικαστικό επιμελητή (tiesu izpildītājs) και από αγγελιαφόρο (ziņesis). Μια δικαστική πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί όταν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί σύμφωνα με τις τυπικές απαιτήσεις που προβλέπει ο νόμος και η επίδοση ή κοινοποίηση έχει καταγραφεί με τον τύπο που ορίζει για τον σκοπό αυτόν ο νόμος.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Οι δικαστικές πράξεις που έχουν καταρτιστεί σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 2 του νόμου για την πολιτική δικονομία: δικαστικές αποφάσεις, διατάξεις, κοινοποιήσεις, κλήσεις, αιτήσεις στο πλαίσιο ορισμένων διαδικασιών, τακτικά ένδικα μέσα, αιτήσεις αναίρεσης, ακριβή αντίγραφα εγγράφων υπομνημάτων, και όλα τα έγγραφα που έχουν συνταχθεί και υποβληθεί στο δικαστήριο από διάδικο, αλλά στη συνέχεια επιδίδονται ή κοινοποιούνται στους λοιπούς διαδίκους από το ίδιο το δικαστήριο.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Πράξη από άλλη χώρα επιδίδεται στη Λετονία από δικαστικό επιμελητή.

Κεντρική αρχή είναι το Συμβούλιο Ορκωτών Δικαστικών Επιμελητών Λετονίας (Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome).

Διεύθυνση: Lāčplēša iela 27-32, Rīga, LV-1011, Λετονία

Τηλέφωνο: + 371 67290005, φax: +371 62302503

Email: documents@lztli.lv

Περισσότερες λεπτομέρειες στη διεύθυνση: <https://www.lztli.lv/service-foreign-documents/>

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

Η Λετονία επέλεξε τον μηχανισμό που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού, δηλαδή την παροχή λεπτομερών πληροφοριών μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης σχετικά τα διαθέσιμα μέσα για τον εντοπισμό της διεύθυνσης των προσώπων στα οποία πρέπει να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση.

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Οι αρμόδιες αρχές της Λετονίας δεν διενεργούν έρευνα σχετικά με τις διευθύνσεις. Οι λετονικές αρχές δεν υποβάλλουν, με δική τους πρωτοβουλία, αιτήματα παροχής πληροφοριών στο μητρώο φυσικών προσώπων σχετικά με διευθύνσεις σε περιπτώσεις όπου η διεύθυνση που αναφέρεται στην αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης είναι εσφαλμένη.

Η αρχή που υποβάλλει την αίτηση ή το αιτούν μέρος είναι υπεύθυνη/-ο για τον εντοπισμό της διεύθυνσης του παραλήπτη.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

1. Για τον εντοπισμό της διεύθυνσης φυσικού προσώπου, μπορεί να υποβληθεί επίσημο αίτημα στην Υπηρεσία Ιθαγένειας και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών, η οποία τηρεί μητρώο φυσικών προσώπων. Στο αίτημα για την έκδοση αποσπάσματος από το μητρώο φυσικών προσώπων ([\[E\] par izziņas sniegšanu no Fizisko personu re-istra](#)) θα πρέπει να αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους τα δεδομένα είναι αναγκαία, ώστε οι υπεύθυνοι επεξεργασίας δεδομένων να μπορούν να αποφασίζουν αν υπάρχουν βάσιμοι λόγοι για την παροχή των εν λόγω πληροφοριών.

2. Η διεύθυνση εταιρείας μπορεί να ληφθεί δωρεάν μέσω της αναζήτησης των πληροφοριών που περιέχονται στο μητρώο επιχειρήσεων. Όλες οι καταχωρίσεις στο εμπορικό μητρώο δημοσιεύονται, χωρίς χρέωση. [\[E\] στον ενημερωτικό ιστότοπο](#), πράγμα το οποίο διασφαλίζει τη τους διάθεση στο κοινό μέσω διαδικτύου.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Το Συμβούλιο Ορκωτών Δικαστικών Επιμελητών της Λετονίας δεν διενεργεί έρευνες για τον εντοπισμό διευθύνσεων (δηλ. έρευνες για τον εντοπισμό της διεύθυνσης εναγομένων).

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάσταση επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Η πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται από δικαστικό επιμελητή, ο οποίος επισκέπτεται τον παραλήπτη.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Οι δικαστικές πράξεις αποστέλλονται ηλεκτρονικά, με απλό ταχυδρομείο ή με αγγελιαφόρο. Η ηλεκτρονική αποστολή πράξεων πραγματοποιείται με την ακόλουθη σειρά:

- 1) ηλεκτρονικά, όταν ο παραλήπτης έχει ενημερώσει το δικαστήριο ότι συναινεί στην επικοινωνία με το δικαστήριο μέσω διαδικτύου·
- 2) στην ηλεκτρονική διεύθυνση που έχει δηλώσει ο παραλήπτης, όταν ο παραλήπτης έχει ενημερώσει το δικαστήριο ότι συναινεί στην επικοινωνία με το δικαστήριο μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου·
- 3) στην επίσημη ηλεκτρονική διεύθυνση του παραλήπτη.

Όταν δεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική διαβίβαση δικαστικών πράξεων σε φυσικό πρόσωπο σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή, οι πράξεις αποστέλλονται στη διεύθυνση κατοικίας που έχει δηλώσει το φυσικό πρόσωπο και, όταν στη δήλωση έχει υποδείξει πρόσθετη διεύθυνση, στην εν λόγω πρόσθετη διεύθυνση, εκτός εάν το φυσικό πρόσωπο έχει υποδείξει άλλη διεύθυνση για την επικοινωνία με το δικαστήριο.

Εάν ο εναγόμενος δεν έχει δηλωμένη κατοικία και δεν έχει παράσχει άλλη διεύθυνση επικοινωνίας με το δικαστήριο, τα έγγραφα του δικαστηρίου επιδίδονται στη διεύθυνση του εναγομένου που υποδεικνύεται από διάδικο, εφόσον είναι γνωστή. Οι δικαστικές πράξεις μπορούν επίσης να αποστέλλονται στον τόπο εργασίας του φυσικού προσώπου.

Όταν δεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική διαβίβαση δικαστικών πράξεων σε νομικό πρόσωπο σύμφωνα με αυτή τη διαδικασία, οι πράξεις αποστέλλονται στην καταστατική του έδρα.

Οι δικαστικές πράξεις που διαβιβάζονται από αγγελιαφόρο ή από διάδικο επιδίδονται στον παραλήπτη αυτοπροσώπως έναντι υπογραφής.

Για ορισμένες δικαστικές πράξεις, ο νόμος μπορεί να προβλέπει τη διαβίβασή τους με συστημένη επιστολή ή με άλλα μέσα διαβίβασης ή επίδοσης ή κοινοποίησης.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Και οι δύο μορφές επίδοσης ή κοινοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 του κανονισμού είναι διαθέσιμες, δηλαδή η ηλεκτρονική διαβίβαση δικαστικών πράξεων με την ακόλουθη σειρά:

- 1) ηλεκτρονικά, όταν ο παραλήπτης έχει ενημερώσει το δικαστήριο ότι συναινεί στην επικοινωνία με το δικαστήριο μέσω διαδικτύου·
- 2) στην ηλεκτρονική διεύθυνση που έχει δηλώσει ο παραλήπτης, όταν ο παραλήπτης έχει ενημερώσει το δικαστήριο ότι συναινεί στην επικοινωνία με το δικαστήριο μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου·
- 3) στην επίσημη ηλεκτρονική διεύθυνση του παραλήπτη.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Δεν έχουν καθοριστεί πρόσθετοι όροι.

7 «Υποκατάσταση» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος **8 του νόμου για την πολιτική δικονομία**, όταν το πρόσωπο που διαβιβάζει τις δικαστικές πράξεις δεν συναντάται αυτοπροσώπως με τον παραλήπτη, επιδίδει τα έγγραφα σε οποιοδήποτε ενήλικο μέλος της οικογένειας που συνοικεί με το πρόσωπο αυτό. Όταν το πρόσωπο που διαβιβάζει τα έγγραφα δεν συναντάται αυτοπροσώπως με τον παραλήπτη στον τόπο εργασίας του, παραδίδει τα έγγραφα στη διεύθυνση για να διαβιβαστούν στον παραλήπτη. Στις προαναφερθείσες περιπτώσεις, το πρόσωπο που παραλαμβάνει τα έγγραφα πρέπει να δηλώσει το ονοματεπώνυμο του, την ώρα και την ημερομηνία της επίδοσης ή κοινοποίησης, τη σχέση του με τον παραλήπτη ή τη θέση του και να τα διαβιβάσει αμελλητί στον παραλήπτη.

Άρθρο 59 του νόμου για την πολιτική δικονομία. Κλήση για εμφάνιση στο δικαστήριο με δημοσίευση

- 1) Αν η διεύθυνση του εναγομένου δεν μπορεί να διακριβωθεί σύμφωνα με το άρθρο 54.1 του νόμου για την πολιτική δικονομία ή αν τα έγγραφα δεν μπορούν να παραδοθούν στη διεύθυνση που υπέδειξε ο διάδικος σύμφωνα με το άρθρο 54.1 παράγραφος 1 του εν λόγω νόμου ή αν τα έγγραφα δεν μπορούν να παραδοθούν σύμφωνα με το άρθρο 56.2 του ίδιου νόμου, ο εναγόμενος μπορεί να κληθεί στο δικαστήριο με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Λετονίας [Latvijas Vēstnesis].
- 2) Ανεξάρτητα από τη δημοσίευση κλήσης στην Επίσημη Εφημερίδα, ο ενάγων δικαιούται να δημοσιεύσει την κλήση, με δικά του έξοδα, σε άλλες εφημερίδες.
- 3) Το περιεχόμενο της κλήσης που δημοσιεύεται σε εφημερίδα πρέπει να αντιστοιχεί στο κείμενο της κλήσης.
- 4) Δικαστήριο μπορεί να δικάσει υπόθεση ερήμην του εναγομένου αν έχει παρέλθει διάστημα τουλάχιστον ενός μήνα από την ημερομηνία δημοσίευσης της κλήσης στην Επίσημη Εφημερίδα.
- 5) Πέραν της δημοσίευσης της κλήσης του εναγομένου στην Επίσημη Εφημερίδα, η κλήση επιδίδεται και στον τόπο όπου βρίσκεται η ακίνητη περιουσία του εναγομένου, εφόσον έχει υποδειχθεί από τον ενάγοντα.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Άρθρο 56.1 του νόμου για τον κώδικα πολιτικής δικονομίας Ημερομηνία παράδοσης και επίδοσης δικαστικών πράξεων

- 1) Αν οι δικαστικές πράξεις έχουν παραδοθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 56 του νόμου, με εξαίρεση την περίπτωση που προβλέπεται στην παράγραφο 9, θεωρείται ότι ο παραλήπτης ή άλλο πρόσωπο έχει λάβει γνώση του χρόνου και του τόπου της συζήτησης στο ακροατήριο ή της ενέργειας διαδικαστικής πράξης ή του περιεχομένου της σχετικής πράξης, και οι δικαστικές πράξεις θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί:
 - 1) την ημερομηνία κατά την οποία ο παραλήπτης ή άλλο πρόσωπο παρέλαβε τα έγγραφα σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφοι 3, 7 ή 8 του νόμου για την πολιτική δικονομία·
 - 2) την ημερομηνία κατά την οποία το οικείο πρόσωπο αρνήθηκε να τα παραλάβει (άρθρο 57 του εν λόγω νόμου)·
 - 3) αν τα έγγραφα απεστάλησαν ταχυδρομικώς, την έβδομη ημέρα μετά την ημερομηνία αποστολής τους·
 - 4) αν τα έγγραφα απεστάλησαν ηλεκτρονικά, την τρίτη ημέρα μετά την ημερομηνία αποστολής τους·
- 2) Το γεγονός ότι οι δικαστικές πράξεις έχουν παραδοθεί στη δηλωθείσα διεύθυνση κατοικίας φυσικού προσώπου, στην πρόσθετη διεύθυνση που αναφέρεται στη δήλωση, στη διεύθυνση που έχει υποδειχθεί από το φυσικό πρόσωπο για επικοινωνία με το δικαστήριο ή στην καταστατική έδρα νομικού προσώπου, καθώς και η παραλαβή απόδειξης παραλαβής ή επιστροφής των εγγράφων από το ταχυδρομείο δεν ασκούν αυτά καθαυτά επιρροή στην επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων. Ο παραλήπτης μπορεί να ανατρέψει το τεκμήριο ότι τα έγγραφα επιδόθηκαν ή κοινοποιήθηκαν την έβδομη ημέρα από την αποστολή, εάν απεστάλησαν ταχυδρομικά, ή την τρίτη ημέρα από την αποστολή, εάν απεστάλησαν ηλεκτρονικά, επικαλούμενος αντικειμενικές περιστάσεις που εκφεύγουν του ελέγχου του, οι οποίες τον εμπόδισαν να παραλάβει τα έγγραφα στην αναγραφόμενη διεύθυνση.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Όταν μια δικαστική πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται με κατάθεση σε ταχυδρομικό κατάστημα, η σχετική γραπτή ειδοποίηση πρέπει να παραδίδεται ή να αποστέλλεται στη διεύθυνση του παραλήπτη. Όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, η ειδοποίηση θυροκολλείται στην κατοικία του παραλήπτη, στις επιχειρηματικές εγκαταστάσεις ή στον τόπο κατοικίας του παραλήπτη ή επιδίδεται σε πρόσωπο που διαμένει σε κοντινή απόσταση για περαιτέρω διαβίβαση στον παραλήπτη. Η ειδοποίηση πρέπει να αναφέρει σαφώς ότι το κατατεθέν έγγραφο έχει αποσταλεί από το δικαστήριο.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Άρθρο 57 του νόμου για την πολιτική δικονομία. Συνέπειες της άρνησης παραλαβής δικαστικών εγγράφων

- 1) Αν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει δικαστικά έγγραφα, το πρόσωπο που επιχειρεί να παραδώσει τα έγγραφα προσθέτει σχετική μνεία επί του εγγράφου, αναγράφοντας τους λόγους της άρνησης, την ημερομηνία και την ώρα.
- 2) Η άρνηση παραλαβής δικαστικών εγγράφων δεν συνιστά κώλυμα για την εκδίκαση της υπόθεσης.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Αν ζητηθεί ρητά, η επίδοση ή κοινοποίηση μιας πράξης μπορεί να πραγματοποιηθεί στους χώρους των δικαστηρίων, κατόπιν κλήσης του παραλήπτη να παρουσιαστεί εκεί.

Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξης μπορεί να πραγματοποιηθεί ταχυδρομικώς εάν αποσταλεί με συστημένη επιστολή. Η πράξη επιδίδεται είτε στο ταχυδρομείο είτε από ταχυδρομικό υπάλληλο, και το πρόσωπο που υποδεικνύεται ως παραλήπτης του επιδοθέντος ή κοινοποιηθέντος εγγράφου ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του πρέπει να υπογράψει για την παραλαβή του· πρέπει επίσης να προσκομίζονται αποδεικτικά στοιχεία ταυτότητας και πληρεξούσιο. Ο διάδικος που χρησιμοποιεί την εν λόγω ταχυδρομική υπηρεσία μπορεί επίσης να ορίσει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί αυτοπροσώπως μόνο σε συγκεκριμένο πρόσωπο.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Αν η επίδοση ή κοινοποίηση με συστημένη επιστολή αποδειχθεί ανεπιτυχής, δεν υπάρχει άλλος τρόπος επίδοσης ή κοινοποίησης του εγγράφου ταχυδρομικώς.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Ο παραλήπτης εγγράφου το οποίο έχει αποσταλεί με συστημένη επιστολή ενημερώνεται μέσω ειδοποίησης που αποστέλλεται στη διεύθυνση κατοικίας του. Ο παραλήπτης —υπό την προϋπόθεση ότι ο ταχυδρομικός φορέας προβλέπει τη δυνατότητα να τον ενημερώσει για την παραλαβή της αλληλογραφίας με ορισμένα ηλεκτρονικά μέσα— δικαιούται να ζητήσει, σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται από τον ταχυδρομικό φορέα, να ενημερωθεί ο

παραλήπτης για την παραλαβή του ταχυδρομικού αντικειμένου με κατάλληλα ηλεκτρονικά μέσα. Στην περίπτωση αυτή, δεν χρειάζεται να παραδίδεται στον παραλήπτη η έγγραφη βεβαίωση παραλαβής σε έντυπη μορφή.

Το έγγραφο φυλάσσεται στο ταχυδρομικό κατάστημα για 30 ημέρες από την ημέρα παραλαβής του. Ο παραλήπτης καλείται να παραλάβει το αντικείμενο από το ταχυδρομείο τουλάχιστον δύο φορές.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Όταν μια δικαστική πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται ταχυδρομικώς, στον φάκελο δικογραφίας πρέπει να αναγράφεται ο τόπος και ο χρόνος της επίδοσης ή κοινοποίησης, ενώ σχετική σημείωση προστίθεται και στο ταχυδρομικό αντικείμενο.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Το δικαστήριο επικοινωνεί με την οικεία χώρα του εξωτερικού, είτε απευθείας είτε μέσω της κεντρικής αρχής, και της ζητεί να υποβάλει νέα αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης κατόπιν αιτήματος του παραλήπτη.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Το δικαστήριο εξετάζει την άρνηση του εναγομένου να παραλάβει την πράξη και αποφαίνεται επί της ουσίας της αγωγής, εκθέτοντας τους λόγους της σε απόφαση, κατά της οποίας ο παραλήπτης μπορεί να ασκήσει έφεση στο πλαίσιο της γενικής διαδικασίας προσφυγής.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δικαίο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Στη Λετονία, οι πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού, ενώ καταβάλλεται τέλος 133,33 EUR (συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ) για κάθε αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφου. Η πληρωμή πρέπει να πραγματοποιείται με τραπεζικό έμβασμα και κάθε τραπεζική προμήθεια βαρύνει το πρόσωπο που καταβάλλει το κατ' αποκοπή ποσό για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης.

Στοιχεία τραπεζικού λογαριασμού:

Αριθ. καταχώρισης: 90001497619

Καταστατική έδρα: Lāčplēša iela 27-32, Rīga, LV-1011, Latvia

Τράπεζα: Swedbank AS

Αριθ. λογαριασμού: LV93HABA0551038096742

Κωδικός SWIFT: HABALV22

Αιτία πληρωμής: Στοιχεία του παραλήπτη

Τελευταία επικαιροποίηση: 05/04/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Η πρωτότυπη γλωσσική έκδοση αυτής της σελίδας τροποποιήθηκε πρόσφατα. Η γλωσσική έκδοση που βλέπετε τώρα βρίσκεται στο στάδιο της μετάφρασης.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Λουξεμβούργο

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Η διαβίβαση εγγράφων, δηλαδή η διαδικασία με την οποία μια δικαστική πράξη γνωστοποιείται στον παραλήπτη της, αποτελεί στο Λουξεμβούργο αντικείμενο δύο διαφορετικών διαδικασιών, εκ των οποίων η πρώτη περιλαμβάνει δύο σκέλη.

Η επίδοση (signification) γίνεται μέσω δικαστικού επιμελητή

και είναι, στην πλήρη μορφή της, η διαδικασία κοινού δικαίου. Διενεργείται από δικαστικό επιμελητή ο οποίος μεταβαίνει στη διεύθυνση του παραλήπτη για να του παραδώσει το έγγραφο, αφού έχει επαληθεύσει τη διεύθυνση της κατοικίας/διαμονής/έδρας του. Η διαδικασία αυτή παρέχει τις σημαντικότερες εγγυήσεις. Εφαρμόζεται για τη διαβίβαση των διαφόρων εισαγωγικών εγγράφων μιας δίκης σε πρώτο βαθμό και για όλα τα ένδικα μέσα. Εφαρμόζεται επίσης, κατά γενικό κανόνα, για τη διαβίβαση δικαστικών αποφάσεων ώστε να αρχίσουν να τρέχουν οι προθεσμίες άσκησης ένδικων μέσων και για τον σκοπό της αναγκαστικής εκτέλεσης αυτών.

Για ορισμένες διαδικασίες ενώπιον των ειρηνοδικείων, η διαβίβαση του εισαγωγικού δικογράφου πραγματοποιείται με απλουστευμένη διαδικασία: ο δικαστικός επιμελητής επαληθεύει τη διεύθυνση κατοικίας/διαμονής/έδρας του παραλήπτη της πράξης και την αποστέλλει ταχυδρομικά μέσω συστημένης επιστολής με βεβαίωση παραλαβής.

Η κοινοποίηση (notification) γίνεται χωρίς την παρέμβαση δικαστικού επιμελητή. Για τον λόγο αυτόν, προσφέρει λιγότερες εγγυήσεις από ό,τι η επίδοση. Η πράξη (εισαγωγικό δικόγραφο ή αντίγραφο της απόφασης) αποστέλλεται από τη γραμματεία του δικαστηρίου ταχυδρομικά μέσω συστημένης επιστολής με απόδειξη παραλαβής. Η διαδικασία αυτή εφαρμόζεται κυρίως σε πρώτο βαθμό για υποθέσεις που αφορούν μισθωτήρια συμβόλαια και υποθέσεις εργατικού δικαίου. Με την κοινοποίηση μιας απόφασης αρχίζουν επίσης να ισχύουν οι προθεσμίες άσκησης ένδικων μέσων.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Οι περισσότερες διαδικαστικές πράξεις πρέπει να κοινοποιούνται ή να επιδίδονται προκειμένου να μπορούν να διαβιβαστούν στον δικαστή.

Ο νόμος προβλέπει ιδίως την επίδοση ή κοινοποίηση των εισαγωγικών εγγράφων μιας δίκης μέσω των οποίων κλητεύεται ο εναγόμενος να παραστεί ενώπιον του δικαστή προσωπικά ή μέσω συνηγόρου.

Οι δικαστικές αποφάσεις πρέπει επίσης να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται προκειμένου να αποκτούν ισχύ δεδικασμένου μετά την παρέλευση των προθεσμιών άσκησης ένδικων μέσων.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Την επίδοση πραγματοποιεί δικαστικός επιμελητής, είτε σε όλα τα στάδια της διαδικασίας (πλήρης διαδικασία) είτε μόνο στο στάδιο της ταχυδρομικής αποστολής μέσω συστημένης επιστολής με απόδειξη παραλαβής (απλουστευμένη διαδικασία).

Η κοινοποίηση πραγματοποιείται από τη γραμματεία του επιληφθέντος δικαστηρίου μέσω συστημένης επιστολής με απόδειξη παραλαβής.

4 Εντοπισμός διεύθυνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Οι δικαστικοί επιμελητές, ως αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, υποχρεούνται εκ του νόμου να επιδίδουν τις πράξεις στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή στη διεύθυνση κατοικίας του ή στην έδρα της αντίστοιχης εταιρείας. Πριν από οποιαδήποτε διαβίβαση στον παραλήπτη, οι δικαστικοί επιμελητές υποβάλλουν, με δική τους πρωτοβουλία, αιτήσεις παροχής πληροφοριών σχετικά με τις διευθύνσεις φυσικών ή νομικών προσώπων στις βάσεις δεδομένων που έχουν στη διάθεσή τους. Στην περίπτωση που υπάρχει νέα επίσημη διεύθυνση στην περιφέρεια της κατά τόπον αρμοδιότητας του δικαστικού επιμελητή, ο εν λόγω δικαστικός επιμελητής επιδίδει την πράξη στη νέα αυτή διεύθυνση.

Για να εκπληρώσουν οι δικαστικοί επιμελητές τα καθήκοντα με τα οποία είναι επιφορτισμένοι, επιτρέπεται να έχουν πρόσβαση στις ακόλουθες πληροφορίες: Φυσικά πρόσωπα:

Πλήρες ονοματεπώνυμο

Διεύθυνση κατοικίας

Ημερομηνία γέννησης

Οι εν λόγω πληροφορίες αντλούνται από τα σχετικά μητρώα φυσικών προσώπων. Οι δικαστικοί επιμελητές έχουν για τον σκοπό αυτό πρόσβαση στα σχετικά μητρώα φυσικών προσώπων.

Εταιρείες:

Διακριτικός τίτλος

Εμπορική επωνυμία

Έδρα

Αριθ. εμπορικού μητρώου

Σε ό,τι αφορά τις εταιρείες που είναι εγγεγραμμένες στο μητρώο εμπορίου και εταιρειών, τα εν λόγω δεδομένα είναι ανοιχτά στο κοινό και ελεύθερα προσβάσιμα.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι αλλοδαποί διάδικοι δεν έχουν πρόσβαση στο μητρώο φυσικών προσώπων ώστε να προβαίνουν σε αναζητήσεις διευθύνσεων φυσικών προσώπων.

Όσον αφορά τις εταιρείες που είναι εγγεγραμμένες στο μητρώο εμπορίου και εταιρειών, η επαλήθευση των βασικών τους δεδομένων (εταιρική έδρα, εμπορική επωνυμία, αριθμός μητρώου) είναι ανοιχτή στο κοινό και γίνεται δωρεάν. Η πρόσβαση σε πιο λεπτομερή δεδομένα γίνεται επί πληρωμή.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Κατ' εφαρμογή του άρθρου 7, το Λουξεμβούργο παρέχει τη συνδρομή που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) για τον εντοπισμό της διεύθυνσης του προσώπου στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η δικαστική ή η εξώδικη πράξη.

Οι εντεταλμένες αρχές στις οποίες οι υπηρεσίες διαβίβασης μπορούν να απευθύνουν αιτήσεις για τον προσδιορισμό της διεύθυνσης του προσώπου στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη είναι οι δικαστικοί επιμελητές.

Μπορείτε να αναζητήσετε δικαστικό επιμελητή και την κατά τόπον αρμοδιότητά του στον ακόλουθο ιστότοπο:

 Επιμελητήριο Δικαστικών Επιμελητών του Λουξεμβούργου

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Σύνοψη της διαδικασίας κοινοποίησης

Όταν ο ταχυδρομικός υπάλληλος βρίσκει τον παραλήπτη της κοινοποίησης, του ζητάει να υπογράψει την απόδειξη παραλαβής η οποία αποστέλλεται στη συνέχεια στον αποστολέα. Όταν ο παραλήπτης αρνείται να υπογράψει την απόδειξη παραλαβής, ο ταχυδρομικός υπάλληλος την καταχωρεί και η κοινοποίηση θεωρείται ότι έχει διενεργηθεί. Αυτή είναι η αυτοπρόσωπη κοινοποίηση.

Εάν δεν είναι δυνατόν να εντοπιστεί ο παραλήπτης αλλά τη συστημένη επιστολή παραλαμβάνει άλλο πρόσωπο στη διεύθυνση κατοικίας/διαμονής/έδρας του παραλήπτη, ο ταχυδρομικός υπάλληλος καταχωρίζει τα στοιχεία του εν λόγω προσώπου στην απόδειξη παραλαβής. Η κοινοποίηση σε τρίτον θεωρείται ότι πραγματοποιείται κατ' όκον.

Εάν δεν βρίσκεται κανείς στον τόπο της κοινοποίησης αλλά η διεύθυνσή είναι ακριβής, ο ταχυδρομικός υπάλληλος αφήνει στο γραμματοκιβώτιο ειδοποίηση προκειμένου ο παραλήπτης να αναζητήσει την αλληλογραφία του στο ταχυδρομικό κατάστημα εντός της προθεσμίας που αναγράφεται στην ειδοποίηση. Η κοινοποίηση θεωρείται τότε ότι πραγματοποιήθηκε, ακόμη και αν ο παραλήπτης δεν προσέληθε στο ταχυδρομικό κατάστημα. Πρόκειται, και σε αυτήν την περίπτωση, για κοινοποίηση κατ' όκον.

Εάν δεν είναι δυνατόν να επαληθευτεί η διεύθυνση, ο ταχυδρομικός υπάλληλος επιστρέφει την αλληλογραφία στον αποστολέα ενημερώνοντάς τον ότι η κοινοποίηση δεν εκτελέστηκε. Σε τέτοια περίπτωση, ο αιτών πρέπει να υποβάλει νέα διεύθυνση. Εάν ο παραλήπτης της κοινοποίησης δεν έχει γνωστή διεύθυνση, ο αιτών μπορεί να παρακάμψει τη διαδικασία κοινοποίησης και να απευθυνθεί σε δικαστικό επιμελητή προκειμένου αυτός να προβεί σε επίδοση, ενδεχομένως με το σχετικό πρακτικό αναζήτησης.

Η ως άνω διαδικασία κοινοποίησης εφαρμόζεται μόνο εφόσον ο παραλήπτης της πράξης διαμένει στο Λουξεμβούργο. Στην περίπτωση των ατόμων που διαμένουν στο εξωτερικό, πρέπει να ακολουθείται η διαδικασία της επίδοσης.

Σύνοψη της διαδικασίας επίδοσης

Η επίδοση μιας πράξης από δικαστικό επιμελητή προς τον παραλήπτη γίνεται στο πρόσωπο του παραλήπτη και οπουδήποτε ο δικαστικός επιμελητής τον εντοπίζει.

Συνήθως ο δικαστικός επιμελητής μεταβαίνει στη διεύθυνση κατοικίας του παραλήπτη. Ωστόσο, η παράδοση των εγγράφων μπορεί να γίνεται σε οποιοδήποτε σημείο εντοπίζει ο δικαστικός επιμελητής τον παραλήπτη, π.χ. στον χώρο εργασίας του.

Η επίδοση γίνεται αυτοπροσώπως όταν το αντίγραφο της πράξης παραδίδεται εις τας χείρας στον παραλήπτη. Εάν πρόκειται για νομικό πρόσωπο, η επίδοση γίνεται αυτοπροσώπως εφόσον το αντίγραφο της πράξης παραδίδεται στον νόμιμο εκπρόσωπό του, σε πληρεξούσιο του τελευταίου ή σε οποιοδήποτε πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για τον σκοπό αυτόν. Σε περίπτωση που έχει οριστεί αντίκλητος, η επίδοση θεωρείται ότι γίνεται αυτοπροσώπως εφόσον το αντίγραφο της πράξης έχει παραδοθεί στον αντίκλητο.

Όταν ο παραλήπτης αποδέχεται το αντίγραφο της πράξης, ο δικαστικός επιμελητής το καταγράφει στο έγγραφο της επίδοσης. Σε τέτοια περίπτωση, η επίδοση θεωρείται ότι έχει διενεργηθεί κατά την ημερομηνία παράδοσης της πράξης στον παραλήπτη.

Όταν ο παραλήπτης δεν αποδέχεται το αντίγραφο της πράξης, ο δικαστικός επιμελητής το καταγράφει στο έγγραφο της επίδοσης. Σε τέτοια περίπτωση, η επίδοση θεωρείται ότι έχει διενεργηθεί κατά την ημερομηνία προσκόμισης της πράξης στον παραλήπτη. Πρόκειται, στις περιπτώσεις αυτές, για αυτοπρόσωπη επίδοση.

Εάν δεν είναι δυνατή η αυτοπρόσωπη επίδοση, ο δικαστικός επιμελητής μεταβαίνει στη διεύθυνση κατοικίας/διαμονής έδρας του παραλήπτη. Το αντίγραφο της πράξης παραδίδεται σε οποιοδήποτε πρόσωπο βρίσκεται εκεί, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό αποδέχεται την παραλαβή, δηλώνει το ονοματεπώνυμο, την ιδιότητα και τη διεύθυνσή του και υπογράφει την απόδειξη παραλαβής. Το αντίγραφο παραδίδεται σε κλειστό φάκελο όπου αναγράφεται το ονοματεπώνυμο, η ιδιότητα και η διεύθυνση του παραλήπτη και ο οποίος φέρει επίσης τη σφραγίδα του δικαστικού επιμελητή στο ύψος του κλεισίματος. Το αντίγραφο δεν μπορεί να παραδίδεται σε άτομο που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του ούτε και στο πρόσωπο εκ μέρους του οποίου έχει γίνει η αίτηση επίδοσης. Ο δικαστικός επιμελητής αφήνει στη διεύθυνση κατοικίας/διαμονής/έδρας του παραλήπτη, σε κλειστό φάκελο, μια χρονολογημένη ειδοποίηση σχετικά με την παράδοση του αντιγράφου της πράξης, όπου αναγράφονται και τα στοιχεία του προσώπου στο οποίο παραδόθηκε το αντίγραφο. Σε όλες αυτές περιπτώσεις, η επίδοση θεωρείται ότι έχει διενεργηθεί κατά την ημερομηνία παράδοσης του αντιγράφου της πράξης. και πρόκειται για κατ' οίκον επίδοση.

Σε κάθε περίπτωση, ο δικαστικός επιμελητής συντάσσει ένα πρακτικό περί της ολοκλήρωσης των διατυπώσεων το οποίο επισυνάπτεται στο πρωτότυπο της πράξης και επιστρέφεται μαζί με αυτό στον διάδικο που αιτήθηκε την κοινοποίηση.

Δεν υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν εκτός από τη μη αυτοπρόσωπη επίδοση ή κοινοποίηση που αναφέρεται κατωτέρω στο σημείο 7.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φάξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων δεν προβλέπεται από τις διατάξεις του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Άνευ αντικειμένου

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Όχι.

7 «Υποκατάσταση» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Επίδοση κατ' οίκον

Εάν η επίδοση δεν μπορεί να γίνει αυτοπροσώπως στον παραλήπτη, το αντίγραφο της πράξης παραδίδεται στη διεύθυνση κατοικίας του. Εάν ο παραλήπτης δεν κατοικεί εκεί ή εφόσον δεν υπάρχει διεύθυνση, το αντίγραφο της πράξης παραδίδεται στον τόπο της κύριας κατοικίας του. Εφόσον πρόκειται για νομικό πρόσωπο, η επίδοση γίνεται στη διεύθυνση της εταιρικής ή διοικητικής του έδρας.

Το αντίγραφο της πράξης παραδίδεται σε οποιοδήποτε πρόσωπο βρίσκεται εκεί, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό αποδέχεται την παραλαβή, δηλώνει το ονοματεπώνυμο, την ιδιότητα και τη διεύθυνσή του και υπογράφει την απόδειξη παραλαβής. Το αντίγραφο παραδίδεται σε κλειστό φάκελο όπου αναγράφεται το ονοματεπώνυμο, η ιδιότητα και η διεύθυνση του παραλήπτη και ο οποίος φέρει επίσης τη σφραγίδα του δικαστικού επιμελητή στο ύψος του κλεισίματος.

Το αντίγραφο δεν μπορεί να παραδίδεται σε άτομο που δεν έχει συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας του ούτε και στο πρόσωπο εκ μέρους του οποίου έχει γίνει η αίτηση επίδοσης.

Ο δικαστικός επιμελητής αφήνει αντίστοιχα στη διεύθυνση κατοικίας του παραλήπτη, στον τόπο κύριας κατοικίας του ή στην εταιρική ή διοικητική του έδρα, όταν πρόκειται για νομικό πρόσωπο, σε κλειστό φάκελο, μια χρονολογημένη ειδοποίηση σχετικά με την παράδοση του αντιγράφου της πράξης, όπου αναγράφονται και τα στοιχεία του προσώπου στο οποίο παραδόθηκε το αντίγραφο.

Ο δικαστικός επιμελητής επισυνάπτει στον φάκελο ένα αντίγραφο της πράξης σε ξεχωριστό φύλλο χαρτιού. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση επίδοσης σε αντίκλητο.

Σε όλες αυτές περιπτώσεις, η επίδοση θεωρείται ότι έχει διενεργηθεί κατά την ημερομηνία παράδοσης του αντιγράφου της πράξης.

Σύμφωνα με το άρθρο 161 του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, «*ως επίδοση κατ' οίκον λογίζεται η επίδοση που διενεργείται στη διεύθυνση υπό την οποία ο παραλήπτης είναι καταχωρημένος στο δημοτολόγιο*».

Το άρθρο 164 του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζει ότι «*Οι επιδόσεις γίνονται:*

1° στο κράτος, στην έδρα της κυβέρνησης

2° στους δημόσιους οργανισμούς, στον τόπο όπου εδρεύουν

3° στους δήμους, στα κατά τόπους δημαρχεία

4° στις επιχειρήσεις, στις ενώσεις μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και στους οργανισμούς κοινής ωφέλειας, είτε στην καταστατική τους έδρα είτε στον διαχειριστή τους».

Επίδοση μέσω κατάθεσης αντιγράφου του εγγράφου της επίδοσης

Το άρθρο 155 παράγραφος 6 του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζει ότι «*σε περίπτωση που δεν καθίσταται εφικτή η επίδοση της πράξης όπως ως άνω προβλέπεται και εφόσον προκύπτει από τις διενεργηθείσες επαληθεύσεις που πρέπει να αναφερθούν στην πράξη από τον δικαστικό επιμελητή ότι ο παραλήπτης διαμένει στη δηλούμενη διεύθυνση, ο δικαστικός επιμελητής αφήνει αντίγραφο της πράξης σε κλειστό φάκελο στον οποίο επισυνάπτει ειδοποίηση μέσω της οποίας ενημερώνει τον παραλήπτη ότι δεν βρέθηκε κανείς στη δηλούμενη διεύθυνση ή ότι τα πρόσωπα που ήταν παρόντα αρνήθηκαν να παραλάβουν το αντίγραφο της πράξης.*

Η επίδοση θεωρείται ότι έχει διενεργηθεί κατά τη συγκεκριμένη αυτή ημερομηνία. Την ίδια ημέρα ή το αργότερο την πρώτη επόμενη εργάσιμη, ο δικαστικός επιμελητής αποστέλλει με απλή επιστολή αντίγραφο της πράξης και της ως άνω ειδοποίησης στη διεύθυνση που αναγράφεται στην πράξη».

Επίδοση σε άγνωστη διεύθυνση

Το άρθρο 157 του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προβλέπει τον τρόπο επίδοσης σε περιπτώσεις όπου ο παραλήπτης δεν διαθέτει γνωστή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής ή εταιρική έδρα, ορίζοντας ότι «εφόσον το πρόσωπο στο οποίο πρέπει να επιδοθεί η πράξη δεν διαθέτει γνωστή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής, ο δικαστικός επιμελητής συντάσσει πρακτικό στο οποίο αναφέρει επακριβώς τις κινήσεις στις οποίες προέβη προς αναζήτηση του παραλήπτη της πράξης. Το πρακτικό αναφέρει το είδος της πράξης και το ονοματεπώνυμο του αιτούντος.

Την ίδια ημέρα ή το αργότερο την πρώτη επόμενη εργάσιμη, ο δικαστικός επιμελητής αποστέλλει στον παραλήπτη, στην τελευταία γνωστή διεύθυνση, με συστημένη επιστολή και ειδοποίηση παραλαβής, αντίγραφο της πράξης και αντίγραφο του πρακτικού. Η ίδια διατύπωση επαναλαμβάνεται την ίδια ημέρα μέσω απλής επιστολής.

Το αντίγραφο του πρακτικού που αποστέλλεται στον παραλήπτη αναφέρει ότι αυτός δύναται να προμηθευτεί αντίγραφο της πράξης εντός προθεσμίας τριών μηνών από το γραφείο του δικαστικού επιμελητή ή να εξουσιοδοτήσει προς τούτο οποιοδήποτε πρόσωπο της επιλογής του».

Η παράγραφος 3 του άρθρου 157 του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζει ότι «οι ως άνω διατάξεις ισχύουν για την επίδοση μιας πράξης που αφορά νομικό πρόσωπο το οποίο δεν διαθέτει πλέον γνωστή εγκατάσταση στη διεύθυνση που αναφέρεται ως εταιρική έδρα στο μητρώο εμπορίου και εταιρειών».

Άλλοι τρόποι επίδοσης

Το άρθρο 157 παράγραφος 4 προβλέπει μεταξύ άλλων ότι «όταν ένα εισαγωγικό δικόγραφο ή ισοδύναμη πράξη έχει επιδοθεί σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις και ο εναγόμενος δεν προσέλθει στο δικαστήριο, ο δικαστής δύναται να διατάξει ενδεχομένως τη δημοσίευση ειδοποίησης σε εφημερίδα του Λουξεμβούργου ή της αλλοδαπής».

Το άρθρο 158 του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ορίζει επίσης ότι «εάν ο παραλήπτης της πράξης δεν μπορεί να εντοπιστεί ή εάν δεν μπορεί να αποδειχθεί ότι έχει όντως ειδοποιηθεί, ο δικαστής δύναται να διατάξει αυτεπάγγελα σε οποιαδήποτε συμπληρωματική ενέργεια, έως και να διατάξει τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων απαραίτητων για τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του ενάγοντος».

Το άρθρο 81 του νέου κώδικα πολιτικής δικονομίας προβλέπει ακόμη ότι «ο εναγόμενος που δεν προσέρχεται στο δικαστήριο είναι δυνατόν, κατόπιν πρωτοβουλίας του ενάγοντος ή με απόφαση που λαμβάνεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο, να κλητευθεί εκ νέου αν το εισαγωγικό δικόγραφο δεν παραδόθηκε αυτοπροσώπως. Με την επιφύλαξη ειδικών κανόνων που ισχύουν σε άλλες έννομες τάξεις, επαναλαμβάνεται η επίδοση ή κοινοποίηση του εισαγωγικού δικογράφου σύμφωνα με τους τύπους του αρχικού εισαγωγικού δικογράφου».

Κοινοποίηση μέσω συστημένης επιστολής με βεβαίωση παραλαβής

Όταν η πράξη διαβιβάζεται μέσω της γραμματείας του δικαστηρίου, η κοινοποίηση γίνεται μέσω συστημένης επιστολής με βεβαίωση παραλαβής.

Εάν ο παραλήπτης δεν διαθέτει γνωστή διεύθυνση, η κοινοποίηση γίνεται υπό μορφή πράξης επίδοσης από δικαστικό επιμελητή.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Όταν η πράξη διαβιβάζεται μέσω **επίδοσης**, η έκθεση επίδοσης πρέπει να αναγράφει την ημερομηνία της επίδοσης, η οποία είναι η ημερομηνία παράδοσης του αποδεικτικού στον παραλήπτη, στη διεύθυνση κατοικίας του παραλήπτη, ή η ημερομηνία παράδοσης της πράξης στη διεύθυνση κατοικίας του παραλήπτη.

Όταν η πράξη διαβιβάζεται μέσω **κοινοποίησης**, η ημερομηνία κοινοποίησης είναι η ημερομηνία κατά την οποία η συστημένη επιστολή παραδίδεται στη διεύθυνση κατοικίας/διαμονής/έδρας του παραλήπτη.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Σε κάθε περίπτωση, ο παραλήπτης ενημερώνεται από τον δικαστικό επιμελητή (επίδοση) ή τον ταχυδρομικό υπάλληλο (κοινοποίηση) μέσω ειδοποίησης διέλευσης.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Σε κάθε περίπτωση, ο παραλήπτης μπορεί να αρνηθεί να παραλάβει την πράξη. Ωστόσο, η διαβίβαση έχει διενεργηθεί κανονικά και αρχίζει να παράγει αποτελέσματα όταν το πρόσωπο που την έχει αναλάβει (δικαστικός επιμελητής ή ταχυδρομικός υπάλληλος) προβεί στις ενδεδειγμένες ενέργειες, ιδίως εάν αφήσει ειδοποίηση διέλευσης.

Σε κάθε περίπτωση, ο παραλήπτης μπορεί να αμφισβητήσει σε μεταγενέστερο στάδιο την εγκυρότητα της διαβίβασης, αν αποδείξει ότι η διεύθυνση κατοικίας ή η διεύθυνση διαμονής του ή η διεύθυνση του αντικλήτου του δεν βρίσκεται στην αναγραφόμενη διεύθυνση. Κατά συνέπεια, η επίδοση μέσω δικαστικού επιμελητή είναι νομικώς ασφαλέστερη από την επίδοση μέσω συστημένης επιστολής με απόδειξη παραλαβής, καθώς ο αρμόδιος δικαστικός επιμελητής εταληθεύει τη διεύθυνση του παραλήπτη στο εθνικό μητρώο φυσικών προσώπων ή στο εμπορικό μητρώο. Εξάλλου, η ημερομηνία κοινοποίησης μέσω συστημένης επιστολής δεν μπορεί να διαπιστωθεί με βεβαιότητα εάν ο παραλήπτης δεν έχει χρονολογήσει και δεν έχει υπογράψει την απόδειξη παραλαβής κατά την (πρώτη) προσκόμιση της αλληλογραφίας στη διεύθυνση της κατοικίας/διαμονής/έδρας του. Αντίθετα, η ημερομηνία επίδοσης αναγράφεται πάντα στην έκθεση επίδοσης που συντάσσει ο δικαστικός επιμελητής.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Στο πλαίσιο της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας, το άρθρο 6.3.9 των Γενικών όρων παροχής υπηρεσιών προβλέπει ότι «η συστημένη αλληλογραφία παραδίδεται στον παραλήπτη στην αναγραφόμενη διεύθυνση ή, ελλείψει αυτής: — σε κάθε ενήλικο που παραλαμβάνει την αλληλογραφία στη διεύθυνση και ο οποίος, θέτοντας την υπογραφή του, θεωρείται δεόντως εξουσιοδοτημένος από τον παραλήπτη και δεσμεύεται να παραλάβει εξ ονόματος και για λογαριασμό του παραλήπτη· ή — σε κάθε ενήλικο που προσκομίζει i) τη σχετική ειδοποίηση ή το σχετικό αποδεικτικό παράδοσης στο κατάστημα στο οποίο φυλάσσεται η αλληλογραφία και ii) το έγγραφο ταυτότητάς του ».

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Η ταχυδρομική αλληλογραφία παραδίδεται στην αναγραφόμενη διεύθυνση, εκτός από τις περιπτώσεις έκδηλου λάθους (παραδείγματα: ανορθόγραφο όνομα οδού, λάθος αριθμός, έκδηλα λανθασμένος ταχυδρομικός κώδικας κ.λπ., ...).

Εάν δεν είναι δυνατόν να εντοπιστεί ο παραλήπτης στην αναγραφόμενη διεύθυνση, η συστημένη αλληλογραφία δεν παραδίδεται. Ο ταχυδρομικός υπάλληλος αφήνει ειδοποίηση διέλευσης.

Η αλληλογραφία που δεν μπορεί να παραδοθεί στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη ή που δεν μπόρεσε να παραδοθεί σε κάποιον με δικαίωμα παραλαβής κατά τη διέλευση του ταχυδρομικού υπαλλήλου φυλάσσεται στη διάθεση του παραλήπτη στο ταχυδρομικό κατάστημα της περιοχής του σύμφωνα με τις προθεσμίες που ορίζει η ταχυδρομική υπηρεσία, οι οποίες αναγράφονται στο σχετικό δελτίο που αφήνει ο ταχυδρομικός υπάλληλος στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη. Εφόσον παρέλθει η προθεσμία φύλαξης, η αλληλογραφία επιστρέφεται στον αποστολέα, εάν αυτός είναι γνωστός.

8.3 Προβλέπεται το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Η αλληλογραφία που δεν μπορεί να παραδοθεί στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη ή που δεν μπόρεσε να παραδοθεί σε κάποιον με δικαίωμα παραλαβής κατά τη διέλευση του ταχυδρομικού υπαλλήλου τίθεται στη διάθεση του παραλήπτη στο ταχυδρομικό κατάστημα της περιοχής του σύμφωνα με τις προθεσμίες που ορίζει η ταχυδρομική υπηρεσία, οι οποίες αναγράφονται στο σχετικό δελτίο που αφήνει ο ταχυδρομικός υπάλληλος στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη. Εφόσον παρέλθει η προθεσμία φύλαξης, η αλληλογραφία επιστρέφεται στον αποστολέα, εάν αυτός είναι γνωστός.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Σε περίπτωση ταχυδρομικής κοινοποίησης, ως απόδειξη λογίζεται η απόδειξη παραλαβής. Σε περίπτωση επίδοσης μέσω δικαστικού επιμελητή, αυτός συντάσσει πρακτικό των ενεργειών στις οποίες προέβη. Ο δικαστικός επιμελητής είναι κρατικός λειτουργός. Το πρακτικό του δικαστικού επιμελητή θεωρείται γνήσιο μέχρι αποδείξεως του αντιθέτου.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Η παραβίαση των κανόνων όσον αφορά τον τύπο της κοινοποίησης δύναται να συνεπάγεται την ακυρότητα της κοινοποίησης ή της επίδοσης.

Δεν αναγνωρίζεται, ωστόσο, ακυρότητα λόγω σφάλματος ως προς τον τύπο παρά μόνον εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι το εν λόγω σφάλμα προκάλεσε ζημία στον παραλήπτη της πράξης.

Η σχετική απόφαση λαμβάνεται από τον δικαστή.

Εφόσον ένα εισαγωγικό δικόγραφο δεν ήταν δυνατόν να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί εις τας χείρας στον παραλήπτη και αυτός δεν παρίσταται στο δικαστήριο, ο δικαστής δύναται να ζητήσει από τον αιτούντα να επαναλάβει την επίδοση ή κοινοποίηση με νέα κλήτευση (άρθρο 81 του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Η εν λόγω διατύπωση επιτρέπει την άρση οποιασδήποτε αμφιβολίας περί της ερμηνείας σχετικά με την απουσία του ενδιαφερόμενου.

Στις διαδικασίες όπου οι διάδικοι καλούνται συνήθως μέσω κλήτευσης από τη γραμματεία του δικαστηρίου, ο δικαστής δύναται επίσης να ζητά από τον ενάγοντα να προβεί σε κλήτευση μέσω δικαστικού επιμελητή, εφόσον εγείρονται αμφιβολίες σχετικά με την εγκυρότητα της κλήτευσης μέσω συστημένης επιστολής.

Τέλος, ο δικαστής δεν μπορεί να εκδώσει απόφαση η οποία λογίζεται ότι εκδόθηκε κατ' αντιμωλία έναντι διάδικου ο οποίος δεν είναι παρών στη συνεδρίαση παρά μόνο εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι αυτός ειδοποιήθηκε αυτοπροσώπως. Εάν αυτό δεν ισχύει (π.χ. εάν η κλήτευση παραδόθηκε σε άλλο πρόσωπο που βρέθηκε επί τόπου), η απόφαση εκδίδεται ερήμην, οπότε και υπόκειται σε ανακοπή.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Όχι. Ασκούνται τα συνήθη ένδικα μέσα.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Ναι. Όταν η πράξη επιδίδεται από τον δικαστικό επιμελητή σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, τα έξοδα είναι αυτά που προβλέπονται στον [ΕΓΉ τροποποιημένο κανονισμό του Μεγάλου Δούκα της 24ης Ιανουαρίου 1991](#) για τον καθορισμό των αμοιβών των δικαστικών επιμελητών.

Όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος, ο δικαστικός επιμελητής χρεώνει την αμοιβή που προβλέπεται στον εν λόγω κανονισμό, η οποία ανέρχεται επί του παρόντος σε 138 EUR.

Η κοινοποίηση μέσω της γραμματείας του δικαστηρίου γίνεται δωρεάν.

Τελευταία επικαιροποίηση: 22/11/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Ουγγαρία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Σύμφωνα με τον νόμο CXXX του 2016 για τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ([ΕΓΉ A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. Törvény](#), στα ουγγρικά) («Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας»), εάν δεν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο, τα δικαστικά έγγραφα πρέπει να αποστέλλονται στον παραλήπτη ταχυδρομικώς, σύμφωνα με τη νομοθεσία που διέπει την επίδοση ή κοινοποίηση επίσημων εγγράφων. Οι παραλήπτες μπορούν επίσης να παραλάβουν το έγγραφο που προορίζεται γι' αυτούς από τη γραμματεία του δικαστηρίου, με την επίδειξη εγγράφου ταυτότητας. Σε περίπτωση υποχρεωτικής ή προαιρετικής ηλεκτρονικής επικοινωνίας, τα έγγραφα επιδίδονται ή κοινοποιούνται ηλεκτρονικά.

Ανατρέξτε επίσης στην ενότητα [Διαδικτυακή διεκπεραίωση υποθέσεων και ηλεκτρονική επικοινωνία με τα δικαστήρια](#).

Η επίδοση ή κοινοποίηση επίσημων εγγράφων αποσκοπεί μεν στην πληροφόρηση του παραλήπτη σχετικά με το περιεχόμενο των εγγράφων, αλλά κατά τρόπο που επιτρέπει στον αποστολέα να αποδείξει ότι τα έγγραφα διαβιβάστηκαν στο πρόσωπο για το οποίο προορίζονται. Η ίδια η πράξη της επίδοσης ή κοινοποίησης, η ημερομηνία πραγματοποίησής της και το αποτέλεσμα της επίδοσης ή κοινοποίησης πρέπει να αποδεικνύονται. Για τα επίσημα έγγραφα υπάρχει δυνατότητα ειδικής ταχυδρομικής αποστολής τους ως συστημένων με βεβαίωση παραλαβής.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Ο νόμος CLIX του 2012 περί ταχυδρομικών υπηρεσιών ([ΕΓΉ A postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. Törvény](#), στα ουγγρικά) («νόμος CLIX του 2012») ορίζει ότι τα έγγραφα που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν επισήμως είναι εκείνα για τα οποία η αποστολή ή η επίδοση ή κοινοποίηση (ή η προσπάθεια επίδοσης ή κοινοποίησης) ή η ημερομηνία αυτής παράγει κατά τον νόμο έννομα αποτελέσματα, εκείνα βάσει των οποίων υπολογίζονται νόμιμες προθεσμίες ή εκείνα που κατά τον νόμο ανήκουν στην κατηγορία των επίσημων εγγράφων.

Σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στις αστικές διαδικασίες απαιτείται οπωσδήποτε η επίδοση ή κοινοποίηση των ακόλουθων:

των δικαστικών αποφάσεων και ασφαλιστικών μέτρων, στους διαδίκους

των διατάξεων που έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο της δίκης, στον διάδικο που δεν κλητεύθηκε με τον προσήκοντα τρόπο στη δίκη

ορισμένων διατάξεων που καθορίζονται από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και που έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο της δίκης, στον διάδικο που δεν παραστάθηκε στη δίκη

των διατάξεων που έχουν εκδοθεί χωρίς δίκη, στον οικείο διάδικο

όλων των αποφάσεων που έχουν εκδοθεί στο πλαίσιο της διαδικασίας, στο πρόσωπο προς όφελος του οποίου ο εισαγγελέας κίνησε τη διαδικασία ή στο πρόσωπο που νομιμοποιείται για την κίνηση της διαδικασίας.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Η ευθύνη για την επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων ανήκει, με βάση την εφαρμοστέα νομοθεσία, στο δικαστήριο και την ταχυδρομική υπηρεσία ή τον πάροχο υπηρεσιών εμπιστοσύνης.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Δεν υφίσταται τέτοια υποχρέωση.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Διεύθυνση κατοικίας φυσικών προσώπων:

Στην Ουγγαρία, το γραφείο του αναπληρωτή υπουργού που είναι αρμόδιος για την τήρηση αρχείων του Υπουργείου Εσωτερικών (Belügyminisztérium Nyilvántartások Vezetéséért Felelős Helyettes Államtitkársága – BM NYHÁT), ηλεκτρονική διεύθυνση: http://nyilvantarto.hu/hu/adatszolgaltatas_szemelyi, στα ουγγρικά) είναι αρμόδιο για την τήρηση του κεντρικού μητρώου διευθύνσεων. Μέσω αυτού του μητρώου είναι δυνατός ο εντοπισμός της διεύθυνσης φυσικών προσώπων. Σχετικές αιτήσεις μπορούν να υποβάλλονται από ιδιώτες, νομικά πρόσωπα ή οντότητες χωρίς νομική προσωπικότητα, με την προϋπόθεση ότι αιτιολογείται ο σκοπός χρήσης των στοιχείων και υφίσταται νομική βάση για τη χρήση τους.

Η αίτηση πρέπει να υποβληθεί αυτοπροσώπως, σε οποιοδήποτε περιφερειακό γραφείο ή, εφόσον υποβάλλεται στο εξωτερικό, στη διπλωματική αποστολή της Ουγγαρίας ([magyar külképviseleti hatóságnál](#), στα ουγγρικά) όπου υπάγεται η διεύθυνση κατοικίας του εξωτερικού.

Η έγγραφη αίτηση μπορεί να υποβληθεί σε οποιοδήποτε περιφερειακό γραφείο. Εάν το περιφερειακό γραφείο δεν διαθέτει τα στοιχεία που ζητήθηκαν, οι παραγγελίες των δημόσιων αρχών και οι αιτήσεις των δημόσιων αρχών για τη γνωστοποίηση στοιχείων μπορούν να υποβάλλονται στο BM NYHÁT, Τμήμα Προσωπικών Αρχείων και Διαχείρισης, Παράρτημα Εθνικής Νομικής Συνδρομής (BM NYHÁT Személyi Nyilvántartási és Igazgatási Főosztály Belföldi Jogsegélyügylek Osztály), ταχυδρομική διεύθυνση: 1476 Budapest, Pf. 281

όλες οι λοιπές αιτήσεις αιτούντων που δεν περιλαμβάνονται στους ανωτέρω (π.χ. ιδιώτες ή εταιρείες) μπορούν να υποβάλλονται στο BM NYHÁT, Τμήμα Προσωπικής Εξυπηρέτησης Πελατών και Εποπτείας Εγγράφων (BM NYHÁT Személyes Ügyfélszolgálati és Okmányügyi Főosztály), ταχυδρομική διεύθυνση: 1553 Budapest, Pf. 78

στο εξωτερικό, η έγγραφη αίτηση μπορεί να υποβληθεί στη διπλωματική αποστολή της Ουγγαρίας ([magyar külképviseleti hatóságnál](#), στα ουγγρικά) όπου υπάγεται η διεύθυνση κατοικίας του εξωτερικού.

Η αίτηση πρέπει να περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

τα στοιχεία των αιτούντων, το ονοματεπώνυμο, τη διεύθυνση, την καταστατική έδρα ή τη διεύθυνση του γραφείου των αιτούντων ή του αντιπροσώπου τους αναλυτικό κατάλογο με τα ζητούμενα στοιχεία

τον σκοπό χρήσης των στοιχείων

τα στοιχεία ταυτότητας του φυσικού προσώπου που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την ταυτοποίηση του ατόμου που κατονομάζεται στην αίτηση (ονοματεπώνυμο, τόπος και ημερομηνία γέννησης, γένος μητέρας) ή το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση που είναι γνωστή στον αιτούντα (δήμος, οδός, αριθμός σπιτιού).

Τα έγγραφα που πρέπει να επισυνάπτονται στην αίτηση είναι τα εξής:

το έγγραφο που αιτιολογεί τη νομική βάση για τη χρήση των στοιχείων

απόδειξη της πληρεξουσιότητας του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου, αν δεν προκύπτει από το μητρώο πληρεξουσίων. Το πληρεξούσιο θα πρέπει να έχει τη μορφή δημόσιου εγγράφου ή ιδιωτικού εγγράφου με αυξημένη αποδεικτική ισχύ ή να είναι καταχωρισμένο σε πρακτικό.

Το πληρεξούσιο καλύπτει όλες τις δηλώσεις και τις ενέργειες που σχετίζονται με την υπόθεση, εκτός εάν ορίζει διαφορετικά.

Σε περίπτωση αμφιβολίας σχετικά με τη γνησιότητα ή το περιεχόμενο εγγράφου που έχει εκδοθεί στο εξωτερικό, η αρχή ζητεί από τον ενδιαφερόμενο να προσκομίσει το αλλοδαπό δημόσιο έγγραφο με νέα επικύρωση.

Εάν ο ενδιαφερόμενος προσκομίσει επικυρωμένη μετάφραση εγγράφου που έχει εκδοθεί σε γλώσσα διαφορετική από την ουγγρική η οποία επισυνάπτεται στο εν λόγω έγγραφο, η αρχή κάνει το έγγραφο δεκτό με βάση τη μετάφραση.

Η διενέργεια της διαδικασίας υπόκειται στην καταβολή τέλους διοικητικών υπηρεσιών:

για την παροχή στοιχείων που αφορούν 1 έως 4 πρόσωπα: 3 500 HUF

για την παροχή στοιχείων που αφορούν τουλάχιστον 5 πρόσωπα: ο αριθμός των προσώπων τα οποία αφορά η παροχή στοιχείων πολλαπλασιασμένος επί το ποσό ανά άτομο, το οποίο ανέρχεται σε: 730 HUF/άτομο.

Στις περιπτώσεις των αιτήσεων που υποβάλλονται από το εξωτερικό ή μέσω της διπλωματικής αποστολής της Ουγγαρίας στο εξωτερικό στην οποία υπάγεται ο τόπος διαμονής του αιτούντος, το τέλος πρέπει να καταβάλλεται στην οικεία διπλωματική αποστολή της Ουγγαρίας εν είδει προξενικής αμοιβής. Εταιρείες:

Όσον αφορά τις εταιρείες, τα σημαντικότερα στοιχεία του εμπορικού μητρώου, συμπεριλαμβανομένης της διεύθυνσης, διατίθενται δωρεάν στον παρακάτω δικτυακό τόπο, στα ουγγρικά: <https://www.e-ceggyzek.hu>.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης λαμβάνει αιτήσεις από υπηρεσίες διαβίβασης για τον προσδιορισμό της διεύθυνσης του παραλήπτη, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού για την επίδοση και κοινοποίηση πράξεων. Βλ. σημείο 4.2. για τις πληροφορίες βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση και κοινοποίηση πράξεων.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Σύμφωνα με το κυβερνητικό διάταγμα αριθ. 335/2012, της 4ης Δεκεμβρίου 2012, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων που διέπουν τις ταχυδρομικές υπηρεσίες και την επίδοση ή κοινοποίηση επίσημων εγγράφων ([335/2012. \(XII. 4.\) Korm. Rendelet](#), στα ουγγρικά) («κυβερνητικό διάταγμα 335/2012»), η

ταχυδρομική υπηρεσία επιδίδει ή κοινοποιεί ταχυδρομηθέντα επίσημα έγγραφα με βεβαίωση παραλαβής παραδίδοντάς τα στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή σε άλλο πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτήσει ο τελευταίος.

Δεν επιτρέπεται η επίδοση ή κοινοποίηση επίσημου εγγράφου στα ακόλουθα πρόσωπα: σε περιστασιακό παραλήπτη βάσει ειδικής σύμβασης με τον αποστολέα ή ειδικής διάταξης στο πλαίσιο των γενικών όρων και προϋποθέσεων της σύμβασης σε υπάλληλο ή μέλος οργανισμού κατά την παράδοση στις επαγγελματικές εγκαταστάσεις του οργανισμού ή σε άλλες εγκαταστάσεις προσβάσιμες σε πελάτες σε φυσικό πρόσωπο που απασχολείται στον χώρο υποδοχής, εάν διαθέτει τέτοια υπηρεσία ο οργανισμός ή στον εκμισθωτή του ακινήτου που βρίσκεται στη διεύθυνση ή στον εκμισθωτή του καταλύματος του παραλήπτη, αν πρόκειται για φυσικό πρόσωπο.

Με βάση το κυβερνητικό διάταγμα 335/2012, η ταχυδρομική υπηρεσία επιχειρεί δύο φορές να επιδώσει ή να κοινοποιήσει έγγραφο που έχει ταχυδρομηθεί ως επίσημο έγγραφο. Αν η πρώτη προσπάθεια επίδοσης ή κοινοποίησης αποτύχει διότι ο παραλήπτης για τον οποίο προορίζεται ή ο παραλήπτης που νομιμοποιείται να παραλάβει το έγγραφο δεν βρίσκεται στη διεύθυνση, η ταχυδρομική υπηρεσία αφήνει ειδοποίηση, με την οποία ενημερώνει τον παραλήπτη ότι μπορεί να παραλάβει το επίσημο έγγραφο από το σημείο παράδοσης που αναγράφεται στην ειδοποίηση και επιχειρεί ξανά την επίδοση ή κοινοποίηση του εγγράφου την πέμπτη εργάσιμη ημέρα μετά την ανεπιτυχή προσπάθεια επίδοσης ή κοινοποίησης. Αν και η δεύτερη προσπάθεια αποτύχει, η ταχυδρομική υπηρεσία αφήνει εκ νέου ειδοποίηση για τον παραλήπτη και τον ενημερώνει ότι μπορεί να παραλάβει το επίσημο έγγραφο από το σημείο παράδοσης που αναγράφεται στην ειδοποίηση εντός πέντε εργάσιμων ημερών από τη δεύτερη αποτυχημένη προσπάθεια. Το επίσημο έγγραφο μπορεί να παραληφθεί πριν από τη δεύτερη προσπάθεια από το σημείο παράδοσης που αναφέρεται στην ειδοποίηση, με την επίδειξη εγγράφου ταυτότητας του παραλαμβάνοντος προσώπου. Αν το επίσημο έγγραφο δεν παραδοθεί στον παραλήπτη ούτε έως την ημερομηνία που αναγράφεται στη δεύτερη ειδοποίηση, η ταχυδρομική υπηρεσία επιστρέφει το επίσημο έγγραφο στον αποστολέα την επόμενη εργάσιμη ημέρα με την ένδειξη «Δεν αναζητήθηκε».

Στην περίπτωση αυτή, βάσει των διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, η επίδοση ή κοινοποίηση του εγγράφου λογίζεται ότι πραγματοποιήθηκε την πέμπτη εργάσιμη ημέρα μετά την ημερομηνία της δεύτερης προσπάθειας για την επίδοση ή κοινοποίησή του, εφόσον δεν αποδεικνύεται κάτι διαφορετικό. Η επίδοση ή κοινοποίηση δεν θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί νόμιμα εάν το έγγραφο επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σε υποκατάστατο παραλήπτη αντί του παραλήπτη για τον οποίο προοριζόταν και ο υποκατάστατος παραλήπτης ήταν ο αντίδικός του στη δικαστική διαδικασία ή ο αντιπρόσωπος αυτού. Στην περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης εισαγωγικού της δίκης εγγράφου ή οριστικής απόφασης επί της ουσίας της υπόθεσης, το δικαστήριο ειδοποιεί τον παραλήπτη, εντός οκτώ εργάσιμων ημερών, ότι η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι έχει διενεργηθεί. Εάν διατίθεται διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, η ειδοποίηση πρέπει να αποσταλεί και σε αυτήν.

Οι παραλήπτες μπορούν επίσης να παραλάβουν το έγγραφο που προορίζεται γι' αυτούς από τη γραμματεία του δικαστηρίου, με την επίδειξη εγγράφου ταυτότητας.

Ο νόμος LIII του 1994 για τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης ([℥⁷ A végrehajtási eljárásról szóló 1994. évi LIII. törvény](#), στα ουγγρικά) («νόμος LIII του 1994») προβλέπει εναλλακτικά τη διενέργεια της επίδοσης ή κοινοποίησης από δικαστικό επιμελητή. Η επίδοση ή κοινοποίηση επιτρέπεται να πραγματοποιηθεί με αυτόν τον τρόπο στην περίπτωση αποφάσεων επί της ουσίας της υπόθεσης που συνιστούν τη βάση αναγκαστικής εκτέλεσης, αν τυγχάνει εφαρμογής το τεκμήριο ότι η επίδοση ή κοινοποίηση έχει πραγματοποιηθεί και ο διάδικος που δικαιούται να υποβάλει την αίτηση εκτέλεσης ζήτησε ρητώς την επίδοση ή κοινοποίηση και προκατέβαλε τα σχετικά έξοδα. Βάσει του νόμου LIII του 1994, επιτρέπεται επίσης η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων αναγκαστικής εκτέλεσης μέσω δικαστικού επιμελητή αυτοπροσώπως, σύμφωνα με ειδική νομοθεσία. Σε περίπτωση που η διαδικασία είναι ατελέσφορη, είναι δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των εγγράφων βάσει νέας διαδικασίας, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις που διέπουν την επίδοση ή κοινοποίηση επίσημων εγγράφων.

Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας και ο νόμος L του 2009 σχετικά με τη διαδικασία έκδοσης διαταγής πληρωμής ([℥⁷ a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény](#), στα ουγγρικά) («νόμος L του 2009») προβλέπουν και άλλες περιπτώσεις στις οποίες είναι δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση μέσω δικαστικού επιμελητή.

Επιπλέον, στις περιπτώσεις που ορίζει ο νόμος, η επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί να πραγματοποιείται από ειδικές αρχές, π.χ. δικαστικούς υπαλλήλους (όπως η επίδοση ή κοινοποίηση κλητεύσεων σε αστικές δίκες όταν συντρέχουν λόγοι κατεπείγοντος).

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, γίνεται διάκριση μεταξύ υποχρεωτικής και προαιρετικής ηλεκτρονικής επικοινωνίας.

Σύμφωνα με τον νόμο CCXXII του 2015 σχετικά με τους γενικούς κανόνες που διέπουν την ηλεκτρονική διοίκηση και τις υπηρεσίες εμπιστοσύνης ([℥⁷ Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. Törvény](#), στα ουγγρικά) («νόμος CCXXII του 2015»), τα πρόσωπα που υποχρεούνται από τον νόμο να κάνουν χρήση ηλεκτρονικής επικοινωνίας (π.χ. οι νόμιμοι αντιπρόσωποι και οι εταιρείες) πρέπει να υποβάλλουν όλες τις αιτήσεις τους που απευθύνονται στο δικαστήριο μόνο με ηλεκτρονικά μέσα, με τον τρόπο που προβλέπεται στον νόμο και τα εκτελεστικά διατάγματα αυτού. Η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων από το δικαστήριο προς τα εν λόγω πρόσωπα πραγματοποιείται επίσης με ηλεκτρονικά μέσα.

Οι διάδικοι που δεν υποχρεούνται να κάνουν χρήση ηλεκτρονικής επικοινωνίας, ή οι αντιπρόσωποι αυτών εφόσον δεν εμπίπτουν στην κατηγορία των νόμιμων αντιπροσώπων, έχουν τη δυνατότητα —με τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας— να υποβάλλουν όλα τα έγγραφα ηλεκτρονικά, εφόσον το επιθυμούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου CCXXII του 2015 και των εκτελεστικών διαταγμάτων αυτού. Εάν ένας διάδικος ή ο αντιπρόσωπός του επιλέξει την ηλεκτρονική επικοινωνία, το δικαστήριο θα επιδίδει ή θα κοινοποιεί όλα τα δικαστικά έγγραφα ηλεκτρονικά.

Σε περίπτωση ηλεκτρονικής επικοινωνίας, διασφαλίζεται η διαρκής επαφή με το δικαστήριο μέσω του συστήματος ηλεκτρονικών υπηρεσιών. Ο διάδικος που επιλέγει την ηλεκτρονική επικοινωνία, λαμβάνει ειδοποίηση σχετικά με το αν η υποβολή του συνάδει με τις απαιτήσεις του συστήματος τεχνολογίας των πληροφοριών.

Η υπηρεσία ασφαλούς παράδοσης διασφαλίζει, μεταξύ άλλων, ότι παρέχεται ειδοποίηση για την παραλαβή των μηνυμάτων και για την περίπτωση που η παράδοση ήταν ανεπιτυχής. Ο πάροχος της υπηρεσίας παράδοσης υποχρεούται να εκδώσει αμέσως βεβαίωση για τον αποστολέα, η οποία αποστέλλεται στην ηλεκτρονική διεύθυνση που έχει υποδείξει ο τελευταίος και με την οποία επιβεβαιώνονται τα στοιχεία που αφορούν την επίδοση ή κοινοποίηση του εγγράφου.

Όσον αφορά τα έγγραφα που επιδίδονται ή κοινοποιούνται με υπηρεσίες ασφαλούς παράδοσης, η παραλαβή μπορεί να γίνει εντός πέντε εργάσιμων ημερών, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από τη νομοθεσία. Εάν ο παραλήπτης δεν παραλάβει τα έγγραφα εντός της εν λόγω προθεσμίας αλλά ούτε αρνηθεί την παράδοση, αποστέλλεται δεύτερη ειδοποίηση την πρώτη εργάσιμη ημέρα μετά την εκπνοή της προθεσμίας των πέντε εργάσιμων ημερών. Από τότε που τέθηκε σε ισχύ η ηλεκτρονική επικοινωνία στο πλαίσιο της οικονομικής νομοθεσίας, οι διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας που αφορούν το τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης (το οποίο περιγράφεται αναλυτικά κατωτέρω) δεν ισχύουν μόνο για την επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου, αλλά για όλα τα νόμιμα μέσα επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών μέσων.

Σε περιπτώσεις κατεπείγοντος, η κλήτευση σε αστικές υποθέσεις μπορεί να παραδοθεί μέσω ηλεκτρονικής αλληλογραφίας ακόμη και χωρίς να συντρέχει περίπτωση ηλεκτρονικής επικοινωνίας.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Δεν εφαρμόζονται οι μέθοδοι επίδοσης ή κοινοποίησης που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση και κοινοποίηση.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 (στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Δεν έχουν καθοριστεί πρόσθετες προϋποθέσεις.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας ορίζει ότι εάν ο τόπος διαμονής του διαδίκου είναι άγνωστος και η επίδοση ή κοινοποίηση του εγγράφου στον διάδικο δεν μπορεί να γίνει με ηλεκτρονικά μέσα ή εάν ο διάδικος διαμένει σε χώρα που δεν παρέχει νομική συνδρομή για την επίδοση ή κοινοποίηση ή εάν η επίδοση ή κοινοποίηση προσκρούει σε άλλα ανυπερβλήτα εμπόδια ή αν προβλέπεται από τον νόμο, η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να διενεργείται με δημόσια ανακοίνωση. Κατά κανόνα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επίδοση ή κοινοποίηση με δημόσια ανακοίνωση εφόσον αυτό ζητηθεί από τον οικείο διάδικο και υπό τον όρο ότι ο συγκεκριμένος τρόπος επίδοσης ή κοινοποίησης στηρίζεται σε συγκεκριμένη αιτιολογία.

Το έγγραφο που πρόκειται να επιδοθεί ή κοινοποιηθεί με ανακοίνωση πρέπει να αναρτηθεί επί δεκαπέντε ημέρες στον κεντρικό δικτυακό τόπο των δικαστηρίων, στον πίνακα ανακοινώσεων του οικείου δικαστηρίου, καθώς και στον πίνακα ανακοινώσεων του δημαρχείου ή του τοπικού συμβουλίου του τόπου όπου βρίσκεται η τελευταία γνωστή διεύθυνση διαμονής του διαδίκου. Εάν διατίθεται η διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του διαδίκου, η δημόσια ανακοίνωση πρέπει να αποσταλεί και σε αυτήν.

Σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αν δεν είναι δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση της αίτησης από την ταχυδρομική υπηρεσία ή η επίδοση ή κοινοποίηση της οριστικής απόφασης επί της ουσίας της υπόθεσης στη διεύθυνση που έχει δηλωθεί από παραλήπτη ο οποίος έχει την οικία, τη διαμονή ή την καταστατική του έδρα στην Ουγγαρία —εξαιρουμένων των περιπτώσεων στις οποίες η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι έχει διενεργηθεί και των περιπτώσεων στις οποίες η αδυναμία επίδοσης ή κοινοποίησης οφείλεται στον θάνατο του παραλήπτη ή στη λύση του ως νομικού προσώπου και εφόσον η αδυναμία επίδοσης ή κοινοποίησης δεν οφείλεται σε αποτρέψιμη αιτία που βρίσκεται υπό τον έλεγχο του δικαστηρίου ή της ταχυδρομικής υπηρεσίας—, η επίδοση ή κοινοποίηση του εγγράφου πρέπει επίσης να επιχειρείται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου για τη δικαστική εκτέλεση όσον αφορά την επίδοση ή κοινοποίηση μέσω δικαστικών επιμελητών, κατόπιν αιτήσεως του διαδίκου προς το συμφέρον του οποίου διενεργείται η επίδοση ή κοινοποίηση.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Κατά γενικό κανόνα, όταν πραγματοποιείται επίδοση ή κοινοποίηση με δημόσια ανακοίνωση, τα έγγραφα θεωρούνται ότι επιδόθηκαν ή κοινοποιήθηκαν τη δέκατη πέμπτη ημέρα μετά την ημέρα κατά την οποία η ανακοίνωση αναρτήθηκε στον κεντρικό δικτυακό τόπο του δικαστηρίου.

Η επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφου που διενεργείται από δικαστικό επιμελητή και αποβαίνει άκαρπη πρέπει να θεωρείται ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας ορίζει ότι ο πάροχος της υπηρεσίας παράδοσης και ο παραλήπτης μπορούν να συμφωνήσουν ότι τα έγγραφα που προορίζονται για τον παραλήπτη δεν θα επιδοθούν ή κοινοποιηθούν στη διεύθυνση που αναγράφεται στο έγγραφο, αλλά σε κάποια άλλη διεύθυνση. Το κυβερνητικό διάταγμα 335/2012 ορίζει ότι η ταχυδρομική υπηρεσία παρέχει ενημέρωση σχετικά με την άφιξη επίσημων εγγράφων που προορίζονται για παράδοση σε ταχυδρομική θυρίδα αφήνοντας ειδοποίηση στη θυρίδα ακόμη και εάν το επίσημο έγγραφο φέρει ως διεύθυνση παράδοσης την ταχυδρομική θυρίδα αλλά δεν απευθύνεται στον μισθωτή της ταχυδρομικής θυρίδας.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει τα δικαστικά έγγραφα, αυτά θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί την ημέρα κατά την οποία ο παραλήπτης αρνήθηκε να τα παραλάβει.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού, η ταχυδρομική υπηρεσία της Ουγγαρίας δεν γνωρίζει αν η προερχόμενη από το εξωτερικό αλληλογραφία αφορά επίσημο έγγραφο. Ως εκ τούτου, δεν εφαρμόζει τους ειδικούς κανόνες που ισχύουν για την επίδοση ή την κοινοποίηση επίσημων εγγράφων, αλλά τους γενικούς εθνικούς κανόνες που ισχύουν για τη συστημένη αλληλογραφία (με απόδειξη παραλαβής).

Με βάση το κυβερνητικό διάταγμα 335/2012, αν το φυσικό πρόσωπο που είναι παραλήπτης δεν βρίσκεται στην αναγραφόμενη διεύθυνση τη στιγμή που επιχειρείται η επίδοση ή κοινοποίηση, το έγγραφο πρέπει να παραδίδεται καταρχήν στο πρόσωπο που έχει εξουσιοδοτήσει σχετικά ο παραλήπτης και το οποίο βρίσκεται στη συγκεκριμένη διεύθυνση.

Εάν, τη στιγμή που επιχειρείται η παράδοση, είναι απόντες τόσο ο παραλήπτης όσο και ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του, σύμφωνα με τη δήλωση του υποκατάστατου παραλήπτη, το έγγραφο μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί στον υποκατάστατο παραλήπτη που βρίσκεται στη συγκεκριμένη διεύθυνση.

Οι συγγενείς του παραλήπτη, κατά την έννοια του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ηλικίας τουλάχιστον 14 ετών, ο εκμισθωτής του ακινήτου στη δηλωθείσα διεύθυνση ή ο εκμισθωτής του καταλύματος του παραλήπτη, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, θεωρούνται υποκατάστατοι παραλήπτες.

Με τη χρήση της ταχυδρομικής υπηρεσίας «παράδοση στον παραλήπτη», είναι δυνατόν να διασφαλιστεί ότι το ταχυδρομηθέν έγγραφο δεν παραλαμβάνεται από υποκατάστατο παραλήπτη, αλλά μόνο από τον παραλήπτη ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του αυτοπροσώπως.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Εάν ο παραλήπτης ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου επιχειρείται η επίδοση ή κοινοποίηση, ο πάροχος της υπηρεσίας παράδοσης αφήνει ειδοποίηση με την οποία πληροφορεί τον παραλήπτη ότι το έγγραφο θα είναι διαθέσιμο στο σημείο παράδοσης της ταχυδρομικής υπηρεσίας. Η παραλαβή του εγγράφου από το ανωτέρω σημείο παράδοσης μπορεί να πραγματοποιηθεί από τον παραλήπτη, από εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του ή από υποκατάστατο παραλήπτη που έχει την κατοικία ή τη διαμονή του στη διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης. Εάν ο παραλήπτης ή άλλο πρόσωπο που νομιμοποιείται για την παραλαβή του ταχυδρομηθέντος εγγράφου δεν το αναζητήσει εντός της προθεσμίας που αναγράφεται στην ειδοποίηση, ο πάροχος της υπηρεσίας παράδοσης επιστρέφει το έγγραφο στον αποστολέα ως ανεπίδοτο.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Το χρονικό διάστημα για την παραλαβή των εγγράφων πριν επιστραφούν στον αποστολέα ως ανεπίδοτα ορίζεται από την ταχυδρομική υπηρεσία. Η ταχυδρομική υπηρεσία Magyar Posta Zrt. έχει ορίσει το διάστημα αυτό στις δέκα εργάσιμες ημέρες από την ημερομηνία που επιχειρήσε να επιδώσει ή κοινοποιήσει το έγγραφο. Σχετικά με το πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα, ανατρέξτε στο προηγούμενο σημείο.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Η έγγραφη απόδειξη επίδοσης ή κοινοποίησης ενός εγγράφου είναι η απόδειξη παραλαβής, όπου αναφέρεται η έκβαση της επίδοσης ή κοινοποίησης, δηλ. ο αποδέκτης, η ιδιότητα του αποδέκτη εάν δεν είναι ο παραλήπτης προς τον οποίο απευθυνόταν το έγγραφο (και είναι π.χ. ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος), η ημερομηνία παράδοσης ή, εάν δεν υπήρξε παράδοση, ο λόγος μη παράδοσης (π.χ. άρνηση παραλαβής, ένδειξη «Δεν αναζητήθηκε»). Η ταχυδρομική υπηρεσία επιστρέφει την απόδειξη παραλαβής στον αποστολέα. Η επιστροφή της απόδειξης παραλαβής στον αποστολέα είναι δυνατόν, στην περίπτωση σχετικής σύμβασης, να πραγματοποιηθεί με ψηφιακά μέσα. Η απόδειξη επίδοσης ή κοινοποίησης μπορεί να παρέχεται με άλλα τεχνικά μέσα. Σύμφωνα με τον νόμο CCXXII του 2015, τα έγγραφα που ταχυδρομούνται και παραδίδονται σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία επικοινωνίας (τα στοιχεία ηλεκτρονικής επικοινωνίας που πρέπει να δηλώνονται από τις επιχειρήσεις και ενδεχομένως να παρέχονται από τα φυσικά πρόσωπα) θεωρούνται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί

α) εάν η ταχυδρομική υπηρεσία που παρέχει τα επίσημα στοιχεία επικοινωνίας επιβεβαιώσει την παραλαβή του εγγράφου από τον παραλήπτη, κατά τον χρόνο που αναφέρεται στην απόδειξη παραλαβής·

β) εάν η ταχυδρομική υπηρεσία που παρέχει τα επίσημα στοιχεία επικοινωνίας επιβεβαιώσει ότι ο παραλήπτης αρνήθηκε να παραλάβει το έγγραφο, κατά την ημερομηνία που αναφέρεται στη βεβαίωση άρνησης παραλαβής ή

γ) εάν η ταχυδρομική υπηρεσία που παρέχει τα επίσημα στοιχεία επικοινωνίας επιβεβαιώσει ότι ο παραλήπτης δεν έχει παραλάβει το έγγραφο παρά τις δύο ειδοποιήσεις, την πέμπτη εργάσιμη ημέρα μετά την ημερομηνία της δεύτερης ειδοποίησης που αναφέρεται στη βεβαίωση.

Στην περίπτωση στοιχείων ηλεκτρονικής επικοινωνίας που δεν είναι επίσημα στοιχεία επικοινωνίας, είναι νομικά δυνατόν να αποδειχθεί ότι η επίδοση ή κοινοποίηση όντως πραγματοποιήθηκε, χωρίς να υφίσταται το τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης στην προκειμένη περίπτωση.

Στο πλαίσιο της ασφαλούς ηλεκτρονικής επικοινωνίας που χρησιμοποιείται από φορείς που παρέχουν υπηρεσίες ηλεκτρονικής διοίκησης και φορείς με αποστολή δημόσιας υπηρεσίας που έχουν οριστεί από την κυβέρνηση, ένα έγγραφο θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί

α) σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης στα στοιχεία ασφαλούς ηλεκτρονικής επικοινωνίας, την εργάσιμη ημέρα που έπεται της αποστολής·

β) σε περίπτωση διαβίβασης εγγράφων μεταξύ συστημάτων διαχείρισης εγγράφων, κατά την επιτυχή διαβίβαση εγγράφων η οποία επιβεβαιώνεται από τον πάροχο της υπηρεσίας παράδοσης ή

γ) όταν χρησιμοποιείται αυτόματο σύστημα διαβίβασης πληροφοριών το οποίο διασφαλίζει ότι οι παρεχόμενες πληροφορίες μπορούν να εξακριβωθούν εκ των υστέρων, είτε με καταγραφή των αλλαγών είτε με άλλον τρόπο, κατά τη χρονική στιγμή που καθορίζεται στην πολιτική ή στη συμφωνία για τη διαβίβαση πληροφοριών.

Ένα έντυπο αντίγραφο που καταρτίζεται τοπικά στο ηλεκτρονικό σημείο επαφής θεωρείται ότι επιδίδεται ή κοινοποιείται κατά τον χρόνο κατάρτισής του.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, σε περίπτωση που τυγχάνει εφαρμογής το τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης (ο παραλήπτης αρνήθηκε να παραλάβει ή δεν παρέλαβε το έγγραφο παρά τις δύο προσπάθειες επίδοσης ή κοινοποίησής του), ο παραλήπτης δύναται να υποβάλει ένσταση στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την επίδοση ή κοινοποίηση, στηριζόμενη σε οποιονδήποτε από τους λόγους που αναφέρονται κατωτέρω. Το δικαστήριο ενημερώνει τον παραλήπτη σχετικά με την εφαρμογή του τεκμηρίου επίδοσης ή κοινοποίησης εντός οκτώ εργάσιμων ημερών από τη στοιχειοθέτηση του τεκμηρίου ή, εάν το δικαστήριο ενημερωθεί αργότερα για την ύπαρξή του, εντός τριών εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία το δικαστήριο ενημερώθηκε ότι υφίσταται το κριτήριο ή, στην περίπτωση έντυπης επικοινωνίας, με απλό ταχυδρομείο. Στην ειδοποίηση, το δικαστήριο ενημερώνει τον παραλήπτη σχετικά με τους κανόνες που διέπουν τις ενστάσεις για την ανατροπή του τεκμηρίου επίδοσης ή κοινοποίησης και, σε περίπτωση υποβολής ένστασης, σχετικά με το έννομο αποτέλεσμα της κίνησης της διαδικασίας.

Κατά γενικό κανόνα, δεν είναι δυνατή η υποβολή ένστασης εφόσον έχουν παρέλθει τρεις μήνες από τη στοιχειοθέτηση του τεκμηρίου επίδοσης ή κοινοποίησης ή από την ημερομηνία της επίδοσης ή κοινοποίησης. Εάν η επίδοση ή κοινοποίηση ή το τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης αφορά εισαγωγικό της δίκης έγγραφο, η ένσταση μπορεί να υποβληθεί κατά τη διάρκεια διεξαγωγής της διαδικασίας, εντός δεκαπέντε ημερών από τη στιγμή που ο παραλήπτης ενημερώθηκε ότι πραγματοποιήθηκε η επίδοση ή κοινοποίηση ή ότι υφίσταται τεκμήριο επίδοσης ή κοινοποίησης.

Η ένσταση γίνεται δεκτή εάν ο παραλήπτης δεν ήταν σε θέση να παραλάβει το δικαστικό έγγραφο επειδή α) η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση των κανόνων που διέπουν την επίδοση ή κοινοποίηση επίσημων εγγράφων ή δεν ήταν νόμιμη για άλλον λόγο ή

β) δεν ήταν δυνατή η παραλαβή του εγγράφου από τον παραλήπτη για κάποιον άλλον λόγο πλην των λόγων που αναφέρονται στο στοιχείο α), χωρίς υπαιτιότητα του παραλήπτη.

Ένσταση για την ανατροπή του τεκμηρίου επίδοσης ή κοινοποίησης στηριζόμενη στους λόγους που αναφέρονται στο στοιχείο β) μπορεί να υποβληθεί μόνο από φυσικά πρόσωπα.

Εάν το δικαστήριο κάνει δεκτή την ένσταση, ακυρώνονται τα έννομα αποτελέσματα της επίδοσης ή κοινοποίησης και πρέπει, κατά περίπτωση, να επαναληφθεί η επίδοση ή κοινοποίηση, καθώς και μέτρα και διαδικαστικές ενέργειες που έχουν ενδεχομένως ήδη πραγματοποιηθεί.

Ένσταση μπορεί να υποβληθεί και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης. Σε περίπτωση που η απόφαση που λογίζεται ως επιδοθείσα ή κοινοποιηθείσα καταστεί τελεσίδικη, ο παραλήπτης μπορεί —επικαλούμενος τους λόγους που περιγράφονται ανωτέρω— να υποβάλει ένσταση ενώπιον του δικαστηρίου που εξέδωσε την πρωτόδικη απόφαση, κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, εντός δεκαπέντε ημερών αφότου ενημερώθηκε για την διαδικασία εκτέλεσης της απόφασης.

Κατά κανόνα, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επίδοση ή κοινοποίηση με δημόσια ανακοίνωση εφόσον κάτι τέτοιο ζητηθεί από τον οικείο διάδικο και υπό τον όρο ότι ο συγκεκριμένος τρόπος επίδοσης ή κοινοποίησης στηρίζεται σε συγκεκριμένη αιτιολογία. Εάν τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται στην αίτηση για επίδοση ή κοινοποίηση με δημόσια ανακοίνωση αποδειχθούν ψευδή και ο αιτών διάδικος το γνώριζε ή όφειλε να το γνωρίζει, ο διάδικος

καταδικάζεται στα έξοδα της επίδοσης ή κοινοποίησης με δημόσια κοινοποίηση, ανεξάρτητα από την έκβαση της διαδικασίας. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να επιβάλει πρόστιμο.

Τελεσίδικη απόφαση μπορεί να υπόκειται σε επανεξέταση εάν το εισαγωγικό της δίκης έγγραφο ή άλλο έγγραφο επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε στον διάδικο με δημόσια ανακοίνωση κατά παράβαση των κανόνων που ισχύουν για τη συγκεκριμένη μορφή επίδοσης ή κοινοποίησης.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Δεν υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Τα δικαστικά έξοδα καλύπτουν και το κόστος της επίδοσης ή κοινοποίησης. Επομένως, ο διάδικος δεν χρειάζεται να καταβάλει ξεχωριστά έξοδα επίδοσης ή κοινοποίησης στο πλαίσιο δίκης. Μόνη εξαίρεση στον εν λόγω κανόνα είναι η επίδοση ή κοινοποίηση μέσω δικαστικού επιμελητή βάσει του νόμου LIII του 1994. Στην προκειμένη περίπτωση, τα σχετικά έξοδα προκαταβάλλονται από το πρόσωπο που ζητά την αναγκαστική εκτέλεση. Η νομοθεσία προβλέπει ότι ο δικαστικός επιμελητής δικαιούται εφάπαξ αμοιβή ύψους 6 000 HUF, καθώς και κατ' αποκοπή αμοιβή ύψους 1 500 HUF για την κάλυψη των σχετικών εξόδων, ανεξάρτητα από το πόσες απόπειρες επίδοσης ή κοινοποίησης πραγματοποιήθηκαν.

Εάν οι διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης κινηθούν επί τη βάση του προς επίδοση εγγράφου, τα έξοδα επιβαρύνουν τον οφειλέτη. Τα έξοδα της επίδοσης ή κοινοποίησης με δημόσια ανακοίνωση πρέπει να προκαταβάλλονται από το άτομο που ζητά τον εν λόγω τρόπο επίδοσης ή κοινοποίησης.

Στους κανόνες σχετικά με τις αμοιβές επίδοσης ή κοινοποίησης δεν γίνεται διάκριση όσον αφορά τις αιτήσεις από άλλα κράτη μέλη.

Τελευταία επικαιροποίηση: 15/01/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Μάλτα

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Με τον όρο «επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων» νοείται η παράδοση δικογράφων σε νομικό ή φυσικό πρόσωπο. Ο τρόπος επίδοσης ή κοινοποίησης διέπεται ειδικά από τον Κώδικα Οργάνωσης και Πολιτικής Δικονομίας (κεφάλαιο 12) της νομοθεσίας της Μάλτας.

Στο εθνικό δίκαιο προστέθηκαν ειδικοί κανόνες σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων, προκειμένου να θεσπιστεί τυπική διαδικασία όσον αφορά τον τρόπο επίδοσης ή κοινοποίησης εγγράφων και να διασφαλιστεί ότι όλα τα διάδικα μέρη λαμβάνουν νομικά έγγραφα που αφορούν τα ίδια τα μέρη ή τη δράση τους. Επιπλέον, οι εν λόγω κανόνες δημιουργούν, προς όφελος του δικαστηρίου και των διαδίκων, τη βεβαιότητα ότι τα έγγραφα έχουν παραδοθεί στον παραλήπτη.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Όλα τα έγγραφα που κατατίθενται στο δικαστήριο πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως. Σ' αυτά περιλαμβάνονται δικαστικές επιστολές, δικαστικές προσφυγές, αιτήσεις, κλητεύσεις, εφέσεις, υπομνήματα απαντήσεως, εντάλματα ασφαλιστικών και εκτελεστικών μέτρων, καθώς και εντολές δικαστηρίων.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Μετά την κατάθεση εγγράφου στο δικαστήριο, υπεύθυνοι για την επίδοση ή την κοινοποίησή του είναι το δικαστήριο και οι δικαστικοί επιμελητές. Ο διάδικος που καταθέτει έγγραφο στο δικαστήριο πρέπει να υποδεικνύει το πρόσωπο στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί το έγγραφο, καθώς και τη διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης. Σε περίπτωση που οι παραλήπτες είναι περισσότεροι του ενός, ο διάδικος που καταθέτει το έγγραφο πρέπει να διασφαλίσει ότι υπάρχουν αρκετά αντίγραφα για όλους τους παραλήπτες.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Όχι.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Ναι, υπάρχουν.

Η καταχωρισμένη διεύθυνση νομικού προσώπου μπορεί να βρεθεί μέσω αναζήτησης στον ιστότοπο του μητρώου επιχειρήσεων της Μάλτας στη διεύθυνση:

 https://registry.mbr.mt/ROC/companySearch.do?action=companyDetails&_id=1576703936233

Το ηλεκτρονικό σύστημα παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε φυσικό πρόσωπο που επιθυμεί να λάβει πληροφορίες σχετικά με εταιρείες, ιδρύματα και συλλόγους να έχει πρόσβαση στο μητρώο. Οι πληροφορίες που περιέχονται στο μητρώο περιλαμβάνουν πληροφορίες που παρέχονται δωρεάν και προορίζονται για γενική χρήση (δημόσιες πληροφορίες). Περιλαμβάνουν επωνυμίες και αριθμούς μητρώου των εταιρειών, την καταστατική τους διεύθυνση, την ημερομηνία σύστασής τους κ.λπ. Κάθε πρόσωπο μπορεί να αναζητήσει εταιρεία είτε με βάση τον αριθμό μητρώου της είτε με βάση την επωνυμία της ή μέρος αυτής.

Για την επιβεβαίωση της διεύθυνσης ενός φυσικού προσώπου, η πρόσβαση στο εκλογικό μητρώο παρέχεται δωρεάν στο ευρύ κοινό μέσω υπολογιστών στα δικαστήρια της Μάλτας. Η πιο πρόσφατη έκδοση του εκλογικού μητρώου είναι προσβάσιμη από όλους και όλες μέσω της διεύθυνσης <https://electoral.gov.mt/Registry/Enquiry>. Ωστόσο, η αναζήτηση στο μητρώο είναι εφικτή μόνο αν ο τόπος και η οδός είναι γνωστά.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Η συνδρομή που παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους είναι αυτή που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος στοιχείο γ).

Η καταχωρισμένη διεύθυνση νομικού προσώπου μπορεί να βρεθεί μέσω αναζήτησης στον ιστότοπο του μητρώου επιχειρήσεων της Μάλτας στη διεύθυνση:

 https://registry.mbr.mt/ROC/companySearch.do?action=companyDetails&_id=1576703936233

Το ηλεκτρονικό σύστημα παρέχει τη δυνατότητα σε κάθε φυσικό πρόσωπο που επιθυμεί να λάβει πληροφορίες σχετικά με εταιρείες, ιδρύματα και συλλόγους να έχει πρόσβαση στο μητρώο. Οι πληροφορίες που περιέχονται στο μητρώο περιλαμβάνουν πληροφορίες που παρέχονται δωρεάν και προορίζονται για

γενική χρήση (δημόσιες πληροφορίες). Περιλαμβάνουν επωνυμίες και αριθμούς μητρώου των εταιρειών, την καταστατική τους διεύθυνση, την ημερομηνία σύστασής τους κ.λπ. Κάθε πρόσωπο μπορεί να αναζητήσει εταιρεία είτε με βάση τον αριθμό μητρώου της είτε με βάση την επωνυμία της ή μέρος αυτής. Για τα φυσικά πρόσωπα, η αλλοδαπή υπηρεσία διαβίβασης μπορεί να αποστείλει αίτημα στη μαλτεζική υπηρεσία παραλαβής προκειμένου να προσδιοριστεί η διεύθυνση των συγκεκριμένων προσώπων για τους σκοπούς επίδοσης ή κοινοποίησης, μέσω της ακόλουθης διεύθυνσης ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: info@stateadvocate.mt

Τα αιτήματα αυτά θα πρέπει να περιλαμβάνουν τον προσωπικό αριθμό ταυτότητας, το ονοματεπώνυμο και το πρόσωπο προς το οποίο απευθύνεται η επίδοση ή κοινοποίηση.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Δικαστικά έγγραφα που δεν περιλαμβάνονται στη δικογραφία επιδίδονται ή κοινοποιούνται με συστημένη επιστολή που συνοδεύεται με «ροζ κάρτα», η οποία είτε φέρει την υπογραφή του παραλήπτη είτε αναφέρει ότι το έγγραφο είναι αζήτητο ή δεν επιδόθηκε/κοινοποιήθηκε με άλλον τρόπο. Η εν λόγω ροζ κάρτα κατατίθεται στο δικαστήριο από δικαστικούς επιμελητές. Η «ροζ κάρτα» επισυνάπτεται στο πρωτότυπο έγγραφο (για παράδειγμα, στη δικαστική επιστολή). Άλλα έγγραφα που κατατίθενται στο πλαίσιο δικαστικών διαδικασιών επιδίδονται ή κοινοποιούνται μέσω των δικαστικών επιμελητών. Η υπηρεσία παραλαβής μεριμνά για την επίδοση ή κοινοποίηση του εγγράφου, επισυνάπτοντάς το σε δικαστική επιστολή η οποία κατατίθεται στη γραμματεία του Αστικού Δικαστηρίου, πρώτο τμήμα, σε περίπτωση εγγράφων που επιδίδονται ή κοινοποιούνται στη Μάλτα, και στη γραμματεία του Court of Magistrates (κατώτερο δικαστήριο) (Gozo) στην ανώτερη δικαιοδοσία του, σε περίπτωση εγγράφων που επιδίδονται ή κοινοποιούνται στα νησιά Gozo και Comino. Τα εν λόγω έγγραφα, μαζί με τη δικαστική επιστολή, επιδίδονται ή κοινοποιούνται από τον δικαστικό επιμελητή στο πρόσωπο στο οποίο απευθύνονται. Σύμφωνα με το άρθρο 187 του Κώδικα Οργάνωσης και Πολιτικής Δικονομίας, τα έγγραφα μπορούν να επιδίδονται ως εξής:

α) η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται με παράδοση αντίγραφου του εγγράφου στο πρόσωπο στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί, ή παραδίδοντας το εν λόγω αντίγραφο στον τόπο κατοικίας ή επιχειρηματικής δραστηριότητας ή στον χώρο εργασίας ή στην ταχυδρομική διεύθυνση του εν λόγω προσώπου, σε μέλος της οικογένειάς του ή σε πρόσωπο που διαμένει στην κατοικία του ή σε πρόσωπο που έχει στην υπηρεσία του, ή στον δικηγόρο του ή σε πρόσωπο εξουσιοδοτημένο να λαμβάνει την αλληλογραφία του: υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι νόμιμη η παράδοση του εν λόγω αντιγράφου σε πρόσωπο ηλικίας κάτω των 14 ετών, ή σε πρόσωπο το οποίο, λόγω πνευματικής αναπηρίας του, δεν είναι σε θέση να αποδείξει την εν λόγω επίδοση ή κοινοποίηση. Πρόσωπο τεκμαίρεται ικανό να αποδείξει την εν λόγω επίδοση ή κοινοποίηση, εκτός αν αποδειχθεί το αντίθετο· και δεν μπορούν να διατυπωθούν ενστάσεις για παράτυπη επίδοση ή κοινοποίηση βάσει οποιωνδήποτε από τους προαναφερθέντες λόγους, εάν αποδειχθεί ότι το αντίγραφο παραδόθηκε πράγματι στο πρόσωπο στο οποίο έπρεπε να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί·

β) σε περίπτωση προσώπων που επιβαίνουν σε εμπορικά πλοία, ή μελών πληρώματος που δεν έχουν μόνιμη κατοικία στη Μάλτα, η επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί να πραγματοποιηθεί με την παράδοση του εν λόγω αντίγραφου στον πλοίαρχο ή σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που ενεργεί εξ ονόματός του·

γ) σε περίπτωση φορέα με αυτοτελή νομική προσωπικότητα, η επίδοση ή κοινοποίηση στον εν λόγω φορέα πραγματοποιείται με την παράδοση αντιγράφου του σχετικού εγγράφου: i) στην καταστατική έδρα, τα κεντρικά γραφεία ή τον χώρο επιχειρηματικής δραστηριότητας ή στην ταχυδρομική διεύθυνση, σε πρόσωπο/-α επιφορισμένο/-α με καθήκοντα νόμιμου ή δικαστικού εκπροσώπου του εν λόγω φορέα ή στη γραμματεία της εταιρείας ή σε υπάλληλο του εν λόγω φορέα, ή ii) σε οποιοδήποτε από τα προαναφερθέντα πρόσωπα κατά τον τρόπο που ορίζεται στο στοιχείο α).

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φάξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Στις αστικές υποθέσεις τα έγγραφα δεν μπορούν να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται με ηλεκτρονικά μέσα.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Η εθνική νομοθεσία της Μάλτας δεν επιτρέπει την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Όχι.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάκτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Όχι. Ο τρόπος επίδοσης ή κοινοποίησης εξηγείται διεξοδικά στην ερώτηση 5 ανωτέρω.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Άνευ αντικειμένου.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Άνευ αντικειμένου.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Στο πλαίσιο του μαλτεζικού δικαίου, όταν ένα πρόσωπο στο οποίο απευθύνεται διαδικαστικό έγγραφο αρνείται να το παραλάβει αυτοπροσώπως από διοικητικό στέλεχος των δικαστηρίων, το δικαστήριο, κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερομένου διαδίκου και ακρόασης του διοικητικού στελέχους των δικαστηρίων και αφού λάβει υπόψη όλες τις συνθήκες της περίπτωσης, δύναται να δηλώσει με δικαστική διαταγή ότι η εν λόγω επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε κατά την ημερομηνία και ώρα της άρνησης παραλαβής, και η εν λόγω διαταγή θεωρείται αποδεικτικό επίδοσης ή κοινοποίησης για όλους τους σκοπούς του δικαίου.

Επιπλέον, αν ένα πρόσωπο εν γνώσει του αποφεύγει, παρακωλύει ή αρνείται την επίδοση ή κοινοποίηση οποιασδήποτε πράξης ή δικαστικής εντολής ή την εκτέλεση οποιουδήποτε εντάλματος ή εντολής από δικαστικό επιμελητή, κρίνεται ένοχο για προσβολή δικαστηρίου και τιμωρείται, σε περίπτωση καταδίκης, με α) επίπληξη, β) απομάκρυνση από το δικαστήριο, γ) σύλληψη για διάστημα είκοσι τεσσάρων ωρών σε χώρο εντός του κτιρίου όπου εδρεύει το δικαστήριο, ή δ) επιβολή προστίμου.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Η μαλτεζική ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει αλληλογραφία σε οποιοδήποτε πρόσωπο βρίσκεται στη διεύθυνση και το οποίο είναι σε θέση να παραλάβει την αλληλογραφία, με την προϋπόθεση ότι χαίρει πνευματικής υγείας και δεν είναι ανήλικο. Τεκμαίρεται ότι, εάν πρόσωπο βρίσκεται στην οικεία διεύθυνση και παραλάβει την αλληλογραφία, το εν λόγω πρόσωπο είναι εξουσιοδοτημένο από τον παραλήπτη για τη συγκεκριμένη πράξη. Αν το εν λόγω πρόσωπο δεν είναι εξουσιοδοτημένο, τότε δεν θα πρέπει να παραλάβει την αλληλογραφία και, αν την παραλάβει, τότε αναλαμβάνει την ευθύνη να τη διαβιβάσει στον παραλήπτη. Ο παραλαβών υπογράφει κατά την παράδοση. Η διαδικασία αυτή συνάδει με τον κανονισμό 33 των (γενικών) κανονισμών του 2005 για τις ταχυδρομικές υπηρεσίες.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Εάν δεν υπάρχει διαθέσιμο πρόσωπο να παραλάβει την αλληλογραφία σε περίπτωση που απαιτείται υπογραφή κατά την παράδοση, επικολλάται ειδοποίηση στην οικεία διεύθυνση, με την οποία ενημερώνεται ο παραλήπτης σχετικά με την προσπάθεια παράδοσης. Η αλληλογραφία θα είναι διαθέσιμη προς παραλαβή από το πλησιέστερο ταχυδρομικό κατάστημα. Αν κανείς δεν παραλάβει την αλληλογραφία, επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών να απευθύνει τελική ειδοποίηση προς τον παραλήπτη, ενημερώνοντάς τον ότι η αλληλογραφία του δεν έχει ακόμα παραληφθεί. Γενικά, αυτό γίνεται μετά την πάροδο 5 ημερών για τις συστημένες επιστολές εσωτερικού, και 10 ημερών για τις συστημένες επιστολές εξωτερικού. Αν κανείς δεν παραλάβει την εν λόγω αλληλογραφία μετά την πάροδο του συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος, τότε μετά από περαιτέρω αναμονή 5 ημερών η αλληλογραφία επιστρέφεται στον αποστολέα με την ένδειξη «αζήτητο». Αν ο παραλήπτης ή ο αντιπρόσωπός του αρνηθεί να παραλάβει την αλληλογραφία, τότε αυτή επιστρέφεται αμέσως στον αποστολέα με την ένδειξη «άρνηση παραλαβής».

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Αν στην οικεία διεύθυνση δεν υπάρχει διαθέσιμο πρόσωπο να παραλάβει την αλληλογραφία, επικολλάται ειδοποίηση με την οποία ενημερώνεται ο παραλήπτης σχετικά με την προσπάθεια παράδοσης και του γνωστοποιείται ότι η αλληλογραφία θα είναι διαθέσιμη προς παραλαβή από το πλησιέστερο ταχυδρομικό κατάστημα. Αν κανείς δεν παραλάβει την αλληλογραφία, επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του φορέα παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών να απευθύνει τελική ειδοποίηση προς τον παραλήπτη, ενημερώνοντάς τον ότι η αλληλογραφία του δεν έχει ακόμα παραληφθεί. Γενικά, αυτό γίνεται μετά την πάροδο 5 ημερών για τις συστημένες επιστολές εσωτερικού, και 10 ημερών για τις συστημένες επιστολές εξωτερικού. Αν κανείς δεν παραλάβει την εν λόγω αλληλογραφία μετά την πάροδο του συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος, τότε μετά από περαιτέρω αναμονή 5 ημερών η αλληλογραφία επιστρέφεται στον αποστολέα με την ένδειξη «αζήτητο». Η παραλαβή της αλληλογραφίας από το ταχυδρομικό κατάστημα πραγματοποιείται μόνο από τον παραλήπτη ή από εξουσιοδοτημένο εκπρόσωπο με προσκόμιση της ειδοποίησης και εγγράφου ταυτοποίησης (διαβατήριο ή δελτίο ταυτότητας) του παραλήπτη.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Η υπηρεσία παραλαβής εκδίδει βεβαίωση επίδοσης/κοινοποίησης ή μη επίδοσης / μη κοινοποίησης βάσει των πληροφοριών που υποδεικνύονται από τον δικαστικό επιμελητή, όπως αναφέρεται κατωτέρω.

Τα πρωτότυπα έγγραφα που επιδίδονται ή κοινοποιούνται με συστημένη επιστολή συνοδεύονται από «ροζ κάρτα». Όταν τα πρωτότυπα έγγραφα επιστραφούν στο δικαστήριο, σφραγίζονται είτε με μαύρο είτε με κόκκινο μελάνι. Το μαύρο μελάνι δηλώνει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε, και επισημαίνεται το πρόσωπο στο οποίο παραδόθηκε το έγγραφο. Αν το έγγραφο δεν επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε, σφραγίζεται με κόκκινο μελάνι και αναφέρεται ο λόγος για τον οποίο δεν έγινε η επίδοση ή κοινοποίηση.

Τα έγγραφα που επιδίδονται ή κοινοποιούνται από τον δικαστικό επιμελητή σφραγίζονται είτε με μαύρο μελάνι, αν έγινε η επίδοση ή κοινοποίηση, είτε με κόκκινο μελάνι, αν δεν έγινε, και φέρουν την υπογραφή του δικαστικού επιμελητή που ήταν υπεύθυνος για τη διεκπεραίωση της επίδοσης ή κοινοποίησης.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Αν ο παραλήπτης δεν παραλάβει τα έγγραφα, αλλά αυτά έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί με έγκυρο τρόπο με την παράδοση αντίγραφου στη διεύθυνση κατοικίας ή εργασίας του παραλήπτη, θεωρείται ότι η επίδοση ή κοινοποίηση έχει ολοκληρωθεί και είναι έγκυρη. Εάν τα έγγραφα παραληφθούν από τρίτο πρόσωπο, τότε το εν λόγω πρόσωπο μπορεί να τα επιστρέψει καταθέτοντας απαντητική δικαστική επιστολή στη δικαστική επιστολή που έχει εκδοθεί και με την οποία επιδόθηκαν ή κοινοποιήθηκαν τα έγγραφα. Στην απαντητική δικαστική επιστολή, το τρίτο πρόσωπο πρέπει να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο δεν είναι ο σωστός παραλήπτης και, εάν ο λόγος κριθεί βάσιμος, η οικεία επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ανεπιτυχής. Αν η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση του νόμου, είναι δυνατόν να προβληθεί με προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου. Αν, σε περίπτωση μη έγκυρης επίδοσης ή κοινοποίησης, ο διάδικος στον οποίο απευθυνόταν η επίδοση ή κοινοποίηση καταθέσει υπόμνημα στο δικαστήριο ή εμφανιστεί στο δικαστήριο, τότε θεωρείται ότι η επίδοση ή κοινοποίηση έγινε με έγκυρο τρόπο.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Όχι.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Η νομοθεσία της Μάλτας ορίζει πάγιο τέλος ύψους 50 EUR για κάθε έγγραφο προς επίδοση ή κοινοποίηση στη Μάλτα. Το εν λόγω τέλος πρέπει να καταβάλλεται πριν από την επίδοση ή κοινοποίηση. Η καταβολή των τελών γίνεται με τραπεζικό έμβασμα πληρωτέο υπέρ του Γραφείου του Νομικού Συμβούλου του Κράτους, με τα εξής στοιχεία τραπεζικού λογαριασμού:

Επωνυμία της τράπεζας: Central Bank of Malta

Όνομα κατόχου του τραπεζικού λογαριασμού: The Office of the State Advocate — Service of documents/Legal fees

Αριθμός τραπεζικού λογαριασμού: 40127EUR-CMG5-000-Y

IBAN: MT24MALT011000040127EURCMG5000Y

Κωδικός Swift: MALTMTMT

Υπάρχει διαφορά στο ύψος των τελών αν τα έγγραφα επιδίδονται ή κοινοποιούνται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή αν τα έγγραφα προέρχονται από άλλο κράτος μέλος και πρέπει να επιδοθούν ή κοινοποιηθούν στη Μάλτα. Όταν τα έγγραφα πρέπει να επιδοθούν ή κοινοποιηθούν στη Μάλτα, κατατίθενται στο

δικαστήριο και επιβάλλεται τέλος για την κατάθεσή τους. Το τέλος ποικίλλει ανάλογα με το έγγραφο που κατατίθεται στο δικαστήριο. Προβλέπεται επίσης η καταβολή νομικών εξόδων, καθώς και εξόδων για την εκτύπωση των εγγράφων. Όσον αφορά τα έγγραφα που πρέπει να επιδοθούν ή κοινοποιηθούν στη Μάλτα από άλλα κράτη μέλη, επιβάλλεται πάγιο τέλος ύψους 50 EUR.

Τελευταία επικαιροποίηση: 14/11/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Κάτω Χώρες

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Σε γενικές γραμμές, η επίδοση ή κοινοποίηση (betekening en kennisgeving) αναφέρεται στην τυπική πράξη που διενεργείται από δικαστικό επιμελητή (gerechtsdeurwaarder). Ο δικαστικός επιμελητής παραδίδει το προς επίδοση έγγραφο (exploot) στον παραλήπτη, με αυτοπρόσωπη επίδοση. Το έγγραφο συμπληρώνεται με αναφορά του τρόπου παράδοσής του στον παραλήπτη, σε γραπτή έκθεση που συντάσσεται επί τόπου και υπογράφεται. Η επίδοση συμπίπτει, φυσικά, με την κοινοποίηση (kennisgeving). Ο δικαστικός επιμελητής επιδίδει, για παράδειγμα, απόφαση (vonnis) ή κλήση σε δικαστήριο (oproeping voor een gerecht).

Οι ειδικοί αυτοί κανόνες έχουν εκπονηθεί για την επίδοση ή κοινοποίηση εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να διευκολυνθεί η επικοινωνία μεταξύ των κατοίκων των κρατών μελών στον τομέα αυτόν. Εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενδέχεται να ισχύουν άλλοι κανόνες για την επίδοση ή κοινοποίηση.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Ο κανονισμός (ΕΕ) 2020/1784 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (κανονισμός για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) ορίζει τις «εξώδικες πράξεις» ως πράξεις που έχουν συνταχθεί ή επικυρωθεί από δημόσια αρχή ή δημόσιο λειτουργό, και άλλες πράξεις των οποίων η επίσημη διαβίβαση προς παραλήπτη που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος είναι απαραίτητη για την άσκηση, την απόδειξη ή την προστασία δικαιώματος ή αξίωσης σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις. Ο όρος «εξώδικες πράξεις» δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι περιλαμβάνει πράξεις τις οποίες εκδίδουν διοικητικές αρχές για τους σκοπούς διοικητικών διαδικασιών. Βλ. αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Το άρθρο 11 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων ορίζει τα εξής: «Η υπηρεσία παραλαβής επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη ή μεριμνά προς τούτο σύμφωνα είτε με το δικαίωμα του κράτους μέλους παραλαβής, είτε με την ειδική μέθοδο που ζήτησε η υπηρεσία διαβίβασης, εφόσον αυτή δεν αντιβαίνει στο δικαίωμα του εν λόγω κράτους μέλους.».

Στις Κάτω Χώρες οι δικαστικοί επιμελητές ενεργούν ως υπηρεσία παραλαβής. Βλ. επίσης την εκτελεστική πράξη.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Ναι, δεδομένου ότι ο δικαστικός επιμελητής διενεργεί επίσημη πράξη, συμβουλευέται πάντα εκ των προτέρων τη βάση δεδομένων του μητρώου φυσικών προσώπων [Basisregistratie personen (BRP)], ακόμη και αν η διεύθυνση υπάρχει ήδη στο μητρώο. Γίνεται πάντα επαληθεύση της διεύθυνσης.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Όχι, οι αλλοδαπές αρχές πρέπει να επικοινωνήσουν με Ολλανδό δικαστικό επιμελητή, ο οποίος είτε θα αναζητήσει είτε θα επαληθεύσει τη διεύθυνση. Προβλέπεται τέλος για αυτή την υπηρεσία.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Αυτή είναι μια νέα διάταξη. Στο παρελθόν, οι δικαστικοί επιμελητές αναζητούσαν διευθύνσεις στη βάση δεδομένων του μητρώου φυσικών προσώπων μόνον εάν είχαν πρώτα λάβει επίσημο έγγραφο. Αυτό δεν είναι απαραίτητο πλέον. Οι διευθύνσεις μπορούν πλέον να ελεγχθούν και πριν από την αποστολή επίσημου εγγράφου.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Βλ. τμήμα 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων: τα άρθρα 16 έως 20 περιγράφουν τους άλλους τρόπους επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Βλ. άρθρο 19 του κανονισμού για την επίδοση και κοινοποίηση πράξεων: αυτό εξαρτάται από το τι επιτρέπει το κράτος μέλος. Απαιτείται η ρητή συγκατάθεση του παραλήπτη.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Μόνο η επίδοση ορισμένων διαταγών κατάσχεσης πραγματοποιείται ψηφιακά. Ωστόσο, η δεύτερη επίδοση ή κοινοποίηση των διαταγών κατάσχεσης πραγματοποιείται με φυσική παρουσία. Αυτό έχει το πλεονέκτημα ότι ο δικαστικός επιμελητής μπορεί στη συνέχεια να δώσει περαιτέρω εξηγήσεις έξω από την οικία του παραλήπτη. Αυτό είναι ίσως το σημαντικότερο καθήκον του δικαστικού επιμελητή.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Από την 1η Ιανουαρίου 2021, ηλεκτρονική επίδοση διαταγών κατάσχεσης απαιτείται όταν ο επισπεύδων υποδεικνύει στη Βασιλική Επαγγελματική Οργάνωση Δικαστικών Επιμελητών (Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders) ότι έχει επιλέξει αυτόν τον τρόπο κατάσχεσης. Βλ. το άρθρο 475 παράγραφος 3 του (νέου) κώδικα πολιτικής δικονομίας. Για να είναι δυνατή η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση, τόσο ο δικαστικός επιμελητής όσο και οι επισπεύδοντες πρέπει να έχουν καταχωριστεί στο σύστημα που έχει αναπτυχθεί για τον σκοπό αυτόν από το Ίδρυμα του Δικτύου Δικαστικών Επιμελητών (Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders) για λογαριασμό της Βασιλικής Επαγγελματικής Οργάνωσης Δικαστικών Επιμελητών.

7 «Υποκατάσταση» επίδοσης

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Βλ. άρθρα 46 έως 63 του κώδικα πολιτικής δικονομίας.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Μόλις ο δικαστικός επιμελητής υπογράψει και παραδώσει το προς επίδοση έγγραφο. Ο δικαστικός επιμελητής συμπληρώνει επί τόπου το προς επίδοση έγγραφο ή την επίσημη έκθεση, καταγράφοντας τον τρόπο με τον οποίο αυτό παραδόθηκε και σε ποιον. Στη συνέχεια, είτε παραδίδει το έγγραφο στον παραλήπτη ιδιοχέρως είτε το τοποθετεί σε φάκελο και το αφήνει στο γραμματοκιβώτιο.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Τα έγγραφα δεν κατατίθενται σε ταχυδρομικό γραφείο. Εάν ο δρόμος πλημμυρίσει, εάν δεν υπάρχει γραμματοκιβώτιο ή ο παραλήπτης είναι τόσο επιθετικός που ο δικαστικός επιμελητής δεν είναι καν σε θέση να αφήσει τον φάκελο στο γραμματοκιβώτιο, τα έγγραφα αποστέλλονται ταχυδρομικώς. Στη συνέχεια, ο δικαστικός επιμελητής συμπληρώνει το προς επίδοση έγγραφο, αναφέροντας τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν δυνατή η αυτοπρόσωπη επίδοση ή κοινοποίηση. Στη συνέχεια, τα έγγραφα αποστέλλονται ταχυδρομικώς σε φάκελο του δικαστικού επιμελητή.

Πρόκειται για ένα παράδοξο χαρακτηριστικό της ολλανδικής νομοθεσίας, διότι είναι σαφώς αμφίβολο αν ο ταχυδρομικός υπάλληλος θα καταφέρει να επιδώσει ή να κοινοποιήσει το έγγραφο, ωστόσο όταν ο παραλήπτης είναι επιθετικός, είναι αναμφίβολα πιο εύκολο η επιστολή να τοποθετηθεί στο γραμματοκιβώτιο. Στις άλλες περιπτώσεις που αναφέρθηκαν, είναι επίσης αμφίβολο, ωστόσο αυτή είναι η διαδικασία που προβλέπει ο νόμος.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Το ζήτημα αυτό εξετάζεται στο πλαίσιο της διαδικασίας. Ο παραλήπτης μπορεί να αρνηθεί την επίδοση ή κοινοποίηση μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων. Το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί ότι η υπηρεσία παραλαβής δεν έχει την εξουσία να εκτιμά αν δικαιολογείται άρνηση παραλαβής για λόγους που σχετίζονται με γλωσσικές απαιτήσεις. Αυτό είναι εύλογο.

Πράγματι, είναι αρκετά δύσκολο για την υπηρεσία παραλαβής να εκτιμήσει αν ο παραλήπτης διαθέτει (επαρκή) γνώση της γλώσσας στην οποία έχει συνταχθεί η πράξη. Η αρχή που είναι αρμόδια για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων ενδέχεται να μη διαθέτει κατ' ανάγκη τα μέσα για να προβεί σε μια τέτοια εκτίμηση. Επιπλέον, η εκτίμηση αυτή εναπόκειται σε ανεξάρτητο δικαστήριο.

Εάν επιλεγεί η γλώσσα του κράτους μέλους υποδοχής, δεν υπάρχει δικαίωμα άρνησης και η επίδοση ή κοινοποίηση δεν μπορεί να εμποδιστεί. Η άρνηση μπορεί να θεραπευθεί με την επίδοση μετάφρασης στον παραλήπτη.

Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο κανονισμός για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων έχει άμεσο αποτέλεσμα, υπό την έννοια ότι εκτελεστός τίτλος θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί μόνο εάν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί νομίμως στο κράτος μέλος παραλαβής.

Σε περίπτωση άρνησης παραλαβής πράξης σύμφωνα με τον κανονισμό για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν η άρνηση δεν θεραπευθεί, δεν υφίσταται επίδοση ή κοινοποίηση.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Το δεύτερο ισχύει· πρόκειται απλώς για συστημένη επιστολή. Δεν υπάρχει προηγούμενη συνεννόηση με την ταχυδρομική υπηρεσία. Σε πολλές περιπτώσεις οι πράξεις αποστέλλονται στις αρχές απευθείας και όχι με συστημένη επιστολή.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Σε αυτή την περίπτωση, το έγγραφο επιστρέφεται.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Όχι. Στην περίπτωση εγγράφων που αποστέλλονται με συστημένη επιστολή ή κατατίθενται στο ταχυδρομείο, οι ταχυδρομικοί υπάλληλοι (στις Κάτω Χώρες) αφήνουν πάντοτε ειδοποίηση ότι το έγγραφο έχει παραδοθεί στο ταχυδρομείο και μπορεί να παραληφθεί.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Ναι, βλ. άρθρο 14 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Εάν ο ενδιαφερόμενος δεν παραλάβει την πράξη, δεν πραγματοποιείται επίδοση ή κοινοποίηση. Πρέπει να γίνει δεύτερη απόπειρα επίδοσης ή κοινοποίησης.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Όχι, ο παραλήπτης θα πρέπει να αμυνθεί στην ίδια διαδικασία.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Ναι, το ποσό ποικίλλει ανάλογα με το κράτος μέλος. Στις Κάτω Χώρες ανέρχεται επί του παρόντος στα 65 EUR. Ωστόσο, το ποσό αυτό αυξάνεται βάσει της εκτελεστικής πράξης. Στο Βέλγιο, για παράδειγμα, ανέρχεται σε 165 EUR. Όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται σύμφωνα με τον κανονισμό για

την επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων, το ποσό είναι πάντα το ίδιο. Στις Κάτω Χώρες, η επίδοση ή κοινοποίηση διέπεται από το διάταγμα για τις αμοιβές των δικαστικών επιμελητών (Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders).

Τελευταία επικαιροποίηση: 14/06/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Αυστρία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

«Επίδοση ή κοινοποίηση» είναι η νομίμως διενεργούμενη και βεβαιούμενη παράδοση ενός εγγράφου στον παραλήπτη προς γνώση του περιεχομένου του. Η επίδοση ή κοινοποίηση διατάσσεται από το δικαστήριο ως διαδικαστική πράξη στο πλαίσιο της δίκης και εκτελείται αυτεπαγγέλτως (άρθρο 87 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας [Zivilprozessordnung — ZPO]). Η επίσημη βεβαίωση της επίδοσης ή κοινοποίησης είναι αναγκαία προκειμένου να μπορεί να ελεγχθεί αν και πότε έλαβε χώρα. Η απόδειξη της νόμιμης επίδοσης ή κοινοποίησης αποτελεί προϋπόθεση για να επέλθουν τα οικονομικά αποτελέσματα.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Καταρχήν πρέπει να επιδίδονται ή κοινοποιούνται νομίμως όλες οι δικαστικές πράξεις (π.χ. κλήσεις, διατάξεις, αποφάσεις) καθώς και όλες οι αιτήσεις των διαδίκων (π.χ. αγωγές, προτάσεις εναγομένων, δικόγραφα ένδικων μέσων) και κάθε άλλη δήλωση που απευθύνεται (και) στον αντίδικο.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Η επίδοση ή κοινοποίηση και ο τρόπος με τον οποίο πραγματοποιείται ορίζεται από το αποφασίζον όργανο (δικαστής, δικαστικός υπάλληλος). Η σχετική διαταγή ονομάζεται «διαταγή επιδόσεως ή κοινοποιήσεως» (Zustellverfügung) και σημειώνεται από το αποφασίζον όργανο στο πρωτότυπο του προς επίδοση εγγράφου. Η επίδοση ή κοινοποίηση διενεργείται από υπηρεσία διανομής. Πρόκειται κυρίως για το ταχυδρομείο, αλλά μπορεί επίσης να είναι και άλλος φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας. Για την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση από τα δικαστήρια βλ. σημείο 6.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Κατά κανόνα αυτό δεν συμβαίνει. Ωστόσο είναι δυνατή η διενέργεια απλών ερευνών, π.χ. βάσει του μητρώου πληθυσμού (βλ. κατωτέρω υπό σημείο 4.3), ανάλογα με το διαθέσιμο προσωπικό.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Ναι. Καθένας, και συνεπώς κάθε αλλοδαπή αρχή, μπορεί να ζητεί από τις αυστριακές αρχές υποβολής στοιχείων (Gemeindeamt, Magistrat, Magistratisches Bezirksamt) πληροφορίες από το μητρώο πληθυσμού σχετικά με την κύρια κατοικία φυσικού προσώπου. Τα δηλωθέντα στοιχεία βρίσκονται αποθηκευμένα στο κεντρικό μητρώο πληθυσμού (Zentrales Melderegister — ZMR). Πρόκειται για δημόσιο μητρώο στο οποίο όλα τα πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα στην Αυστρία έχουν καταχωρίσει την κύρια κατοικία τους και, εφόσον υπάρχει, τη δευτερεύουσα κατοικία ή τις δευτερεύουσες κατοικίες τους. Η εγγραφή ή η διαγραφή κατοικίας στην Αυστρία είναι υποχρεωτική.

Για τη διενέργεια της έρευνας στο μητρώο απαιτούνται κατ' ελάχιστον τα ακόλουθα στοιχεία των υπό διερεύνηση προσώπων: Όνομα και επίθετο, καθώς και ένα πρόσθετο στοιχείο που καθιστά δυνατή την ασφαλή ταυτοποίηση του προσώπου (π.χ. ημερομηνία γέννησης, τόπος γέννησης, υπηκοότητα ή προηγούμενη διεύθυνση).

Αναλυτικές πληροφορίες σχετικά με την έρευνα στο μητρώο θα βρείτε στον ιστότοπο <http://www.help.gv.at>, υπό Dokumente und Recht / Personen-Meldeauskunft.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Στη Δημοκρατία της Αυστρίας, οι διευθύνσεις των προσώπων προς τα οποία πρέπει να γίνει επίδοση ή κοινοποίηση μπορούν να προσδιοριστούν ως εξής [άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού]:

Στο Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εσωτερικών της Αυστρίας έχει συσταθεί κεντρικό μητρώο πληθυσμού (ZMR). Πρόκειται για δημόσιο μητρώο στο οποίο όλα τα πρόσωπα που είναι εγγεγραμμένα στην Αυστρία έχουν καταχωρίσει την κύρια κατοικία τους και, εφόσον υπάρχει, τη δευτερεύουσα κατοικία ή τις δευτερεύουσες κατοικίες τους. Στο κεντρικό μητρώο πληθυσμού είναι καταχωρισμένα δεδομένα ταυτότητας (π.χ. όνομα, φύλο, ημερομηνία γέννησης, αριθμός ZMR, ιθαγένεια κ.λπ.) και τα δεδομένα κατοικίας των προσώπων. Στην Αυστρία είναι υποχρεωτική η εγγραφή ή διαγραφή της κατοικίας.

Οι εγγραφές στο κεντρικό μητρώο πληθυσμού πραγματοποιούνται μέσω των διάφορων αρχών υποβολής στοιχείων (Meldebehörden), των ληξιαρχείων και των γραφείων ιθαγένειας των αυστριακών δήμων και κοινοτήτων. Όλες οι αρχές [π.χ. τοπικές αρχές (Bezirkshauptmannschaften), αστυνομικές αρχές] έχουν ηλεκτρονική πρόσβαση σε αυτό. Κατόπιν αιτήματος, άμεση πρόσβαση έχουν και οι ελεγχόμενες από το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Εσωτερικών τράπεζες, ασφαλιστικές εταιρείες, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι κ.λπ.

Κάθε πρόσωπο μπορεί να ζητήσει (επί πληρωμή) πληροφορίες σχετικά με την κύρια κατοικία άλλου προσώπου από τις αρχές υποβολής στοιχείων.

Για τον εντοπισμό άλλου προσώπου, τόσο τα φυσικά όσο και τα νομικά πρόσωπα μπορούν να λάβουν από το κεντρικό μητρώο πληθυσμού πληροφορίες για εγγεγραμμένα πρόσωπα, ζητώντας πληροφορίες σχετικά με την κύρια κατοικία του εν λόγω προσώπου. Πληροφορίες σχετικά με ημερομηνία γέννησης μπορούν να ζητηθούν μόνον από πρόσωπα που διαθέτουν εκτελεστό τίτλο κατά του αναζητούμενου προσώπου / των αναζητούμενων προσώπων.

Κατά γενικό κανόνα, παρέχονται πληροφορίες μόνο σχετικά με την κύρια κατοικία προσώπου. Εάν το αναζητούμενο πρόσωπο δεν διαθέτει ενεργή κύρια κατοικία, παρέχονται πληροφορίες σχετικά με την τελευταία κύρια κατοικία που διαγράφηκε από το μητρώο.

Προϋπόθεση για τη λήψη της πληροφορίας είναι η εξατομίκευση του αναζητούμενου προσώπου ή των αναζητούμενων προσώπων βάσει συγκεκριμένων χαρακτηριστικών, ώστε να μην ληφθούν πολλαπλές πληροφορίες. Για τη λήψη της πληροφορίας, απαιτούνται το όνομα και το επώνυμο του αναζητούμενου προσώπου και τουλάχιστον ένα επιπλέον χαρακτηριστικό, ώστε να είναι δυνατή η σαφής ταυτοποίησή του (π.χ. ημερομηνία γέννησης, τόπος γέννησης, ιθαγένεια ή προηγούμενη διεύθυνση).

Αρμόδια αρχή είναι η αρχή υποβολής στοιχείων, δηλαδή το γραφείο της κοινότητας (Gemeindeamt), στους δήμους με ειδικό καθεστώς (Statutarstädten) οι δημοτικές αρχές (Magistrat) και στη Βιέννη οι αρχές των δημοτικών διαμερισμάτων (Magistratisches Bezirksamt).

Οι πληροφορίες μητρώου μπορούν να ζητηθούν χωρίς καμία διατύπωση αυτοπροσώπως, ταχυδρομικώς ή διαδικτυακά.

Η αίτηση για πληροφορίες μητρώου μπορεί να υποβληθεί ηλεκτρονικά, μέσω του ιστοτόπου του κεντρικού μητρώου πληθυσμού (ZMR) ή του ιστοτόπου oesterreich.gv.at. Προϋπόθεση είναι να υπάρχει ενεργοποιημένη κάρτα πολίτη (Bürgerkarte) και δυνατότητα ηλεκτρονικής πληρωμής. Οι ζητούμενες πληροφορίες παρέχονται αμέσως μόλις καταβληθεί το διοικητικό τέλος. Το ισχύον παράβολο των 3,30 ευρώ πρέπει να καταβληθεί ακόμη και αν η αναζήτηση δεν οδηγήσει σε σαφές αποτέλεσμα.

Για την απόκτηση πληροφοριών μητρώου, απαιτείται επίσημο δελτίο ταυτότητας με φωτογραφία. Στις γραπτές αιτήσεις, το επίσημο έγγραφο πρέπει να επισυνάπτεται σε πρωτότυπο ή σε αντίγραφο επικυρωμένο από συμβολαιογράφο ή δικαστήριο.

Η γραπτή αίτηση υπόκειται σε τέλος 14,30 ευρώ. Οι πληροφορίες στοιχίζουν 2,10 ευρώ όταν το σχετικό αίτημα υποβάλλεται σε τοπικό μητρώο πληθυσμού και 3,30 ευρώ όταν υποβάλλεται στο κεντρικό μητρώο πληθυσμού (ZMR).

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Οι επιδόσεις ή κοινοποιήσεις διενεργούνται κατά κανόνα από υπηρεσία διανομής, ήτοι από το ταχυδρομείο ή άλλον πάροχο καθολικής υπηρεσίας (βλ. ανωτέρω υπό σημείο 3) ή από δικαστικούς υπαλλήλους (άρθρο 88 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Ωστόσο προβλέπονται και οι ακόλουθες εναλλακτικές μέθοδοι κοινοποίησης:

Κοινοποίηση με δημόσια ανακοίνωση σύμφωνα με τα άρθρα 25 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων και 115 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας:

Η κοινοποίηση σε πρόσωπα αγνώστου διαμονής ή σε περισσότερα πρόσωπα που δεν είναι γνωστά στην αρμόδια αρχή και για τα οποία δεν έχει οριστεί αντίκλητος μπορεί να γίνει με καταχώριση της ανακοίνωσης σχετικά με τη γενομένη κατάθεση του προς επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφου στο δικαστήριο στη λεγόμενη Ediktsdatei (βάση δεδομένων που περιλαμβάνει τις νομικές ανακοινώσεις, προσβάσιμη στον ιστότοπο <http://www.justiz.gv.at/> υπό E-Government/Ediktsdatei). Η ανακοίνωση πρέπει να περιέχει σύντομες πληροφορίες για το περιεχόμενο του εγγράφου, το δικαστήριο της δίκης και τη διαφορά, καθώς και ως προς τη δυνατότητα παραλαβής του εγγράφου, με επισήμανση των νομικών συνεπειών της εν λόγω ανακοίνωσης. Η κοινοποίηση τεκμαίρεται διενεργηθείσα με την καταχώριση στην Ediktsdatei.

Κοινοποίηση σε επίτροπο (άρθρα 116-118 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας):

Εάν η κοινοποίηση κατέστη δυνατή μόνο μέσω δημόσιας ανακοίνωσης (καταχώριση στην Ediktsdatei), το δικαστήριο ορίζει έναν επίτροπο, είτε κατόπιν αιτήσεως είτε αυτεπαγγέλτως, αν ο ενδιαφερόμενος όφειλε λόγω της κοινοποίησης προς αυτόν να προβεί σε διαδικαστική πράξη προκειμένου να διασφαλίσει τα δικαιώματά του, και ιδίως αν το προς επίδοση έγγραφο περιέχει κλήση προς το πρόσωπο αυτό. Ο διορισμός του επιτρόπου δημοσιεύεται στην Ediktsdatei (άρθρο 117 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας). Με την πράξη αυτή και την εν συνεχεία παράδοση του εγγράφου στον επίτροπο, η κοινοποίηση τεκμαίρεται διενεργηθείσα (άρθρο 118 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας).

Για την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση από τα δικαστήρια βλ. σημείο 6.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Βλ. απάντηση στην ερώτηση 6.2.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Για την πραγματοποίηση ηλεκτρονικών επιδόσεων από το δικαστήριο στους διαδίκους και τους εκπροσώπους τους μπορεί να χρησιμοποιηθεί το διαδικτυακό σύστημα ηλεκτρονικής δικαιοσύνης (ERV). Πρόκειται για μέθοδο διαβίβασης εντός ενός κύκλου ατομικά προσδιοριζόμενων μελών, η οποία ακολουθεί λεπτομερείς τεχνικούς κανόνες. Το εν λόγω σύστημα μπορεί κατ' αρχήν να χρησιμοποιηθεί από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Τεχνικές προϋποθέσεις για τη χρησιμοποίηση του συστήματος αποτελούν η χρήση ειδικού λογισμικού και κατά κανόνα η διαμεσολάβηση φορέα διαβίβασης.

Στην περίπτωση που η επίδοση μέσω του ERV δεν είναι δυνατή, ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μπορεί επίσης να πραγματοποιηθεί μέσω διοικητικής υπηρεσίας επιδόσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις της ενότητας 3 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων (άρθρα 28 επ. Zustellgesetz — ZustG).

Η συμμετοχή στο αυστριακό ERV (όχι, ωστόσο, σε άλλα συστήματα ηλεκτρονικών επιδόσεων) είναι υποχρεωτική για τους δικηγόρους, τους συνηγόρους υπεράσπισης σε ποινικές υποθέσεις, τους συμβολαιογράφους, τα πιστωτικά και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα [άρθρο 1 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου περί τραπεζών (Bankwesengesetz — BWG)], τις επιχειρήσεις του άρθρου 1 παράγραφος 1 σημεία 1, 2, 4, 6, 7 και 8 του νόμου περί ασφαλιστικής εποπτείας του 2016 (Versicherungsaufsichtsgesetz 2016 — VAG 2016), τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης [άρθρα 23 έως 25 του γενικού νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz 2016 — ASVG), άρθρο 15 του νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης επιτηδευματιών (Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz — GSVG), άρθρο 13 του νόμου περί κοινωνικής ασφάλισης αγροτών (Bauern-Sozialversicherungsgesetz — BSVG), άρθρο 9 του νόμου περί ασφάλισης ασθένειας και ατυχήματος δημόσιων υπαλλήλων (Beamten-Kranken- und Unfallversicherungsgesetz — B-KUVG), άρθρο 4 του νόμου περί ασφάλισης συμβολαιογράφων του 1972 (Notarversicherungsgesetz 1972 — NVG 1972)], τα συνταξιοδοτικά ιδρύματα (άρθρο 479 ASVG), το ταμείο αδειών και υποστήριξης εργαζομένων στον τομέα των κατασκευών [άρθρο 14 του νόμου περί αδειών και υποστήριξης εργαζομένων στον τομέα των κατασκευών (Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungsgesetz — BUAG)], το ταμείο διαχείρισης αμοιβών φαρμακοποιών [άρθρο 1 του νόμου περί ταμείων διαχείρισης αμοιβών του 2002 (Gehaltsskassengesetz 2002)], το ταμείο εγγύησης των μισθών σε περίπτωση αφερεγγυότητας [άρθρο 13 του νόμου περί εγγύησης των μισθών σε περίπτωση αφερεγγυότητας (Insolvenz-Entgeltssicherungsgesetz — IESG)] και η εταιρεία IEF-Service GmbH (άρθρο 1 IEFG), η κεντρική ένωση αυστριακών φορέων κοινωνικής ασφάλισης (άρθρο 31 ASVG), η νομική υπηρεσία του κράτους («Finanzprokuratur») [άρθρο 1 του νόμου περί νομικής υπηρεσίας του κράτους (Finanzprokuraturgesetz — ProkG)], οι δικηγорικοί σύλλογοι, καθώς και οιπραγματογνώμονες και διερμηνείς [άρθρο 89c παράγραφος 5a του νόμου περί οργάνωσης των δικαστηρίων (Gerichtsorganisationsgesetz — GOG)].

Αντιθέτως, κατά το αυστριακό δίκαιο, η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου δεν επιτρέπεται.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση:

Οσάκις ο νόμος απαγορεύει ρητά την κοινοποίηση ή επίδοση σε άλλο πρόσωπο εκτός του παραλήπτη πρόκειται για προσωπική κοινοποίηση ή επίδοση. Αυτή προβλέπεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις επιτρέπεται η υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση. Ο όρος αυτός σημαίνει ότι εάν βρεθεί ο ίδιος ο παραλήπτης στον τόπο παράδοσης του εγγράφου, η κοινοποίηση ή επίδοση μπορεί καταρχήν να γίνει σε οποιονδήποτε ενήλικα κατοικεί στον ίδιο τόπο με τον παραλήπτη ή είναι υπάλληλος ή εργοδότης του παραλήπτη και δέχεται να παραλάβει το έγγραφο (άρθρο 16 παράγραφος 2 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων). Στην περίπτωση αυτή ο νόμος αναφέρεται σε υποκατάστατο παραλήπτη.

Ωστόσο, η υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση επιτρέπεται μόνον αν ο διενεργών αυτήν μπορεί να υποθέσει δικαιολογημένα ότι ο παραλήπτης βρίσκεται συχνά στον τόπο της παράδοσης.

Κατά το άρθρο 103 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας απαγορεύεται η υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση σε πρόσωπο το οποίο συμμετέχει στην ένδικη διαφορά ως αντίδικος του παραλήπτη.

Κατά το άρθρο 16 παράγραφος 5 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων, η υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση λογίζεται ως μη διενεργηθείσα αν ο παραλήπτης δεν μπόρεσε να ενημερωθεί εγκαίρως για τη διενέργεια της κοινοποίησης ή επίδοσης λόγω απουσίας του από τον τόπο της παράδοσης (π.χ. επειδή έλειπε σε ταξίδι ή νοσηλεύονταν σε νοσοκομείο ή τελούσε υπό κράτηση). Εντούτοις η κοινοποίηση ή επίδοση καθίσταται ισχυρή αν ο παραλήπτης επιστρέψει στον τόπο της παράδοσης την επόμενη ημέρα.

Κατάθεση:

Αν το έγγραφο δεν μπορεί να παραδοθεί στον τόπο παράδοσης (λόγω απουσίας του παραλήπτη ή υποκαταστάτου του) και αν ο διενεργών την παράδοση μπορεί να υποθέσει δικαιολογημένα ότι ο παραλήπτης βρίσκεται συχνά στον τόπο της παράδοσης, το έγγραφο, στην περίπτωση παράδοσης από την υπηρεσία παράδοσης μέσω του αρμόδιου υποκαταστήματός του, κατατίθεται, σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, στην αρμόδια δημοτική υπηρεσία ή αρχή, όταν αυτή βρίσκεται στον ίδιο Δήμο (παρ. 17 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων).

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Βλ. συναφώς τα σημεία 7.1 και 7.3.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Σε περίπτωση κοινοποίησης ή επίδοσης μέσω κατάθεσης πρέπει να παρέχεται σχετική ειδοποίηση στον παραλήπτη (τοποθέτηση στο γραμματοκιβώτιο ή θυροκόλληση). Η ειδοποίηση αυτή πρέπει να αναφέρει τον τόπο της κατάθεσης καθώς και την έναρξη και τη λήξη της προθεσμίας παραλαβής. Επίσης πρέπει να επισημαίνει τις συνέπειες της κατάθεσης (άρθρο 17 παράγραφος 2 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων). Σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 3 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων, η προθεσμία παραλαβής αρχίζει την ημέρα κατά την οποία το έγγραφο διατίθεται προς παραλαβή και διαρκεί τουλάχιστον τρεις εβδομάδες. Το κατατεθέν έγγραφο θεωρείται ως επιδοθέν ή κοινοποιηθέν την πρώτη ημέρα της εν λόγω προθεσμίας (πλασματική επίδοση). Αυτό δεν ισχύει αν ο παραλήπτης δεν μπόρεσε να ενημερωθεί εγκαίρως για τη διενέργεια της κοινοποίησης ή επίδοσης λόγω απουσίας του από τον τόπο παράδοσης. Και σε αυτή την περίπτωση, η επίδοση ή κοινοποίηση καθίσταται ισχυρή την επόμενη ημέρα από την επιστροφή του παραλήπτη στον τόπο παράδοσης εντός της προθεσμίας στη διάρκεια της οποίας ήταν δυνατή η παραλαβή του κατατεθέντος εγγράφου, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 3 τελευταίο εδάφιο του νόμου περί επιδόσεων ή κοινοποιήσεων. Εάν το κατατεθέν έγγραφο δεν παραληφθεί (γεγονός που πάντως δεν θίγει την ισχύ της επίδοσης ή κοινοποίησης), επιστρέφεται μετά τη λήξη της προθεσμίας παραλαβής στο δικαστήριο που το απέστειλε.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Εάν ο παραλήπτης ή ένας υποκατάστατος παραλήπτης ο οποίος κατοικεί υπό την ίδια στέγη μαζί του, αρνηθούν την παραλαβή του εγγράφου χωρίς νόμιμη αιτία, το έγγραφο καταλείπεται στον τόπο παράδοσης ή, αν αυτό δεν είναι δυνατό, κατατίθεται χωρίς έγγραφη ειδοποίηση. Η αναπόθεση ή κατάθεση εξομοιώνεται με επίδοση ή κοινοποίηση (άρθρο 20 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων).

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Η επίδοση μέσω ταχυδρομείου διενεργείται σύμφωνα με την σύμβαση της Παγκόσμιας Ταχυδρομικής Ένωσης με διεθνή απόδειξη παραλαβής. Το έγγραφο παραδίδεται στον παραλήπτη ή, σε περίπτωση που αυτό δεν είναι δυνατό, σε άλλο πρόσωπο που μπορεί να το παραλάβει σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους παραλαβής (π.χ. αντίκλητος, «υποκατάστατος παραλήπτης» κ.λπ.). Στην Αυστρία εφαρμόζονται οι περί «υποκατάστατης παραλαβής» διατάξεις του άρθρου 16 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων (βλ. σημείο 7.1. ανωτέρω).

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιονδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Το ζήτημα αν και υπό ποιες προϋποθέσεις επιτρέπεται η κατάθεση της πράξης ρυθμίζεται από το εθνικό δίκαιο του κράτους παραλαβής. Σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του αυστριακού δικαίου επιτρέπεται η κατάθεση του εγγράφου εφόσον πληρούνται οι προβλεπόμενες προς τούτο προϋποθέσεις (βλ. συναφώς σημείο 7 ανωτέρω).

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάνημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπιδοτές; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάνημα;

Βλ. συναφώς σημείο 7.3 ανωτέρω.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Ναι. Η επίδοση ή κοινοποίηση βεβαιώνεται επί του σχετικού αποδεικτικού (βεβαίωση επίδοσης, απόδειξη παραλαβής) από το πρόσωπο που τη διενεργεί. Ο παραλήπτης του εγγράφου οφείλει να βεβαιώσει την παραλαβή θέτοντας την υπογραφή του επί του αποδεικτικού επίδοσης στο οποίο σημειώνει τη χρονολογία καθώς και, σε περίπτωση που δεν πρόκειται για τον αποδέκτη, η σχέση που τον συνδέει με αυτόν. Σε περίπτωση που αρνείται να προβεί στην εν λόγω βεβαίωση, ο διενεργών την επίδοση σημειώνει στο αποδεικτικό της επίδοσης το γεγονός της άρνησης, τη χρονολογία και τη σχέση που συνδέει τον παραλήπτη με τον αποδέκτη. Το αποδεικτικό επίδοσης αποστέλλεται αμελλητί στον αποστολέα.

Αν στο αποδεικτικό επίδοσης δεν υπάρχει σχετική σημείωση της αρχής που να το αποκλείει, αντί της παράδοσης του αποδεικτικού επίδοσης είναι δυνατή η ηλεκτρονική διαβίβαση αντιγράφου του αποδεικτικού επίδοσης ή των δεδομένων που απορρέουν από αυτό. Το πρωτότυπο του αποδεικτικού επίδοσης τηρείται τουλάχιστον πέντε έτη μετά τη διαβίβαση και αποστέλλεται αμελλητί στην αρχή εφόσον αυτή το ζητήσει.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Η επίδοση ή κοινοποίηση που δεν πληροί τις διατάξεις του νόμου είναι άκυρη, η ακυρότητά της όμως μπορεί να θεραπευθεί. Σύμφωνα με τον βασικό κανόνα του άρθρου 7 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων, η ελαττωματική επίδοση ή κοινοποίηση λογίζεται ως διενεργηθείσα κατά τον χρόνο της πραγματικής παράδοσης του εγγράφου στον παραλήπτη. Εάν έχει ορισθεί αντίκλητος, πρέπει να κατονομάζεται ως παραλήπτης, άλλως η επίδοση ή κοινοποίηση συντελείται το πρώτον κατά τον χρόνο της πραγματικής παράδοσης στον αντίκλητο. Πέραν αυτού, ο νόμος περί επίδοσης περιέχει ειδικές διατάξεις σχετικά με τη θεραπεία της ακυρότητας της υποκατάστατης επίδοσης ή κοινοποίησης ή της κατάθεσης στις περιπτώσεις στις οποίες ο παραλήπτης δεν είχε τη δυνατότητα να λάβει εγκαίρως γνώση της διενέργειας της επίδοσης ή κοινοποίησης λόγω απουσίας του από τον τόπο της παράδοσης (άρθρο 16 παράγραφος 5 και άρθρο 17 παράγραφος 3 του νόμου περί επιδόσεων και κοινοποιήσεων). Το ελάττωμα θεραπεύεται την επόμενη ημέρα μετά την επιστροφή του παραλήπτη στον τόπο της παράδοσης, ενώ ειδικά όσον αφορά την περίπτωση της κατάθεσης, η θεραπεία της ακυρότητας προϋποθέτει ότι η επιστροφή έλαβε χώρα εντός της προθεσμίας παραλαβής και το κατατεθέν έγγραφο μπορούσε να παραληφθεί την ημέρα αυτή. Σε αντίθεση με ό,τι ισχύει στην περίπτωση της υποκατάστατης επίδοσης ή κοινοποίησης, οπότε η θεραπεία δεν υπόκειται σε χρονικό περιορισμό, στην περίπτωση της άκυρης κατάθεσης αποκλείεται η θεραπεία της ακυρότητας της επίδοσης ή κοινοποίησης αν ο παραλήπτης δεν επιστρέψει πριν από τη λήξη της προθεσμίας παραλαβής. Αν ο παραλήπτης επιστρέψει εγκαίρως ώστε να μπορεί να παραλάβει το έγγραφο την πρώτη ημέρα της προθεσμίας παραλαβής, η επίδοση λογίζεται ως διενεργηθείσα την ημέρα αυτή, καθόσον δεν έχει αναλωθεί χρόνος από την προθεσμία παραλαβής. Αν επιστρέψει μεταγενέστερα, η επίδοση διά καταθέσεως λογίζεται ως διενεργηθείσα την επομένη ημέρα μετά την επιστροφή του, δεδομένου ότι ο παραλήπτης πρέπει να έχει στη διάθεσή του αμέσως τις προθεσμίες που εξαρτώνται από την επίδοση ή κοινοποίηση. Αυτό αφορά ιδίως τις προθεσμίες για την άσκηση ένδικων μέσων.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Το ένδικο μέσο της έφεσης κατά της αντίστοιχης δικαστικής απόφασης.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Δεν επιβάλλονται τέλη.

Τελευταία επικαιροποίηση: 23/11/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Πολωνία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Επίδοση ή κοινοποίηση είναι η γνωστοποίηση σε πρόσωπο πράξης η οποία το αφορά συγκεκριμένα, σύμφωνα με τους κανόνες της πολιτικής δικονομίας. Η σύμφωνη με τους κανόνες επίδοση ή κοινοποίηση εγγυάται το σεβασμό των δικονομικών δικαιωμάτων των μερών (δικαίωμα σε δημόσια δίκη, δικαίωμα υπεράσπισης, δικαίωμα προσκόμισης αποδείξεων προς υποστήριξη των στοιχείων που υποβάλλουν και το δικαίωμα ενημέρωσης) και την εκπλήρωση άλλων προϋποθέσεων που εξασφαλίζουν την εγκυρότητα της διαδικασίας, τον ορθό υπολογισμό των προθεσμιών και, ως εκ τούτου, εξασφαλίζει ότι η απόφαση που εκδίδεται λαμβάνει ισχύ δεδικασμένου.

Οι διατάξεις που διέπουν την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξεων περιέχονται κυρίως στο κεφάλαιο 2 (άρθρα 131 έως 147) του νόμου της 17ης Νοεμβρίου 1964 - κώδικας πολιτικής δικονομίας (*ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego* στο εξής: κώδικας πολιτικής δικονομίας) καθώς και στις ακόλουθες εκτελεστικές πράξεις:

διάταγμα του Υπουργού Δικαιοσύνης της 18ης Ιουνίου 2019 - κανονισμός περί λειτουργίας των δικαστηρίων τακτικής δικαιοδοσίας (στο εξής: κανονισμός) διάταγμα του Υπουργού Δικαιοσύνης της 6ης Μαΐου 2020 για τον καθορισμό των κανόνων που διέπουν την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξεων σε αστικές διαδικασίες (στο εξής: διάταγμα).

Στην περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης με συνήθη αλληλογραφία (σημείο 8 κατωτέρω), οι κανόνες προβλέπονται επίσης στον νόμο περί ταχυδρομείων της 23ης Νοεμβρίου 2012 και στους κανονισμούς σχετικά με την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών που παρέχονται από τους διάφορους ταχυδρομικούς φορείς. Ο ταχυδρομικός φορέας που έχει την υποχρέωση να παρέχει καθολικές ταχυδρομικές υπηρεσίες (και δεν μπορεί να αρνηθεί τη σύναψη συμφωνίας για την παράδοση συστημένων επιστολών) είναι ένας φορέας που ορίζεται, επί του παρόντος η εταιρεία Poczta Polska S.A.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Οι πράξεις που πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως είναι οι δικαστικές πράξεις και τα δικόγραφα των οποίων η επίδοση ή η κοινοποίηση παράγει έννομα αποτελέσματα.

Οι δικαστικές πράξεις είναι πράξεις οι οποίες αποστέλλονται από το δικαστήριο στους διαδίκους και σε κάθε άλλο πρόσωπο που εμπλέκεται σε αστική δίκη, όπως: ειδοποίηση, κλήτευση, διεξαγωγή αποδείξεων, αντίγραφο απόφασης (αποφάσεις κάθε είδους, διαταγές πληρωμής) ή εντολής, αντίγραφο απόφασης μαζί με το σκεπτικό της απόφασης.

Δικόγραφα είναι τα εισαγωγικά της δίκης έγγραφα (π.χ., προσφυγή) και οι πράξεις που υποβάλλονται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας από τους διαδίκους και από κάθε άλλη οντότητα εξουσιοδοτημένη να συμμετέχει σε αστική δίκη (π.χ. πολιτική αγωγή, διαμεσολαβητής, διαμεσολαβητής για τα παιδιά), και περιλαμβάνουν τα αιτήματα ή τις δηλώσεις τους.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Στην Πολωνία οι πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται επισήμως, δηλαδή σχεδόν όλες οι πράξεις που αφορούν δικαστικές διαδικασίες επιδίδονται αυτεπάγγελα (ex officio) από το δικαστήριο. Επομένως, το μέρος που υποβάλλει ένα δικόγραφο, υποχρεούται να το καταθέσει στο δικαστήριο, μαζί με επαρκή αριθμό αντιγράφων ώστε να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί στα πρόσωπα που εμπλέκονται στην υπόθεση (άρθρο 128 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας). Οι εξαιρέσεις περιλαμβάνουν κυρίως την επίδοση ή κοινοποίηση του εισαγωγικού της υπόθεσης εγγράφου στον εναγόμενο και την ανταλλαγή εγγράφων μεταξύ επαγγελματιών αντιπροσώπων, όπως περιγράφεται κατωτέρω.

Εάν, παρά την παραλαβή δύο ειδοποιήσεων προσπάθειας παράδοσης, ο εναγόμενος δεν παραλάβει την αγωγή ή άλλο δικόγραφο που συνεπάγεται την ανάγκη να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του και αν δεν εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες βάσει των οποίων οι πράξεις θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί/κοινοποιηθεί, και αν δεν έχει ακόμα παραλάβει κανένα δικόγραφο, το δικαστήριο αποστέλλει αντίγραφο της εν λόγω πράξης στον προσφεύγοντα επιβάλλοντας στον τελευταίο να επιδώσει ή να κοινοποιήσει την πράξη στον εναγόμενο μέσω δικαστικού επιμελητή. Ο δικαστικός επιμελητής επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη

ιδιοχείρως έναντι απόδειξης παραλαβής ή διαπιστώνει ότι ο παραλήπτης δεν κατοικεί στη δηλωμένη διεύθυνση. Αναλαμβάνει επίσης, με επιπλέον τέλος (40 PLN), να εξακριβώσει τη διεύθυνση του εναγόμενου. Εάν, εντός δύο μηνών, ο προσφεύγων δεν μπορέσει να προσκομίσει στο δικαστήριο απόδειξη επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης στον εναγόμενο από τον δικαστικό επιμελητή ή δεν δηλώσει την τρέχουσα διεύθυνση του εναγόμενου ή δεν αποδείξει ότι ο εναγόμενος κατοικεί στη διεύθυνση που αναφέρεται στην αγωγή, το δικαστήριο μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία και να την περατώσει, τρεις μήνες μετά την αναστολή (άρθρο 139 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, άρθρο 177 παράγραφος 1 σημείο 6 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, άρθρο 182 παράγραφος 1 σημείο 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας και άρθρα 3α έως 3β του νόμου περί δικαστικών επιμελητών της 22ης Μαρτίου 2018). Ενώσω η υπόθεση εκκρεμεί, οι δικηγόροι, οι νομικοί σύμβουλοι, οι πράκτορες διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και η Γενική Εισαγγελία της Δημοκρατίας της Πολωνίας (*Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej*) υποχρεούνται να διαβιβάζουν μεταξύ τους απευθείας τα αντίγραφα των δικογράφων μαζί με τα παραρτήματά αυτών. Ο κανόνας αυτός δεν ισχύει για την κατάθεση ανταγωγών, εφέσεων, αναίρεσεων, καταγγελιών, αιτήσεων για ακύρωση ερμηνοδικίας, εντάσεων σε εντολή πληρωμής, ενστάσεων κατά εντολή πληρωμής, αιτήσεων για την εξασφάλιση απαίτησης, αιτήσεων για την αναθεώρηση απόφασης, προσφυγών για να κηρυχθεί παράνομη μια τελεσίδικη απόφαση και προσφυγών κατά αποφάσεων παρέδρων, οι οποίες πρέπει να κατατίθενται στο δικαστήριο με αντίγραφα για τους αντίδικους. Επίσης, δεν ισχύει για τις πράξεις που υποβάλλονται μέσω συστήματος πληροφοριών και επικοινωνίας (άρθρο 132 παράγραφος 1 έως 1 σημείο 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση επιτρέπεται υπό ορισμένες προϋποθέσεις, όπως αναφέρεται στο σημείο 6 κατωτέρω.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Κατά γενικό κανόνα, το δικαστήριο που λαμβάνει μία πράξη προς επίδοση ή κοινοποίηση δεν προβαίνει το ίδιο στον εντοπισμό της διεύθυνσης της κατοικίας ή της έδρας του παραλήπτη, πέραν της διόρθωσης τυχόν προφανούς σφάλματος στη διεύθυνση. Ωστόσο, εάν ο αιτών έχει ζητήσει επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους παραλαβής και η πολωνική νομοθεσία προβλέπει ότι η επίδοση ή η κοινοποίηση μπορεί να θεωρείται έγκυρη όταν γίνεται σε διεύθυνση που περιέχεται σε συγκεκριμένα αρχεία ή μητρώα (βλ. σημείο 5 κατωτέρω), αναμένεται από το δικαστήριο να ελέγξει τα στοιχεία που περιέχονται στα εν λόγω αρχεία ή μητρώα. Εάν το δικαστήριο εξακριβώσει με τον τρόπο αυτό ότι η διεύθυνση είναι άλλη από αυτή που έχει δηλώσει ο αιτών, θα πρέπει να προβεί σε νέα προσπάθεια επίδοσης ή κοινοποίησης. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να ελέγξει κατά πόσο έχει γνώση της διεύθυνσης ex officio (δηλ. σε σχέση με άλλη εκκρεμούσα υπόθεση) και θα προσπαθήσει να επιδώσει ή να κοινοποιήσει την πράξη στην εν λόγω διεύθυνση.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβαλλτέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Στην Πολωνία υπάρχει εθνικό μητρώο πληθυσμού (στο εξής: μητρώο PESEL), το οποίο περιέχει, μεταξύ άλλων, πληροφορίες σχετικά με τις καταχωρισμένες διευθύνσεις των φυσικών προσώπων. Οι δικαστικές αρχές της αλλοδαπής δεν έχουν απευθείας πρόσβαση στο εν λόγω μητρώο. Ένα αλλοδαπό δικαστήριο μπορεί να ζητήσει από το πολωνικό δικαστήριο να συλλέξει αποδεικτικά στοιχεία με σκοπό να εξακριβώσει τη διεύθυνση ενός φυσικού προσώπου βάσει διμερούς συμφωνίας ή βάσει της σύμβασης της Χάγης, της 18ης Μαρτίου 1970, για τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων στην αλλοδαπή σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις. Στη συνέχεια το πολωνικό δικαστήριο θα ανατρέξει στο μητρώο PESEL ή στο σχετικό δημοτολόγιο, ή θα λάβει ενδεχομένως άλλες αναγκαίες ενέργειες.

Οι διάδικοι σε δικαστική διαδικασία της αλλοδαπής μπορούν να υποβάλουν αίτημα για πρόσβαση στα στοιχεία του μητρώου PESEL ή του δημοτολογίου σε οποιαδήποτε δημοτική διοίκηση (*urząd gminy*) της Πολωνίας. Το εν λόγω αίτημα πρέπει να υποβληθεί εγγράφως σε έντυπο αίτησης (το οποίο είναι διαθέσιμο στους ιστότοπους των δημοτικών διοικήσεων). Οι διάδικοι πρέπει να αποδείξουν ότι έχουν έννομο συμφέρον και ότι το δικαίωμα πρόσβασης αφορά ένα συγκεκριμένο πρόσωπο. Καταβάλλεται τέλος ύψους 31 PLN στον τραπεζικό λογαριασμό του δήμου στον οποίο υποβάλλεται το αίτημα. Ωστόσο, επισημαίνεται ότι σύμφωνα με την πολωνική νομοθεσία δεν τεκμαίρεται ότι η διεύθυνση κατοικίας του φυσικού προσώπου που έχει δηλωθεί στο μητρώο PESEL ή στο δημοτολόγιο είναι η πραγματική διεύθυνση κατοικίας του εν λόγω προσώπου.

Οι επαγγελματικές διευθύνσεις φυσικών προσώπων που ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα είναι καταχωρισμένες στο κεντρικό μητρώο πληροφοριών σχετικά με την οικονομική δραστηριότητα (*Centralna Ewidencja Działalności Gospodarczej*, CEIDG) και είναι διαθέσιμες ηλεκτρονικά χωρίς χρέωση. Η μηχανή αναζήτησης στα πολωνικά και στα αγγλικά είναι διαθέσιμη στη διεύθυνση: <https://aplikacja.ceidg.gov.pl/ceidg/ceidg.public.ui/search.aspx>

Οι διευθύνσεις άλλων επιχειρηματιών (εμπορικές εταιρείες, συνεταιρισμοί, κρατικές επιχειρήσεις, οργανισμοί έρευνας και ανάπτυξης, αλλοδαπές επιχειρήσεις και τα υποκαταστήματά τους και ταμεία αλληλασφάλισης) και ενώσεων, άλλων κοινωνικών και επαγγελματικών οργανώσεων, ιδρυμάτων και φορέων υγειονομικής περίθαλψης δημοσιεύονται στο Εθνικό Μητρώο Δικαστηρίων (*Krajowy Rejestr Sądowy*) και είναι διαθέσιμες ηλεκτρονικά χωρίς χρέωση. Η μηχανή αναζήτησης στα πολωνικά είναι διαθέσιμη στη διεύθυνση: <https://ekrs.ms.gov.pl/web/wyszukiwarka-krs/strona-glowna/>

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού περί επιδόσεως ή κοινοποίησης πράξεων, η Πολωνία παρέχει, μέσω της διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης (e-Justice), λεπτομερείς πληροφορίες για τον εντοπισμό της διεύθυνσης των προσώπων προς τα οποία πρέπει να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάσταση επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί πράξεις μέσω ταχυδρομικού φορέα, μέσω δικαστικών υπαλλήλων ή μέσω της υπηρεσίας επίδοσης ή κοινοποίησης του δικαστηρίου. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να επιδίδει ή να κοινοποιεί πράξεις μέσω δικαστικού επιμελητή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στον νόμο περί δικαστικών επιμελητών της 22ας Μαρτίου 2018 (άρθρο 131 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, τμήμα, παράγραφος 96 του κανονισμού) Στην περίπτωση αυτή, ο δικαστικός επιμελητής επιδίδει ή κοινοποιεί τις πράξεις ιδιοχείρως στον παραλήπτη έναντι απόδειξης παραλαβής στην οποία αναγράφεται η ημερομηνία ή διαπιστώνει ότι ο παραλήπτης δεν κατοικεί στη δηλωμένη διεύθυνση. Στην πράξη, η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται κατά κανόνα από τον ταχυδρομικό φορέα (Poczta Polska S.A.) με συστημένη αποστολή και απόδειξη παραλαβής.

Η επίδοση ή η κοινοποίηση πράξεων σε φυσικά πρόσωπα γίνεται αυτοπροσώπως, δηλ. οι πράξεις παραδίδονται ιδιοχείρως στον παραλήπτη, ή, εάν ο παραλήπτης δεν διαθέτει δικαιοπρακτική ικανότητα, στον νόμιμο εκπρόσωπό του (άρθρο 133 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Τα δικαστήρια επιδίδουν ή κοινοποιούν πράξεις σε στρατιωτικούς μέσω της στρατιωτικής αστυνομίας (*Żandarmeria Wojskowa*), σε αστυνομικούς και σε σωφρονιστικούς υπαλλήλους μέσω των άμεσων προϊσταμένων τους και σε κρατούμενους μέσω του διοικητικού συμβουλίου του σωφρονιστικού ιδρύματος (άρθρο 137 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Οι πράξεις που απευθύνονται σε νομικά πρόσωπα και οργανισμούς χωρίς νομική προσωπικότητα επιδίδονται ή κοινοποιούνται στον φορέα που είναι εξουσιοδοτημένος να τους εκπροσωπεί ενώπιον δικαστηρίου ή παραδίδονται ιδιοχείρως σε υπαλλήλους οι οποίοι είναι δεόντως εξουσιοδοτημένοι να

παραλαμβάνουν τις πράξεις. Εάν έχει οριστεί δικαστικός πληρεξούσιος ή πρόσωπο εξουσιοδοτημένο να παραλαμβάνει τις δικαστικές πράξεις, οι πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται στο εν λόγω πρόσωπο (άρθρο 133 παράγραφος 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Τα δικόγραφα ή οι αποφάσεις που αφορούν επιχειρηματίες καταχωρισμένους στο κεντρικό μητρώο πληροφοριών για την οικονομική δραστηριότητα (CEIDG) επιδίδονται ή κοινοποιούνται στη διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης που αναγράφεται στο μητρώο, εκτός εάν ο επιχειρηματίας έχει δηλώσει διαφορετική διεύθυνση για σκοπούς επίδοσης ή κοινοποίησης (άρθρο 133 παράγραφος 2 σημείο 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Τα δικόγραφα ή οι αποφάσεις που απευθύνονται σε επιχειρηματίες καταχωρισμένους στο μητρώο δικαστηρίων επιδίδονται ή κοινοποιούνται στη διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης που αναγράφεται στο μητρώο, εκτός εάν ο επιχειρηματίας έχει δηλώσει διαφορετική διεύθυνση για σκοπούς επίδοσης ή κοινοποίησης. Εάν η πλέον πρόσφατη δημοσιοποιημένη διεύθυνση έχει διαγραφεί επειδή δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και δεν έχει υποβληθεί αίτημα για καταχώριση νέας διεύθυνσης, η διαγραφείσα διεύθυνση θεωρείται ως η διεύθυνση που δημοσιεύεται στο μητρώο (άρθρο 133 παράγραφος 2 σημείο 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Τα δικόγραφα ή οι αποφάσεις που απευθύνονται σε πρόσωπα τα οποία εκπροσωπούν οντότητα καταχωρισμένη στο Εθνικό Μητρώο Δικαστηρίων, εκκαθαριστές, πληρεξούσιους, μέλη οργανισμών ή πρόσωπα εξουσιοδοτημένα να διορίζουν διοικητικό συμβούλιο επιδίδονται ή κοινοποιούνται στη διεύθυνση που αναγράφεται στο Εθνικό Μητρώο Δικαστηρίων (άρθρο 133 παράγραφος 2 σημείο 3 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Εάν έχει οριστεί δικαστικός πληρεξούσιος ή πρόσωπο εξουσιοδοτημένο να παραλαμβάνει δικαστικές πράξεις οι πράξεις επιδίδονται ή κοινοποιούνται στο εν λόγω πρόσωπο. Ωστόσο, η κλήτευση διαδίκου μπορεί να επιδίδεται ή κοινοποιείται μόνο ιδιοχείρως στον εν λόγω διάδικο, με εξαίρεση τους διαδίκους που δεν έχουν κατοικία ή συνθήκη διαμονής ή καταστατική έδρα στην Πολωνία ή σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ (άρθρο 133 παράγραφος 3 του κώδικα πολιτικής δικονομίας και άρθρο 1135 παράγραφος 5 σημείο 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται από το πρόσωπο που είναι υπεύθυνο για την επίδοση ή κοινοποίηση στον τόπο κατοικίας του παραλήπτη, στον τόπο εργασίας του ή οπουδήποτε βρίσκεται ο παραλήπτης.

Κατόπιν αίτησης του διαδίκου οι πράξεις είναι δυνατόν να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν σε διεύθυνση ταχυδρομικής θυρίδας που έχει παράσχει ο εν λόγω διάδικος. Σε τέτοιες περιπτώσεις ιδιοχείρως που αποστέλλονται μέσω ταχυδρομικού φορέα κατατίθενται στο ταχυδρομικό γραφείο του φορέα και ο παραλήπτης λαμβάνει σχετική ειδοποίηση στο γραμματοκιβώτιό του (άρθρο 135 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Ο γραμματέας του δικαστηρίου μπορεί να παραδώσει την πράξη απευθείας στον παραλήπτη στη γραμματεία του δικαστηρίου, αν ο παραλήπτης παρουσιαστεί στο δικαστήριο και αποδείξει την ταυτότητά του (άρθρο 132 παράγραφος 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας). Επιπλέον, εάν η πράξη που πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί κατατεθεί στο δικαστήριο με τόσο μεγάλη καθυστέρηση ώστε να είναι αδύνατη η επίδοσή ή η κοινοποίησή της πριν από την ημερομηνία της συνεδρίασης ή της ακρόασης, το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί την πράξη στον παραλήπτη κατά τη συνεδρίαση ή την ακρόαση (παράγραφος 99 του κανονισμού).

Οι πράξεις είναι δυνατόν να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται ηλεκτρονικά μόνον στις περιπτώσεις και με τον τρόπο που αναφέρεται στο σημείο 6.1 κατωτέρω. Κατ' εξαίρεση, μόνο στην περίπτωση κλήτευσης σε ακρόαση το δικαστήριο μπορεί, αντί επίδοσης ή κοινοποίησης τέτοιας κλήτευσης εγγράφως, να την επιδώσει ή να την κοινοποιήσει στους διαδίκους, στους μάρτυρες, στους εμπειρογνώμονες ή σε άλλα πρόσωπα με οποιοδήποτε άλλο μέσο θεωρεί το πλέον ενδεδειγμένο, εάν κρίνει ότι αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να επιταχυνθεί η εκδίκαση της υπόθεσης. Η κλήτευση που πραγματοποιείται με τέτοια μέσα (π. χ. μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή με τηλεφωνική κλήση) παράγει νομικά αποτελέσματα αν δεν υπάρχει αμφιβολία ότι φθάνει στον παραλήπτη τουλάχιστον μία εβδομάδα, και σε επείγουσες υποθέσεις τρεις ημέρες, πριν από τη συνεδρίαση (άρθρο 149 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας και [άρθρο 149 παράγραφος 2](#) του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φάξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί πράξεις ηλεκτρονικά, δηλ. μέσω συστήματος πληροφοριών και επικοινωνίας μόνον εάν ο παραλήπτης έχει υποβάλει πράξη μέσω του εν λόγω συστήματος ή έχει επιλέξει να την υποβάλει κατ' αυτόν τον τρόπο (ο παραλήπτης μπορεί να ανακαλέσει την επιλογή του). Αυτή η μορφή επίδοσης ή κοινοποίησης μπορεί επίσης να επιλεγεί από παραλήπτη που κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος. Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξης θεωρείται ότι πραγματοποιείται κατά τη χρονική στιγμή που αναφέρεται στο ηλεκτρονική απόδειξη παραλαβής. Αν δεν παρέχεται απόδειξη παραλαβής, η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί δεκατέσσερις ημέρες από την καταχώριση της πράξης στο ηλεκτρονικό σύστημα πληροφοριών και επικοινωνίας. Δεν είναι δυνατόν να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν πράξεις με αποστολή σε διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, αλλά αποστέλλεται στον φάκελο των εισερχόμενων του παραλήπτη ειδοποίηση σχετικά με την αποστολή ενός μηνύματος στο σύστημα επικοινωνιών και πληροφοριών (άρθρο 131 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Ισχύουν ειδικοί κανόνες όσον αφορά την επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων σε δικηγόρους, νομικούς συμβούλους, πράκτορες διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ή στη Γενική Εισαγγελία της Δημοκρατίας της Πολωνίας κατά τη διάρκεια της κατάστασης επιδημιολογικής έκτακτης ανάγκης ή της κατάστασης επιδημίας που κηρύχθηκε λόγω της νόσου COVID-19 και για ένα έτος από την άρση των εν λόγω κανόνων. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, εάν δεν είναι διαθέσιμο το σύστημα πληροφοριών και επικοινωνίας που υποστηρίζει τις δικαστικές διαδικασίες, το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί δικαστικές πράξεις στα εν λόγω μέρη με ανάρτηση του περιεχομένου τους στο σύστημα πληροφοριών και επικοινωνίας που χρησιμοποιείται για την κοινοποίηση τέτοιων πράξεων (ενημερωτική πύλη). Ο κανόνας αυτός δεν ισχύει για πράξεις που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν μαζί με αντίγραφα των δικογράφων των διαδίκων ή άλλων εγγράφων που δεν προέρχονται από το δικαστήριο. Ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης θεωρείται η ημερομηνία κατά την οποία ο παραλήπτης λαμβάνει γνώση της πράξης που έχει αναρτηθεί στην ενημερωτική πύλη. Εάν ο παραλήπτης δεν λάβει γνώση της πράξης, η πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί 14 ημέρες από την ημερομηνία της ανάρτησης στην ενημερωτική πύλη. Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξης μέσω της ενημερωτικής πύλης παράγει τα οικονομικά αποτελέσματα που καθορίζονται στον κώδικα πολιτικής δικονομίας όσον αφορά την επίδοση ή την κοινοποίηση δικαστικών πράξεων. Το δικαστήριο μπορεί να επιλέξει να μην επιδώσει ή να μην κοινοποιήσει πράξη μέσω της ενημερωτικής πύλης εάν η επίδοση ή η κοινοποίηση δεν είναι δυνατή λόγω της φύσης της πράξης (άρθρο 153 παράγραφος 9 της νομοθετικής πράξης, της 2ας Μαρτίου 2020, σχετικά με ειδικές ρυθμίσεις για την πρόληψη, την καταπολέμηση και τον έλεγχο της νόσου COVID-19, άλλων μεταδοτικών νόσων και συναφών καταστάσεων έκτακτης ανάγκης) (*ustawa z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych*). Η κατάσταση επιδημιολογικής έκτακτης ανάγκης ισχύει στην Πολωνία έως τις 30 Ιουνίου 2023.

Οι δικηγόροι, οι νομικοί σύμβουλοι, οι πράκτορες διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας και η Γενική Εισαγγελία της Δημοκρατίας της Πολωνίας διαβιβάζουν μεταξύ τους απευθείας τα δικόγραφα μαζί με τα παραρτήματά τους (βλ. σημείο 3 ανωτέρω) μόνον ηλεκτρονικά, αν υποβάλλουν κατάλληλες ομόφωνες δηλώσεις στο

δικαστήριο και το ενημερώσουν σχετικά με τα στοιχεία επικοινωνίας που χρησιμοποιούνται για τον σκοπό αυτό, συγκεκριμένα τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή τον αριθμό τηλεμοιουτυπίας. Οι δηλώσεις αυτές είναι αμετάκλητες και δεν υπόκεινται σε οιοσδήποτε όρους ή χρονικούς περιορισμούς. Με ομόφωνο αίτημα των διαδίκων ή σε άλλες δικαιολογημένες περιπτώσεις, το δικαστήριο αποφασίζει ότι δεν πρέπει να χρησιμοποιηθεί αυτός ο τρόπος επίδοσης ή κοινοποίησης. Η υποχρέωση αμοιβαίας ανταλλαγής των πράξεων μαζί με τα παραρτήματά τους δεν ισχύει για πράξεις οι οποίες πρέπει να κατατίθενται στο δικαστήριο με αντίγραφο για τον αντίδικο, όπως αναφέρεται στο σημείο 3 ανωτέρω.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Δεν έχουν καθοριστεί πρόσθετες προϋποθέσεις.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Εάν ο παραλήπτης δεν βρίσκεται στη διεύθυνση κατοικίας του, η δικαστική πράξη μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σε ενήλικο μέλος του νοικοκυριού του παραλήπτη ή, αν δεν παρίσταται τέτοιο πρόσωπο, στον ιδιοκτήτη του οικήματος, στον θυρωρό ή στον επικεφαλής της κοινότητας, υπό την προϋπόθεση ότι τα πρόσωπα αυτά δεν είναι αντίδικοι στην διαδικασία και εάν αναλαμβάνουν να παραδώσουν την πράξη παραλήπτη. Ωστόσο, το δικαστήριο μπορεί να αποκλείσει ή να περιορίσει τη δυνατότητα επίδοσης ή κοινοποίησης των πράξεων σε άλλα πρόσωπα, κάτι το οποίο πρέπει να αναγράφεται στην επιστολή. Εάν παραλήπτης που έχει δηλώσει ως διεύθυνση επίδοσης την επαγγελματική του διεύθυνση δεν είναι δυνατόν να εντοπιστεί στην εν λόγω διεύθυνση, η πράξη μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σε πρόσωπο εξουσιοδοτημένο να παραλαμβάνει πράξεις (άρθρο 138 του κώδικα πολιτικής δικονομίας, παράγραφος 3 του κανονισμού).

Αν δεν είναι δυνατή η επίδοση ή η κοινοποίηση, η πράξη που αποστέλλεται μέσω ταχυδρομικού φορέα κατατίθεται σε ταχυδρομικό γραφείο του εν λόγω φορέα και -αν επιδιόχεται ή κοινοποιείται με άλλα μέσα- στο δημαρχείο, και θυροκολλείται σχετική ειδοποίηση στην κατοικία του παραλήπτη ή τοποθετείται στο γραμματοκιβώτιο, στην οποία αναφέρεται πού και πότε παραδόθηκε η πράξη και ότι θα πρέπει να παραληφθεί εντός επτά ημερών από την ημερομηνία ειδοποίησης. Αν η πράξη δεν παραληφθεί εντός της προθεσμίας αυτής, πρέπει να δοθεί στον παραλήπτη νέα ειδοποίηση προσπάθειας παράδοσης (άρθρο 139 παράγραφος 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας). Μία πράξη που κατατίθεται σε ταχυδρομικό γραφείο μπορεί να παραληφθεί, στην περίπτωση φυσικών προσώπων, από τον παραλήπτη αυτοπροσώπως, από τον νομικό αντιπρόσωπό του ή από πληρεξούσιο για την παραλαβή ταχυδρομικών αντικειμένων και, στην περίπτωση άλλων οντοτήτων, επίσης από πρόσωπο εξουσιοδοτημένο να εκπροσωπεί την οντότητα ή από εξουσιοδοτημένο υπάλληλο (παράγραφος 8 του διατάγματος). Μετά την πάροδο της προθεσμίας που έχει οριστεί για την παραλαβή της, η πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί. Μπορεί επίσης να θεωρηθεί ότι η πράξη έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στην περίπτωση που η επίδοση ή η κοινοποίηση δεν ήταν δυνατή λόγω μη συμμόρφωσης ενός διαδίκου με τις υποχρεώσεις του:

στην περίπτωση που δεν ήταν δυνατό να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη σε διάδικο ο οποίος έχει την υποχρέωση εγγραφής στο μητρώο του δικαστηρίου λόγω μη κοινοποίησης της αλλαγής της διεύθυνσης του στο εν λόγω μητρώο, η πράξη τοποθετείται στον φάκελο και θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί, εκτός εάν γνωστοποιηθεί η νέα διεύθυνση κατοικίας στο δικαστήριο (άρθρο 139 παράγραφος 3 του κώδικα πολιτικής δικονομίας)· στην περίπτωση που δεν ήταν δυνατό να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν με τη συνήθη διαδικασία πράξεις που απευθύνονται σε πρόσωπα τα οποία εκπροσωπούν οντότητα καταχωρισμένη στο Εθνικό Μητρώο Δικαστηρίων, σε εκκαθαριστές, σε πληρεξούσιους, σε μέλη οργανισμών ή σε πρόσωπα εξουσιοδοτημένα να διορίζουν διοικητικό συμβούλιο λόγω μη κοινοποίησης της αλλαγής της διεύθυνσης επίδοσης, οι εν λόγω πράξεις τοποθετούνται στον φάκελο της υπόθεσης και θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί, εκτός εάν γνωστοποιηθεί στο δικαστήριο άλλη διεύθυνση επίδοσης ή άλλος τόπος κατοικίας και άλλη διεύθυνση (άρθρο 139 παράγραφος 3 σημείο 1 του κώδικα πολιτικής δικονομίας)·

στην περίπτωση που ο παραλήπτης (ένας διάδικος ή αντιπρόσωπός του) έχει μετακομίσει από την παλαιά του διεύθυνση και δεν έχει κοινοποιήσει την αλλαγή της διεύθυνσης κατοικίας στο δικαστήριο (μολονότι είχε λάβει από το δικαστήριο την εντολή να το πράξει), η δικαστική πράξη τοποθετείται στον φάκελο και θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί, εκτός εάν γνωστοποιηθεί στο δικαστήριο η νέα διεύθυνση (άρθρο 136 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Στις άλλες περιπτώσεις όπου η τρέχουσα διεύθυνση του διαδίκου είναι άγνωστη:

Εάν η επίδοση ή η κοινοποίηση αφορά πράξη που συνεπάγεται την ανάγκη εξασφάλισης της υπεράσπισης των δικαιωμάτων του διαδίκου, έως ότου ο διάδικος, ο αντιπρόσωπός του ή ο πληρεξούσιός του ανακοινωθούν, η πράξη μπορεί να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί ιδιοχειρώς στον επίτροπο *ad litem* που έχει οριστεί από το δικαστήριο κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερομένου (για παράδειγμα του προσφεύγοντος) ο οποίος έχει παρουσιάσει τα στοιχεία που επιτρέπουν να αποδειχθεί ότι η τρέχουσα διεύθυνση του παραλήπτη δεν είναι γνωστή. Ο ορισμός του επιτρόπου *ad litem* δημοσιοποιείται στο κτίριο του δικαστηρίου και στα κτίρια της δημοτικής αρχής και, για τις πιο σημαντικές υποθέσεις, στον Τύπο, αν αυτό κρίνεται αναγκαίο. Η επίδοση ή η κοινοποίηση αρχίζει να παράγει αποτελέσματα από τη στιγμή της επίδοσης ή της κοινοποίησης της πράξης στον επίτροπο *ad litem*· ωστόσο, το δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει την εγκυρότητα της επίδοσης ή της κοινοποίησης από τη λήξη συγκεκριμένης προθεσμίας που αρχίζει να μετράει από τη ανάρτηση της ανακοίνωσης εντός του κτιρίου του δικαστηρίου. (άρθρο 143 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Αν η πράξη που πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί δεν συνεπάγεται την ανάγκη προετοιμασίας της νόμιμης υπεράσπισης του διαδίκου, η επίδοση ή η κοινοποίηση πραγματοποιείται με ανάρτηση εντός του κτιρίου του δικαστηρίου (άρθρο 145 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, πότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Στην περίπτωση που η πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται σε ενήλικο μέλος του νοικοκυριού του παραλήπτη, στον ιδιοκτήτη του οικήματος, στον θυρωρό ή στον επικεφαλής της κοινότητας ή σε πρόσωπο ου βρίσκεται στον χώρο εργασίας, η πράξη θεωρείται ότι επιδίδεται ή κοινοποιείται κατά τη χρονική στιγμή της παράδοσης στο εν λόγω πρόσωπο.

Αν η πράξη κατατεθεί σε ταχυδρομικό γραφείο και δεν παραληφθεί από εξουσιοδοτημένο πρόσωπο, θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί μετά τη λήξη της τελευταίας ημέρας κατά την οποία μπορούσε να παραληφθεί (δηλαδή μία εβδομάδα από τη δεύτερη ειδοποίησης προσπάθειας παράδοσης) - εκτός αν ο παραλήπτης είναι ο εναγόμενος και δεν έχει λάβει προηγουμένως κανένα δικόγραφο όπως περιγράφεται στο σημείο 3 ανωτέρω.

Στην περίπτωση που η πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται σε επίτροπο *ad litem* ο οποίος έχει οριστεί για την εκπροσώπηση διαδίκου του οποίου ο τόπος κατοικίας είναι άγνωστος, η πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί κατά τη χρονική στιγμή της παράδοσης στον επίτροπο *ad litem* ο ή μετά τη λήξη της προθεσμίας που έχει καθορίσει το δικαστήριο από τη στιγμή της ανάρτησης της ανακοίνωσης, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη.

Στην περίπτωση που η πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται με ανάρτηση εντός του κτιρίου του δικαστηρίου, θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί μετά τη λήξη προθεσμίας ενός μήνα από την ημερομηνία της ανάρτησης.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Η ειδοποίηση προσπάθειας παράδοσης θυροκολλείται στην οικία του παραλήπτη ή τοποθετείται στο γραμματοκιβώτιό του. Η ειδοποίηση αυτή ενημερώνει, μεταξύ άλλων, ότι η πράξη που δεν έχει παραληφθεί ύστερα από δύο ειδοποιήσεις προσπάθειας παράδοσης επιστρέφεται στο αποστέλλον δικαστήριο και θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί την τελευταία ημέρα της προθεσμίας που προβλέπεται για την παραλαβή της και ότι με την επίδοση ή την κοινοποίηση αρχίζουν να τρέχουν οι προθεσμίες της διαδικασίας (παράγραφος 6 του διατάγματος).

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Αν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει την προς επίδοση ή προς κοινοποίηση πράξη, η πράξη θεωρείται ότι επιδίδεται ή κοινοποιείται κατά τη χρονική στιγμή της άρνησης (άρθρο 139 παράγραφος 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Κατ' εξαίρεση, αυτό δεν ισχύει στην περίπτωση που δικαστήριο ή άλλη αρχή κράτους της αλλοδαπής ζητήσει από το αρμόδιο πολωνικό δικαστήριο να επιδώσει ή να κοινοποιήσει δικαστική πράξη σε πρόσωπο το οποίο κατοικεί στη Δημοκρατία της Πολωνίας χωρίς να επισυνάψει μετάφραση της εν λόγω πράξης στην πολωνική γλώσσα. Στην περίπτωση αυτή η πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται στον παραλήπτη μόνο αν επιθυμεί να την παραλάβει. Ο παραλήπτης που αρνείται να παραλάβει πράξη πρέπει να ενημερώνεται για την πιθανότητα η άρνησή του να συνεπάγεται αρνητικές νομικές συνέπειες στην αλλοδαπή (άρθρο 1135 παράγραφος 1 σημείο 2 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Η επίδοση ή η κοινοποίηση πράξεων δυνάμει του προαναφερόμενου άρθρου εκτελείται από ταχυδρομικό φορέα ως διανομή συνήθους αλληλογραφίας και όχι ως διανομή δικαστικών επιστολών (βλ. σημείο 1 τελευταίο εδάφιο ανωτέρω). Πέραν του παραλήπτη, τέτοιες επιστολές μπορούν επίσης να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν:

στον νόμιμο αντιπρόσωπο του παραλήπτη ή στον πληρεξούσιό του ο οποίος εξουσιοδοτείται βάσει πληρεξουσίου που δόθηκε σύμφωνα με τους γενικούς κανόνες ή βάσει εξουσιοδότησης για την παραλαβή ταχυδρομικών αντικειμένων·

σε οποιονδήποτε ενήλικο σύνοικο του παραλήπτη, εκτός εάν ο παραλήπτης έχει υποβάλει δήλωση για το αντίθετο στο ταχυδρομικό γραφείο·

σε πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από αρμόδια δημόσια αρχή να παραλαμβάνει ταχυδρομικές επιστολές, εφόσον η εν λόγω αρχή είναι παραλήπτης των επιστολών αυτών·

σε πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο ή άλλη οργανωτική μονάδα χωρίς νομική προσωπικότητα να παραλαμβάνει ταχυδρομικές επιστολές, εφόσον παραλήπτης των επιστολών είναι:

α) το εν λόγω νομικό πρόσωπο ή η εν λόγω οργανωτική μονάδα χωρίς νομική προσωπικότητα·

β) φυσικό πρόσωπο το οποίο δεν είναι μέλος διοικητικού ή διευθυντικού οργάνου ή υπάλληλος του εν λόγω νομικού προσώπου ή της οργανωτικής μονάδας χωρίς νομική προσωπικότητα αλλά βρίσκεται στις εγκαταστάσεις τους·

στον υπεύθυνο της οργανωτικής οντότητας ή στο εξουσιοδοτημένο από αυτήν φυσικό πρόσωπο, εφόσον ο παραλήπτης των επιστολών είναι φυσικό πρόσωπο που βρίσκεται στις εγκαταστάσεις της οντότητας στις οποίες η παράδοση των επιστολών στον παραλήπτη είναι δύσκολη ή αδύνατη λόγω του χαρακτήρα της οντότητας ή συνήθους σχετικής πρακτικής (άρθρο 37 του νόμου για τα ταχυδρομεία).

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Στην περίπτωση καθολικών ταχυδρομικών υπηρεσιών, ο ταχυδρομικός φορέας:

τοποθετεί στο γραμματοκιβώτιο του παραλήπτη, ή εάν αυτό δεν είναι δυνατό, με άλλο σύννομο μέσο, το κατάλληλο έντυπο ειδοποίησης προσπάθειας παράδοσης στο οποίο αναφέρεται η προβλεπόμενη προθεσμία παραλαβής της επιστολής και η διεύθυνση του ταχυδρομικού καταστήματος όπου φυλάσσεται η επιστολή·

ενημερώνει τον παραλήπτη διά της ηλεκτρονικής οδού (μήνυμα στο κινητό τηλέφωνο ή μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου) ότι είναι δυνατόν να παραλάβει την επιστολή, αναφέροντας τον αριθμό της επιστολής, την προβλεπόμενη προθεσμία παραλαβής και τη διεύθυνση του ταχυδρομικού γραφείου όπου φυλάσσεται η επιστολή, στην περίπτωση που ο παραλήπτης έχει ζητήσει από το ταχυδρομικό γραφείο να λαμβάνει τις ειδοποιήσεις διά της ηλεκτρονικής οδού.

Η παραλαβή της επιστολής μπορεί να γίνει στο ταχυδρομικό γραφείο από τον παραλήπτη ή από οποιοδήποτε άλλο εξουσιοδοτημένο πρόσωπο που αναφέρεται στην παράγραφο 8.1 ανωτέρω (μεταξύ άλλων, από ενήλικό σύνοικο του παραλήπτη, εφόσον το πρόσωπο αυτό παρουσιάζει γραπτή δήλωση συγκατάκτησης στο ταχυδρομικό γραφείο). Αν η επιστολή δεν παραληφθεί εντός 7 ημερών, ο παραλήπτης λαμβάνει δεύτερη ειδοποίηση. Αν ο παραλήπτης ή άλλο εξουσιοδοτημένο πρόσωπο δεν προσέλθει για να παραλάβει την επιστολή εντός 14 ημερών από την επομένη της κατάθεσης της πρώτης ειδοποίησης, η επιστολή επιστρέφεται στον αποστολέα (άρθρο 37 του νόμου για τα ταχυδρομεία, παράγραφος 24 και 26 του κανονισμού σχετικά με την παροχή καθολικών υπηρεσιών, που παρτίθενται στο παράρτημα της απόφασης αριθ. 227/2022 του διοικητικού συμβουλίου της Poczta Polska S.A.).

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Βλ. σημείο 8.2 ανωτέρω.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης επιβεβαιώνεται γραπτώς από τον παραλήπτη, είτε μέσω του συστήματος πληροφοριών και επικοινωνίας του ταχυδρομικού φορέα είτε μέσω εγγράφου που λαμβάνεται από το εν λόγω σύστημα. Στην περίπτωση που παρέχεται γραπτή απόδειξη παραλαβής, το πρόσωπο που παραλαμβάνει την επιστολή βεβαιώνει την παραλαβή σημειώνοντας την ημερομηνία και θέτοντας την υπογραφή του στο αποδεικτικό. Αν το ίδιο το πρόσωπο δεν δύναται ή δεν επιθυμεί να το πράξει, ο διανομέας σημειώνει ο ίδιος την ημερομηνία παραλαβής και τους λόγους της απουσίας υπογραφής. Ο διανομέας προσδιορίζει τον τρόπο επίδοσης ή κοινοποίησης στην απόδειξη παραλαβής, σημειώνει την ημερομηνία παραλαβής πάνω στην επιδοθείσα ή κοινοποιηθείσα επιστολή και αποθέτει την υπογραφή του (άρθρο 142 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Η επίδοση ή κοινοποίηση καθίσταται άκυρη και, ως εκ τούτου, πρέπει να επαναληφθεί, σε περίπτωση παράβασης των κανόνων που διέπουν την επίδοσή ή κοινοποίηση. Ωστόσο, η πλημμελής επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι διενεργείται κατά τρόπο έγκυρο κατά την ημερομηνία της πραγματικής παραλαβής της επιστολής από τον παραλήπτη.

Αν στερήθηκε από έναν διάδικο η δυνατότητα να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του λόγω πλημμελούς επίδοσης ή κοινοποίησης, ο εν λόγω διάδικος μπορεί να ζητήσει την ακύρωση της απόφασης που εκδόθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας προσφυγής, επικαλούμενος την ακυρότητα της διαδικασίας (άρθρο 379 σημείο 5 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Παρά την οριστική περάτωση της διαδικασίας, ο διάδικος ο οποίος στερήθηκε τη δυνατότητα δράσης λόγω πλημμελούς επίδοσης ή κοινοποίησης μπορεί, εντός προθεσμίας 3 μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία έλαβε γνώση της απόφασης για περάτωση της διαδικασίας, να υποβάλει αίτημα επανεξέτασης της διαδικασίας (άρθρο 401 και άρθρο 407 του κώδικα πολιτικής δικονομίας).

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Η απόφαση αυτή δεν μπορεί να προσβληθεί χωριστά. Μπορεί να προσβληθεί μόνο μαζί με την απόφαση για την περάτωση της διαδικασίας.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Στις διαδικασίες ενώπιον πολωνικού δικαστηρίου, η επίδοση ή κοινοποίηση από το δικαστήριο χωρίς τη μεσολάβηση δικαστικού επιμελητή διενεργείται δωρεάν. Τα έξοδα για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από δικαστικό επιμελητή ανέρχονται σε 60 PLN ανά διεύθυνση, ανεξάρτητα από τον αριθμό των παραληπτών της πράξης που κατοικούν στην εν λόγω διεύθυνση και του αριθμού των προσπαθειών επίδοσης ή κοινοποίησης.

Εάν πράξη η οποία προέρχεται από άλλο κράτος μέλος επιδίδεται ή κοινοποιείται στην επικράτεια της Πολωνίας σύμφωνα με τον κανονισμό περί επιδόσεως ή κοινοποίησης πράξεων, ο προσφεύγων δεν επιβαρύνεται με καμία δαπάνη, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών επίδοσης ή κοινοποίησης μέσω δικαστικού επιμελητή, αν το δικαστήριο που αποτελεί την υπηρεσία παραλαβής αποφασίσει να επιλέξει τον τρόπο αυτό (βλ. σημείο 5 πρώτο εδάφιο ανωτέρω).

Τελευταία επικαιροποίηση: 29/11/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Πορτογαλία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Η **επίδοση** είναι η πράξη μέσω της οποίας ένα πρόσωπο (εναγόμενος, καθ' ου, καθ' ου η εκτέλεση) ενημερώνεται ότι έχει κινηθεί νομική διαδικασία εναντίον του. Χρησιμοποιείται για την κλήτευση του για πρώτη φορά προκειμένου να υπερασπιστεί τον εαυτό του. Η διαδικασία της επίδοσης χρησιμοποιείται επίσης για την αρχική κλήτευση ενός προσώπου με έννομο συμφέρον στη διαδικασία που δεν είχε παρέμβει σ' αυτήν στο αρχικό στάδιο, προκειμένου να εμφανιστεί προς υπεράσπιση του ενάγοντος ή του εναγομένου (άρθρο 219 παράγραφος 1 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Εκτός των ανωτέρω περιπτώσεων, χρησιμοποιείται η **κοινοποίηση** για την κλήτευση ενός προσώπου στο δικαστήριο ή για την ενημέρωσή του σχετικά με ένα γεγονός (άρθρο 219 παράγραφος 2 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Οι ειδικοί κανόνες για την επίδοση ή κοινοποίηση καθορίζονται στο βιβλίο II τίτλος I κεφάλαιο II τμήμα II του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Οι εν λόγω κανόνες αποσκοπούν στο να διασφαλιστεί ότι η γνωστοποίηση πράγματι διαβιβάζεται στον παραλήπτη και, σε περίπτωση που ο παραλήπτης είναι διάδικος σε νομική διαδικασία, να διασφαλιστεί το δικαίωμα υπεράσπισης.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Οι πράξεις που πρέπει να επιδίδονται αναφέρονται στο άρθρο 227 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Οι πράξεις που πρέπει να κοινοποιούνται αναφέρονται στο άρθρο 220 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Σε νομικές διαδικασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη, η επίδοση και η κοινοποίηση μπορούν εν γένει να πραγματοποιούνται από δικαστικούς επιμελητές, όργανα επιβολής ή τον νόμιμο εκπρόσωπο ενός εκ των διαδίκων, ανάλογα με τη μορφή της επίδοσης ή κοινοποίησης που αναφέρεται στην απάντηση της ερώτησης 5.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Ναι. Σύμφωνα με το πορτογαλικό δίκαιο, αποτελεί καθήκον των δικαστικών υπαλλήλων να προβαίνουν, με ίδια πρωτοβουλία, σε όλες τις απαιτούμενες ενέργειες για την επίδοση προσωπικά στον παραλήπτη (άρθρο 226 παράγραφος 1 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Αν, παρ' όλ' αυτά, δεν καταστεί δυνατή η επίδοση, οι δικαστικοί υπάλληλοι συμβουλευόμαστε πληροφορίες που είναι ηλεκτρονικά διαθέσιμες σε άλλες κυβερνητικές υπηρεσίες, προκειμένου να διαπιστώσουν αν έχει υπάρξει αλλαγή διεύθυνσης κατοικίας και να εντοπίσουν την τρέχουσα διεύθυνση του προσώπου στο οποίο πρέπει να πραγματοποιηθεί η επίδοση (άρθρο 236 παράγραφος 1 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) όσον αφορά τις υπηρεσίες παραλαβής:

Το **τμήμα γενικής αρμοδιότητας (juízo de competência genérica)** ή το **τοπικό πολιτικό τμήμα (juízo local cível)**, αν υπάρχει, του αρμόδιου πρωτοδικείου: για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων όταν η διεύθυνση που αναφέρεται στην αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης είναι εσφαλμένη, εφαρμόζεται το εσωτερικό δίκαιο στις υποθέσεις που προσομοιάζουν με εγχώριες διαφορές, δηλαδή οι οικείες διατάξεις των άρθρων 226 και 236 του πορτογαλικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Οι δικαστικοί επιμελητές: οι αιτήσεις υποβάλλονται στα μητρώα κατοικίας ή σε άλλες βάσεις δεδομένων, εφόσον αυτά υπάρχουν, προκειμένου να αναζητηθεί η νέα διεύθυνση του προσώπου στο οποίο απευθύνεται η επίδοση ή η κοινοποίηση.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Δεν υπάρχουν άλλες σημαντικές επιπτώσεις. Αυτή η δυνατότητα προβλέπεται μόνο για τις εθνικές αρχές και τους εθνικούς φορείς.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο α), η εντεταλμένη αρχή στην οποία οι υπηρεσίες διαβίβασης μπορούν να απευθύνουν αιτήσεις για τον προσδιορισμό της διεύθυνσης του προσώπου στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί η πράξη είναι οι εξής:

Direção-Geral da Administração da Justiça (Γενική Διεύθυνση Διοίκησης της Δικαιοσύνης)

Av. D. João II, 1.08.01 D/E – Pisos 0, 9 a 14

PT - 1990-097 LISBOA

Τηλέφωνο: (+351) 217 906 500 – (+351) 217 906 200/1

Φαξ: (+351) 211 545 116 – (+351) 211 545 100

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: correio@dgaj.mj.pt

Ιστότοπος: <https://dgaj.justica.gov.pt/>

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Στην πράξη, η προσωπική επίδοση πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 225 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Στην πράξη, η επίδοση μέσω δημοσίευσης πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 240 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Στην πράξη, η κοινοποίηση πραγματοποιείται ως εξής:

Η κοινοποίηση στα μέρη που έχουν διορίσει δικαστικό εκπρόσωπο προβλέπεται στο άρθρο 247 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Η κοινοποίηση στα μέρη που δεν έχουν διορίσει δικαστικό εκπρόσωπο προβλέπεται στο άρθρο 249 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Οι κοινοποιήσεις σε βοηθητικά πρόσωπα προβλέπονται στο άρθρο 251 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Οι κοινοποιήσεις στην εισαγγελία προβλέπονται στο άρθρο 252 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Οι κοινοποιήσεις δικαστικών αποφάσεων προβλέπονται στο άρθρο 253 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Οι κοινοποιήσεις που γίνονται με δικαστική πράξη προβλέπονται στο άρθρο 254 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Οι κοινοποιήσεις μεταξύ δικαστικών εκπροσώπων προβλέπονται στο άρθρο 255 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Οι μεμονωμένες κοινοποιήσεις προβλέπονται στο άρθρο 256 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

Εκτός από την **επίδοση με βέβαιη ώρα** που αναφέρεται στο σημείο 7 κατωτέρω, η εθνική έννομη τάξη δεν προβλέπει τη χρήση άλλων εναλλακτικών μεθόδων.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Ναι. Αναφέρεται χάριν παραδείγματος ότι οι ακόλουθες ενέργειες εκτελούνται κατά προτίμηση με **ηλεκτρονική διαβίβαση δεδομένων** μέσω του συστήματος πληροφορικής υποστήριξης της δραστηριότητας των δικαστηρίων:

Οι κοινοποιήσεις στην εισαγγελία (άρθρο 252 παράγραφος 2 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Οι κοινοποιήσεις στους δικαστικούς εκπροσώπους (άρθρο 248 παράγραφος 1 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Οι κοινοποιήσεις σε νομικούς αντιπροσώπους και δικαστικούς επιμελητές άρθρο 31 παράγραφος 1 της υπουργικής απόφασης που διέπει την [ηλεκτρονική διεκπεραίωση δικαστικών διαδικασιών](#)).

Όταν το μέγεθος του διαδικαστικού εγγράφου προς υποβολή δεν είναι συμβατό με τη διαδικασία της ηλεκτρονικής διαβίβασης (άρθρο 10 παράγραφος 1 της υπουργικής απόφασης που διέπει την [ηλεκτρονική διεκπεραίωση δικαστικών διαδικασιών](#)) ή τα έγγραφα προς αποστολή είναι διαθέσιμα μόνο σε φυσικά μέσα (άρθρο 144 παράγραφος 11 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)) ή για την υπόθεση δεν απαιτείται ο διορισμός δικαστικού πληρεξουσίου και ο διάδικος δεν έχει διορίσει δικαστικό πληρεξούσιο (άρθρο 144 παράγραφος 7 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)) ή στην περίπτωση που υπάρχει εύλογη αιτία (άρθρο 144 παράγραφος 8 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)):

Τα διαδικαστικά έγγραφα μπορούν να αποστέλλονται στη γραμματεία του δικαστηρίου μέσω ταχυδρομείου ή φαξ (άρθρο 144 παράγραφοι 7 και 8 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Τα διαδικαστικά έγγραφα μπορούν να κοινοποιούνται μέσω αποστολής με απόδειξη παραλαβής, μέσω ταχυδρομείου ή μέσω φαξ.

Αυτοί οι κανόνες εφαρμόζονται σε νομικές διαδικασίες αστικής ή εμπορικής φύσης η ακρόαση των οποίων πραγματοποιείται σε πρωτοβάθμια δικαστήρια.

Εφαρμόζονται επίσης σε ορισμένες περιπτώσεις για διαδικασίες ενώπιον συμβολαιογράφων (π.χ. κληρονομικές υποθέσεις) ή υπαλλήλων ληξιαρχείων (π.χ. οικογενειακές υποθέσεις όπου υπάρχει συμφωνία).

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Η Πορτογαλία δεν προβλέπει ακόμη ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση σε γνωστή διεύθυνση σε άλλο κράτος μέλος.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου δεν προβλέπεται στο πορτογαλικό εσωτερικό δίκαιο, εκτός από τις περιπτώσεις κωλυμάτων που αναφέρονται στην ερώτηση 6.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Ναι. Το πορτογαλικό δίκαιο προβλέπει επίσης την **επίδοση σε βέβαιη ώρα** σύμφωνα με το άρθρο 232 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#).

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Η **επίδοση μέσω ταχυδρομείου** θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε την ημέρα υπογραφής της απόδειξης παραλαβής (άρθρο 230 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Η **αυτοπρόσωπη επίδοση** από δικαστικό επιμελητή, δικαστικό υπάλληλο και από δικαστικό πληρεξούσιο θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε την ημερομηνία κατά την οποία κατατίστηκε η έκθεση επίδοσης (άρθρο 231 παράγραφος 3 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

Η **επίδοση με ανάρτηση ειδοποίησης επίδοσης** θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε την ημερομηνία που αναφέρεται στην ειδοποίηση (άρθρο 232 παράγραφος 4 του [Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας](#)).

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Σε περίπτωση επίδοσης ή κοινοποίησης με συστημένη επιστολή –με ή χωρίς απόδειξη παραλαβής– μια ειδοποίηση παραλαβής συστημένου εναποτίθεται στο γραμματοκιβώτιο εάν ο ταχυδρόμος δεν μπορεί να εντοπίσει κάποιον στη διεύθυνση που υποδεικνύεται. Η ειδοποίηση παραλαβής ενημερώνει τον αποδέκτη ότι η επιστολή έχει εναποτεθεί στο ταχυδρομείο και αναφέρει τη διεύθυνση, τις ώρες λειτουργίας και την προθεσμία για την παραλαβή της (άρθρο 228 του [ΕΚ](#) **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας**).

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Όταν η επίδοση πραγματοποιείται μέσω ταχυδρομείου και υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία άρνησης παραλαβής της επιστολής ή υπογραφής της απόδειξης παραλαβής, η επίδοση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε με την ακόλουθη μέθοδο και υπό τις ακόλουθες περιστάσεις:

Με σημείωση που καταρτίζεται από τον ταχυδρόμο και με την οποία πιστοποιείται η άρνηση του φυσικού προσώπου, του εκπροσώπου του νομικού προσώπου ή ενός υπαλλήλου του να υπογράψει την απόδειξη παραλαβής ή να παραλάβει την επιστολή (άρθρο 228 παράγραφος 6 και άρθρο 246 παράγραφος 3 του [ΕΚ](#) **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας**).

Στις περιπτώσεις που επιτρέπεται στους διαδίκους να συμφωνήσουν ως προς τη διεύθυνση επίδοσης, ακολουθούνται οι διατάξεις του άρθρου 229 παράγραφοι 3 και 4 του [ΕΚ](#) **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας**.

Όταν η επίδοση πραγματοποιείται αυτοπροσώπως από τον δικαστικό επιμελητή ή τον δικαστικό υπάλληλο και υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία της άρνησης του αποδέκτη της επίδοσης να υπογράψει το πιστοποιητικό επίδοσης ή να παραλάβει το αντίγραφο, η επίδοση θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί και, σ' αυτήν την περίπτωση:

Ο δικαστικός επιμελητής ή ο δικαστικός υπάλληλος ενημερώνει τον αποδέκτη της επίδοσης ότι το αντίγραφο βρίσκεται στη διάθεσή του στη γραμματεία του δικαστηρίου και, στο πιστοποιητικό επίδοσης, αναφέρεται σε αυτές τις πληροφορίες και στην άρνηση του αποδέκτη της επίδοσης να το παραλάβει (άρθρο 231 παράγραφος 4 του [ΕΚ](#) **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας**).

Επιπλέον, η γραμματεία του δικαστηρίου ειδοποιεί τον αποδέκτη της επίδοσης με συστημένη επιστολή στην οποία αναφέρεται ακόμη μία φορά ότι το αντίγραφο της αρχικής αίτησης και τα συνοδευτικά έγγραφα βρίσκονται στη διάθεσή του στη γραμματεία (άρθρο 231 παράγραφος 5 του [ΕΚ](#) **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας**).

Η επίδοση θεωρείται ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί μόνο εάν η άρνηση είναι νόμιμη. Η άρνηση είναι νόμιμη όταν δεν είναι δυνατός ο εντοπισμός του αποδέκτη της επίδοσης διότι δεν διαμένει ή δεν έχει την έδρα του στη διεύθυνση που υποδεικνύεται ή εάν ένας τρίτος δηλώσει ότι δεν είναι σε θέση να παραδώσει την επιστολή.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Όταν η επίδοση ή η κοινοποίηση μέσω ταχυδρομείου, με απόδειξη παραλαβής, προέρχεται από το εξωτερικό, η πορτογαλική ταχυδρομική υπηρεσία μπορεί να παραδώσει την επιστολή και τα έγγραφα στον αποδέκτη της επίδοσης ή σε τρίτον στην ίδια διεύθυνση, ο οποίος δηλώνει ότι είναι σε θέση να παραδώσει την επιστολή στον παραλήπτη.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Βλ. απάντηση της ερώτησης 7.3.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Ο παραλήπτης έχει στη διάθεσή του **οκτώ ημέρες** για να παραλάβει τα έγγραφα από το ταχυδρομείο. Ο παραλήπτης ενημερώνεται σχετικά με αυτήν την προθεσμία και σχετικά με το γεγονός ότι τα έγγραφα μπορούν να παραληφθούν από το ταχυδρομείο με **ειδοποίηση παραλαβής συστημένου** την οποία η ταχυδρομική υπηρεσία εναποθέτει στο γραμματοκιβώτιο στην περίπτωση που ο ταχυδρόμος δεν βρει κανέναν στην οικία. (άρθρο 228 του [ΕΚ](#) **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας**).

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Ναι, στην περίπτωση της επίδοσης, η απόδειξη παραλαβής, το πιστοποιητικό επίδοσης ή η ειδοποίηση επίδοσης αποτελούν έγγραφη απόδειξη ότι η επίδοση πραγματοποιήθηκε.

Στην περίπτωση της κοινοποίησης, η καταχώριση της παραλαβής, η καταχώριση της επιστολής ή το αρχείο ή το πρακτικό που συντάσσεται κατά τη νομική διαδικασία αποτελούν έγγραφη απόδειξη ότι η κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε.

Στην περίπτωση της επίδοσης ή της κοινοποίησης μέσω ηλεκτρονικής διαβίβασης δεδομένων, το υπολογιστικό σύστημα του δικαστηρίου πιστοποιεί την ημερομηνία και την ώρα παράδοσης (άρθρο 13 στοιχείο α) της υπουργικής απόφασης που διέπει την [ΕΚ](#) **ηλεκτρονική διεκπεραίωση των δικαστικών διαδικασιών**).

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Η μη επίδοση συνιστά σοβαρή έλλειψη που καθιστά άκυρη ολόκληρη τη διαδικασία από την αρχική αίτηση, μη συμπεριλαμβανομένης της τελευταίας (άρθρο 187 του [ΕΚ](#) **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας**).

Θεωρείται ότι δεν έχει διενεργηθεί επίδοση στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 188 παράγραφος 1 του [ΕΚ](#) **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας**.

Αυτή η ακυρότητα θεωρείται ότι αποκαθίσταται μόνο εάν ο εναγόμενος ή η Εισαγγελία (στην περίπτωση που είναι ο κύριος διάδικος) κινήσει τη διαδικασία χωρίς να διατυπώσει αμέσως αντίρρηση για τη μη επίδοση (άρθρο 189 του [ΕΚ](#) **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας**).

Η επίδοση ή κοινοποίηση είναι επίσης άκυρη εάν οι διατυπώσεις που προβλέπονται από τον νόμο δεν έχουν τηρηθεί κατά τη διεκπεραίωσή τους (άρθρο 191 του [ΕΚ](#) **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας**).

Οι γενικοί κανόνες για την ακυρότητα πράξεων καθορίζονται στο άρθρο 195 του [ΕΚ](#) **Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας**.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Ναι, ο παραλήπτης της επίδοσης ή κοινοποίησης μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης καταθέτοντας έφεση στο αρμόδιο εφετείο.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Ναι, σε ορισμένες περιπτώσεις. Τα έξοδα της επίδοσης και της κοινοποίησης εκτιμώνται σε λογιστικές μονάδες.

Η αξία της λογιστικής μονάδας το 2024 ήταν 102 ευρώ.

Συγκεκριμένα:

Το κόστος της επίδοσης και της κοινοποίησης αυτοπροσώπως από δικαστικό επιμελητή ανέρχεται σε 0,5 λογιστικές μονάδες όταν αυτές πραγματοποιούνται και σε 0,25 λογιστικές μονάδες όταν δεν πραγματοποιούνται (πίνακας VII που επισυνάπτεται στην [Υπουργική απόφαση αριθ. 282/2013 της 29ης Αυγούστου](#) δυνάμει του άρθρου 50 παράγραφος 1 της εν λόγω απόφασης).

Το κόστος της επίδοσης και της κοινοποίησης αυτοπροσώπως ή με θυροκόλληση, όταν αυτές πραγματοποιούνται από δικαστικούς υπαλλήλους, ανέρχεται σε 0,5 UA όταν πραγματοποιούνται ενώ, σε περίπτωση μη επιτυχούς επίδοσης ή κοινοποίησης, το κόστος είναι μηδενικό (άρθρο 9 παράγραφος 1 του [Κανονισμού για τα δικαστικά έξοδα](#)).

Δεν υπάρχει διαφορά στην περίπτωση της προς διενέργεια πράξης που προέρχεται από άλλο κράτος μέλος.

Συναφής νομοθεσία:

[Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας](#)

[Ηλεκτρονική διεκπεραίωση δικαστικών διαδικασιών](#)

[Κανονισμός για τα δικαστικά έξοδα](#)

[Υπουργική απόφαση αριθ. 282/2013, της 29ης Αυγούστου](#)

[Κανονισμός \(ΕΕ\) 2020/1784 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2020](#)

Τελική σημείωση

Οι πληροφορίες που περιέχονται στο παρόν ενημερωτικό δελτίο είναι γενικής φύσης και δεν είναι εξαντλητικές, δεν δεσμεύουν το σημείο επαφής, το ευρωπαϊκό δικαστικό δίκτυο για αστικές και εμπορικές υποθέσεις, τα δικαστήρια ή οποιαδήποτε άλλα πρόσωπα. Δεν προορίζονται να αντικαταστήσουν την ενημέρωση για την ισχύουσα νομοθεσία.

Τελευταία επικαιροποίηση: 28/03/2024

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Σλοβακία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων

Σύμφωνα με την ερμηνεία της δικαστικής πρακτικής, ως «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων» νοείται η διαδικαστική ενέργεια που αναλαμβάνεται από το δικαστήριο προκειμένου να ενημερωθεί ένας διάδικος, ή τρίτος του οποίου η συνεργασία στη διαδικασία είναι απαραίτητη, σχετικά με την πρόοδο της δικαστικής διαδικασίας. Η πλήρης και αποτελεσματική ενημέρωση των διαδίκων σχετικά με την πρόοδο της διαδικασίας αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για την ορθή διεξαγωγή και ολοκλήρωση των δικαστικών διαδικασιών –ένα δικαστήριο μπορεί να ενεργεί και να λαμβάνει αποφάσεις μόνο υπό την προϋπόθεση ότι οι διάδικοι έχουν λάβει όλα τα έγγραφα των οποίων η παραλαβή και η γνώση αποτελεί προϋπόθεση για τη συνέχιση της διαδικασίας, την άσκηση ένδικου βοηθήματος, των μέσων δικονομικής άμυνας ή προστασίας και άλλων ενεργειών που είναι παραδεκτές μόνο εντός της προθεσμίας που ορίζει η νομοθεσία ή το δικαστήριο. Πιο συγκεκριμένα, η επίδοση ή κοινοποίηση μιας δικαστικής απόφασης επί της ουσίας αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για την περάτωση μιας υπόθεσης με τελεσίδικη απόφαση και για την εκτελεστότητα της απόφασης του δικαστηρίου. Πρέπει να σημειωθεί ότι τα άρθρα 105 επ. του νόμου αριθ. 160/2015, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας (Civilný sporový poriadok), ορίζουν μόνο τις δικονομικές πτυχές της επίδοσης ή κοινοποίησης (δικαστικών) πράξεων. Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξης βάσει του ουσιαστικού δικαίου, δηλαδή συμπεριλαμβανομένης της έκφρασης βούλησης με τη μορφή πράξης, διέπεται από το άρθρο 45 του νόμου αριθ. 40/1964, Αστικός Κώδικας (Občiansky zákoník). Υπάρχει σημαντική διαφορά ανάμεσα στους ουσιαστικούς και τους διαδικαστικούς κανονισμούς, ιδίως όσον αφορά την ισχύ της επίδοσης ή της κοινοποίησης, την ολοκλήρωση της διαδικασίας της επίδοσης ή κοινοποίησης και την επέλευση των έννομων συνεπειών.

Πρόβλεψη συγκεκριμένων κανόνων για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων

Σκοπός των συγκεκριμένων κανόνων για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξεων στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Αμφισβητούμενης Δικαιοδοσίας είναι να συμβάλουν στην προσπάθεια των νομοθέτη να προασπίσει την αρχή της ισότητας των διαδίκων και της εκατέρωθεν ακρόασεως στη δικαστική διαδικασία. Κανένας δεν πρέπει να περιέρχεται σε μειονεκτική θέση στο πλαίσιο της δικαστικής διαδικασίας, και κάθε διάδικος πρέπει να ενημερώνεται εξίσου σχετικά με την πρόοδο της δικαστικής διαδικασίας. Οι διάδικοι πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν την απαραίτητη συνεργασία στη διαδικασία και να λάβουν γνώση των επιχειρημάτων και των αποδείξεων του αντιδίκου, γνώση τυχόν διαδικαστικών πράξεων του δικαστηρίου σχετικά με τη διαδικασία και γνώση της ουσίας της υπόθεσης. Η αρχή της ισότητας των διαδίκων και της εκατέρωθεν ακρόασεως στη δικαστική διαδικασία αποτελεί ουσιαστικό και καθοριστικό στοιχείο του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη, το οποίο στη Σλοβακική Δημοκρατία συνιστά συνταγματικό δικαίωμα (άρθρα 46-48 του Συντάγματος ή Ústava Slovenskej republiky) βάσει του άρθρου 6 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Σε γενικές γραμμές, κάθε επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας μπορεί να θεωρηθεί επίσημη επίδοση ή κοινοποίηση, δηλαδή:

επίδοση ή κοινοποίηση σε ηλεκτρονική θυρίδα (προτιμώμενη μέθοδος)

επίδοση ή κοινοποίηση σε ηλεκτρονική διεύθυνση (ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) (μόνο κατόπιν αιτήματος του διαδίκου)

προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση από νόμιμο όργανο επίδοσης (ταχυδρομική υπηρεσία, δικαστικό επιμελητή) ή με τρόπο άλλο από προσωπική επίδοση

επίδοση ή κοινοποίηση με τη μορφή δημόσιας ανακοίνωσης

ειδική μορφή επίδοσης από άλλα νόμιμα όργανα επίδοσης [το αρμόδιο τμήμα της αστυνομίας, τη δημοτική αστυνομία, δικαστικό επιμελητή, την Υπηρεσία Σωφρονιστικών Υπαλλήλων και Δικαστικών Αστυνομικών (Zbor väzenskej a justičnej stráže), δομής ιδρυματικής φροντίδας και προστασίας, το Υπουργείο Εξωτερικών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, το Υπουργείο Άμυνας].

Με τη στενότερη έννοια, ως επίσημη επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων νοείται μόνο η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων. Το δικαστήριο χρησιμοποιεί τη διαδικασία κοινής επίδοσης ή κοινοποίησης όσον αφορά πράξεις για τις οποίες η νομοθεσία δεν απαιτεί προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση.

Στις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Αμφισβητούμενης Δικαιοδοσίας καθορίζονται οι πράξεις για τις οποίες απαιτείται προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση. Περαιτέρω, η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση χρησιμοποιείται σε περιπτώσεις στις οποίες το δικαστήριο τη διατάσσει λόγω των ειδικών περιστάσεων συγκεκριμένης υπόθεσης (κατά κανόνα, τα δικαστήρια χρησιμοποιούν την προσωπική επίδοση π.χ. στην περίπτωση κλήτευσης σε ακροαματική διαδικασία για λόγους ασφάλειας δικαίου όσον αφορά την εφαρμογή των δικονομικών κανόνων). Το γεγονός ότι στη νομοθεσία έχει προβλεφθεί ειδικά αυτή η προνομιακή μέθοδος επίδοσης για διάφορες πράξεις επιβεβαιώνει τη σπουδαιότητα των εν λόγω πράξεων και την αναγκαιότητα ενημέρωσης του διαδίκου σε σχέση με το περιεχόμενό τους, ούτως ώστε να τηρείται το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη.

Ο νόμος αριθ. 160/2015 —Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας Αμφισβητούμενης Δικαιοδοσίας (ΚΠολΔ)— απαιτεί την αυτοπρόσωπη επίδοση ή κοινοποίηση των ακόλουθων πράξεων:

διάταξη με την οποία το δικαστήριο επέτρεψε την τροποποίηση της αγωγής σε περίπτωση που οι διάδικοι δεν ήταν παρόντες στην επ' ακροατηρίου συζήτηση με την οποία τροποποιήθηκε η αγωγή (άρθρο 142 παράγραφος 2 ΚΠολΔ)·

αγωγές με παραρτήματα, εάν το δικαστήριο δεν έχει απορρίψει την αγωγή ή αποφασίσει τη διακοπή της δίκης (άρθρο 167 παράγραφος 1 του ΚΠολΔ)·

απαντητικά υπομνήματα σε περίπτωση που ο εναγόμενος δεν αναγνωρίζει πλήρως την αξίωση (άρθρο 167 παράγραφος 3 του ΚΠολΔ)·

δήλωση του ενάγοντος που υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 3 σε απάντηση του απαντητικού υπομνήματος (άρθρο 167 παράγραφος 4 του ΚΠολΔ)·

κλήτευση σε προκαταρκτική ακρόαση (άρθρο 169 παράγραφος 2 του ΚΠολΔ)·

δικαστική απόφαση (άρθρο 223 παράγραφος 1 του ΚΠολΔ)·

διαταγή πληρωμής με αγωγή (άρθρο 266 παράγραφος 1 του ΚΠολΔ)·

ενστάσεις του εναγομένου κατά της εντολής πληρωμής, οι οποίες επιδίδονται στον ενάγοντα (άρθρο 267 παράγραφος 5 του ΚΠολΔ)·

διαταγή σύμφωνα με το άρθρο 273 στοιχείο c) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Αμφισβητούμενης Δικαιοδοσίας σχετικά με την υποχρέωση έγγραφης δήλωσης επί της αγωγής εντός καθορισμένης προθεσμίας, καθώς και την παράθεση στη δήλωση των βασικών πραγματικών περιστατικών της άμυνας του διαδίκου, την επισύναψη τυχόν εγγράφων στα οποία γίνεται παραπομπή και την αναφορά των αποδεικτικών στοιχείων που στοιχειοθετούν τις αξιώσεις κατά την έννοια του άρθρου 273 στοιχείο α) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Αμφισβητούμενης Δικαιοδοσίας.

Ο νόμος 161/2015 (Κώδικας Εκούσιας Δικαιοδοσίας — *Civilný mimosporový poriadok*) ορίζει ότι οι ακόλουθες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται αυτοπρόσωπως:

διατάξεις περί κίνησης της διαδικασίας οι οποίες επιδίδονται ή κοινοποιούνται στους διαδίκους σε περίπτωση αυτεπάγγελτης κίνησης της διαδικασίας από το δικαστήριο (άρθρο 27 του Κώδικα Εκούσιας Δικαιοδοσίας)·

τροποποιημένα αιτήματα κίνησης της διαδικασίας αν οι διάδικοι δεν ήταν παρόντες κατά τη συζήτηση κατά την οποία επήλθε η τροποποίηση (άρθρο 28 του Κώδικα Εκούσιας Δικαιοδοσίας)·

διατάξεις σχετικά με λήψη απόφασης επί της ουσίας της υπόθεσης (άρθρο 45 του Κώδικα Εκούσιας Δικαιοδοσίας)·

διατάξεις στο πλαίσιο διαδικασίας επιστροφής ανηλίκου σε περίπτωση απαγωγής ή μη επιτρεπόμενης κράτησης, με τις οποίες ζητείται από το πρόσωπο το οποίο, κατά τον αιτούντα, προσβάλλει δικαίωμα να καταθέσει έγγραφη δήλωση επί του θέματος (άρθρο 131 παράγραφος 2 του Κώδικα Εκούσιας Δικαιοδοσίας)·

κοινοποιήσεις και οδηγίες στο πλαίσιο διαδικασίας κληρονομικής διαδοχής που εκδίδονται προς τα πρόσωπα τα οποία ευλόγως τεκμαίρεται ότι είναι κληρονόμοι σχετικά με τα κληρονομικά τους δικαιώματα και τη δυνατότητα αποποίησης της κληρονομίας, εάν το δικαστήριο δεν έχει εκδώσει τις κοινοποιήσεις και τις οδηγίες προφορικώς στα πρακτικά (άρθρο 189 παράγραφος 2 του Κώδικα Εκούσιας Δικαιοδοσίας)·

κοινοποιήσεις σχετικά με αίτηση αποδέσμευσης αντικειμένου στο πλαίσιο διαδικασίας κατά της αποδέσμευσης αντικειμένου κατατεθέντος σε συμβολαιογράφο για τους σκοπούς της εκπλήρωσης υποχρέωσης στις περιπτώσεις του άρθρου 335 στοιχεία α) ή β), ή εάν ο καταθέτης έχει ζητήσει την αποδέσμευση του κατατεθέντος αντικειμένου σε αυτόν ή σε πρόσωπο άλλο από τον δικαιούχο (άρθρο 340 του Κώδικα Εκούσιας Δικαιοδοσίας)·

ανακοινώσεις με τις οποίες ζητείται η υποβολή ενστάσεων στο πλαίσιο διαδικασίας αναγνώρισης χρησικτησίας και οι οποίες αποστέλλονται στο πρόσωπο το οποίο, κατά τον χρόνο κίνησης της διαδικασίας, αναφέρεται στον τίτλο κτήσης ως κύριος ή δικαιούχος εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί του περιουσιακού στοιχείου που αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας αναγνώρισης χρησικτησίας (άρθρο 359 g Κώδικα Εκούσιας Δικαιοδοσίας).

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Το δικαστήριο είναι αρμόδιο για την επίδοση ή κοινοποίηση στο πλαίσιο της δικαστικής διαδικασίας. Από τη συστηματική ερμηνεία του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας Αμφισβητούμενης Δικαιοδοσίας προκύπτει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων πραγματοποιείται βάσει της ακόλουθης σειράς προτεραιότητας: από το δικαστήριο στο πλαίσιο της ακροαματικής διαδικασίας ή άλλης διαδικαστικής ενέργειας

σε ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα βάσει του νόμου αριθ. 305/2013 σχετικά με την ηλεκτρονική μορφή διακυβέρνησης από τις δημόσιες αρχές και την τροποποίηση ορισμένων νόμων (νόμος για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση) (*zákon o e-Governmente*) (είναι υποχρεωτικό για όλα τα νομικά πρόσωπα να διαθέτουν ενεργή ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα, ενώ για τα φυσικά πρόσωπα είναι προαιρετικό)·

επίδοση ή κοινοποίηση σε ηλεκτρονική διεύθυνση, κατόπιν αιτήματος του διαδίκου, εφόσον δεν απαιτείται προσωπική επίδοση για τις συγκεκριμένες πράξεις επίδοση ή κοινοποίηση από αρμόδιο όργανο επίδοσης:

κατά κανόνα, από εταιρεία ταχυδρομικών υπηρεσιών ή δικαστικό επιμελητή

εάν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο, μπορεί να διατάξει την επίδοση ή κοινοποίηση μέσω του οικείου αστυνομικού τμήματος, δικαστικού επιμελητή ή της δημοτικής αστυνομίας

σε ειδικές περιπτώσεις, το δικαστήριο επιδίδει πράξεις μέσω: της Υπηρεσίας Σωφρονιστικών Υπαλλήλων και Δικαστικών Αστυνομικών (επίδοση ή κοινοποίηση σε φυσικά πρόσωπα που εκτίουν στερητική της ελευθερίας ποινή ή τελούν υπό κράτηση), μέσω δομών ιδρυματικής φροντίδας και προστασίας (επίδοση ή κοινοποίηση σε φυσικά πρόσωπα που διαμένουν στις εν λόγω δομές), μέσω του Υπουργείου Εξωτερικών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων (επίδοση ή κοινοποίηση σε φυσικά πρόσωπα που απολαύουν διπλωματικών προνομίων και ασυλιών, ή πρόσωπα που βρίσκονται στην κατοικία αυτών των προσώπων, ή πρόσωπα στα οποία η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων πραγματοποιείται σε κτίρια ή χώρους που προστατεύονται από διπλωματική ασυλία), ή μέσω του Υπουργείου Άμυνας (επίδοση ή κοινοποίηση σε επαγγελματίες στρατιωτικούς και πράξεις που δεν μπορούν να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν με άλλο τρόπο)

ειδική περίπτωση αποτελεί η κοινοποίηση μέσω δημόσιας ανακοίνωσης, εφόσον προβλέπεται από τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας της Αμφισβητούμενης Δικαιοδοσίας (για παράδειγμα, στην περίπτωση φυσικού προσώπου άγνωστης διαμονής) ή από άλλη νομοθετική διάταξη (π.χ. το άρθρο 199 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας της Εκούσιας Δικαιοδοσίας).

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Σε τέτοιες περιπτώσεις, τα σλοβακικά δικαστήρια καταβάλλουν πάντοτε κάθε δυνατή προσπάθεια να εντοπίσουν την τρέχουσα διεύθυνση του παραλήπτη, κυρίως ανατρέχοντας στο μητρώο κατοίκων της Σλοβακικής Δημοκρατίας (Register obyvateľov Slovenskej republiky), το οποίο συνδέεται ηλεκτρονικά με τα πληροφοριακά συστήματα των δικαστηρίων. Το δικαστήριο μπορεί να εντοπίσει αμέσως τον τόπο μόνιμης ή προσωρινής διαμονής που βρίσκεται καταχωρισμένος στο μητρώο (εφόσον υπάρχει η εκάστοτε διεύθυνση). Επί του παρόντος, με τα σλοβακικά δικαστήρια συνεργάζεται ηλεκτρονικά μέσω του μητρώου των δικαστηρίων και ο Οργανισμός Κοινωνικής Ασφάλισης (Sociálna poisťovňa) τα δικαστήρια μπορούν να ζητήσουν ορισμένες πληροφορίες που έχουν καταχωριστεί στον Οργανισμό Κοινωνικής Ασφάλισης, και συγκεκριμένα τη διεύθυνση ενός διαδίκου όπως αυτή είναι καταχωρισμένη στον Οργανισμό Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς και το όνομα του νυν ή πρώην εργοδότη του διαδίκου (μέσω του οποίου ενίοτε επιτυγχάνεται ο εντοπισμός της τρέχουσας διεύθυνσης του παραλήπτη). Το δικαστήριο εξουσιοδοτείται επίσης από τον νόμο να ζητήσει τη συνεργασία της φορολογικής αρχής, του δήμου, σωφρονιστικού καταστήματος κ.λπ.

Η κοινοποίηση της Σλοβακίας δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) είναι διαθέσιμη στην ενότητα [Ευρωπαϊκός Δικαστικός Άτλαντας στον τομέα των αστικών υποθέσεων της Διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης](#).

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Όπως αναφέρεται ανωτέρω, μέσω του μητρώου των δικαστηρίων τα σλοβακικά δικαστήρια έχουν άμεση πρόσβαση στα δεδομένα που βρίσκονται καταχωρισμένα στο μητρώο κατοίκων της Σλοβακικής Δημοκρατίας. Οι διάδικοι έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν στοιχεία από το μητρώο κατοίκων της Σλοβακικής Δημοκρατίας (έκδοση βεβαίωσης ή γραπτής ειδοποίησης σχετικά με τη διεύθυνση ενός προσώπου) έναντι διοικητικού τέλους πέντε ευρώ.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Η Σλοβακία παρέχει τη συνδρομή του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο α). Οι αιτήσεις εντοπισμού διεύθυνσης πρέπει να αποστέλλονται σε τοπικό δικαστήριο, δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 56 παράγραφος 3 του νόμου αριθ. 97/1963 για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο και τους δικονομικούς κανόνες, είναι για την επεξεργασία των εν λόγω αιτημάτων είναι το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση. Στις περιπτώσεις αυτές, το δικαστήριο που παραλαμβάνει την αίτηση προβαίνει σε ενέργειες παρόμοιες με εκείνες που περιγράφονται στο σημείο 4.1.

Η κοινοποίηση της Σλοβακίας βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) —με την οποία η Σλοβακία επέλεξε τη δυνατότητα παροχής συνδρομής κατά τον εντοπισμό διευθύνσεων σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο α)—είναι διαθέσιμη στην ενότητα [Ευρωπαϊκός Δικαστικός Άτλαντας στον τομέα των αστικών υποθέσεων της Διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης](#).

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Όπως αναφέρεται στο σημείο 3, τα δικαστήρια χρησιμοποιούν κατά προτεραιότητα την προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στο πλαίσιο ακροαματικής διαδικασίας ή άλλης διαδικαστικής ενέργειας. Μπορούν επίσης να χρησιμοποιήσουν:

επίδοση ή κοινοποίηση σε ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα σύμφωνα με τον νόμο για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση·

επίδοση ή κοινοποίηση σε ηλεκτρονική διεύθυνση (ηλεκτρονικό ταχυδρομείο), κατόπιν αιτήματος του διαδίκου, εφόσον δεν απαιτείται προσωπική επίδοση για τις συγκεκριμένες πράξεις

μέσω νόμιμων οργάνων επίδοσης (ταχυδρομική υπηρεσία, όργανο επίδοσης· εάν χρειαστεί, το οικείο αστυνομικό τμήμα, δικαστικό επιμελητή ή τη δημοτική αστυνομία σε ειδικές περιπτώσεις, την Υπηρεσία Σωφρονιστικών Υπαλλήλων και Δικαστικών Αστυνομικών, δομή ιδρυματικής φροντίδας και προστασίας, το Υπουργείο Εξωτερικών και Ευρωπαϊκών Υποθέσεων και το Υπουργείο Άμυνας)·

ο νόμος προβλέπει επίσης περιπτώσεις στις οποίες η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να διενεργείται με δημόσια ανακοίνωση (για τη γνωστοποίηση απόφασης σε αόριστη ομάδα προσώπων).

Κατά προτεραιότητα, το δικαστήριο παραδίδει πράξεις σε ηλεκτρονική θυρίδα βάσει του νόμου για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, εάν ο παραλήπτης έχει ενεργοποιήσει την εν λόγω ηλεκτρονική θυρίδα και εάν η πράξη που επιδίδεται ή κοινοποιείται είναι ηλεκτρονικό έγγραφο με εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή ή άλλες αναγκαίες διατυπώσεις.

Σε περιπτώσεις στις οποίες δεν είναι δυνατή η παράδοση σε ηλεκτρονική μορφή βάσει του νόμου για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση, το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί τις πράξεις μέσω νόμιμων οργάνων επίδοσης. Στις περιπτώσεις αυτές, το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί τις πράξεις στη διεύθυνση που έχει γνωστοποιηθεί από την αιτούσα αρχή. Εάν η επίδοση ή κοινοποίηση αποβεί ανεπιτυχής, το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί τις πράξεις:

α) στην περίπτωση φυσικών προσώπων, στη διεύθυνση που αναγράφεται στο μητρώο κατοίκων της Σλοβακικής Δημοκρατίας ή, όταν πρόκειται για αλλοδαπό υπήκοο εντός Σλοβακίας, στη διεύθυνση που έχει καταχωριστεί σύμφωνα με το καθεστώς διαμονής του

β) στην περίπτωση νομικών προσώπων, στη διεύθυνση που είναι καταχωρισμένη ως καταστατική έδρα του νομικού προσώπου στο μητρώο επιχειρήσεων (Obchodný register), το οποίο διατίθεται στη διεύθυνση <https://www.orsr.sk/>, ή σε άλλο δημόσιο μητρώο (π.χ. το μητρώο αδειών εμπορίου, Živnostenský register).

Εναλλακτικές μέθοδοι εκτός από τη μη αυτοπρόσωπη επίδοση ή κοινοποίηση

Με τη θέσπιση αντικειμενικής ευθύνης των διαδίκων για τα δεδομένα που καταχωρίζονται στα δημόσια μητρώα, ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας της Αμφισβητούμενης Δικαιοσύνης δεν προβλέπει εναλλακτικές μεθόδους πέραν της μη αυτοπρόσωπης επίδοσης ή κοινοποίησης που αναφέρεται στο σημείο 7.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

Εκτός από την περίπτωση της προσωπικής επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων (βλ. σημείο 2), το δικαστήριο μπορεί επίσης να επιδώσει ή να κοινοποιήσει πράξεις με ηλεκτρονικά μέσα (ηλεκτρονικό ταχυδρομείο), εάν το ζητήσει γραπτώς ο διάδικος και δώσει διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Μια πράξη θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί την τρίτη ημέρα από την αποστολή της, ακόμη κι αν ο παραλήπτης δεν την έχει διαβάσει.

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Επίδοση ή κοινοποίηση σε ηλεκτρονική θυρίδα βάσει του νόμου για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση (είναι υποχρεωτικό για όλα τα νομικά πρόσωπα να διαθέτουν ενεργοποιημένη ηλεκτρονική θυρίδα, ενώ είναι προαιρετικό για τα φυσικά πρόσωπα).

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Η κοινοποίηση της Σλοβακίας βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 — με την οποία η Σλοβακία δηλώνει ότι δεν επιτρέπει τη χρήση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων που πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται αυτοπροσώπως είναι διαθέσιμη στην ενότητα **Ευρωπαϊκός Δικαστικός Ατланτας στον τομέα των αστικών υποθέσεων της Διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης.**

7 «Υποκατάσταση» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας της Αμφισβητούμενης Δικαιοδοσίας καλύπτει τη μη αυτοπρόσωπη επίδοση ή κοινοποίηση όσον αφορά την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων σε έντυπη μορφή, ενώ ο νόμος για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση την επίδοση ή κοινοποίηση σε ηλεκτρονικές ταχυδρομικές θυρίδες. Στο πλαίσιο του νόμου για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση δεν μπορεί να γίνει λόγος για μη αυτοπρόσωπη επίδοση (πλάσμα δικαίου) με την κυριολεκτική έννοια του όρου, δεδομένου ότι μετά την ενεργοποίηση της ηλεκτρονικής ταχυδρομικής θυρίδας (είτε την αυτόματη ενεργοποίηση στην περίπτωση των νομικών προσώπων είτε την προαιρετική ενεργοποίηση στην περίπτωση των φυσικών προσώπων) δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ο παραλήπτης είναι πρόσωπο «άγνωστης διαμονής», ούτε νοείται «αδυναμία παράδοσης της πράξης». Η απλή κατάθεση του ηλεκτρονικού επίσημου μηνύματος (το ηλεκτρονικό μήνυμα του δικαστηρίου) στην ηλεκτρονική θυρίδα θέτει το μήνυμα στη διάθεση του παραλήπτη. Η ίδια η κατάθεση του επίσημου ηλεκτρονικού μηνύματος (αλληλογραφία του δικαστηρίου) στην ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα σημαίνει ότι το μήνυμα έχει τεθεί στη διάθεση του παραλήπτη. Το επίσημο ηλεκτρονικό μήνυμα θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε την ημέρα της κατάθεσής του στην ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα. Ωστόσο, εάν πρόκειται για έγγραφο για το οποίο απαιτείται προσωπική επίδοση σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας της Αμφισβητούμενης Δικαιοδοσίας, τότε, εάν ο παραλήπτης δεν το παραλάβει μέσω του συστήματος (και, συνεπώς, εάν δεν το διαβάσει), η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε κατά τη λήξη της δεκαπενθήμερης προθεσμίας που ξεκινά την ημέρα κατάθεσης του επίσημου ηλεκτρονικού μηνύματος. Η εν λόγω μέθοδος δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επίδοση ή κοινοποίηση διαταγής πληρωμής, για την οποία προβλέπεται εξαίρεση από τη μη αυτοπρόσωπη επίδοση (πλάσμα δικαίου). Ωστόσο, κατά την έννοια του άρθρου 821 παράγραφος 1 του νόμου αριθ. 757/2004 για τα δικαστήρια, όταν η καταχώριση σε ηλεκτρονική θυρίδα δεν επιβεβαιώνει την ηλεκτρονική απόδειξη παραλαβής έως τη λήξη της προθεσμίας κατάθεσης για την επίδοση ηλεκτρονικού επίσημου εγγράφου που παραδίδεται αυτοπροσώπως και όταν απαγορεύεται η εναλλακτική επίδοση, θεωρείται αδικαιολόγητη άρνηση παραλαβής του ηλεκτρονικού επίσημου εγγράφου που επιδίδεται ή κοινοποιείται. Στις περιπτώσεις αυτές, το ηλεκτρονικό επίσημο έγγραφο θεωρείται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί την επομένη της λήξης της προθεσμίας κατάθεσης.

Όσον αφορά την κλασική επίδοση ή κοινοποίηση σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας της Αμφισβητούμενης Δικαιοδοσίας, η μη αυτοπρόσωπη επίδοση (πλάσμα δικαίου) εφαρμόζεται με τον ίδιο τρόπο ανεξάρτητα από τη μορφή της επίδοσης ή κοινοποίησης, δηλαδή ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για κοινή ή προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση. Εάν η διεύθυνση του παραλήπτη είναι καταχωρισμένη σε δημόσιο μητρώο (το μητρώο κατοίκων της Σλοβακικής Δημοκρατίας, στην περίπτωση των φυσικών προσώπων, και το μητρώο επιχειρήσεων, στην περίπτωση των νομικών προσώπων), και η επιστολή επιστραφεί στο δικαστήριο ως μη επιδοθείσα, το έγγραφο θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε την ημέρα της επιστροφής του στο δικαστήριο. Αν η διεύθυνση φυσικού προσώπου δεν έχει καταχωριστεί στο μητρώο κατοίκων, η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιείται με ανάρτηση στον πίνακα ανακοινώσεων και στον δικτυακό τόπο του δικαστηρίου, και η επιστολή θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε 15 ημέρες μετά τη δημοσίευση της εν λόγω ανακοίνωσης. Αυτή η μέθοδος μη αυτοπρόσωπης επίδοσης δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την επίδοση ή κοινοποίηση διαταγής πληρωμής.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Βλ. τα αναφερόμενα στο σημείο 7.1.

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Δεν πρόκειται για άλλη μέθοδο, αλλά για απλή επίδοση μέσω εταιρείας ταχυδρομικών υπηρεσιών — εάν ο υπάλληλος της ταχυδρομικής υπηρεσίας δεν είναι σε θέση να εντοπίσει τον παραλήπτη στη συγκεκριμένη διεύθυνση, αφήνει ειδική γραπτή ειδοποίηση στην ηλεκτρονική θυρίδα του παραλήπτη με την οποία τον ενημερώνει ότι η επιστολή (είτε συστημένη είτε για προσωπική επίδοση) έχει κατατεθεί στο ταχυδρομείο. Ο παραλήπτης ή άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή μπορούν να παραλάβουν τα έγγραφα εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, που συνήθως είναι 18 ημερολογιακές ημέρες. Αυτή η προθεσμία μπορεί να παραταθεί κατόπιν αιτήματος του παραλήπτη. Εάν η παραλαβή της επιστολής δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας παραλαβής, η επιστολή καθίσταται μη παραδοτέα. Οι μη παραδοτέες επιστολές επιστρέφονται από την ταχυδρομική υπηρεσία στον αποστολέα.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει την πράξη χωρίς σοβαρό λόγο, η πράξη λογίζεται ότι έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί από την ημέρα της άρνησης της παραλαβής της ο δικαστικός επιμελητής πρέπει να ενημερώσει σχετικά τον παραλήπτη. Στις περιπτώσεις όπου η επίδοση ή κοινοποίηση δεν πραγματοποιείται νόμιμα, δεν παράγει έννομα αποτελέσματα.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Εάν ζητηθεί παράδοση με αποδεικτικό παράδοσης, η σλοβακική ταχυδρομική υπηρεσία (Slovenská pošta, a.s., ο παραδοσιακός πάροχος ταχυδρομικών υπηρεσιών της χώρας) παραδίδει τις πράξεις μόνο εφόσον ο παραλήπτης ή άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή πράξεων (εάν δεν είναι δυνατή η παράδοση των πράξεων στον παραλήπτη) επιδείξει έγγραφο ταυτότητας κατά την παραλαβή τους, επιτρέψει την καταγραφή του αριθμού του εγγράφου ταυτότητάς του και επιβεβαιώσει την παραλαβή. Τα πρόσωπα που νομιμοποιούνται να παραλαμβάνουν πράξεις τα οποία προορίζονται για φυσικό πρόσωπο είναι ο/η σύζυγος του παραλήπτη και κάθε πρόσωπο ηλικίας άνω των 15 ετών που ζει στην ίδια κατοικία ή στο ίδιο διαμέρισμα με τον παραλήπτη.

Ωστόσο, οι πράξεις για τις οποίες απαιτείται προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση δεν είναι δυνατό να παραδίδονται στα εν λόγω πρόσωπα.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο

εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Βλ. τα αναφερόμενα στο σημείο 7.3.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάσταση συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Βλ. τα αναφερόμενα στο σημείο 7.3.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Ναι, σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας της Αμφισβητούμενης Δικαιοδοσίας, προβλέπεται απόδειξη της παραλαβής, η οποία ως απόδειξη της επίδοσης μιας δικαστικής πράξης που αποτελεί δημόσιο έγγραφο. Οι πληροφορίες που αναγράφονται στην απόδειξη παραλαβής θεωρούνται αληθείς εκτός αν υπάρχουν αποδείξεις για το αντίθετο. Ο διάδικος ο οποίος αμφισβητεί την ακρίβεια των πληροφοριών που περιέχονται στην απόδειξη παραλαβής (και ισχυρίζεται ότι δεν έχει τηρηθεί η νόμιμη διαδικασία επίδοσης ή κοινοποίησης) υποχρεούται να παράσχει αποδείξεις ώστε το δικαστήριο να επαληθεύσει τους ισχυρισμούς του. Όταν το δικαστήριο επιδίδει ή κοινοποιεί πράξη στο πλαίσιο ακροαματικής διαδικασίας ή άλλης διαδικαστικής ενέργειας, γίνεται μνεία γι' αυτό στα πρακτικά της ακροαματικής διαδικασίας.

Ο νόμος περί ηλεκτρονικής διακυβέρνησης ρυθμίζει το ζήτημα της ηλεκτρονικής απόδειξης παραλαβής, η οποία αποτελεί βεβαίωση της προσωπικής επίδοσης της πράξης (επίσημο μήνυμα) —ο παραλήπτης υποχρεούται να επιβεβαιώσει την παράδοση του επίσημου ηλεκτρονικού μηνύματος με τη μορφή ηλεκτρονικής απόδειξης παραλαβής. Η βεβαίωση επίδοσης αποτελεί προϋπόθεση για την προσβασιμότητα του περιεχομένου του επίσημου ηλεκτρονικού μηνύματος στην ηλεκτρονική ταχυδρομική θυρίδα του παραλήπτη. Στην ηλεκτρονική απόδειξη αναγράφονται η ημερομηνία και η ώρα, το λεπτό και το δευτερόλεπτο παράδοσης του επίσημου μηνύματος. Όπως και στην περίπτωση της απόδειξης παραλαβής σε έντυπη μορφή, τα στοιχεία που περιέχονται στην ηλεκτρονική απόδειξη θεωρούνται ακριβή εκτός εάν αποδειχθεί το αντίθετο και, ομοίως στην περίπτωση αυτή, η ισχύς και της επίδοσης μπορεί να αμφισβητηθεί.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Βλέπε σημεία 7.1 και 7.4 για τις περιπτώσεις στις οποίες ο παραλήπτης της πράξης δεν την παραλαμβάνει.

Εάν η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε κατά παράβαση του νόμου, είναι αναγκαία η επανάληψη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης. Το σλοβακικό δίκαιο δεν προβλέπει τον θεσμό της επικύρωσης της άκυρης επίδοσης ή κοινοποίησης. Τυχόν επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών πράξεων που πραγματοποιείται με μέθοδο διαφορετική από τις νόμιμες μεθόδους δεν έχει νομική ισχύ και δεν παράγει τα έννομα αποτελέσματα που προβλέπονται στη νομοθεσία.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Αυτό εξαρτάται πάντοτε από τη νομοθεσία που αφορά το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της υπόθεσης. Εάν η διαδικασία διεξάγεται ενώπιον σλοβακικού δικαστηρίου και το δικαστήριο αποφασίσει, κατόπιν εξέτασης, ότι η άρνηση του παραλήπτη να παραλάβει τις πράξεις δεν ήταν δικαιολογημένη, οι πράξεις θεωρείται ότι έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί κατά την ημερομηνία κατά την οποία σημειώθηκε η άρνηση (βλ. σημείο 7.4). Οι αποφάσεις αυτές δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσο.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Η κοινοποίηση της Σλοβακίας δυνάμει του άρθρου 15 είναι διαθέσιμη στην ενότητα [Ευρωπαϊκός Δικαστικός Άτλαντας στον τομέα των αστικών υποθέσεων της Διαδικτυακής πύλης της ευρωπαϊκής ηλεκτρονικής δικαιοσύνης](#).

Τελευταία επικαιροποίηση: 05/07/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Επίδοση ή κοινοποίηση εγγράφων: επίσημη διαβίβαση νομικών εγγράφων - Σουηδία

1 Τι σημαίνει στην πράξη ο νομικός όρος «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»; Γιατί υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες για την «επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων»;

Επίδοση ή κοινοποίηση πράξης σημαίνει ουσιαστικά ότι μια πράξη αποστέλλεται ή παραδίδεται στο πρόσωπο που αναζητείται και ότι υπάρχει απόδειξη για το γεγονός ότι το εν λόγω πρόσωπο έλαβε την πράξη ή ότι έχουν ακολουθηθεί οι κανόνες της νομοθεσίας για τις επιδόσεις ή κοινοποιήσεις πράξεων (delgivningslagen). Ένας από τους λόγους για τους οποίους υπάρχουν κανόνες για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι για να μπορούν τα δικαστήρια να βεβαιώνονται ότι μια πράξη φτάνει στον παραλήπτη της.

2 Ποιες πράξεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται επισήμως;

Επίδοση ή κοινοποίηση πράξης πρέπει να πραγματοποιείται αν προβλέπεται συγκεκριμένα ή αν, υπό το πρίσμα διάταξης περί γνωστοποιήσεων, προκύπτει ότι πρέπει να γίνει επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης· ειδικά, πρέπει να πραγματοποιείται μόνο αν είναι αναγκαίο υπό το πρίσμα των περιστάσεων. Ένα παράδειγμα συγκεκριμένης πρόβλεψης στη νομοθεσία, βάσει της οποίας πρέπει να γίνεται επίδοση ή κοινοποίηση πράξης, είναι ότι τα εισαγωγικά δίκης δικόγραφα σε αστικές υποθέσεις πρέπει να επιδίδονται ή να κοινοποιούνται στον εναγόμενο.

3 Ποιος είναι υπεύθυνος για την επίδοση ή την κοινοποίηση πράξης;

Η πραγματοποίηση της επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης διασφαλίζεται συνήθως από την αρχή / το δικαστήριο. Εντούτοις, η αρχή / το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει σε διάδικο ο οποίος το ζητά να διασφαλίσει ότι θα πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση (επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από διάδικο). Προϋπόθεση για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από διάδικο είναι να μην είναι απρόσφορη.

4 Εντοπισμός διευθύνσεων

4.1 Προσπαθεί η αρχή στην οποία απευθύνεται η αίτηση στο εν λόγω κράτος μέλος με δική της πρωτοβουλία να εντοπίσει τον παραλήπτη των πράξεων που πρέπει να επιδοθούν ή να κοινοποιηθούν, εάν η αναγραφόμενη διεύθυνση δεν είναι ορθή; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση αναζητά αυτεπάγγελα τη νέα διεύθυνση του παραλήπτη της προς επίδοση ή κοινοποίηση πράξης, στην περίπτωση που ο τελευταίος έχει αποχωρήσει από τη διεύθυνση που αναγράφεται στην κλήτευση.

4.2 Έχουν οι αλλοδαπές δικαστικές αρχές και/ή οι διάδικοι πρόσβαση σε μητρώα ή υπηρεσίες σε αυτό το κράτος μέλος που επιτρέπουν τη διαπίστωση της τρέχουσας διεύθυνσης ενός προσώπου; Εάν ναι, ποια μητρώα ή υπηρεσίες υπάρχουν και ποια διαδικασία ακολουθείται; Ποιο είναι το ύψος των καταβλητέων τελών, εφόσον προβλέπονται;

Όταν η διεύθυνση ενός προσώπου στο οποίο πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί δικαστική ή άλλη πράξη είναι άγνωστη, η μεν Σουηδική Φορολογική Αρχή βοηθά στον προσδιορισμό της διεύθυνσης φυσικών προσώπων, η δε Υπηρεσία Μητρώου Σουηδικών Εταιρειών στον προσδιορισμό της διεύθυνσης εταιρειών. Δεν υπάρχει καμία ιδιαίτερη, επίσημη διαδικασία για πρόσβαση σε αυτές τις πληροφορίες.

Για να ζητήσετε πληροφορίες από τη Σουηδική Φορολογική Αρχή, μπορείτε να καλέσετε την αρχή στον αριθμό +46 (0)771-567567 ή να κάνετε κλικ στον σύνδεσμο [Υποβολή ερώτησης ή απάντησης](#), ο οποίος οδηγεί σε έντυπο όπου μπορείτε να συμπληρώσετε τα αιτήματά σας όσον αφορά διευθύνσεις. Μπορείτε επίσης να στείλετε την ερώτηση με απλό ταχυδρομείο στη Σουηδική Φορολογική Αρχή, 205 30 Malmö, Σουηδία. Εάν στείλετε το αίτημά σας με απλό ταχυδρομείο, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το έντυπο B. Η λήψη πληροφοριών από το δημοτολόγιο είναι δωρεάν.

Για να ζητήσετε πληροφορίες από την Υπηρεσία Μητρώου Σουηδικών Εταιρειών, μπορείτε να καλέσετε την υπηρεσία στον αριθμό +46 771 670 670 ή να στείλετε το αίτημά σας μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στη διεύθυνση bolagsverket@bolagsverket.se. Μπορείτε επίσης να στείλετε το αίτημά σας με απλό ταχυδρομείο στην Υπηρεσία Μητρώου Σουηδικών Εταιρειών. 851 81 Sundsvall, Σουηδία. Εάν στείλετε το αίτημά σας με ηλεκτρονικό ή απλό ταχυδρομείο, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το έντυπο B. Ενδέχεται να υπάρχουν τέλη.

4.3 Τι είδους συνδρομή για τον εντοπισμό διευθύνσεων από άλλα κράτη μέλη παρέχουν οι αρχές του εν λόγω κράτους μέλους βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Βλ. 4.2.

5 Ποια είναι στην πράξη η συνήθης μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης; Υπάρχουν εναλλακτικές μέθοδοι που μπορούν να χρησιμοποιηθούν (εκτός από την υποκατάστατη επίδοση ή κοινοποίηση που προβλέπεται κατωτέρω στο σημείο 7);

Ο πιο συνηθισμένος τρόπος για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι η ταχυδρομική αποστολή τους στο πρόσωπο για το οποίο προορίζονται (συνήθης επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων). Την επιστολή συνοδεύει απόδειξη επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης, την οποία ο παραλήπτης της πράξης καλείται να υπογράψει και να επιστρέψει.

Εναλλακτικά μέσα επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων (επιπρόσθετα της έμμεσης επίδοσης ή κοινοποίησης) είναι η τηλεφωνική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, η απλοποιημένη επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων και η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μέσω δικαστικού επιμελητή.

Η **τηλεφωνική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων** σημαίνει ότι το περιεχόμενο της πράξης προς επίδοση ή κοινοποίηση διαβάζεται στο πρόσωπο για το οποίο προορίζεται η επίδοση ή κοινοποίηση μέσω τηλεφώνου και ότι στη συνέχεια αποστέλλεται στο εν λόγω πρόσωπο ταχυδρομικά. Δεν χρειάζεται απόδειξη παραλαβής όταν γίνεται τηλεφωνική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων. Η πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε όταν το περιεχόμενό της έχει διαβαστεί.

Κατά την **απλοποιημένη επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων**, η πράξη ταχυδρομείται στην τελευταία γνωστή διεύθυνση του παραλήπτη της και την επόμενη εργάσιμη ημέρα αποστέλλεται μήνυμα ελέγχου στην ίδια διεύθυνση στο οποίο δηλώνεται ότι έχει αποσταλεί η πράξη. Δεν χρειάζεται απόδειξη παραλαβής όταν γίνεται απλοποιημένη επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων. Η πράξη θεωρείται ότι επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε μετά την πάροδο δύο εβδομάδων από την αποστολή της, υπό την προϋπόθεση ότι έχει αποσταλεί μήνυμα ελέγχου με τον προβλεπόμενο τρόπο. Η απλοποιημένη επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο αν ο παραλήπτης της πράξης έχει ενημερωθεί ότι η απλοποιημένη επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην εν λόγω υπόθεση ή προσφυγή. Στην πράξη, αυτό σημαίνει ότι, για παράδειγμα, ένας διάδικος σε υπόθεση χρειάζεται να λάβει επίδοση ή κοινοποίηση πράξης με απόδειξη παραλαβής μόνο μία φορά.

Ιδιαίτερη επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων σε νομικό πρόσωπο: Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, μπορεί να γίνει επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων σε νομικά πρόσωπα με την αποστολή της πράξης στην καταχωρισμένη διεύθυνση της επιχείρησης και την αποστολή μηνύματος ελέγχου στην ίδια διεύθυνση την επόμενη εργάσιμη ημέρα. Η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης θεωρείται ότι έχει γίνει μετά την πάροδο δύο εβδομάδων από την αποστολή της, υπό την προϋπόθεση ότι έχει αποσταλεί μήνυμα ελέγχου με τον προβλεπόμενο τρόπο.

Επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μέσω δικαστικού επιμελητή σημαίνει ότι μια πράξη επιδίδεται ή κοινοποιείται αυτοπροσώπως από πρόσωπο που είναι αρμόδιο να εκτελέσει την εν λόγω επίδοση ή κοινοποίηση πράξης, π.χ. δικαστικό επιμελητή ή εργαζόμενο στην αστυνομική αρχή (Polismyndigheten), στην εισαγγελική αρχή (Åklagarmyndigheten), στο δικαστήριο, στην Αρχή Εκτέλεσης της Σουηδίας (Kronofogdemyndigheten) ή σε αδειοδοτημένη επιχείρηση επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων.

6 Επιτρέπεται η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων (επίδοση ή κοινοποίηση δικαστικών ή εξωδίκων πράξεων με μέσα εξ αποστάσεως ηλεκτρονικής επικοινωνίας, όπως ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ασφαλής εφαρμογή που βασίζεται στο διαδίκτυο, φαξ, SMS κλπ.) σε αστικές διαδικασίες; Εάν ναι, για ποιους τύπους διαδικασιών προβλέπεται η μέθοδος αυτή; Υπάρχουν περιορισμοί όσον αφορά τη διαθεσιμότητα/πρόσβαση σε αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων ανάλογα με το ποιος είναι ο παραλήπτης (επαγγελματίας του νομικού κλάδου, νομικό πρόσωπο, εταιρεία ή άλλος επιχειρηματικός φορέας κλπ.);

6.1 Ποιο είδος ηλεκτρονικής επίδοσης ή κοινοποίησης κατά την έννοια του άρθρου 19 παράγραφος 1 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων είναι διαθέσιμο στο εν λόγω κράτος μέλος όταν η επίδοση ή κοινοποίηση πρέπει να πραγματοποιηθεί απευθείας σε πρόσωπο το οποίο έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος;

Σε περίπτωση συνήθους επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων, η αρχή μπορεί να αποστέλλει πράξεις με ηλεκτρονικά μέσα σε πρόσωπο που έχει γνωστή διεύθυνση επίδοσης ή κοινοποίησης σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του διατάγματος περί επίδοσης ή κοινοποίησης [βλ. τμήμα 6α του διατάγματος (2008:808), το οποίο περιέχει διατάξεις που συμπληρώνουν τον κανονισμό της ΕΕ για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων]. Επομένως, για να είναι δυνατή η ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, είναι αναγκαίο να μην είναι απρόσφορη βάσει των περιστάσεων της υπό κρίση υπόθεσης. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, η χρήση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου είναι απρόσφορη, θα πρέπει να επιλεγεί διαφορετική μέθοδος.

6.2 Έχει το εν λόγω κράτος μέλος, σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, καθορίσει πρόσθετες προϋποθέσεις υπό τις οποίες θα δέχεται την ηλεκτρονική επίδοση ή κοινοποίηση μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου όπως προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) του εν λόγω κανονισμού; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 19 παράγραφος 2 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων.

Δεν έχουν επιβληθεί περαιτέρω όροι.

7 «Υποκατάστατη» επίδοση

7.1 Επιτρέπει η νομοθεσία του εν λόγω κράτους μέλους άλλες μεθόδους επίδοσης ή κοινοποίησης σε περιπτώσεις στις οποίες δεν κατέστη δυνατή η επίδοση ή κοινοποίηση των πράξεων στον παραλήπτη (π.χ. κοινοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας, στο γραφείο δικαστικού επιμελητή, μέσω ταχυδρομείου ή με ανάρτηση δημόσιας ανακοίνωσης);

Όταν δεν είναι εφικτή η προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση πράξης στον παραλήπτη για τον οποίο αυτή προορίζεται, υπάρχουν οι ακόλουθοι τρόποι επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων.

Επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μέσω δικαστικού επιμελητή με επίδοση ή κοινοποίηση σε υποκατάστατο παραλήπτη: Η πράξη αποστέλλεται σε διαφορετικό πρόσωπο από εκείνο για το οποίο προορίζεται η πράξη προς επίδοση ή κοινοποίηση. Για παράδειγμα, μπορεί να είναι ένα ενήλικο μέλος του νοικοκυριού στο οποίο ανήκει ο παραλήπτης για τον οποίο προορίζεται η πράξη προς επίδοση ή κοινοποίηση ή ο εργοδότης του παραλήπτη για τον οποίο προορίζεται η πράξη. Εντούτοις, ο υποκατάστατος παραλήπτης πρέπει πάντα να συγκατατεθεί στην παραλαβή της πράξης. Ειδοποίηση ότι πραγματοποιήθηκε η επίδοση ή κοινοποίηση, καθώς και το όνομα του προσώπου που παρέλαβε πράγματι την πράξη πρέπει να αποστέλλονται στη διεύθυνση του παραλήπτη για τον οποίο προορίζεται η πράξη προς επίδοση ή κοινοποίηση.

Επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μέσω δικαστικού επιμελητή με θυροκόλληση: Η πράξη τοποθετείται στην κατοικία του παραλήπτη της επίδοσης ή κοινοποίησης, π.χ. στο γραμματοκιβώτιο ή σε κατάλληλο σημείο κοντά στην κατοικία, π.χ. στη θύρα.

Επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων μέσω δημοσίευσης: η αρχή / το δικαστήριο που αποφάσισε για την επίδοση ή κοινοποίηση τηρεί την πράξη και παρέχει πρόσβαση σε αυτήν και, παράλληλα, σχετική ειδοποίηση και το κύριο περιεχόμενο της πράξης δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα (Post- och Inrikes Tidningar), καθώς επίσης, κατά περίπτωση, και σε τοπική εφημερίδα. Ταυτόχρονα, αποστέλλεται η πράξη μέσω ταχυδρομείου στην τελευταία γνωστή διεύθυνση του παραλήπτη της.

7.2 Εάν χρησιμοποιούνται άλλες μέθοδοι, τότε θεωρείται ότι οι πράξεις έχουν επιδοθεί ή κοινοποιηθεί;

Στην περίπτωση της επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης μέσω δικαστικού επιμελητή με επίδοση ή κοινοποίηση σε υποκατάστατο παραλήπτη, η επίδοση ή κοινοποίηση έχει πραγματοποιηθεί όταν η πράξη έχει παραδοθεί και έχει αποσταλεί ειδοποίηση στον παραλήπτη της επίδοσης ή κοινοποίησης.

Στην περίπτωση της επίδοσης ή κοινοποίησης πράξης μέσω δικαστικού επιμελητή με θυροκόλληση, η επίδοση ή κοινοποίηση έχει πραγματοποιηθεί όταν η πράξη έχει τοποθετηθεί σύμφωνα με όσα περιγράφονται παραπάνω στην ερώτηση 7.1.

Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξης μέσω δημοσίευσης θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί μετά την πάροδο δύο εβδομάδων από την απόφαση για επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης μέσω δημοσίευσης, εφόσον η δημοσίευση και τα λοιπά προβλεπόμενα μέτρα έχουν πραγματοποιηθεί έγκαιρα (εντός 10 ημερών).

7.3 Αν μια άλλη μέθοδος επίδοσης ή κοινοποίησης συνίσταται στην κατάθεση των πράξεων σε συγκεκριμένο τόπο (π.χ. σε ταχυδρομικό γραφείο) πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης για την εν λόγω κατάθεση;

Αν μια πράξη είναι εκτενής ή αν για κάποιον άλλο λόγο είναι ακατάλληλη προς αποστολή ή τοποθέτηση σε κάποιο σημείο για τον παραλήπτη της επίδοσης ή κοινοποίησης, η αρχή μπορεί να αποφασίσει να καταστήσει προσβάσιμη την πράξη για ορισμένο χρονικό διάστημα στην έδρα της αρχής ή σε κάποιο άλλο μέρος, το οποίο αποφασίζεται από την αρχή. Ειδοποίηση σχετικά με το περιεχόμενο της απόφασης αποστέλλεται στον παραλήπτη.

7.4 Ποιες είναι οι συνέπειες, εάν ο παραλήπτης αρνείται να δεχθεί την επίδοση ή την κοινοποίηση των πράξεων; Οι πράξεις λογίζονται ως επιδοθείσες ή κοινοποιηθείσες, αν η άρνηση δεν ήταν νόμιμη;

Σε περίπτωση άρνησης του παραλήπτη της επίδοσης ή κοινοποίησης να παραλάβει πράξη που κοινοποιείται μέσω δικαστικού επιμελητή, η επίδοση ή κοινοποίηση θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί αν η πράξη αφεθεί επιτόπου.

8 Επίδοση ή κοινοποίηση ταχυδρομικώς από το εξωτερικό (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων)

8.1 Εάν η ταχυδρομική υπηρεσία παραδίδει πράξη που έχει αποσταλεί από το εξωτερικό σε παραλήπτη σε αυτό το κράτος μέλος, σε περίπτωση όπου απαιτείται απόδειξη παραλαβής (άρθρο 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων), παραδίδει η ταχυδρομική υπηρεσία την πράξη μόνο στον παραλήπτη αυτοπροσώπως ή μπορεί επίσης, σύμφωνα με τους εθνικούς κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης, να παραδώσει την πράξη και σε άλλο πρόσωπο στην ίδια διεύθυνση;

Η επίδοση ή κοινοποίηση πράξης μέσω ταχυδρομείου γίνεται με συστημένη επιστολή. Το πρόσωπο που ορίζεται ως παραλήπτης της επίδοσης ή κοινοποίησης ή αντιπρόσωπός του μπορεί να αποκτήσει πρόσβαση στην πράξη, αφού υπογράψει για την παραλαβή με την επίδειξη ταυτότητας, απευθυνόμενο σε ταχυδρομικό γραφείο, κέντρο ταχυδρομικών υπηρεσιών ή ταχυδρομικό διανομέα. Υπάρχει επίσης η δυνατότητα για το πρόσωπο που παραγγέλλει την ταχυδρομική επίδοση ή κοινοποίηση να ορίσει ότι θα γίνει αποδεκτή μόνο προσωπική παραλαβή.

8.2 Σύμφωνα με τους κανόνες ταχυδρομικής παράδοσης σε αυτό το κράτος μέλος, πώς μπορεί να πραγματοποιηθεί η επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων από το εξωτερικό, βάσει του άρθρου 18 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, εάν ούτε ο παραλήπτης ούτε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο για την παραλαβή (εάν επιτρέπεται βάσει των εθνικών κανόνων ταχυδρομικής παράδοσης — βλ. παραπάνω) δεν βρίσκεται στη διεύθυνση όπου πρέπει να γίνει η παράδοση;

Αν δεν μπορέσει να γίνει η επίδοση ή κοινοποίηση πράξης με συστημένη επιστολή, δεν απομένει καμία άλλη δυνατότητα επίδοσης ή κοινοποίησης μέσω ταχυδρομείου. Αντ' αυτής, μπορούν να εξεταστούν άλλα μέσα επίδοσης ή κοινοποίησης, π.χ. η επίδοση ή κοινοποίηση μέσω δικαστικού επιμελητή.

8.3 Προβλέπει το ταχυδρομικό κατάστημα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα για την παραλαβή των πράξεων πριν τις επιστρέψει στον αποστολέα ως ανεπίδοτες; Εάν ναι, πώς ενημερώνεται ο παραλήπτης ότι υπάρχει αλληλογραφία για αυτόν προς παραλαβή από το ταχυδρομικό κατάστημα;

Πράξη που αποστέλλεται με συστημένη επιστολή αναγγέλλεται στον παραλήπτη της επίδοσης ή κοινοποίησης με ειδοποίηση στη διεύθυνση κατοικίας του, γραπτό τηλεφωνικό μήνυμα ή μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου. Υπό κανονικές συνθήκες, η επιστολή παραμένει στο σημείο παράδοσης 14 ημέρες από την ημερομηνία άφιξής της.

9 Υπάρχει έγγραφη απόδειξη της επίδοσης ή κοινοποίησης της πράξης;

Κανονικά υπάρχει απόδειξη παραλαβής από το πρόσωπο στο οποίο έγινε η επίδοση ή κοινοποίηση πράξης, ή βεβαίωση που έχει συνταχθεί από την αρχή / το δικαστήριο ως απόδειξη ότι η πράξη έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί τηλεφωνικά, με επίδοση ή κοινοποίηση σε υποκατάστατο παραλήπτη ή θυροκόλληση.

10 Τι συμβαίνει αν για κάποιον λόγο ο παραλήπτης δεν παραλάβει την πράξη ή η επίδοση ή κοινοποίηση γίνει κατά παράβαση του νόμου (π.χ. η επίδοση ή η κοινοποίηση έγινε προς κάποιον τρίτο); Μπορεί η επίδοση ή η κοινοποίηση της πράξης να είναι παρά ταύτα έγκυρη (π.χ. μπορεί να θεραπευθεί παράβαση των διατάξεων του νόμου) ή πρέπει να επιχειρηθεί νέα επίδοση ή κοινοποίηση;

Στα σουηδικά δικαστήρια ισχύει η αρχή της ελεύθερης κατάθεσης και εκτίμησης αποδεικτικών στοιχείων. Αν μπορεί να αποδειχθεί ότι ένα πρόσωπο έχει λάβει γνώση μιας πράξης, είναι άνευ σημασίας αν η επίδοση ή κοινοποίηση έχει γίνει με τον προβλεπόμενο τρόπο. Το τυπικό ελάττωμα δεν συνεπάγεται, λοιπόν, ότι πρέπει να επαναληφθεί η επίδοση ή κοινοποίηση εκείνο που είναι αποφασιστικής σημασίας είναι αν η πράξη έχει φτάσει στον παραλήπτη της. Από την άλλη, αν μπορεί να αποδειχθεί ότι το πρόσωπο στο οποίο έγινε η επίδοση ή κοινοποίηση της πράξης δεν έλαβε την πράξη ή αν οι κανόνες περί επίδοσης ή κοινοποίησης πράξεων δεν έχουν ακολουθηθεί, είναι δυνατή η προσβολή της σχετικής απόφασης μέσω των λεγόμενων έκτακτων ένδικων μέσων.

11 Εάν ο παραλήπτης αρνηθεί να παραλάβει πράξη με βάση τη γλώσσα σύνταξής της (άρθρο 12 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων) και το δικαστήριο ή η αρχή που έχει επιληφθεί της ένδικης διαδικασίας αποφανθεί ότι η άρνηση αυτή δεν ήταν δικαιολογημένη, υφίσταται ειδικό ένδικο μέσο για την προσβολή της εν λόγω απόφασης;

Όποιος θεωρεί ότι του επιδόθηκε ή του κοινοποιήθηκε πλημμελώς πράξη μπορεί, στο πλαίσιο της οριστικής απόφασης, να προσβάλει την απόφαση περί επίδοσης ή κοινοποίησης. Εάν το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κρίνει ότι η επίδοση ή κοινοποίηση πραγματοποιήθηκε πλημμελώς, η διαδικασία μπορεί να επαναληφθεί σε πρώτο βαθμό.

12 Πρέπει να πληρώσω για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης και, αν ναι, πόσο; Υπάρχει διαφορά όταν η πράξη πρέπει να επιδοθεί ή να κοινοποιηθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και όταν η αίτηση επίδοσης ή κοινοποίησης προέρχεται από άλλο κράτος μέλος; Βλ. επίσης γνωστοποίηση βάσει του άρθρου 15 του κανονισμού για την επίδοση ή κοινοποίηση πράξεων, σχετικά με την επίδοση ή κοινοποίηση πράξης από άλλο κράτος μέλος.

Όταν η επίδοση ή κοινοποίηση διενεργείται από αρχή, το κόστος για την επίδοση ή κοινοποίηση επιβαρύνει το κράτος. Αυτό σημαίνει π.χ. ότι ο ενάγων σε αστική διαδικασία δεν χρειάζεται να αποζημιώσει το δικαστήριο για τις δαπάνες που επωμίστηκε το δικαστήριο για να επιδώσει ή να κοινοποιήσει το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο στον εναγόμενο.

Αν ορισμένο πρόσωπο ή διάδικος θέλει να επιδώσει ή να κοινοποιήσει σε κάποιον πράξη, πρέπει να καταβάλει εξ ιδίων το κόστος της επίδοσης ή κοινοποίησης. Παραδείγματος χάριν, το κόστος της ανάθεσης καθηκόντων δικαστικού επιμελητή σε εργαζόμενο της αστυνομικής αρχής είναι 1 000 σουηδικές κορώνες.

Τελευταία επικαιροποίηση: 19/06/2023

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.